

СРЯДА, 10 ФЕВРУАРИ 2010 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н PITTELLA

Заместник-председател

1. Откриване на заседанието

(Заседанието се открива в 08,30 ч.)

2. Неотдавнашното земетресение в Хаити (внесени предложения за резолюция): вж. протокола

3. Положението в Иран (внесени предложения за резолюция): вж. протокола

4. Положението в Йемен (внесени предложения за резолюция): вж. протокола

5. Трафик на хора (внесени предложения за резолюция): вж. протокола

6. Резултат от срещата на високо равнище в Копенхаген относно изменението на климата (внесени предложения за резолюция): вж. протокола

7. Мерки по прилагане (член 88 от Правилника за дейността): вж. протокола

8. Доклад за напредъка на Хърватия през 2009 г. – Доклад за напредъка на БЮРМ през 2009 г. – Доклад за напредъка на Турция през 2009 г. (разискване)

Председател. – Следващата точка е общото разискване по изявленията на Съвета и на Комисията относно:

– Доклад за напредъка на Хърватия през 2009 г. [2009/2767(RSP)]

– Доклад за напредъка на БЮРМ през 2009 г. [2009/2768(RSP)]

– Доклад за напредъка на Турция през 2009 г. [2009/2769(RSP)]

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-н председател, първо искам да заявя отново твърдия ангажимент на действащото председателство на Съвета към разширяването на Европейския съюз. Работата ни в това отношение ще следва линията на подновения консенсус по разширяването, одобрен от Европейския съвет от декември 2006 г. и в заключенията на Съвета от декември 2009 г., също утвърдени от Европейския съвет.

Както се подчертава в предложението за резолюция на Парламента, което сега предстои да разискваме, първата половина от годината ще бъде ключова за преговорите с Хърватия. Те навлязоха във финалния си етап, но все още предстои много работа, преди да стигнат до успешен завършек. Ще трябва да разгледаме трудни глави, като конкуренция, рибарство, съдебна система и основни права, околна среда, външна политика, политика на сигурност и отбрана. Също така ще трябва да затворим условно някои глави с финансово отражение.

Ето защо ни предстои много работа. Новият член на Комисията, г-н Фюле – мой бивш колега в качеството ми на министър по европейските въпроси, когото приветствам сега и го поздравявам за назначаването му – ще бъде изключително зает по въпроса за разширяването, що се отнася до Хърватия, тъй като планираме още през следващата седмица да проведем първата междуправителствена конференция на министерско равнище, на която да отворим главите рибарство и околна среда – две много важни глави, които, както знаете, изискват огромен труд и ангажираност.

Позволете да ви припомня заключенията относно Хърватия, приети от Съвета през декември. Наясно сте с тях, но искам да подчертая някои неща. Съветът поздравява Хърватия за значителните усилия, положени от нея през последната година, и за постигнатия цялостен напредък. Позовава се и на редица финансови мерки

относно преговорите за присъединяване на Хърватия и отбелязва, че преговорите навлизат във финалния си етап.

Съветът подчертава, че въз основа на вече постигнатия напредък Хърватия все още трябва да направи значителни подобрения в основни области, като съдебната система, публичната администрация и борбата с корупцията и организираната престъпност. Също така трябва да гарантира правата на лицата с малцинствена принадлежност, включително завръщането на бежанците, и съдебното преследване на военни престъпления, с цел да постигне убедителни резултати в изброените области.

Съветът отбелязва и сътрудничеството на Хърватия с Международния наказателен трибунал за бивша Югославия, макар да счита, че са необходими допълнителни усилия. Смятаме, че в тази област можем да постигнем нови цели.

Разбира се, приветстваме и споразумението за арбитраж за решаване на граничния спор между Хърватия и Словения. То беше подписано на 4 ноември в Стокхолм и ратифицирано от хърватския парламент на 20 ноември. Съветът насърчава Хърватия да продължи с усилията за разрешаване на всички нерешени двустранни въпроси, и особено граничните спорове.

Съветът също така приветства създадената само преди малко повече от месец, през декември, работна група, която да изготви проекта на Договора за присъединяване на Хърватия. И накрая, преразглеждането на Партньорството за присъединяване ще има ключова роля в подготовката за окончателното присъединяване на държавата към ЕС. Както казах, предстои ни много работа.

Тъй като разискването е общо за Хърватия, бивша югославска република Македония и Турция, искам да кажа, че Западните Балкани са един от основните приоритети на Европейския съюз. Стабилността в региона е жизненоважна за нас и през 2010 г. ще станем свидетели на няколко значими събития в прехода на този регион: напредък по отношение на молбите за присъединяване – както вече посочихме – нов тласък за мрежата от споразумения за стабилизиране и асоцииране, по-тясно регионално сътрудничество и по-либерален визов режим.

Знаем, че перспективата за присъединяване към Съюза – това, което наричаме европейската перспектива на Западните Балкани – е най-важният катализатор за стабилност и реформи в държавите от региона. Това безспорно е перспектива, реална перспектива, но не е автоматично право.

Преминавайки към бивша югославска република Македония, ще започна с кратко описание на положението в държавата като цяло и ще се позова на предложението за резолюция на Европейския парламент, по което докладчик е г-н Zoran Thaler. Резолюцията представя много добре динамичното положение и многото възможности за бивша югославска република Македония. Посочва много от предизвикателствата пред държавата: повсеместното неспазване на законите, корупцията, прилагането на препоръките на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ) и Офиса за демократични институции и човешки права, отпускането на средства за ефективна децентрализация, достъпа до правосъдие, по-голямото участие на жените в политическия живот, подкрепата за организациите на гражданското общество, постоянно високото равнище на безработицата, екологичните проблеми и т.н.

Резолюцията подчертава значението на графика за започване на преговори, както и общото желание да се намери възможно най-скоро приемливо решение на въпроса относно името на държавата, което, както знаете, понастоящем е обект на спор с Гърция.

Искам накратко да коментирам някои събития, отразени в резолюцията, като например местните избори през март и април – които според ОССЕ отговарят на установените стандарти – и шестото заседание на Съвета за стабилизиране и асоцииране от юли 2009 г., заключенията от което показаха, че държавата действително изпълнява поетите със споразумението ангажменти. Бивша югославска република Македония продължи да развива отношенията си с Европейския съюз, поради което Европейската комисия заяви, че има реален напредък, и препоръча започване на преговорите за присъединяване.

В заключенията си от декември миналата година Съветът призна напредъка, посочен от Комисията, и се съгласи да разгледа отново въпроса през следващите няколко месеца. Европейският парламент, както знаете, взе под внимание заключенията на Съвета от 8 декември 2009 г.

Освен това на 19 декември се установи безвизов режим за гражданите на бивша югославска република Македония съгласно Шенгенската система.

Трябва да споменем и някои специфични за бивша югославска република Македония въпроси: междуетническите отношения, различията в мненията на македонските славяни за „древността“ на държавата и за отношенията ѝ със съседните държави. Всички тези въпроси са отразени в отделните части от резолюцията на Парламента.

В обобщение ще кажа, че някои аспекти изискват по-голямо внимание, отвъд простото приемане и прилагане на законите; някои въпроси попадат под егидата на Охридското рамково споразумение, някои са чисто национални, а други засягат съседни държави.

Европейските институции считат, че бъдещето на бивша югославска република Македония включва членство в Европейския съюз и че стремежът към него трябва да е под формата на пълно национално обединение в съответствие с Охридското рамково споразумение. Европейският съюз вярва и ще продължи да вярва в това.

И накрая, искам да използвам възможността да разгледам по-подробно състоянието на преговорите с Турция и да представя намеренията на испанското председателство по този важен въпрос, свързан с разширяването.

Важно е – искам да го кажа в самото начало – да продължим преговорите с Турция, да не прекъсваме процеса. Продължавайки работата на предишните председателства, се надяваме да убедим всички, че е необходимо, според възможностите, да придвижим нещата напред.

Преговорите навлязоха в етап, който може да се определи като донякъде по-сложен или проблематичен и в който от Турция се изисква да удвои усилията си, за да изпълни поставените условия. Предстои ни да разгледаме някои технически трудни преговорни глави. Но е важно – също искам да го кажа в началото – Турция да постигне напредък в реформите, свързани с Европейския съюз.

Към момента, както е добре известно на новия член на Комисията, техническата работа е съсредоточена върху четири преговорни глави: обществени поръчки; конкуренция; безопасност на храните, ветеринарна и фитосанитарна политика, социална политика и заетост. Трябва да подчертаем и глава „Енергетика“, която придоби специално значение, особено след подписването на споразумението „Набуко“.

По време на предишната месечна сесия Парламентът обсъди Турция, и по-специално демократизацията на държавата. Има разлика между процеса на демократична инициатива, както турското правителство го нарича, от една страна, и от друга, някои тревожни решения, като например неотдавнашното решение на конституционния съд за забрана на политическа партия – въпрос, който също се споменава тук и който е много чувствителен.

Затова въпреки постигнатия напредък, в редица области са необходими допълнителни усилия, за да се гарантира, че Турция отговаря изцяло на критериите от Копенхаген, включително по отношение на свободата на изразяване, свободата на печата, свободата на вероизповеданията по закон и на практика за всички религиозни общности, зачитане на правото на собственост, на правата на професионалните съюзи, правата на лицата с малцинствена принадлежност, граждански контрол над военните, правата на жените и децата, мерките за борба с дискриминацията и за равенство между половете. Това е ясно отразено и в резолюцията на Парламента, и в заключенията на Съвета от 8 декември.

Искам да посоча и някои други аспекти от заключенията на Съвета. Например Съветът подчерта, че Турция трябва недвусмислено да се ангажира с отношения на добросъседство, както и с мирно уреждане на споровете в съответствие с Устава на Организацията на обединените нации, прибягвайки, ако се налага, към компетентността на Международния съд. Във връзка с това Съюзът настойчиво прикани Турция – както и в двустранните срещи с Турция – да се избягват всякакъв вид заплахи, източници на напрежение или действия, които могат да навредят на добросъседските отношения и мирното уреждане на спорове.

Съветът също така отбеляза с дълбоко съжаление, че Турция все още не е приложила Допълнителния протокол към Споразумението за асоцииране, така наречения Протокол от Анкара, и не е постигнала необходимия напредък към нормализиране на отношенията си с Република Кипър.

През първата половина на 2010 г. в Съвета за асоцииране и в Комитета за асоцииране с Турция ще имаме възможност да оценим развитието на нашите отношения; това ще е добра възможност да разгледаме значими проблеми, като например политическите критерии, постигнатия напредък в реформите на националното законодателство и прилагането на достиженията на правото на ЕС.

Планирали сме и редица срещи за политически диалог на равнище министри, между политически лидери, които ще ни позволят да погледнем на нашите отношения в по-широк, международен контекст. Във връзка с това Съветът очаква от Турция да подкрепи настоящите преговори в рамките на ООН по въпроса, който

споменах, а именно кипърския проблем, в съответствие със съответните резолюции на Съвета за сигурност на ООН и с принципите, на които се основава Европейският съюз.

Г-н председател, госпожи и господа, очаквам с нетърпение да чуя вашите мнения и да отговоря на коментарите и въпросите ви.

Председател. – Сега предоставям думата на г-н Фюле. Искам да го поздравя по случай първия му работен ден като член на Комисията.

Щефан Фюле, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, преди всичко се радвам, че първият ми служебен ангажимент след назначаването ми едва преди няколко часа, е тук, в Европейския парламент. Също така считам, че е отлично стечение на обстоятелствата, че първото обсъждане между тази уважавана институция и новата Комисия засяга разширяването. Трето, доволен съм, че Европейският парламент изрази своята твърда подкрепа за разширяването в три доклада.

Резолюциите са доказателство за ангажимента на Европейския парламент към перспективите за присъединяване на Хърватия, бивша югославска република Македония и Турция. Това е ясен сигнал, че разширяването ще продължи да бъде основен приоритет на Европейския парламент, и заедно с колегите ми ще направя всичко възможно да продължи този успешен процес. Много се радвам, че моят приятел, държавният секретар Лопес Гаридо, току-що потвърди пълната подкрепа за процеса от името на Съвета и председателството му.

Относно Хърватия, оценявам справедливия и балансиран доклад на Парламента и искам да поздравя докладчика, г-н Hannes Swoboda. Докладът подчертава напредъка, постигнат от Хърватия при изпълнението на критериите за присъединяване, но в същото време посочва и усилията, които все още са необходими за приключване на преговорите. Така докладът ви затвърждава посланията и подкрепя работата на Комисията. Позволете да подчертая, че приключването на преговорите през 2010 г. все още е възможно, при условие че Хърватия постигне напредък по отношение на всички неизпълнени критерии. Топката очевидно е в нейното поле.

Хърватия измина дълъг път през последните години, но все още ѝ предстои да се справи с важни предизвикателства. Тук оценката ни е една и съща. Хърватия трябва да насочи вниманието си по-специално към по-нататъшното реформиране на съдебната система и публичната администрация, борбата с корупцията и организираната престъпност, зачитането на правата на малцинствата, включително завръщането на бежанците, процесите срещу военните престъпления и пълното сътрудничество с Международния наказателен трибунал за бивша Югославия (МТБЮ).

Обнадеждени сме от развитието на борбата с корупцията напоследък. Надяваме се, че разследването на злоупотребите ще доведе до конкретни резултати. Що се отнася до сътрудничеството с МТБЮ, което е основно изискване, главният прокурор Брамерц потвърди, че то все още не е пълно. Въпреки това той призна някои скорошни положителни стъпки, като създаването на работна група за активизиране на усилията по разследването. Надявам се, че работата ѝ скоро ще има конкретни резултати. И накрая, споразумението за арбитраж от ноември 2009 г. между Словения и Хърватия за разрешаване на граничния спор даде нов тласък на преговорния процес, от който, вярвам, Хърватия ще бъде в състояние да се възползва, като положи по-големи усилия да се справи с нерешените въпроси.

По отношение на бивша югославска република Македония, 2009 г. беше добра година за процеса на реформи. Благодарение на политически консенсус между основните политически сили, държавата успя да постигне значителен напредък в ключови области. Постигна либерализиране на визовия режим и Комисията препоръча започване на преговорите за присъединяване. С удовлетворение отбелязвам категоричния консенсус между Парламента и Комисията, че преговорите за присъединяване трябва да започнат, както се посочва в конструктивния и далновиден доклад на г-н Thaler. Сега предизвикателството пред държавата е да запази темпа на реформите.

Макар държавата да отговаря на политическите критерии, все още предстои много работа. Обща визия за бъдещето и ефективен политически диалог между политическите сили ще бъдат от решаващо значение да се гарантира напредък. Необходими са непрекъснати усилия, по-специално за пълно прилагане на Охридското рамково споразумение, за подобряване на междуетническите отношения, за гарантиране на спазването на правовия ред и за независима съдебна система и успешно съдебно преследване на случаи на корупция по високите етажи на властта.

Икономическата криза не остави държавата незасегната. За съжаление, равнището на безработицата там вече беше едно от най-високите в Европа. Сега повече от всякога са необходими разумно макроикономическо

управление и активни мерки на пазара на труда за задържане, а след това и за намаляване на равнището на безработицата.

Убеден съм, също като вас, че началото на преговорите за присъединяване има ключово значение за поддържане на темпа на реформите в държавата. Същото значение има и за европейската перспектива на целия регион. Следователно това е от стратегически интерес за Европейския съюз. Това е посланието, което бих отправил към държавите-членки и бивша югославска република Македония – да придвижим процеса напред.

Относно Турция, искам да благодаря на докладчика ви, г-жа Oomen-Ruijten, за усилията ѝ за справедлив и балансиран подход в доклада за Турция. Комисията продължава да е ангажирана с процеса на присъединяване на Турция, тъй като той дава силен тласък на политическите и икономическите реформи.

Работата по изпълнението на политическите критерии остава с най-голямо значение, особено по отношение на основните свободи. Редица повратни реформи бяха проведени през изминалата година. Някои от тях изглеждаха невъзможни едва преди няколко години. Миналата седмица беше отменен протоколът за сигурност, който позволяваше на армията да се намесва без разрешение в случай на заплаха за сигурността. Това е повратно постижение в отношенията между цивилни и военни. Ще следим отблизо последиците от помирението. Внасянето на проектозакон за учредяване на независима институция за правата на човека и дългоочакваната стратегия за борба с корупцията, приети по принцип от турското правителство на 21 януари, също са обещаващи.

Продължаваме да подкрепяме демократичната инициатива, подета от правителството. Успехът на тази инициатива изисква участието и подкрепата на всички политически партии и на цялото общество. Комисията обаче е обезпокоена от решението на конституционния съд за закриване на прокурорската Партия за демократично общество, представена в парламента. Съжаляваме и за задържането на лица в югоизточните части на страната в края на декември. Осъждаме терористичните атаки, проведени по същото време. Нито едно от изброените не допринася за успешното реализиране на демократичната инициатива.

Hannes Swoboda, автор. – (DE) Г-н председател, първо искам да благодаря на Съвета и на г-н Фюле за изявленията им, особено относно Хърватия. От изявленията става ясно, че Съветът и Комисията са решени да довършат процеса възможно най-бързо. Съгласен съм с г-н Фюле, че е възможно преговорите с Хърватия да приключат тази година при наличието на добра воля и подходящи политики. Разбира се, отговорност на Хърватия е да предприеме решителните стъпки.

Искам да кажа, че Хърватия постигна значителен напредък, особено в последните месеци и най-вече по отношение на борбата с корупцията. Хърватия показва, че никой не е над закона и не може да избегне мерките за борба с корупцията. Това изпраща важен сигнал. Хърватия също така постигна споразумение със Словения, ратифицирано от парламента сравнително бързо, което показва твърдата решимост да изпълни изискванията. Надявам се, че същото ще се случи скоро и в Словения. Убеден съм, че словенското правителство напълно подкрепя споразумението и се надявам, че вътрешните политически проблеми ще бъдат решени бързо и споразумението ще бъде ратифицирано.

Все пак предстои още работа. Вече беше посочено, че борбата с корупцията е съществен елемент. Но положението не може да се промени за ден. В тази област има много нерешени въпроси, но съм сигурен, че правителството и съответните публични органи притежават волята да продължат борбата, без да упражняват политическо влияние.

Що се отнася до реформата в съдебната система, освен борбата с корупцията, има и редица други въпроси, например обучението на съдиите. Хърватия трябва да предприеме някои стъпки към установяване на модерна съдебна система и се надявам, че това ще се случи скоро.

По отношение на сътрудничеството с Международния наказателен трибунал за бивша Югославия (МТБЮ) г-н Фюле ни предостави точно и пълно описание на положението. Г-н Брамерц увери комисията по външни работи, че се работи усилено. Става въпрос за намиране на някои документи във връзка с делото срещу генерал Готовина, но г-н Брамерц сам каза, че не знае дали те все още съществуват или вече са унищожени. Някои от тях може никога да не са съществували. Въпреки всичко се надявам, че Хърватия ще направи всичко възможно във връзка с това. Според мен споменатата от г-н Фюле работна група трябва да получи широка подкрепа от експерти от други държави, без автоматично предварително одобрение за усилията на Хърватия. Считаю обаче, че в тази област е постигнат голям напредък. Надявам се, че малкото нерешени въпроси ще бъдат приключени през идните седмици или месеци, за да се убеди г-н Брамерц, че му се оказва пълно съдействие.

Много е постигнато и по отношение на завръщането на бежанците и вътрешно разселените лица. Все още има някои проблеми, които са сравнително трудни за преодоляване. В случаите, когато хората са избягали от

къщи, които не им принадлежат, където са били наематели, като например социалните жилища, съществували в бивша Югославия, е трудно да се организира тяхното завръщане и да се гарантира, че отново ще имат дом. Макар че по принцип много лица искат да се завърнат, в резултат от икономическата криза и високото равнище на безработицата, може да не е практично връщането на голям брой хора.

Вярно е, че в тази област е постигнат голям напредък. Убеден съм, че сегашното правителство и опозицията – надявам се – ще работят заедно, за да извървят финалните стъпки. В Хърватия през последните месеци многократно става ясно, че решаващият фактор е единен подход към европейските въпроси. Необходима е споделена решимост за справяне с нерешените проблеми и за доказване, въпреки вътрешните различия, че пътят води към Европа и че Хърватия трябва да го извърви възможно най-бързо.

(Ръкопляскания)

Zoran Thaler, автор. – (SL) 2009 г. беше добра година за бивша югославска република Македония, която е страна кандидатка за членство. Това беше потвърдено от Комисията и от двете действащи председателства – шведското и испанското. Същото се посочва и в моя проектодоклад.

Органите в Скопие се заеха и изпълниха ключовите приоритети от партньорството за присъединяване, известни като критерии. Второ, бивша югославска република Македония беше първата държава в региона, която отговори на всички изисквания за либерализиране на визовия режим. Постигна го още преди юли миналата година и безвизовият режим стана факт на 19 декември. Реши граничния спор с Косово и сътрудничи успешно в регионалните инициативи, като Централноевропейското споразумение за свободна търговия (ЦЕФТА) и Процеса за сътрудничество в Югоизточна Европа. Сътрудничи успешно и с Международния наказателен трибунал за бивша Югославия в Хага. Миналата седмица парламентът на бивша югославска република Македония прие резолюцията относно Сребреница.

Какво се опитваме да постигнем в Парламента с резолюцията и с доклада ми относно напредъка на бивша югославска република Македония? Преди всичко искаме да помогнем. Искаме да помогнем на бивша югославска република Македония по пътя на стабилност към Европейския съюз. Да не забравяме, че бивша югославска република Македония беше единствената бивша югославска република, която избегна войните на Милошевич.

Второ, искаме да помогнем на държавата-членка Гърция, и оттук на Европейския съюз като цяло, защото трябва да имаме предвид, че една държава процъфтява единствено ако и съседните на нея процъфтяват. Това е емпиричен факт, който може да бъде доказан. Затова приканвам приятелите ни в Гърция да се опитат да решат проблема заедно с правителството в Скопие и да смекчат подхода си към териториите на север от границите си. Приканвам Гърция да бъде истински, справедлив и толерантен лидер, ментор и спонсор на Балканите. Днешните Балкани се нуждаят от това.

Във връзка с това искам да приветствам по-специално „Програма 2014“ – инициатива на новото гръцко правителство на г-н Папандреу. Браво! Подкрепям Гърция. Нека направим всичко възможно за постигането на целта. Нека покажем солидарност и с Гърция, и с бивша югославска република Македония. Солидарността трябва да е взаимна.

Трябва да имаме предвид, че процесът на Балканите е като каране на колело. Докато се движи, докато се въртят педалите, всичко върви добре повече или по-малко, но ако спре, ако има препятствие, ако стигне до задънена улица, падаме, всички ние падаме. Ако сега спрем, мирът, стабилността, сигурността и социалното сближаване ще рухнат.

В заключение, позволете да подчертая още един факт: бивша югославска република Македония е страна кандидатка от 2005 г. Всички трябва да сме наясно с последствията от нашите решения или липсата на такива. Когато посещавам Скопие, винаги им посочвам, че са отговорни за намирането на решение с тяхната съседка Гърция.

Затова нека тук се обърнем към органите в Скопие, Атина и София, както и към испанското председателство, члена на Комисията Фюле, върховния представител по въпросите на външните работи Аштън и Парламента: нека направим всичко възможно, всеки в рамките на своята компетентност, да помогнем за решаването на проблема. Така можем да направим ситуацията на Балканите различна и по-добра в сравнение с последните 20 години.

Ria Oomen-Ruijten, автор. – (NL) Първо искам да приветствам г-н Фюле: поздравления за назначаването Ви и очаквам с нетърпение да си сътрудничим добре с Вас.

Г-н председател, искам да благодаря на всички колеги, чийто конструктивен принос за изготвянето на доклада позволи да постигнем консенсус в повечето области. Искам да повторя, че целта ми като докладчик на Парламента е да изпратим ясно, балансирано и съгласувано послание. Считам, че можем да го направим единствено с широко мнозинство.

Имам всъщност три съобщения за Турция. Първо, и така започва докладът, имаме открит дебат, после е конституцията и прилагането на законодателството. Започвам с открития дебат, демократичната инициатива. От напълно обективна гледна точка приветстваме широкия дебат, иницииран от турското правителство миналата година относно правата на кюрдите, на алевитите, ролята на армията и т.н.

Но, г-н председател, решението на конституционния съд от миналия декември гарантира, че отново ще има терористични атаки. Имаше вълна от арести на членове на Партията за демократично общество и заплахата от задържане все още виси над членове на турския парламент. В резултат откритият и положителен дебат от лятото насам изглежда ще стигне до преждевременен край. Разбира се, г-н председател, като представител на народа зачитам законните присъди, но разбирам също така, че конституционният съд е потвърдил препоръките на Съвета на Европа и Комисията от Венеция относно забраната на политически партии, с които Турция сега трябва да се ангажира сериозно. Затова призовавам Турция да го направи, да гарантира, че подобно жалко положение повече няма да възниква.

Г-н председател, така стигам до друго съдебно решение, а именно отмяната на закона, ограничаващ компетентността на военния съд. Като членове на Парламента нямаме право да критикуваме решението, но то отново показва, че базата за вземане на тези решения, конституцията, е неподходяща, в смисъл че – тук трябва да подбирам думите си – позволява подобни решения. Затова всички отново призоваваме Турция да преразгледа конституцията си незабавно, защото само това може да доведе до действителни реформи, толкова необходими за модернизирване на турското общество.

Г-н председател, третият основен момент според мен е прилагането на приетото законодателство. По отношение на правата на жените, свободата на вероизповедание и третирането на заподозрени в престъпления, заложените стандарти също трябва да се спазват в цяла Турция. Затова, г-н председател, призовавам да се обръща по-голямо внимание при прилагането.

А сега за измененията. Относно Кипър, опитам да постигна ясен и широкообхванат компромис с докладчиците в сянка. Турция трябва да знае, че договореният допълнителен протокол трябва да бъде приет незабавно. В параграф 34 призовавам всички заинтересовани страни да гарантират намирането на решение по отношение на разделението на Кипър. С този параграф призовавам в частност Турция да изпрати положителен сигнал.

Г-н председател, подчертаваме в новия параграф 48, че и двамата лидери трябва да бъдат насърчени да покажат смелост, за да намерят решение за острова скоро. Това е абсолютно необходимо. На г-жа Cornelissen ще кажа, че макар изменението относно насилието срещу жените да е вероятно малко излишно, групата на Европейската народна партия (Християндемократи), както може да се очаква, ще го подкрепи.

Г-н председател, накрая искам да повторя, че целта ми през тази година е отново да изготвя доклад, който съдържа ясно послание, критично, но и балансирано. Считам, че ако приемем доклада с широко мнозинство, ще имаме добро решение за модернизирването на Турция и за процъфтяването ѝ в полза на всички нейни граждани.

Bernd Posselt, *от името на групата PPE*. – (DE) Г-н председател, имаме ясни очаквания към Съвета и Комисията. Очакваме тази година преговорите с Хърватия да приключат, а с Македония – да започнат. Това включва и признаване, че политиките на двете държави относно малцинствата са по-добри, отколкото в много държави-членки на Европейския съюз и че всички малцинства и етнически групи в двете държави са представени в техните парламенти. Г-н Фюле, въпросът за завръщането на бежанците, ако позволите, е решен от Хърватия по начин, който може да служи за образец за останалите държави. Затова искам ясно да заявя, че трябва, разбира се, да обясним на държавите, че са необходими допълнителни усилия. Но твърдението, че топката е излязло в полето на Хърватия, е напълно неприемливо. Хърватия ратифицира граничното споразумение и искам да се присъединя към призива на г-н Swoboda парламентът на Словения да направи същото. Три преговорни глави остава да бъдат отворени от Съвета. Искам да призова испанския представител на Съвета на министрите да гарантира, че те ще бъдат отворени по време на испанското председателство. Това ще позволи на Хърватия, ако отношението към нея е справедливо, да завърши преговорите тази година.

Що се отнася до ужасното блокиране на Македония заради името ѝ, и тук топката не е излязло в нейното поле. Обратно, отговорността е на държава-членка на ЕС, която наложи такова блокиране в противоречие с международното право. Тук искам ясно да заявя, че ЕС трябва да вдъхва доверие, т.е. трябва да изисква от

другите, но трябва да отговаряме и на нашите стандарти, ако искаме да запазим доверието в нас. Считаю, че е важно да се стремим към гласуване на Хърватия в залата през тази година след дългия и тежък път. Тогава наблюдателите могат да дойдат тук по същия начин, по който чешките, словенските и унгарските наблюдатели дойдоха и бяха посрещнати от нас. Надявам се, че в Хърватия могат да се проведат европейски избори следващата или по-следващата година и че към нас ще се присъединят хърватски членове на Парламента, които да ни помогнат да се подготвим за присъединяването на други южни европейски държави, първата от които Македония.

Кристиан Вигенин, *от името на групата S&D*. – Уважаеми г-н Председател, уважаеми г-н Füle, искам да се присъединя към поздравленията към Вас като нов член на Европейската комисия и да отбележа, че може би е наистина важен сигнал това, че точно днес първият дебат в този Парламент на новата Комисия е именно по разширяването.

Всъщност няма нужда да повтаряме, че разширяването се оказа и се доказва като една от най-успешните политики на Европейския съюз. Пожелавам Ви успех. Нашият парламент ще направи всичко необходимо да Ви подкрепя в тези усилия, защото всъщност ние тук в Европейския парламент сме най-големите привърженици на разширяването на тази зона на сигурност, на просперитет, на права на гражданите, която представлява Европейският съюз.

В този смисъл мисля, че изказванията на тримата докладчици доказаха сериозната работа, която беше извършена от Комисията по външна политика и от тях персонално. Искам да ги поздравя за това и да кажа, че тези три доклада, които днес обсъждаме, бяха приети с едно огромно мнозинство в Комисията по външна политика. Вярвам, че това ще стане и днес.

Искам да подчертая, че с нашите доклади ние искаме да дадем един много ясен сигнал и към трите страни, макар че общият дебат вероятно донякъде ще размие нашите послания, че ние оставаме ангажирани с процеса, но има въпроси, които няма как да бъдат заобиколени и трите страни трябва да изпълнят. Те са свързани преди всичко с това, че Европейският парламент не може да си затвори очите, няма да го направи по целия кръг от въпроси, свързани с изпълнението на критериите от Копенхаген, за спазването на основните права, свободата на медиите, свободата на сдружаване, защитата на правата на малцинствата, добросъседските отношения и т.н.

Бих искал да се спра кратко на три въпроса, които според мен имат съществено значение за напредъка по присъединяването на трите страни. Първо, по отношение на Хърватска ясно е, че пътят към членството на тази страна вече е открит. Много е важно постигнатото споразумение със Словения, но ние призоваваме то да бъде максимално бързо ратифицирано, така че да даде възможност преговорите с Хърватска да приключат още през тази година.

По отношение на Македония ние се надяваме бивша югославска република Македония да прояви необходимата гъвкавост и се надяваме новото гръцко правителство да намери решение на въпроса за името, така че Македония още тази година да получи дата за начало на преговорите.

А що се отнася до Турция, въпросът за Кипър не може да бъде заобиколен, няма как той да не получи развитие първо, и едва тогава Турция да се надява на съществен напредък в процеса на своята интеграция.

Ivo Vajgl, *от името на групата ALDE*. – (SL) С резолюцията относно Хърватия, която Парламентът ще приеме днес, ще признаем, че държавата е постигнала напредък при изпълнението на критериите за присъединяване към Европейския съюз, провеждайки демократични реформи и хармонизирайки законодателството си с изискванията на достиженията на правото на ЕС. Това поставя Хърватия на първо място сред държавите с перспектива да станат пълноправни членки на Европейския съюз. Също така предоставя възможност на Хърватия да приключи преговорите още тази година, както сме посочили в доклада си.

Доволни сме да отбележим, че г-жа Косор, новият министър-председател на Хърватия, бързо и успешно предприе стъпки в областите, в които досега срещнахме най-големите трудности: борбата с корупцията и организираната престъпност, прилагането на програма за административна реформа, разследването на военните престъпления и гарантирането на правна или конституционна защита за етническите и други малцинства.

Подписвайки гранично споразумение за арбитраж със съседна Словения, новото хърватско правителство не само премахна пречка пред процеса на преговори, но проправи път и за решаването на други въпроси. Важно е, че Хърватия продължава да решава граничните спорове с останалите съседни страни и гарантира, че преговорите се водят добросъвестно и съгласно принципа *pacta sunt servanda*.

Искам да отбележа също така, че резолюцията, изготвена под отличното ръководство на докладчика – моят колега Hannes Swoboda, по обективен и положителен начин подчертава проблемните области, в които на Хърватия все още ѝ предстои много работа. Някои от тях са сътрудничеството с трибунала в Хага, досегашните усилия в борбата с корупцията, реструктурирането на икономиката и финансите, по-голям ангажимент и искреност в премахването на пречките пред завръщането на сръбското население. Хърватия е и тяхна родина.

Положителните доклади за напредъка на Хърватия и бивша югославска република Македония следва да се разглеждат също така като ясен сигнал за готовността на ЕС за разширяване към всички държави от Западните Балкани и потвърждение на поетите от нас ангажименти спрямо тях, включително и спрямо Турция, при положение че изпълняват необходимите критерии. Това обаче зависи главно от тях. В заключение пожелавам на новия член на Комисията, г-н Фюле, успех. Знам, че ще се справи отлично с работата си.

Franziska Katharina Brantner, *от името на групата Verts/ALE.* – (EN) Г-н председател, от името на групата Verts/ALE първо искам да приветствам в залата г-н Фюле като член на Комисията. Щастливи сме да работим с Вас и очакваме с нетърпение бъдещото ни сътрудничество. Искам също да благодаря на г-н Swoboda за доброто сътрудничество по доклада относно Хърватия. Считаю, че си сътрудничихме добре в процеса и благодаря на моите колеги.

Само искам да кажа, че предпочитаме сутринта да обсъдим трите държави едновременно, защото те са три, но имаме отделни раздели. Считаю, че щеше да има по-голям смисъл, отколкото да смесваме всичко заедно, но това е просто вметка.

(DE) Групата на Зелените/Европейски свободен алианс подкрепя скорошното присъединяване на Хърватия към Европейския съюз и приветства горещо бързия напредък, постигнат от държавата. Скорошното присъединяване на Хърватия ще изпрати важно послание на целите Западни Балкани относно политиката на сигурност. Това означава, че обещанието за членство, дадено в Солун от европейските държавни и правителствени ръководители на всички държави от Западните Балкани, не е забравено. Надеждността и валидността му представляват огромен стимул за всички държави в региона да прилагат широкообхватни реформи, които ще ги направят по-сигурни, по-стабилни и по-просперитиращи.

По отношение на Хърватия е важно да кажем, че публичната администрация трябва да бъде укрепена и да стане по-прозрачна. Решаващият фактор тук е не само приемането на ново законодателство, но преди всичко административното прилагане на законите. Ние в групата на Зелените/Европейски свободен алианс искаме да видим по-добри резултати в тази област. Считаю, че единственото решение на проблемите, свързани с корупцията и организираната престъпност, е последователното прилагане на новите закони и разпоредби. Същото важи и за съдебната система, по която още не сме преговаряли. Обявените намерения на хърватското правителство са добри, но те трябва да бъдат последвани от действия, които водят до подобрения в съдебната система на практика. И в тази област искаме да видим по-голяма прозрачност и по-малко политическо влияние.

Поради това предлагаме четири изменения, които ви призовавам да подкрепите. Първото засяга борбата с корупцията. Искаме да бъде включен секторът на строителството и градското планиране, тъй като там се възлагат най-големите обществени поръчки.

Второ, искаме в параграф 19 да се включи фактът, че положението на гейовете и лесбийките е незадоволително. Нападанията над тези малцинствени групи са многобройни. Получихме уверение от хърватското правителство, че е в ход разследване по някои от случаите. Считаю го за положителен знак и насърчаваме хърватските органи да ускорят прилагането на закона за защита от дискриминация.

И накрая, нямаме визия за нова енергийна политика за Хърватия. Затова ви призоваваме да подкрепите нашето изменение 7. Очакваме с нетърпение Хърватия да се присъедини към Европейския съюз скоро.

Charles Tannock, *от името на групата ECR.* – (EN) Г-н председател, групата на Европейските консерватори и реформисти подкрепя разширяването на Европейския съюз. Ние не само виждаме значителни ползи от по-големия единен пазар, но също така се стремим – за разлика от някои членове на Парламента – към намаляване на федералистките амбиции в сърцето на Европейския съюз. Въпреки това кандидатите трябва да отговарят на шателните и взискателни стандарти, заложиени в Копенхагенските критерии.

Затова изцяло подкрепяме задълбочения подход на Комисията да подготви кандидатите за членство и готовността ѝ да извлече поуки от предишните разширявания, по-конкретно при последно присъединилите се България и Румъния, в които имаше нерешени проблеми, свързани с организираната престъпност и корупцията. Хърватия, заедно с Исландия – ако бъде одобрена за кандидат – е несъмнено държавата, готова в най-голяма степен да се присъедини към Европейския съюз, и присъединяването ѝ ще спомогне за

стабилизиране на Западните Балкани. Признаваме, че все още не е решен граничният спор със Словения, но не считаме, че трябва да се позволи на двустранни спорове да бавят членството на Хърватия. Италия, в крайна сметка, не попречи на Словения да се присъедини, въпреки тогавашните гранични и малцинствени проблеми.

Както става ясно от доклада на Комисията, Хърватия е постигнала значителен напредък спрямо преговорните критерии и отстоява ангажмента си по отношение на очакваните от ЕС резултати. Македония също се върна на пътя към членство. Приветстваме либерализирането на визовия режим там, както и в Сърбия и Черна гора, и подкрепяме призива към Съвета да открие преговорите за членство на Македония.

Групата на Европейските консерватори и реформисти счита, че почти комичният спор за името с Гърция трябва да бъде решен разумно и бързо. Президентът Иванов допринесе за засилване на амбициите на Македония за членство в ЕС и се надяваме, че на искането му за среща с новоизбрания президент на Гърция ще бъде отговорено в дух на приятелство и добросъседски отношения. В същото време молбата за членство на Турция остава проблемна, не на последно място по отношение на правата на човека. Скорошният ужасяващ случай на момиче, погребано живо заради разговор с момчета, е оръжие в ръцете на онези, които твърдят, че Турция няма място в Европейския съюз. Разочаровани са отказът на държавата да признае Кипър, да приложи протоколите от Анкара, както и забавянето ѝ във връзка с ратифицирането на договора за възстановяване на отношенията с Армения.

И накрая, като постоянен докладчик на Парламента за Черна гора искам само да добавя, че след скорошното ми посещение в държавата съм на мнение, че тя върви към статут на страна кандидатка и се надявам това да стане факт възможно най-скоро.

В заключение искам също да използвам възможността от името на групата на Европейските консерватори и реформисти да поздравя г-н Фюле за назначаването му в Комисията вчера. Моята група ще си сътрудничи с него в предстоящите интересни задачи.

Takis Hadjigeorgiou, от името на групата GUE/NGL. – (EL) Искаме да подчертаем в началото, че подкрепяме интеграцията на Турция. Вярваме в нея. Интеграцията е необходима най-вече на самата Турция за защита на правата на малцинствата, за намаляване на изборния праг за местата в парламента и за защита на трудовите права, като правото на стачка и колективно договаряне.

Намирането на реално политическо решение на кюрдския проблем, признаването на арменския геноцид, нормализирането на отношенията със съседните страни и прекратяването на окупацията на Кипър са някои от въпросите, които Турция е длъжна да реши. Както беше подчертано от Съвета, тя трябва незабавно да приложи изцяло и без изключения Допълнителния протокол към Споразумението от Анкара.

Пренебрегвайки международното право, Турция пречи на Република Кипър да упражнява суверенните си права в своята изключителна икономическа зона. При това положение заявяваме, че не сме съгласни с отварянето на глава „Енергетика“.

В заключение, искам да спомена намерението на някои от членовете на ЕП да подкрепят изменение, призоваващо всички заинтересовани страни да помогнат за решаване на кипърския въпрос. Сигурен съм, че всеки ще помогне. Но не считате ли за неприемливо всички да са еднакво отговорни – и жертвата, и окупаторът? Ако искаме решение на кипърския въпрос, трябва да подчертаем отговорностите на Турция. Трябва да говорим открито с държавата, чиято интеграция, пак повтарям, подкрепяме. Но интеграцията на Турция в Европейския съюз, а не на Европейския съюз в Турция.

Bastiaan Belder, от името на групата EFD. – (NL) С риск да разтревожа турските дипломати отново – отбележете реакцията им на многобройните изменения на Европейския парламент – призовавам Съвета и Комисията да включат следните пет точки в дневния ред на предстоящите преговори с турските органи:

1. Предоставяне на статут на юридическо лице на всички религиозни общности в Турция – основна предпоставка за реализиране на свободата на вероизповедание в Турция.
2. Незабавно прекратяване на кампанията за всяване на омраза към турските християни, която се прикрива зад позволената употреба в учебниците и местните медии на понятия, съдържащи негативни внушения, като „мисионерска дейност“, като че ли турските християни по дефиниция са подривни елементи, целящи да подкопаят държавата.
3. Незабавно прекратяване на явната дискриминация спрямо лицата от неислямските малцинства при назначаването на важни граждански и военни постове в турския държавен апарат.

4. Ефективни мерки от страна на правителството срещу нарастващия антисемитизъм в обществения живот в Турция. Турски професор неотдавна говори за една отровена атмосфера. Радвам се, че атмосферата все още позволява един професор открито да излезе и да каже подобно нещо. Затова са необходими ефективни мерки от страна на правителството срещу нарастващия антисемитизъм в обществения живот в Турция, като специално министър-председателят Ердоган следва да поеме водещата роля.

5. И накрая, стриктно съгласуване на отношенията с Ислямска република Иран по трансатлантическата политика относно Техеран и противоречивата ѝ ядрена програма. Турция трябва да заяви становището си по все по-неотложния въпрос за ядрената програма на Техеран. Като член на НАТО и страна кандидатка за членство в ЕС, Турция трябва да разкрие картите си. Трябва да направи ясен избор.

Призовавам Съвета и Комисията да подчертаят Копенхагенските критерии и критиките към Турция, за които говорих сериозно, и, г-н Фюле, още веднъж, пожелавам Ви всичко най-добро в новата Ви роля. Очаквам с нетърпение конструктивните консултации и вярвам, че ще обърнете сериозно внимание на Копенхагенските критерии и по този начин ще можем да работим за модернизирането на Турция, държава, която аз също искам да уважавам.

Barry Madlener (NI). – (NL) Г-н Фюле, добре дошли в залата! Г-н председател, нидерландската Партия на свободата, моята партия, избра да работи независимо в Парламента. Радваме се на отлично сътрудничество с групата „Европа на свободата и демокрацията“ и с г-н Messerschmidt, на когото сърдечно благодаря.

Г-н председател, преди всичко искам да заявя, че не подкрепяме разширяването – нито по отношение на Хърватия, нито на Македония и определено не и на Турция. Турската окупация на Кипър е незаконна. Всички в залата го мислим, но продължаваме да се занимаваме с Турция, без да я порицаваме за това. Не налагаме никакви – или почти никакви – санкции на Турция. За мен това е безхарактерно поведение и затова внесох предложение за изменение, което осъжда окупацията и нарежда на Турция да изведе войските си от Кипър, и то незабавно. Надявам се всички да го подкрепите.

Нещо повече, свободата на печата в Турция е под силен натиск. При моето посещение там медиите дори бяха отпратени. Твърдо трябва да осъдим това и поради тази причина внесох предложение за изменение 16.

А сега, госпожи и господа, стигаме до Иран, една престъпна държава. Г-н Ахмадинежад, ислямски диктатор, тероризира собственото си население, иска да изтрие Израел от картата и го казва открито, разработва ракети с далечен обхват на действие, редовно провежда тестове с ракети, а вчера започна обогатяване на уран за ядрени оръжия. Госпожи и господа, единствено можем да изразим отвращението си. Турция, която иска да влезе в ЕС, счита иранското правителство за свой голям приятел и трябва да бъде сериозно порицана за това, поради което внесох предложение за изменение 17. Разчитам на подкрепата ви.

А сега – преговорите с Турция. Турция, която счита Иран за свой приятел, окупира Кипър, потиска християните, нарушава правата на жените, членува в Организацията Ислямска конференция (ОИК), подчинява се на законите на шериата, ограничаващи правата на човека, и е ислямска държава, която никога не може да се присъедини към Съюза. Не трябва да го позволяваме, поради което внесох предложения за изменения 18 и 19, които целят прекратяване на преговорите за членство. Надявам се, че всички ще подкрепите въпросните изменения.

Eduard Kukan (PPE). – (EN) Г-н председател, първо искам да поздравя Zoran Thaler за доклада и да благодаря на него и на всички останали колеги за конструктивната работа по изготвянето на проекта на резолюция. Приветствам искрено члена на Комисията, г-н Фюле, и му пожелавам успешна работа.

Европейската народна партия счита, че бивша югославска република Македония постигна положителен напредък през изминалата година. Изпълнението на по-голяма част от критериите за започване на преговорите за членство в ЕС е наистина важно и забележително. Фактът, че Комисията препоръча откриването на преговорите с бивша югославска република Македония, ясно показва, че държавата се движи в правилната посока.

Затова Парламентът следва да стои твърдо зад препоръката и, приемайки резолюцията, да изпрати положителен сигнал към държавата и на практика към целия регион. Надявам се, че Европейският съвет ще потвърди решението на Комисията и призова, който се съдържа в резолюцията, и ще даде зелена светлина за започване на преговорите с бивша югославска република Македония в близко бъдеще, без повече отлагания. Считаю, че дотогава ще бъде постигнат напредък по въпроса с името и в отношенията със съседните държави.

Бивша югославска република Македония трябва да се изправи пред предизвикателството и да покаже, че е готова да отговори на всички Копенхагенски критерии, на основата на което ще се оценяват амбициите ѝ да стане членка на ЕС.

Raimon Obiols (S&D). – (ES) Считам доклада за напредъка на Турция по пътя към присъединяване към ЕС, който предстои да гласуваме днес, за положителен. Той е откровен; търпи някои критики, но е балансиран, за което поздравявам докладчика, г-жа Oomen-Ruijten.

Разбира се, нашата политическа група би поставила по-голям акцент върху някои аспекти. Но постигнахме широк консенсус, защото считаме, че докладът трябва да получи възможно най-голяма подкрепа в залата.

Трябва да изпратим ясно послание. Положително послание, доброжелателно, но и строго, за да ускорим процеса на преговорите и да насърчим модернизирването, демократичните реформи в Турция. Едно трябва да е ясно: нужно е да преодолеем етапа на мудност и нерешителност в процеса на преговорите.

Според проучвания на общественото мнение, подкрепата за присъединяването на Турция е намаляла и това трябва да се промени. Единственият начин да го постигнем е да гарантираме, че преговорите и реформите продължават да вървят напред, че Европейският съюз спазва поетите ангажменти и че избягва да изпраща противоречиви сигнали, които създават несигурност. Разбира се, Турция също трябва да предприеме решителни стъпки по пътя към реформи.

Вариантите са два: порочен кръг на разделение, сблъсъци и недоверие или ефективен кръг от сериозни, строги и ясни преговори.

Ако докладът има дори и скромни приноси за напредъка, считам, че можем да сме доволни.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Г-н председател, като ръководител на делегацията искам първо да поздравя г-н Thaler за наистина балансиран доклад. Скопие проведе реформи и е на път да се присъедини към Европейския съюз. Приветстваме това и се радваме. Либерализирането на визовия режим беше вероятно най-ясният и видим знак. Това беше крайъгълен камък в нашето сътрудничество. Целта беше постигната единствено в резултат от близкото сътрудничество с държавите-членки на ЕС. В резултат на откритост, взаимодействие и сътрудничество.

Но не трябва да забравяме, че Македония получи статут на страна кандидатка преди четири години и оттогава непрекъснато се питаме кога най-сетне ще се присъедини към Европейския съюз. Искам да призова всички заинтересовани страни да гарантират, че конфликтът относно името, който е в центъра на вниманието понастоящем, ще бъде решен. Трябва да се възползваме от инерцията в резултат на решението на Съвета от декември и действията на новото гръцко правителство. Тази инерция намалява с всеки ден. Искам да кажа на страните, че ако сега насочим вниманието си към други теми, като финансовата криза например, присъединяването на Македония ще бъде изместено на още по-заден план. Със сигурност не искаме това да се случи, поради което трябва да положим всички усилия в това отношение.

Marije Cornelissen (Verts/ALE). – (NL) През последните шест месеца използвах всяка възможност да посещавам Балканите и Турция и да говоря с хората там. Впечатляващо е наистина да се види случващото се във връзка с присъединяването: сериозен политически напредък, но най-вече напълно практически промени, които са от полза за цялото население.

В Черна гора най-накрая е призната хомосексуалността. В Турция приютите за жени най-после взаимодействат добре с полицията. Това са само два от примерите. Трябва да сме ентусиазирани от постигнатото в тези държави, но в същото време трябва ясно да посочим какво все още е необходимо да се направи.

Европейският парламент и държавите-членки трябва да продължат да отстояват заложените в началото на процеса критерии. Но също така е необходимо да не се отслабва процесът на присъединяване чрез допълнителни пречки.

По отношение на Македония всички сме съгласни, че двустранният проблем, свързан с името, трябва да бъде решен. Всички сме съгласни и че ЕС трябва да предостави цялата си подкрепа в процеса. Двустранните проблеми сами по себе си не следва да представляват пречка пред процеса на присъединяване. Това важи за Македония, но в същата степен за Хърватия, Сърбия, Турция, Косово и Исландия. За гражданите на тези държави перспективата за членство е твърде важна, за да бъде зависима от решаването на двустранен спор.

Затова призовавам всички ви да гласувате в полза на нашето изменение, номер 4, чиято цел е включването на нова точка 2 в параграф 30 от доклада относно Македония. Също така ви призовавам да не забравяте, предвид трите доклада, колко важен е процесът на присъединяване.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Г-н председател, г-н Фюле, първо искам да Ви поздравя за назначаването Ви в Комисията. Сигурен съм, че заедно ще работим плодотворно и ефективно за по-нататъшното разширяване

на Европейския съюз. Сигурен съм, че ще завършите процеса на преговори с Хърватия преди края на годината. Сигурен съм и че ще започнете преговорите с Македония скоро. Надявам се, също през тази година.

В изказването си искам да подчертая изключителната роля на Хърватия като бъдеща държава-членка на Европейския съюз, особено по отношение на защитата на общите ни ценности и сигурността на нашия континент. Оценяваме присъствието на хърватски подразделения, като част от НАТО, в Косово и Афганистан. Около 300 хърватски войници, дипломати и полицаи също участват в операции на Международните сили за поддържане на сигурността (ИСАФ) в три региона на Афганистан. Новият ни съюзник смело подкрепя борбата ни с тероризма в няколко мисии на НАТО. Сигурен съм, че членството на Хърватия в Европейския съюз ще допринесе за по-голяма стабилност в една част от Европа, която само до преди няколко години беше арена на жесток конфликт и етническо прочистване.

Ако Хърватия завърши всички реформи, може да завърши преговорите с Европейския съюз преди края на годината. Това е добра цел и призовавам всички да подкрепим тези усилия. Трябва да оценим факта, че Загреб въведе редица реформи, особено в областта на съдебната система и държавната администрация, както и в борбата с корупцията и организираната престъпност. Включването на Хърватия в семейството на държавите-членки на Европейския съюз е част от стратегията ни да изградим континент на демокрация и просперитет. Примерът с тази балканска държава е потвърждение, че процесът на разширяване на Европейския съюз е силен стимул за провеждане на политически и икономически реформи в страните, които се стремят към членство. Нека не го забравяме и когато става въпрос за източната ни съседка Украйна.

Niki Tzavela (EFD). – (EL) Г-н председател, през последната година сложната външна политика на Турция предизвиква обсъждане сред международната общност и светската част от турското общество. Накъде върви Турция? Към мултикултурна Европа или към панислямска държава?

Искам накратко да напомня на залата политическото поведение към Иран, неприемливия дипломатически тон към Израел, спора с Египет относно границите на ивицата Газа и неотдавнашното решение на турското правителство да отмени визите за 7 арабски държави. Както знаем, много от тях приютяват екстремистки ислямски организации, чиито членове вече могат лесно да влизат в Европа и Запада. По-конкретно, отмяната на визите в Турция е престъпление срещу светската държава.

Ако въведем нови санкции срещу Иран, мястото на Турция в Съвета за сигурност на ООН ще бъде отправна точка за изясняване на бъдещето на модерна Турция и тогава тук ще говорим по различен начин за нея.

Philip Claeys (NI). – (NL) По обясними причини общественото мнение в Европа е категорично против присъединяването на Турция, която е неевропейска и ислямска държава. Предишната Комисия обеща да прекрати преговорите, ако стане ясно, че Турция не спазва демократичните си задължения или преговорите не са в крачка с реформите в държавата. Обещанията не бяха спазени.

Точно обратно, преговорните глави се отварят една след друга, макар Турция да върви по-скоро назад, отколкото напред. Забраняват се политически партии, задържат се кюрдски кметове, а християните са подложени на заплахи, насилие и административни нарушения. Християнски писатели и университетски преподаватели са принудени да се укриват. Дори няма да споменавам явления като бракове по принуда и т.нар. „убийства на честта“.

Какъв срок ще даде Комисията на Турция да признае всички държави-членки на Европейския съюз? Кога Турция ще започне да съблюдава Протокола от Анкара? Кога ще се сложи край на незаконната военна окупация на Кипър?

José Ignacio Salafrañca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Г-н председател, и аз като моите колеги искам да поздравя г-н Фюле по случай встъпването му в длъжност и се надявам, че отличното впечатление, което направи по време на изслушването пред комисията по външни работи, ще бъде потвърдено по време на мандата му, особено по чувствителния въпрос за разширяването.

Искам да кажа няколко думи относно Турция, като първо поздравя нашия докладчик, г-жа Oomen-Ruijten, за отличните резултати, постигнати в комисията.

Нейният доклад, който обхваща 2008 г. и 2009 г., нито преувеличава, нито омаловажава нещата; той подчертава усилията на Турция да отговори на Копенхагенските условия и критерии.

Според мен обаче усилията трябва да се разглеждат в настоящия контекст и политическо положение в Турция: седемгодишно управление на умереното ислямско правителство на г-н Ердоган, с предстоящи избори през юли 2011 г.; държава, която кипи от плана „Чук“; от отмяната на Протокола за сътрудничество по въпросите

на сигурността и обществения ред (Emasya), който предоставя големи правомощия на военните; и особено от решението за забрана на Партията за демократично общество в Турция.

Това, г-н Фюле, показва, че случаят с Турция трябва да се разглежда с голямо внимание. Турция трябва да отговори на условията и изискванията на Копенхагенските критерии и, естествено, да се съобрази с Протокола от Анкара. Предвид конкретния контекст и конкретното положение се подразбира, г-н член на Комисията, че ако бъде изпратен погрешен сигнал, той може да има много сериозни последици за сигурността на Европейския съюз, особено когато управляващата партия не разполага с мнозинство от три пети в парламента, необходимо за изменение на конституцията; подобен сигнал може сериозно да доведе до тревожни сътресения във вече нестабилната държава, която е стратегически партньор на Запада в рамките на Атлантическия алианс.

Нужно е да подходим към процеса на преговорите с най-голямо внимание, за да не направим грешки.

Richard Howitt (S&D). – (EN) Г-н председател, първо ще повтора пред всички поздравления си към г-н Фюле. Вдигнахме Ви рано тази сутрин, в първия Ви работен ден като член на Комисията, и мисля, че няма да е за последен път.

В Турция има значителен обществен скептицизъм, че ЕС ще спази обещанието си, и точно както се борите със скептицизма сред части от нашето общество в ЕС, предизвикателството пред Вас, г-н член на Комисията, е да сте справедлив и обективен – и, да, това печели общественото доверие. Но също и да работите за разширяването, да надделеете над скептиците – нашата група ще Ви подкрепи в това.

Относно Турция, групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент подкрепя присъединяването и реформите. Докладът на Комисията за напредъка посочва, че усилията към реформи са подновени, но трябва да бъдат засилени. Съгласни сме. Така че относно първия доклад за петгодишния мандат на Парламента позволете да кажа как ние, като Парламент, следва да разглеждаме въпроса за Турция. Към докладчика – уважавам искрения Ви ангажимент за постигане на консенсус в залата и Ви благодаря за сътрудничеството. Надявам се в бъдеще да търсите съгласие между политическите групи, преди да внасяте предложения за изменения на договорени компромиси в комисия, тъй като различията ни са малки.

Но истинското изпитание за Вас като докладчик и за Парламента е да гарантираме, че използваме влиянието си да водим стабилно Турция към членство година след година, а това изисква ръководни умения и тук, и в държавата.

Към кипърските ни колеги – разбираме болката от несправедливостта, която изпитвате. Нашата група я отчита напълно, но в този ключов момент сме решени да подкрепим усилията за помиряване, за да осигурим справедливост и за двете общности, без да предрешаваме изхода им за която и да е от страните.

Към останалите в залата – необходима е конструктивна критика към Турция; самите ние сме добронамерено критични. Но вие, които се изказвате против Турция, сте малцинство; много от вас са мотивирани от религиозна нетърпимост към исляма и търсят политическа изгода, умишлено всявайки неоправдани страхове относно имиграцията. Твърденията ви са отвратителни и противни, такива сте и вие.

И накрая към мнозинството в залата, които желаят присъединяването на Турция – трябва да го повтаряме отново и отново. Не можем да позволим гласът ни да бъде заглушен от онези, които са против. Очакваме от турските ни колеги да продължат с болезнените промени в своето общество, които да повлияят сериозно на вътрешната им политика.

Реформите са добри сами по себе си, но ние, които казваме в Парламента, че искаме присъединяването, трябва да оправдаем болката им, като правим това, което казваме, като разглеждаме преговорните глави по същество, като спазваме обещанията на Съвета, като действаме добросъвестно.

Norica Nicolai (ALDE). – (RO) Ще обърна внимание само на Македония, тъй като искам да подчертая, че докладът отчита напредък в състоянието на Македония и подкрепя политическо решение за започване на преговорите с тази държава.

Няма да говоря за баланса, постигнат в доклада, и за начина, по който описва подробно положителните и отрицателните фактори в държавата.

Искам да наблегна на две неща. Анкетите и проучванията на общественото мнение в Македония подчертават, че тя е най-оптимистично настроената към ЕС държава в региона. Считам, че подкрепата на обществото е едно от условията за успех в процеса на преговори. Второ, смятам, че като държава-членка на Европейския съюз Гърция трябва да разбере европейските модели за помиряване с историята и да положи всички усилия да

гарантира, че спорът за името на Македония не представлява пречка пред напредъка на държавата, тъй като всяка друга нагласа е в противоречие с духа и съдбата на Европа.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, първо искам да приветствам и поздравя уважаемия член на Комисията, г-н Фюле.

В понеделник в Истанбул се проведе 12-ото изслушване по делото срещу предполагаемите убийци на Хрант Динк. За пръв път официалните наблюдатели по делото счетоха, че съдът искрено се опитва да установи истината и че връзките между това дело – срещу предполагаемите убийци на Хрант Динк – и други текущи дела, като например срещу мрежата „Ергенекон“, са посочени от прокурора.

Това е изключително важен факт, защото поставя на дневен ред политическите убийства, нетърпимостта в обществото и все още преобладаващата безнаказаност. Това е и мнението на семействата на жертвите на политическите убийства, които красноречиво се наричат „паралелното семейство“ на Хрант Динк, перифразирайки популярната концепция за турската „паралелна държава“. Казвам ви го, защото нещата вървят напред и защото сред гражданското общество в Турция има желание и готовност за реформи, насочени към укрепване на демокрацията и правата, и те са изключително мощни.

Искам да спомена и друг пример от заглавията в пресата – вече споменахме семейните „убийства на честта“ – младото 16-годишно момиче, погребано живо в кокошарник след присъда от семейния съвет заради разговор с момчета. Това е страшно и е престъпление. Членовете на това семейство трябва да бъдат вкарани в затвора.

Факт е, че преди няколко години подобни престъпления не влизаха в новините. Затова е радостно да видим днес, че т.нар. „убийства на честта“, които са чисто и просто варварски престъпления, вече не са толерирани от турското общество. В това общество има промени, дори вълнения, така че когато обсъждаме Турция, трябва да сме напълно наясно, че всяка реформа в държавата дълбоко засяга отношенията между гражданите, управляващите, турската история и демокрацията. Това са категорично ключови елементи.

Считам, че нашият процес трябва да е напълно искрен. Днес искреността на процеса ни е призната и отговаря на способността ни да подкрепим сложния, критичен и исторически процес в Кипър. Днес ЕС трябва ясно да покаже на Кипър, че сме готови да подкрепим и да гарантираме с всички налични средства, включително с икономически и финансови мерки, споразумението между севера и юга, както и че сме решени да гарантираме, че нищо в правото на ЕС няма да попречи да се постигне консенсус в Кипър. Трябва да вървим напред, а това засяга и бъдещето на членството на Турция в ЕС.

Geoffrey Van Orden (ECR). – (EN) Г-н председател, не се съгласявам често с г-жа Flautre, но сега съм съгласен с голяма част от думите ѝ. Преди всичко призовавам за по-голяма прямота в подхода ни към Турция. Сигурен съм, че всички искаме добри отношения с тази държава и много от нас, вероятно мнозинството, искаме да видим един ден Турция като член на Европейския съюз, на един различен от сегашния Европейски съюз. Причината някои да се противопоставят толкова ожесточено е, че според тях турското членство неизбежно ще промени характера на проекта ЕС в посока към една нежелана политическа интеграция.

Имам един-два въпроса към Комисията. Какво стана с преговорите с Турция? Защо толкова малко глави са отворени? Защо не е отворена глава „Енергетика“, при положение че във всички държави изпитваме сериозно безпокойство във връзка с енергийната сигурност, а Турция има ключово географско положение, което осигурява маршрути за газопроводи от Каспийско море? Постоянно мислим и за Кипър, с предстоящите президентски избори и текущите преговори за обединение. Разбира се, едва ли може да мине обсъждане за Турция в тази зала, без да се спомене Кипър, но вероятно би било по-полезно, вместо винаги да критикуваме Турция, ЕС да положи усилия да ѝ предостави по-голяма подкрепа по въпроса. Защо призоваваме само Турция да използва влиянието си, когато Гърция и Република Кипър – и двете държави-членки на ЕС, имат ключова роля?

Съгласен съм, че турският гарнизон в Северен Кипър трябва да бъде силно намален. Всъщност редовно обяснявам на турските пратеници, че едностранното намаляване на войските би било смела мярка за изграждане на доверие, но всички знаем, че ако планът Анан беше влязъл в сила, турските войски щяха да бъдат намалени на едва 650, а гръцките – на 950. Възмутително е, че не е постигнат реален напредък по отношение на отварянето на международната търговия със Северен Кипър. Защо Европейският съюз не спази обещанието си от май 2004 г. да прекрати изолацията на Северен Кипър?

От всички места в света, където ЕС може в действителност да играе важна роля и да окаже благоприятно влияние, Кипър се откроява – а ние не го правим. Нека не обвиняваме Турция за вътрешните трудности на ЕС.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Г-н председател, позицията ни срещу разширяването на Европейския съюз последователно подкрепя противопоставянето ни на интеграцията на Гърция, моята страна, в Европейския съюз и борбата ни да се освободим от империалистическата машина.

Целият процес е в съответствие с по-нататъшното укрепване на НАТО и окупацията на държавите от Западните Балкани от страна на НАТО, с отделянето на Косово и дестабилизацията на Босна и Херцеговина, с оспорването на границите и стабилността в региона от страна на Европейския съюз, с принудата срещу народа на Сърбия, с новите разногласия и вражди на Балканите.

Зашото така наречените двустранни въпроси изобщо не са двустранни; те са международни и затова се разглеждат от ООН. В същото време има невероятна криза на Балканите, очевидно причинена от реформите, на които са подложени хората в тези държави, за да се присъединят към Европейския съюз.

Процесът е в съответствие с непреклонността на Анкара относно кипърския въпрос, с *casus belli* в Егейско море, подкрепен от агенция Frontex, която оспорва границите в региона, от ефективната забрана на синдикализма, както и от други недемократични мерки в Турция.

Това е още една причина да подкрепим работниците в тези държави срещу интеграцията, за да могат да се борят за правата си.

Lorenzo Fontana (EFD). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, шведското и испанското председателство поставиха приоритет на членството на Турция в Европейския съюз, сякаш въпросът е предрешен.

Не считаме, че членството на Турция е реалистично или подходящо поради много причини. Първо, защото географски не е разположена в Европа; второ, защото се ориентира все повече към исляма и Анкара всъщност е сред главните членове на най-голямата международна панислямска организация, Организацията Ислямска конференция (ОИК); трето, защото религиозните малцинства са преследвани и считани за по-низши; четвърто, защото Турция продължава да отрича официално геноцида срещу милион и половина арменски християни и окупира Кипър във военно и политическо отношение в нарушение на международното право.

Не трябва да забравяме, че с Турция в Европейския съюз наши съседни ще бъдат държави като Ирак, Иран и Сирия. И накрая, трябва да имаме предвид, че Турция, със своите 90 милиона граждани, ще бъде страната с най-голямо население в Европейския съюз до 2030 г. Това означава, че ще има най-голям брой представители в Парламента и най-голям глас в Европейския съвет; балансът в Европа със сигурност ще бъде нарушен.

Diane Dodds (NI). – (EN) Г-н председател, като много от моите колеги в залата тази сутрин, призовавам за честност и реализъм в разискванията, особено по отношение на Турция. Приветствам колегите, които настояват за подкрепа на Кипър в намирането на решение с Турция.

Искам да насоча вниманието към един аспект от въпроса, с който бях запознат, а именно положението на много представлявани от мен граждани, които търпят тежки финансови загуби в резултат от имотни измами в Турция. Откакто станах член на ЕП през юли, с мен се свързаха много избиратели, инвестирали в имоти значителни суми, вариращи от 50 000 евро до 150 000 евро, които впоследствие са загубили в много от случаите заради очевидно мошеническа дейност. Призовавам Комисията да проучи въпроса и да предприеме активни действия във връзка с него.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Г-н председател, г-н Лопес Гаридо, г-н Фюле, до момента политиката на разширяване имаше успех, макар че, както видяхме при последното разширяване, трябва да акцентираме специално върху вътрешното развитие на държавите по отношение на спазването на правовия ред, борбата с корупцията и други подобни. Считам, че това се случва в сегашните преговори. Според мен постигнахме голям напредък с Хърватия и можем да приключим процеса бързо. Разбира се, важно е във всички случаи да има съответствие с Копенхагенските критерии, включително по отношение на способността за интеграция на Европейския съюз, защото трябва да сме наясно с опасността от прекалено голямо разширяване.

Ще спазим задълженията си към Западните Балкани, но в някои от случаите пътят може да е дълъг. Трябва да сме наясно с това, за да не будим фалшиви надежди. От друга страна, няма съмнение, че европейската перспектива е ценен инструмент и вероятно единственият, който може да гарантира, че процесът на вътрешни реформи в държавите ще продължи по отношение на развитието на пазара и на политическата система.

Обезпокоен съм във връзка с Турция, имайки предвид поведението ѝ към Берлин, въпроса с Кипър, положението със свободата на вероизповедание, свободата на изразяване на мнение, забраната на политически партии и подобни въпроси. Питам се дали нужните последни стъпки – от гледна точка на начина на мислене, а не на

формата – ще бъдат предприети, за да се гарантира, че Турция може да стане членка, и дали можем да бъдем сигурни, че Европейският съюз има способността да интегрира Турция.

Г-н Фюле, разполагате с голяма възможност, защото в отговорностите Ви се включват политиката на разширяване и политиката на съседство. И двете са свързани с европейската перспектива, но използват различни инструменти. Поради това работата Ви е интересна и се надявам силно, че ще Ви хареса.

Michael Cashman (S&D). – (EN) Г-н председател, приветствам докладите за напредъка. Първо ще коментирам Македония и Хърватия, а след това и Турция. Радвам се, че вземам думата след моя виден колега, г-н Брок, който говори за Копенхагенските критерии. Ще допълня, че те не подлежат на преговори, особено що се отнася до правата на малцинствата и правата на човека, и следователно Македония и Хърватия не отговарят на достиженията на правото на Общността, особено по отношение на борбата с дискриминацията, основана на сексуална ориентация.

И на двете държави ще кажа, че процедурата по присъединяване е възможност да приведат законодателството си в съответствие с изискванията и да обяснят на гражданите си защо това е необходимо, и че клубът, в който влизат, не е с меню по избор. Ние ще приложим стриктно достиженията на правото на ЕС, и по-специално член 19, който предоставя на Съюза правото да се бори с дискриминацията, основана на – списъкът е много важен – раса, етническа принадлежност, религия, убеждения, възраст, увреждане и сексуална ориентация. Защо е важно това? Защото дадено лице може да е подложено на дискриминация на основата на всяко от изброените поотделно и ако не се направи нищо по отношение на едно от тях, става безполезно и всичко, направено по отношение на останалите. Затова казвам, че правата на лесбийките, гейовете и бисексуалните не подлежат на преговори. Законодателството срещу дискриминацията трябва да се въведе сега. Лакмусовият тест за всяка цивилизация е не начинът, по който третира своето мнозинство, а как третира малцинствата, които съставляват това мнозинство.

Относно Турция – има напредък и мога със задоволство да цитирам Бан Ки Мун, който казва, че е налице напредък по отношение на Кипър. Ние в Парламента трябва да го приветстваме. Г-жа Dodds е права: ако ще участваме в решението, трябва да сме абсолютно честни и да обединим страните. Но по отношение на борбата с дискриминацията – отново се връщам към това – бих искал да постигнат повече.

Борбата с дискриминацията е заложена в конституцията, но трябва да бъде отразена и в законите, по-конкретно отново по отношение на лесбийките, гейовете, бисексуалните и транссексуалните лица, които стават жертва на убийства само заради своята сексуална ориентация. Така че да позволим на Турция да продължи по пътя при същите условия. Ако подкопаем принципите на присъединяването, оставаме без никакви принципи.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Г-н председател, първо искам да кажа, че съм изненадан, че тъкмо г-н Cashman от Обединеното кралство, когото уважавам много, ни напомня, че държава, която се присъединява към Европейския съюз, трябва да се ангажира със Съюза във всяко отношение, а не да възприеме подход на свободен избор. Струва ми се доста странно.

Искам да коментирам Турция. Някои от ораторите казаха, че турското общество се движи към промяна и това е така. Но в интерес на истината, трябва да обясним, че това не е линейно движение напред към европейските ценности. Турция се движи напред и назад. Да вземем например въоръжените сили. Радваме се, разбира се, за указа, който забранява намесата на въоръжените сили без политическо разрешение. Това е положителна стъпка. Решението на конституционния съд обаче също е част от общата картина, а то не позволява граждански съдилища да съдят военнослужещи. Това очевидно не може да се оцени положително.

Ако погледнем свободата на словото и свободата на изразяване на мнение, ясно е, че тече оживено обсъждане по някои теми, които бяха досега табу, в това число правата на малцинствата и сексуалните малцинства, г-н Cashman. Считаме това за много положително. В същото време обаче YouTube е забранен, а определени правни разпоредби създават рамка, която поражда правна несигурност по въпроса за свободата на словото и свободата на изразяване на мнение, който е особено важен за групата на Алианса на либералите и демократите за Европа. Налице е и „личната война“ срещу „Doğan group“. Всичко това е много жалко.

Друг пример е ролята на жените. Разбира се, хубаво е, че така наречените „убийства на честта“, които са варварски престъпления, се обсъждат в медиите, но вярваме ли наистина, че турското общество се движи линейно към приемане на европейските ценности, свързани с равенството? Не смятам, че е така.

Искам също да коментирам казаното от г-н Howitt. Явно е, че имаме процес – преговорите за присъединяване – който трябва да следва добросъвестно. Но той не е автоматичен. По време на процеса не сме отговорни само за страната кандидатка. Главната ни отговорност е към Европейския съюз. Нашата политика на

разширяване трябва да бъде надеждна и да имаме честен и надежден подход към страните кандидатки за членство. Трябва да кажа, че понякога ме тревожи съюзът между Зелените, които искат силна Европа и разширяване възможно най-скоро, и колеги като г-н Van Orden, които искат присъединяване на нови страни колкото може по-бързо с цел да се отслаби ЕС. Струва ми се много странно.

Налице е перспектива за присъединяване, но присъединяване ще има само тогава, когато всички критерии са изпълнени.

(Ораторът се съгласява да отговори на въпрос, зададен чрез вдигане на синя карта съгласно член 149, параграф 8)

Michael Cashman (S&D). – (EN) Г-н председател, г-н Lambsdorff отправи обвинение срещу Обединеното кралство. Бих искал да посочи пред залата с какво Обединеното кралство нарушава договорните си задължения.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Г-н председател, не съм казал, че Обединеното кралство нарушава договорните си задължения. Имах предвид факта, че Обединеното кралство не участва в определени важни области на политиката, свързани с европейската интеграция, като Шенген, еврото, Социалната харта и – ако съм разбрал правилно – Хартата на основните права. Все области, които съвсем не са маловажни.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Г-н председател, първо искам да кажа на г-н Lambsdorff: не съм съгласна с обвинението Ви. Казахте, че групата на Зелените/Европейски свободен алианс иска разширяване на всяка цена. Съвсем ясно е, че подкрепяме разширяването, включително по отношение на Турция и Балканите, разбира се, но само ако отговорят на всички критерии. Относно Турция искам да кажа, че въпреки всички посочени днес проблеми считам, че турското правителство има волята да продължи. Например, министерството на вътрешните работи отмени протокола, който досега позволяваше на въоръжените сили да се намесват свободно по въпросите, свързани със сигурността. Това е много важно. Надявам се, че мнозинството в залата ще подкрепи нашето изменение 10, което се отнася към следването на целта на присъединяването. Само по този начин ЕС може да запази доверието по отношение на поетите обещания – целта на присъединяването, при отговаряне на всички критерии.

По въпроса за Македония – постигнат е голям напредък в много области. Признавам го и се радвам. Но както каза и г-н Cashman, не е редно правителството да въвежда законодателство срещу дискриминацията, без да включи сексуалната ориентация. Такова е европейското право. Правата на човека не подлежат на преговори и се надявам, че мнозинството в залата ще подкрепи нашето изменение и по този начин общите европейски права на човека.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Г-н председател, искам да Ви поздравя, г-н Фюле, и да Ви кажа, че се надявам да сте толкова добър като член на Комисията, колкото бяхте и като кандидат за поста. Представихте се наистина блестящо на изслушването. Искам да уверя г-н Lambsdorff, че г-н Van Orden обича Европа много. Но не иска евробюрократията да застане между Европа и гражданите ѝ.

Днес говорим за разширяването и това е хубаво, защото – нека не го крием – Европейският съюз се намира в институционална криза и един от начините за преодоляването ѝ е разширяването на Съюза. То би могло да ни даде енергия, жизненост, така че си струва да поемем по този път. Европа без Балканите не е Европа. Присъединяването на Хърватия – европейска държава с европейска култура и европейска история, трябва да се осъществи възможно най-бързо. Но нека гледаме реалистично и на скорошното присъединяване на държави като Сърбия, Черна гора, Македония и Босна и Херцеговина. Това действително е много важно. Членството на Турция е много по-далечно и със сигурност няма да стане факт през следващите 10 години.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Г-н председател, фактът, че ние от Конфедеративната група на Европейската обединена левица – Северна зелена левица подкрепяме разширяването на Европейския съюз, особено по отношение на Западните Балкани, не означава, че не сме загрижени за две неща.

Първо, това, което в крайна сметка създаваме, не е Европа на социално сближаване и солидарност, а пазарът Европа. И второ, в някои случаи отношенията между политиката на разширяване и международното право са проблематични. Имам предвид доклада относно бившата югославска република Македония, в който ако докладчикът не решава едностранно въпроса за името, както в параграф 17, то системно избягва да посочи, че се търси и трябва да се търси решение в рамките на ООН. Това превръща проблема в международен, какъвто всъщност е, а не двустранен, и изпраща по-точно послание от надеждата проблемът да се реши от само себе си.

Също така – бихте казали: „*o tempora o mores*“ – фактът, че бивша югославска република Македония участва – повтарям, участва – във военни мисии на ЕС в Афганистан, се счита за голям неин плюс като държава с

ограничени икономически и военни ресурси, също както и фактът, че едностранно призна Косово, в противоречие с Резолюция 1244/1999 на ООН.

Политическото разширяване с проблематични отношения с международното право, бих казал, е проблематично само по себе си.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Първо, считам, че докладите относно Хърватия и Македония са добре изготвени, трябва да поздравим докладчиците з работата им и да подкрепим приемането на докладите.

По отношение на Турция имам чувството, че играем на криеница. Турските органи говорят за предприети усилия към промяна, но в действителност няма промяна в обществото. Бащите все още продават дъщерите си или ги разменят за добитък. Мъжете си купуват жени и ги третират като роби.

Твърдо съм убеден, че процесът на сближаване на цивилизациите ще бъде сложен и продължителен и че няма да ни е лесно нито на нас, нито на турското общество. Затова считам, че в конкретния случай трябва да се въоръжим с търпение и да се подготвим за дълги преговори, но по време на тях трябва да сме коректни и честни и да говорим открито за всички проблеми. В наш интерес е, както и в интерес на турския народ, а когато проблемът бъде решен и доведен до успешен край, това ще е постижение и за Европа, и за Турция.

Ioannis Kasoulides (PPE). – (EN) Г-н председател, всички в групата на Европейската народна партия (Християндемократи) подкрепяме препоръката на Комисията за започване на преговорите за членство с бивша югославска република Македония. Също така знаем, че е необходимо бивша югославска република Македония и Гърция да се споразумеят по въпроса за името, за да могат преговорите да започнат.

Въпросът за името е голям политически проблем в Гърция. Никое гръцко правителство не може да просъществува, ако преговорите започнат, без той да е решен. Такава е политическата реалност. Независимо от мнението на колегите, ако искаме да сме добри съветници, трябва да дадем на бивша югославска република Македония приятелски, подходящ съвет. Ако пренебрегваме въпроса, наричайки го „комичен“ например, ставаме лоши съветници на бивша югославска република Македония и не ѝ помагаме.

Турция трябва да е наясно колко голямо е досието ѝ при такъв брой на населението. То включва капацитета на ЕС да поеме такова разширяване, бюджетните ограничения и т.н., така че Турция трябва да разбере колко по-лесен – без пречки и замразени преговорни глави – би бил пътят ѝ към членство без бремето на кипърския проблем. Необходимо е да окаже сътрудничество по въпроса за гаранциите, военното присъствие и правото на едностранна военна намеса, от което Кипър не се нуждае.

Victor Boştinaru (S&D). – (EN) Г-н председател, приветствам всички усилия и постигнатия напредък от страна на Хърватия по пътя към присъединяването ѝ към Европейския съюз. То със сигурност ще представлява голяма крачка към европейската интеграция за целия регион на Западните Балкани. Надявам се 2010 г. да бъде много добра година за Хърватия, както и за Западните Балкани, но искам да подчертая също и необходимостта да се обмисли и да се подходи адекватно към въпроса за бежанците и вътрешно разселените лица.

Вижте последния доклад на Върховния комисариат на ООН за бежанците. Както знаете, през 2005 г. в Сараево беше подписано споразумение между Хърватия, Босна и Херцеговина, Сърбия и Черна гора – т.нар. Декларация от Сараево. Целта на споразумението беше решаване на проблема с твърде големия брой бежанци и вътрешно разселени лица в резултат от конфликта в региона. Обаче въпросът все още не е решен. Много бих искал най-накрая Хърватия да потвърди готовността си да поднови Декларацията от Сараево и да доведе докрай въпроса, който считам за много чувствителен, и то преди присъединяването ѝ.

Приветствам горещо решението на Комисията да открие отново преговорите през пролетта и пак повтарям пред вас, че проблемът трябва да бъде решен веднъж завинаги, преди Хърватия да се присъедини към ЕС.

И накрая относно Турция: когато ѝ поставяте оценка, ви приканвам да не се водите от предубеждения на основата на религия, етническа принадлежност и подобни стереотипи.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Г-н председател, като заместник-председател на делегацията на Парламента за Хърватия очаквам с нетърпение деня, в който тук ще седят и хърватски колеги. Хърватия измина дълъг път в усилията си за членство и взе много трудни решения във връзка с европейската си ориентация. Все още предстои важни части от пъзела да намерят мястото си, преди членството ѝ да стане факт.

Един въпрос, който е много важен за мен, е децентрализацията, с други думи политическите решения да се вземат възможно най-близо до хората. Когато имаме четвърто ниво в процеса на вземане на решение, както

в случая с членството в ЕС, е изключително важно хората да знаят кои решения се вземат на местно, регионално, национално и европейско равнище. В това отношение докладът за напредъка показва, че все още предстои много работа.

Другите явни слаби места са правната сигурност, борбата с корупцията и положението на жените на пазара на труда – области, в които Хърватия трябва да положи по-големи усилия. Но виждам, че е постигнат огромен напредък и че новото хърватско правителство отдава голямо значение на тези въпроси. Наистина се надявам не след дълго хърватските ни колеги да се присъединят към нас в Парламента.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Г-н председател, искам да посоча, че Балканите се опитват днес, както и през целия XX век, да постигнат равновесие между тежкото наследство на национализма и нуждата от общи европейски перспективи в непосредствено бъдеще.

Днешното предложение за резолюция относно бивша югославска република Македония се опитва да отрази този деликатен баланс. Обаче не успява да го направи адекватно. Натискът за незабавно започване на преговори поражда страх от изпращане на погрешен сигнал. Безкрайното отлагане, от друга страна, може за пореден път да насърчи също толкова безрезултатно поведение.

Някои от измененията са положителни. Но искам да посоча, че национализмът в каквато и да е форма вреди първо на собствената си държава. Гърция трябва да намери своя баланс. Като жител на Гръцка Македония призовавам за по-голямо спокойствие; за да се реши спорът, свързан с името, е необходимо и двете отделни области да използват името Македония. Подобен компромис ще е катализатор за изграждане на взаимно доверие, което е жизненоважно в екологичната криза, когато преките съседи трябва да си сътрудничат за борба с нея.

Edvard Kožušník (ECR). – (CS) Първо искам да благодаря на всички колеги за изготвянето на доклада. Също така искам да приветствам новия член на Комисията и да му пожелаю успех с изключително интересния портфейл. Имам само три забележки, тъй като вече много се каза в разискването. Според мен следва да подчертаем и факта, че самото разширяване трябва да се разбира като един от възможните начини за възстановяване на икономическия растеж в Европейския съюз и не трябва да го забравяме. Втората ми забележка засяга термина „всеобхватност“. Според мен ни е нужен цялостен поглед над въпроса за Балканите и не можем да насочваме вниманието си към отделна държава, независимо дали Хърватия или Македония, а да имаме цялостен подход, който включва и държави като Сърбия например. В случая с Турция също трябва да кажем ясно „да“ или „не“, защото не можем да ги заблуждаваме, обещавайки евентуално бъдещо членство. Трябва да кажем ясно да“ или „не“.

Willy Meyer (GUE/NGL). – (ES) Г-н председател, г-н член на Комисията, г-н действащ председател на Съвета, в момента Европейският съюз би следвало да следи отблизо текущите преговори на най-високо равнище с лидерите на двете основни общности в Кипър.

Турция има много негативна роля в преговорите. Тя не подкрепя разумно решение и затова Европейският съюз трябва да изпрати ясно, недвусмислено послание: Турция не може да запази своите 40 000 войници, които окупират северната част на Кипър в нарушение на международното право. Не може да продължава да окупира град Фамагуста, нарушавайки резолюцията на Съвета за сигурност на ООН. Не може да продължава да изпраща заселници в северната част на острова, които задушават кипърската турска общност. Това е сегашното поведение на Турция.

Европейският съюз, Комисията, Съветът и Парламентът трябва да изпратят недвусмислено послание на Турция: ако продължава по този начин, никога няма да се присъедини към ЕС. Такова е нужното послание в този ключов момент от преговорите за обединяването на Кипър, която е държава-членка на Европейския съюз.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Г-н председател, не мога да не отбележа факта, че Турция е голяма държава, която обаче, освен посочените в доклада вътрешни социални проблеми, води според мен противоречива външна политика.

Докато турското правителство се опитва да се представи за умерено, въоръжените сили на държавата показват агресия към Гърция, постоянно нарушавайки гръцкото въздушно пространство в Егейско море, и непрекъснато тормозят Frontex. Следва да се отбележи, че макар Гърция и Турция да са страни от НАТО – и следователно съюзници, Турция заплашва Гърция с *casus belli*, като разширява териториалните си води и отказва да признае Кипър, която е държава-членка на Европейския съюз.

И накрая, турското правителство изглежда не е в състояние към момента да запази народния суверенитет в държавата и планира нов тип отоманска общност, както стана ясно от срещата в Сараево от началото на

ноември, на която присъства министър Давутоглу. Също така намирам за странни действията на турското правителство по отношение на Иран, които противоречат на общоизвестното становище на международната общност и Европейския съюз.

Освен това не можем да пренебрегнем факта, че в нарушение на пътната карта Турция позволява, а вероятно и насърчава, преминаването на незаконни имигранти през територията ѝ към държавите от Европейския съюз и не спазва задълженията си за предоставяне на право на кипърските кораби и самолети да използват пристанищата и летищата ѝ.

Gunnar Hökmark (PPE). – (EN) Г-н председател, искам да благодаря на г-н Swoboda за доклада му относно Хърватия, който признава усилията и постиженията на хърватското правителство. Счита за важно да отбележим, че държавата вече се приближава към членството, което подчертава – обръщам се към председателството на Съвета – необходимостта да приключим преговорите с Хърватия през 2010 г.

Според мен трябва обаче да подчертаем също, че усилията, положени от Хърватия, не са за нас. С тях Хърватия става по-добра държава, с по-добро общество за своите граждани и по този начин се превръща в по-добър съсед и допринася за Европа, защото борбата с организираната престъпност и корупцията трябва да се води на международно ниво, така и ние имаме полза от постиженията на Хърватия.

Същото важи и за другите страни кандидатки. Всички постижения са от полза за Европа и трябва да кажа, предвид опита ни от процеса на разширяване, че рядко констатираме разочарования в този процес; по същия начин трябва да гледаме и на Турция, Македония и останалите държави от Западните Балкани. Когато се реформират, те стават съседки. Когато затворим вратата пред тях, излагаме европейските ценности на нови проблеми и заплахи. Трябва да подчертаем необходимостта да вървим заедно напред, за да постигнем по-добро европейско разширяване на основата на критериите, които изцяло подкрепяме.

Luigi Berlinguer (S&D). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, приключването на преговорите с Хърватия през 2010 г. е постижима цел и докладът на г-н Swoboda представлява балансиран преглед на нашия напредък и стъпките, които все още ни предстои да направим.

Правосъдието сега е областта, в която се изискват сериозни реформи. Не е достатъчно само да се направят нужните реформи в системата, да се приемат нови закони и да се сътрудничи с Международния наказателен трибунал за бивша Югославия.

Подчертавам необходимостта да се изгради истинска правна култура и менталитет в съответствие с европейските стандарти. Тук ключова е независимата съдебна система, което е основен въпрос, но също и обучението, назначаването и професионалното развитие на магистратите, с други думи фактът, че правителството не трябва да поставя каквито и да е условия на съдиите. Призовавам Комисията да отчете необходимостта от строги мерки за справяне с изброените въпроси по време на финалния етап от преговорите.

Andrew Duff (ALDE). – (EN) Г-н председател, поздрави на г-н Фюле. Преговорите между г-н Христофиас и г-н Талат се намират, както знаем, в критичен етап. За да имат успех, трябва да разполагат с подкрепата на общественото мнение. Крайно необходимо е да се изгради доверие. Турция трябва да изпрати сигнали. За съжаление, търговското досие изглежда изцяло блокирано, така че изтеглянето на войските е труден, но умен жест за спечелване на обществената подкрепа на юг и на север, за да се покаже, че перспективата от трайно уреждане е реална.

Съзнаваме, че ако кипърският проблем не бъде решен сега, изгледите за напредък на Турция по отношение на членството ѝ са наистина малки. Сега е времето за действия. Надявам се, че Комисията ще отговори на ораторите, които повдигнаха кипърския въпрос.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, искаме да подкрепим членството на Хърватия и затова призоваваме хърватските органи да гарантират, че национализираната собственост на италиански граждани след края на Втората световна война, която все още е в притежание на държавни или общински институции въпреки изискванията на европейското право, ще бъде върната на законните собственици.

Искаме да подкрепим членството на бивша югославска република Македония и затова призоваваме за спазване на метода на консенсус, част от историята на Европейския съюз, и призоваваме европейските институции да окажат подкрепа на становищата на всички държави-членки по отношение на причините, които все още възпрепятстват процеса.

Искаме да говорим откровенно с Турция. Хубавото на доклада Oomen-Ruijten е, че не отрича, че пътят е осеян с трудности, и че е безпристрастен, приемайки за отправна точка Копенхагенските критерии. Така Парламентът категорично осъжда нарушенията на правата на човека и липсата на демокрация.

Но онези, които правят пътя към членство почти парадоксален, не сме ние в залата. Те могат да бъдат открити сред представителите на много правителства, които на всяка официална среща дават обещания, които после отричат в коридорите. На основата на доклада Oomen-Ruijten е полезно да продължим да укрепваме инструментите на привилегированото партньорство, докато изчакаме развитието, определено не от предубеждения, а от пълно и отговорно съгласуване с достиженията на правото на Общността.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа KRATSA-TSAGARPOULOU

Заместник-председател

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Бих искала да коментирам докладите относно Хърватия и Македония. Считам за важно да посочим, че напредъкът на процеса на присъединяване на държавите от Югоизточна Европа е очевидно в интерес на Европейския съюз, тъй като стабилността, просперитетът и реформите в региона са важни не само за страните кандидатки, но и за целия ЕС. При конкретните две държави въпроси, свързани със съседските отношения, забавят напредъка. Смятам, че е изключително важно да се използват политическа мъдрост, кураж и добра воля за решаване на въпросите не само от страна на страните кандидатки, но и от страна на държавите-членки на Европейския съюз. Това се случи с Хърватия и наистина се надявам, че испанското председателство ще ускори решаването на въпроса с името, засягащ Македония и Гърция. Като трети член на тройното председателство, Унгария желае да продължи и да подпомогне процеса.

Nadja Hirsch (ALDE). – (DE) Г-жо председател, първо, поздравления към г-н Фюле за назначаването му за член на Комисията. Искам да поздравя също и г-н Swoboda. Докладът му представя балансирано постигнатия в Хърватия напредък. В същото време ясно посочва областите, в които все още предстои работа, преди Хърватия да довърши присъединителния процес.

Също така е важно, че по статистически данни на Евробарометър от есента на миналата година 84% от хърватите не са доволни от демокрацията в страната си. Това означава, че са необходими не само реформи в съдебната система, но и подобрене на положението на малцинствата. Важно е и да се гарантира свободата на печата. Реформите трябва да бъдат предприети и приложени, но преди всичко и подкрепени от населението. Формално погледнато, критериите със сигурност могат да бъдат изпълнени много бързо, но цялото население трябва да стои зад процеса и да приветства присъединяването на Хърватия към ЕС.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Г-жо председател, присъединяването на Турция към Европейския съюз е причина за много противоречия в някои среди. За да се осъществи процесът при взаимно разбиране, трябва да се гарантира високото му качество. Изпълнението на стриктни, но ясни условия, които са разбираеми и приети от двете страни, е основата за приемане на нови членове, а това се отнася и за Турция.

Искам да благодаря на докладчика, г-жа Oomen-Ruijten, за изчерпателния доклад за напредъка на Турция през 2009 г. Тази година докладът е по-критичен и, за съжаление, с право обръща внимание на незначителния напредък на Турция, особено по отношение на въпросите, свързани със свободите на гражданите и съдебната система. Но застоят в процеса на демократизация не е всичко, случило се през изминалата година, така че е необходимо да бъдем критични, където няма напредък или положението се е влошило, но и да покажем, че оценяваме промените към по-добро. Защото, от една страна, се пренебрегва необходимостта от укрепване на принципите на правовата държава, а конституцията се основава на тях, така че това трябва да стане приоритет. От друга страна, Турция полага големи усилия в започнатите преговори и аз приветствам промените и желанието ѝ да продължи с реформите, за да отговори на Копенхагенските критерии.

Обаче добрите намерения не са всичко. На Анкара ѝ предстоят много предизвикателства по пътя към членство в Европейския съюз и те не са леки. Вярвам, че Турция ще съумее да преодолее всички препятствия и ѝ пожелавам успех в реформите.

Debora Serracchiani (S&D). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, членството на Хърватия в Европейския съюз подчертава формирането на европейска идентичност, способна да изрази общите ценности на нашата нова Европа, която включва, вместо да отмива, индивидуалността на многобройните си жители.

Република Хърватия полага значителни усилия да отговори на изискваните стандарти, по-специално по отношение на организираната престъпност чрез нови мерки за борба с мафията, но трябва да положи допълнителни усилия, в частност в съдебната област, преди преговорите да приключат през 2010 г.

Институциите на Република Хърватия могат да предприемат следващите стъпки за постигане на съответствие с изискванията на Първия протокол към Европейската конвенция за правата на човека, подписан в Париж през 1952 г., като обмислят връщането на национализираното имущество на законните собственици.

Sophia in 't Veld (ALDE). – (EN) Г-жо председател, аз също първо искам да приветствам г-н Фюле.

Докладчикът внесе балансирано предложение за резолюция. Турция наистина е постигнала голям напредък, но спешно трябва да се обърне внимание на много тревожни въпроси. Ужасните „убийства на честта“ трябва да бъдат спрени, както и убийствата на транссексуални лица. Ето вчера чухме за поредното убийство на транссексуална жена в Анталия. Турското правителство трябва да гарантира спешно, че убийствата на транссексуални вече няма да остават ненаказани.

Освен това отново призовавам турското правителство да гарантира свободата на сдружаване и да прекрати постоянните опити за закриване на организациите на лесбийките, гейовете, бисексуалните и транссексуалните. Резолюцията с право настоятелно призовава за свобода на вероизповедание и свобода на изразяване. За един либерал тези свободи са в основата на нашата демокрация и са неподлежащи на договаряне предпоставки за членство в ЕС.

Но ако искаме Турция да отговори на стандартите на ЕС, трябва да се уверим, че самите ние отговаряме на тях. Това е въпрос на доверие и морален авторитет. По същия начин трябва да се борим с хомофобията, задължителното религиозно образование и ограниченията пред свободата на печата и в настоящите държави-членки.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Както се подчертава и в доклада Oomen-Ruijten, през 2009 г. Турция пое категоричен ангажимент да върви към реформи и добросъседски отношения. Освен това властта насърчи обществен дебат относно определени области от ключово значение за процеса на реформиране, като ролята на съдебната система, правата на етническите малцинства и ролята на армията в политическия живот на държавата.

От друга страна, подписването на споразумението Набуко доказва съпричастността на Турция към обезпечаването на сигурни доставки на газ в Европа, както личи и от преговорите за присъединяването ѝ към Европейската енергийна общност.

Турция доказва ключовата си роля за региона, като установи нормални отношения с Армения и като подобрява отношенията си с Ирак и регионалното кюрдско правителство. Със сигурност не трябва да забравяме и сътрудничеството ѝ в рамките на инициативата „Черноморско взаимодействие“, стартирала преди три години с цел насърчване на стабилността и реформите в страните в региона на Черно море.

И накрая, да не забравяме някои от основните доводи в полза на присъединяването на държавата към Европейския съюз. Турция очевидно е член на европейското семейство и важен партньор в диалога между цивилизациите. Доближаването на светска, демократична и съвременна Турция до Европейския съюз със сигурност е плюс за нашата Общност.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Много се радвам, че портфейлът на разширяването е предоставен на г-н Фюле, който, като политик от Централна Европа, е в най-добра позиция да разбере тежкото бреме на Югоизточна Европа и Западните Балкани по отношение на етническите и междуетническите конфликти и двустранните съседски спорове. Държавите от Балканите никога не са били стабилни, освен по време на кратката ера на Титова Югославия. Присъединяването към Съюза е единственият начин за стабилизиране на региона. Това беше доказано от разширяването през 2004 г. и 2007 г., например с положителните последици за отношенията между Унгария и Румъния.

В същото време искам да посоча на вниманието на г-н Фюле и на Парламента към факта, че всички междуетнически проблеми, всички важни въпроси и добросъседски отношения трябва да бъдат решени преди присъединяването, тъй като Европейският съюз ще бъде безсилен по отношение на тях след това. Само погледнете нерешените проблеми с руснаците в Латвия или в Словакия, където политиките на правителството на Фико доведоха до изостряне на отношенията между словашкото мнозинство и унгарското малцинство.

Затова в случая със Западните Балкани, където подобни проблеми са дори още по-сложни, е особено важно те да бъдат решени по отношение на всяка държава. Хърватия е съседка на Унгария, затова е изключително важно да стане членка на Европейския съюз възможно най-скоро. Много важно е Хърватия да поеме своите отговорности във връзка с войната и да позволи на бежанците да се завърнат. Това е много важен въпрос. Преговорите с Македония трябва да започнат възможно най-скоро, както посочва и г-н Thaler в отличния си доклад. И накрая, по отношение на Турция, докато не предостави на кюрдите автономия в най-широкия

възможен смисъл на думата, докато не се гарантират правата на жените и сексуалните малцинства и докато не се извини за арменския геноцид, Турция не може да стане член на Европейския съюз.

Метин Казак (ALDE). – (FR) Г-жо председател, госпожи и господа, искам да поздравя г-жа Oomen-Ruijten за усърдния ѝ труд. Но ми се струва, че има разлика между текста, приет миналата година, и този, който сега ни се представя, относно Турция.

В резолюцията си от 2009 г. Парламентът подчерта значението на преговорите в Кипър, но не постави предварителни условия, свързани с колониите или положението във Фамагуста. Тези въпроси се разглеждат в шестте преговорни глави под егидата на ООН. Затова считам, че подобна драстична, едностранчива позиция може да навреди на преговорите и да ни покаже като пристрастни.

Както предишният член на Комисията подчерта на 16 ноември 2006 г., връщането на Фамагуста на законните ѝ жители е въпрос, който трябва да се разглежда под егидата на ООН като част от цялостното уреждане на кипърския въпрос.

Ще цитирам друго заключение на Съвета. През 2004 г. кипърската турска общност ясно изрази желанието си за бъдеще в ЕС. Съветът реши да прекрати изолацията на общността и да улесни обединението на Кипър, като насърчи икономическото развитие на кипърската турска общност.

(Ръкопляскания)

György Schöpflin (PPE). – (EN) Г-жо председател, приветствам г-н Фюле и г-н Лопес Гаридо. Всички сме доволни от напредъка на Хърватия към завършване на процеса на присъединяване. Ключови области от управлението трябва да се адаптират към изискванията на достиженията на правото на ЕС и някои от промените – трябва да сме наясно – е възможно да противоречат на традициите и очакванията. Така че договарянето на преобразяването изисква сериозна политическа воля.

Ще добавя, че усилията си заслужават, особено за сравнително малка държава като Хърватия, както и за останалите държави от Западните Балкани. Членството в ЕС – считам, че това се подразбира – предоставя редица предимства по отношение на политика, икономика, култура и сигурност.

Най-големият проблем пред адаптирането е друг. Едно е да се промени структурата на управление, а съвсем друго – да се промени отношението на обществото към нещо коренно различно от формите и съдържанието, разработени в ЕС. Двете са често далеч едно от друго и със сигурност ще има елементи в обществото, при това доста влиятелни, които ще виждат само недостатъците за тях в новата система.

Нека не се заблуждаваме. Хърватските органи не само трябва да завършат преговорите си с Европейския съюз, но междувременно трябва и да направят всичко възможно да променят социалната нагласа. Това може да се окаже по-трудната задача.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Г-жо председател, трите доклада, които разискваме днес, отразяват твърдата позиция на Европейския парламент за продължаване на процеса на разширяване. Но има съществени различия.

Първо искам да поздравя Hannes Swoboda за доклада му относно Хърватия. Всички се радваме, че тя скоро ще се присъедини към Европейския съюз.

По отношение на Турция изводът от изключително балансирания доклад на г-жа Oomen-Ruijten остава същият като предните години. Необходимо е Турция да спазва всичките си договорни задължения, както ги спазват всички досегашни страни кандидатки. Присъединяването е и трябва да бъде крайната цел. Но не можем да позволим присъединяването на Турция да става по индивидуален модел. Тя е голяма държава, която е нужно да приеме, че продължаването на реформите, зачитането на правата на човека, необходимата подкрепа за решаването на кипърския въпрос, добросъседските отношения и отмяната на *casus belli* срещу държава-членка са стъпките, които ще я приближат до Съюза.

По отношение на докладът на г-н Zoran Thaler изпраща положително послание на държавата. Гърция, от своя страна, призовава управляващите в бивша югославска република Македония да седнат на масата на преговорите на добра воля, за да може да се намери приемливо и за двете страни решение в рамките на ООН. Гръцкото правителство е наясно, че процесът изисква нов гласък, и наистина желае решаването на въпроса. Очакваме също толкова искрено отношение и от другата заинтересована страна.

Андрей Ковачев (PPE). - Г-жо Председател, уважаеми г-н Füle, добре дошли при нас. Желая Ви успех във Вашата работа. Искам да благодаря на господата Swoboda и Thaler и г-жа Oomen-Ruijten за балансираните обективни доклади.

Европейският парламент многократно е заявявал своята политическа воля за присъединяването на страните от т.н. Западни Балкани към Европейския съюз и е изразявал готовност за оказване на помощ на тези държави, за да могат да покрият бързо критериите за членство. Хърватска е на финалната права и аз силно се надявам Договорът за присъединяване на тази страна да бъде подписан още тази година. Бивша югославска република Македония постигна напредък по изпълнението на критериите за започване на предприєдинителния процес. Очаква се Европейският съвет да препотвърди решението на Европейската комисия от края на миналата година и да започне процес за присъединяване. За да се случи това, според мен бивша югославска република Македония трябва да положи допълнителни усилия за решаване в европейски дух на междуседските проблеми. При наличието на политическа воля от страна на властите в Скопие, за неизползване на историята - независимо антична или по-нова - за аргументиране на актуални политически или национални тези, компромис може да бъде постигнат. Историята трябва да ни обединява, а не да ни разделява. Нека историите направят своите академични изводи, но те не трябва да пречат за европейското бъдеще на която и да била страна-кандидат. Така нареченият говор на омразата не трябва да бъде толериран. Искам да се спра специално на учебниците, по които се учат децата. Те не трябва да съдържат квалификации, които да провокират враждебно спрямо другите държави-членки отношение.

Инструмент за повишаване на доверието на Балканите е не само визовата либерализация, която е факт и за която аз съм много доволен, но и според мен съвместното честване на исторически дати и герои, които са общи за някои Балкански държави. Надявам се препоръките от докладите да бъдат взети под внимание от съответните институции в страните-членки. Желая успех в европейския път на Хърватия, Македония и Турция.

Евгени Кирилов (S&D). – (EN) Г-жо председател, трябва да продължим да подкрепяме перспективата за членство в ЕС за държавите от Западните Балкани. Целият процес е в полза на стабилността и не трябва да губим скорост.

Като докладчик по облекчаването на визовия режим на Делегацията в Съвместния парламентарен комитет Европейски съюз-бивша югославска република Македония, считам, че въвеждането на безвизов режим в държавата е много важно за насърчаване на населението ѝ. Последният доклад на Комисията посочва, че бивша югославска република Македония е постигнала напредък в много области, което е похвално.

Аз съм от съседна държава, България, и като съседи виждаме някои обезпокоителни тенденции. Според мен въпросът с името не е най-важен. Изграждането на македонската нация започна след Втората световна война и сега голяма част от населението се самоопределят като македонци. Ние обаче трябва да се придържаме към нашите ценности: не можем да допуснем изграждането на нацията да се бърка с националистическа риторика или с груба манипулация на историята, назад в древността. Второ, утвърждаването на националната идентичност не трябва да води до ксенофобия спрямо гражданите, които заявяват, че са от български произход. Тези хора са подложени на словесен и физически тормоз и биват дори правно преследвани по изфабрикувани причини.

Marietta Giannakou (PPE). – (EL) Г-жо председател, искам да поздравя члена на Комисията и да му пожелая успех във важната област, която поема.

Факт е, че Европа може и има правото да продължи да се разширява. Що се отнася по-специално до Западните Балкани, хората там имат право на по-добра съдба и споделяне на истинските европейски ценности.

Трябва да отбележим обаче, конкретно в случая с бивша югославска република Македония, че би било по-добре, ако за да стане членка на Европейския съюз, държавата не използва като инструмент историята на произволен принцип; тя трябва да свикне да допринася за процедурите на Организацията на обединените нации и да решава проблемите с дипломация, а не с пропаганда. Следователно бивша югославска република Македония трябва да бъде призована да действа, ако иска да постигне бъдеще скоро.

Искам да поздравя г-жа Oomen-Ruijten за отличния ѝ доклад относно Турция, г-н Swoboda и, разбира се, г-н Thaler, макар че не съм съгласна с някои аспекти от подхода и доклада му.

Категорично трябва да разберем, че с компромиси, които не отразяват истината и фактите, проблемите отново ще се появят в бъдеще. От друга страна, по отношение на Турция искам да кажа, че са положени усилия, но не е предприет сериозен ход, който да ни позволи да заявим, че Турция решава проблемите си по дипломатичен път, а именно като оттегли войските си от европейската държава Кипър.

Wolfgang Kreissl-Dörfler (S&D). – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, аз също искам да Ви поздравя, г-н Фюле, за назначаването и да Ви пожелая късмет с важната Ви задача.

Вече изяснихте пред комисията, че преговорите с Турция засягат присъединяването ѝ, а не налудничавата идея за привилегировано партньорство, което не е получило нужната гласност от поддръжниците му. Също така заявихте – нещо, което ние приветстваме – че и двете страни, Турция и Европейският съюз, трябва да изпълняват задълженията и обещанията си. В такъв случай, г-н Posselt, важи принципът *pacta sunt servanda*. Трябва да сте запознат с тази фраза, използвана от Вашия бивш многоуважаван лидер.

Още един въпрос е много важен за мен. Естествено Турция трябва да направи още много, но това се отнася и за Европейския съюз, независимо дали по отношение на кипърския въпрос, гарантирането на правата на малцинствата в Турция или политическите и военните въпроси. Едно нещо обаче е ясно. Процесът никога няма да се движи линейно. Знаем го от историята на Европейския съюз. Достатъчно е да погледнем процесите и процедурите, свързани с Договора от Лисабон. Винаги ще има и напредък, и неуспехи в процеса в Турция.

Друг очевиден факт е, че когато Турция изпълни всички изисквания, когато може да приеме достиженията на правото на ЕС, тя ще бъде различна държава. Но и Договорът от Лисабон също ще е довел до трайни промени в Европейския съюз. Трябва да сме наясно с това. Както казах, и двете страни трябва да спазват обещанията си.

Alojz Peterle (PPE). – (SL) Ако Европейският съюз наистина иска да играе по-голяма роля на световната сцена, трябва да укрепи ролята си и в Европа. Това означава да завърши процеса на обединение на югоизток. Нуждаем се не само от европейска перспектива, но и от динамика и стимулиране.

Радвам се, че можем да приветстваме напредъка и на трите държави, които обсъждаме тук, и поздравявам докладчиците Ria Oomen-Ruijten, Zoran Thaler и Hannes Swoboda за добре свършената работа. Особено доволен съм, че и трите държави обърнаха специално внимание на отношенията със съседите си.

Споменато беше споразумението за арбитраж между Словения и Хърватия. Факт е, че хърватското и словенското правителства разглеждат ключовия въпрос от споразумението в съвсем различна светлина, което не поражда взаимно доверие. Призовавам двете правителства да използват двустранните възможности да се споразумеят за единно тълкуване на споразумението и да насърчат атмосфера на добросъседство, което може да доведе процеса на присъединяване до успешен край.

Поздравявам г-н Фюле за поемането на отговорната роля и му пожелавам успех в постигането на амбициозните цели. Късмет и мъдрост желая и на испанското председателство.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Съседите се грижат един за друг, подкрепят се взаимно. Когато кварталът е добре, добре са и хората, които живеят в него. Турция и Кипър са съседи. Когато погледнат през оградите си, те не се виждат една друга, а кипърските турци, които са заклещени между двете.

За да се гарантира, че всички хора, които живеят в Кипър, отново наистина могат да живеят заедно, е необходимо всички съседи да изиграят своята роля. Генералният секретар на ООН Бан Ки Мун миналата седмица изрази увереност, че може да се намери решение по отношение на Кипър. Парламентът има важната задача да допринесе за това, като потърси решения и отстранява пречките, вместо да издига нови. Да, Турция трябва да бъде накарана да положи усилия за постигане на решение. За това призоваваме с доклада, който предстои да гласуваме. Но не само Турция трябва да положи усилия. Всички заинтересовани страни трябва да изиграят своята роля за създаване на положителна атмосфера, в която може да се намери надеждно решение. В крайна сметка това е, което всички искаме – решение.

Трябва да подкрепим и страната кандидатка Македония по отношение на въпроса с името ѝ, за да можем да започнем преговорите. Като държави-членки внимателно трябва да гарантираме, че не сме част от проблема, а вместо това допринасяме за намирането на решение.

Бивша югославска република Македония постигна голям напредък и може да послужи за пример за останалите държави на Балканите, като в същото време предоставя възможност за повишаване на стабилността в региона. Трябва да положим усилия, за да процъфтяват най-важните „експортни продукти“ на ЕС: демокрацията, правата на човека, мирът и сигурността.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Хърватия демонстрира решимостта си да се присъедини към ЕС, като предприема ясни стъпки към изпълнение на критериите. Политическата воля е отразена в реформата на държавната администрация и съдебната система и в борбата с корупцията и организираната престъпност. В съдебната система са налице по-голяма прозрачност и намаляване на броя на висящите или прекалено дълги съдебни производства. Важен фактор е продължаващото изобличаване на военните престъпления, в което Хърватия сътрудничи изцяло с Международния наказателен трибунал. Държавата показва добра степен на хармонизация с достиженията на правото на ЕС. Прилага съществени законодателни и институционални

промени с цел борба с организираната престъпност и мафията и задълбочаване на трансграничното сътрудничество с правоохранителните органи в съседните страни.

Банковият сектор в Хърватия е надежден, инвеститорите имат доверие в икономиката, а макроикономическата стабилност е запазена. Все още е необходимо да се завърши програмата за дребни приватизационни сделки и да се ограничи намесата на държавата в икономиката. Според мен помириенето между етническите хървати и етническите сърби, по-голямата защита на правата на малцинствата и интеграцията на бежанците, включително възстановяването на жилища, определено заслужават похвала. Затова настоятелно призовавам Хърватия да продължи да развива култура на политическа отговорност и да организира обществен дебат относно членството и последиците от него, тъй като едва една трета от населението понастоящем счита присъединяването към ЕС за полезно. Искам също да поздравя новия член на Комисията, г-н Фюле, и да го приветствам в тази му роля.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (EN) Г-жо председател, приветствам г-н Фюле и поздравявам авторите на трите добре балансиранни доклада. Няма съмнение, че перспективата за членство в ЕС подтикна Турция да се промени към добро. В края на краищата тази мюсюлманска държава е уникална с това, че предприе първите стъпки за адаптиране на европейските ценности преди почти 100 години и въпреки различните исторически превратности не се отклони от пътя. Турция е най-западната от източните държави и най-източната от западните, така че уникалната ѝ роля е не само европейска, но и световна.

Анкара трябва да ускори реформите, да търси по-решително компромис по кипърския проблем и да предприеме допълнителни стъпки за помирение с Армения. При все това категорично подкрепям становището на групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент, че перспективата за членство на Турция в ЕС не трябва да се изменя с *Ersatzlösung*, или алтернативни варианти.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Г-жо председател, искам да приветствам члена на Комисията. В последното десетилетие политиката на разширяване беше най-големият успех на Европейския съюз, заедно с еврото. Тази политика не трябва да бъде възпрепятствана. Освен това не можем да нарушим ангажиментите, поети към страните кандидатки, въпреки че трябва да спазваме добре познатите принципи на консолидация и изпълнение на определени условия.

Също така не трябва да забравяме способността на Европейския съюз за интеграция и нуждата да говорим с гражданите по темата за разширяването и неговите предимства и последствия.

Предвид ограниченото време ще направя няколко кратки коментара. По принцип страните кандидатки трябва да решат предварително всички териториални и други подобни спорове помежду си и с държавите-членки, за да не забавят по-късно дейността на Съюза.

В случая с Турция искам специално да подчертая колко важно е темпото на промени – необходими и за самата Турция – да се запази и дори да се ускори.

Приветствам скорошния ангажимент на Турция по отношение на Набуко, който е много важен за енергийната диверсификация на Европа. Трябва обаче да признаем, че останах изненадан от жеста на турското правителство от миналата есен в подкрепа на иранските органи. Считаю, че външната политика на страните кандидатки трябва да отговаря на външната политика на Съюза.

И накрая, миналата седмица прочетох интервю с турския министър по европейските въпроси, от което ставаше ясно, че Турция е отменила визите за държави като Сирия, Ливан и Либия. Това също ме изненада, защото страните кандидатки трябва да доближават политиката си по отношение на визовия режим до тази на Европейския съюз, вместо да я отдалечават.

Искам потвърждение на тази информация.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EL) Г-жо председател, г-жа Oomen-Ruijten е положила огромни усилия да представи балансиран доклад и ние ѝ благодарим. Изменения 13 и 14 на групата на Зелените/Европейски свободен алианс нарушават баланса и затова ви призовавам да гласувате против тях.

В преговорите по кипърския въпрос Турция, чрез г-н Талат, внася неприемливи предложения и продължава да бъде непреклонна и максималистка. Ето защо е погрешно да призоваваме всички заинтересовани страни да подкрепят преговорите. Страната, на която трябва да се окаже натиск, е Турция, тъй като тя е окупаторът. Тя трябва незабавно да изтегли всичките си войски, да прекрати окупацията и повече да не държи кипърската турска общност като заложник, защото тя, а не кипърските гърци, е отговорна за т.нар. изолация на кипърските

турци. Турция трябва да върне обсадения град Вароша и да спре незаконните заселвания и посегателствата върху собствеността на кипърските гърци.

От Турция зависи решаването на кипърския проблем и приближаването ѝ към членство. Малката държава Кипър не иска нищо повече от решение, съобразено с достиженията на правото на ЕС, без изключения, и с резолюциите на ООН. Кипърците не са втора класа граждани на някаква отоманска или друга подобна колония. Ние сме европейски граждани с европейски права.

Doris Pack (PPE). – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, крайно време е ЕС да започне преговори с Македония най-накрая. Македония изпълни условията и очаква началото на преговорите от 2005 г. Останалите 26 държави-членки показваха толкова голяма солидарност с Гърция, че сега тя не трябва да поставя вето на началото на преговорите със съседната ѝ Македония. Въпросът с името е чисто двустранен, макар да получава подкрепата на ООН.

Относно Хърватия искам да кажа, че държавата се бори с корупцията до такава степен, че други държави, включително и някои в рамките на ЕС, трябва да се поучат от нея. Второ, връщането на бежанците, за което говори г-н Božinaru, според мен се осъществява по образцов начин. Както каза г-н Swoboda, много от въпросите не могат да се решат както ние си мислим.

Третата ми забележка е по отношение на сътрудничеството с Международния наказателен трибунал в Хага. Хърватия предаде всички свои издирвани военнопръстъпници преди година. Търсените документи от войната в Хърватия или не са налични, или никога не са съществували. Затова при тези въпроси трябва да се подходи със здрав разум. Правителството търси документите и е създало работна група, но не може да направи повече. Ако не открие нищо, тогава е важно да направим крачка напред с оглед на факта, че Хърватия сътрудничи на трибунала от години и следователно до голяма степен е отговорила на условията. Надявам се силно главата скоро да бъде отворена, за да могат преговорите да приключат до края на годината.

Ismail Ertug (S&D). – (DE) Г-жо председател, г-н действащ председател на Съвета, г-н Фюле, искам да ви пожелаая успех в бъдещата работа. Трудно е да се пренебрегне двойнственото отношение към кипърския въпрос. Ние в Европейския съюз не трябва да отхвърляме неприятните въпроси или да се преструваме, че не съществуват. Не спазихме обещанието си. Това е факт и трябва да премахнем двойните стандарти.

Знаем, че Протоколът от Анкара определено трябва да бъде приложен по отношение на кипърския въпрос. Ясно е също, както Съветът заяви през 2004 г., че изолацията на Северен Кипър трябва да бъде прекратена. Радвам се, че Южен Кипър предоставя подкрепа на Северен Кипър, но не това беше намерението на Европейския съюз. Намерението му беше всички, целият ЕС да прекрати изолацията. За да преодолеем последното препятствие в това отношение, трябва да направим крачка напред и да прекратим изолацията.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Г-жо председател, за новата Комисия – приветствам горещо г-н Фюле – сега е време да поднови ангажмента на ЕС относно разширяването, като довърши преговорите за присъединяване на Хърватия до края на годината и започне преговори с Македония.

Македония постигна внушителен напредък въпреки многобройните трудности и трябва да бъде насърчена да продължи. Приканвам двете страни да решат въпроса с името в открит и великодушен европейски стил, за което председателят Барозу се застъпи вчера.

Турция също е постигнала значителен напредък. Ако погледнем Украйна, можем да разберем значението на самата перспектива за присъединяване. Турция е добре дошла като членка, ако отговори на Копенхагенските критерии. С новия член на Комисията трябва да накараме Турция да започне да изтегля войските си от Кипър и да прилага Протокола от Анкара, без да губим време. Считаю това за необходимо условие за продължаване на преговорите. Лично аз нямам проблем с присъединяването на Турция, ако е толкова лесно да се построи християнска църква в Анкара, колкото джамия в Брюксел.

Jürgen Klute (GUE/NGL). – (DE) Г-жо председател, искам да направя два коментара по въпроса за Турция. По принцип обсъждаме етническите конфликти, и с право. Все още предстои работа в тази област и някои трудности не са преодолені. Но това, което обикновено пренебрегваме, е фактът, че все още в Турция има значителни проблеми по отношение на правата на професионалните съюзи и служителите. Турското правителство продължава да се противопоставя на професионалните съюзи – използвайки дори и полицията при някои обстоятелства – които подкрепят членовете си, т.е. турските работници. Видяхме го неотдавна в случая с работниците на „Текел“. Това е първата ми забележка. Демократичното общество трябва да защитава правата на работниците и на синдикатите и е важно да се бори за тях. ЕС също подкрепя правата, особено в ролята си на социален Европейски съюз.

Вторият фактор е приватизацията. Турция се адаптира към ЕС и това включва и приватизацията. Служителите на „Текел“, 12 000 от които в момента стачкуват, са заплашени да загубят или вече са загубили работата си в резултат от приватизацията. Но не само служителите на „Текел“ са заети в тютюневата промишленост. Около 500 000 от заетите в отглеждането на тютюн в югоизточна Турция загубиха работата си в последните години, в резултат от което Турция се превърна от един от най-големите производители и износители на тютюн във вносител. Преди седмица бях в Анкара и говорих със служителите на „Текел“. Ако процесът на съкращения и унищожаване на цели сектори от промишлеността продължи в резултат от приватизацията, народът на Турция ще загуби ентузиазма си да се присъедини към ЕС. Затова трябва да акцентираме върху социалния аспект на ЕС. Подчертавам го още веднъж.

Krzysztof Lisek (PPE). – (PL) Г-жо председател, г-н член на Комисията, горещо Ви приветствам, г-н Фюле, като всички останали, и Ви желая постоянство в работата Ви през следващите няколко години. Знам, че не трябва да говорим за края на парламентарния мандат в неговото начало. Разбира се, желая Ви много други мандати, г-н Фюле, но пожеланието ми към Вас е, когато се изправите тук в края на мандата, да го направите пред нов, разширен Европейски съюз, състоящ се даже и от 30 държави-членки.

Г-н Фюле, освен важните държави, които разискваме тук днес, искам да Ви призова да обърнете внимание и на други страни, които мечтаят за членство в Европейския съюз. Също като мен, и Вие идвате от държава, присъединила се току-що към Съюза, и считам, че Вие, аз и всички колеги от новите държави-членки разбираме какво значение имаше присъединяването за нашите общества. Пожелаваме го и на страните, които обсъждаме днес.

Като поляк, имам една малка мечта, която искам да ви споделя в заключение. Тя е Хърватия – държавата, която има най-голям напредък в преговорите досега, да се присъедини към Европейския съюз по време на не толкова далечното полско председателство.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-жо председател, за пореден път докладът относно Турция отразява не напредъка, а провала ѝ. ЕС призовава Турция да направи повече по отношение на правата на малцинствата, но вместо да реши проблема с кюрдите, както обеща, Турция възнамерява да забрани прокюрдската Партия за демократично общество. За четвърта поредна година правителството в Анкара не прилага Допълнителния протокол към споразумението за асоцииране, но чрез посланиците си призовава големите държави-членки на ЕС да решат кипърския въпрос. Според мен дългоочакваните преговори по отношение на средиземноморския остров не са повод за празнуване, тъй като последното предложение на кипърските турци е в противоречие със съществуващия консенсус по някои въпроси, което означава, че в действителност представлява крачка назад.

Толкова за положителните резултати, които испанското председателство обяви, че можем да очакваме. Турция не е част от Европа нито геополитически, нито духовно, нито културно. Правата на човека, правата на малцинствата и международното право остават чужди за Турция. Според мен единственото справедливо решение, което отговаря на желанията на гражданите на ЕС, е да прекратим преговорите и да се насочим към привилегировано партньорство.

Georgios Koumoutsakos (PPE). – (EL) Г-н Фюле, приветствам Ви и Ви пожелаваме успех в работата. Днес, наред с други неща, обсъждаме и напредъка на Турция към Европа. Вчера разисквахме тежкото икономическо положение на някои от държавите в еврозоната, и по-конкретно критичното състояние на Гърция.

Двете разисквания имат обща пресечна точка. А именно големите, постоянни разходи за отбрана на Гърция, 5% от brutния вътрешен продукт на която са заделени за военни разходи, не по нейно желание. Естествено, част от тях покриват задълженията ѝ като член на НАТО. Обаче повечето средства се разходват заради специфичната политика на съседната страна кандидатка, Турция.

Това е официалната турска политика да заплашва Гърция с война, позната като *casus belli*, и заплахата не е само на хартия; Турция редовно нарушава въздушното пространство, дори над населените гръцки острови, в източната част на Егейско море.

Това трябва да спре и Европейският парламент трябва категорично да го заяви на Анкара. Ако има подобрене в това отношение, напредъкът на Турция към Европа отново ще набере скорост, разбира се, заедно с всички останали ангажменти, които трябва да спазва.

Monica Luisa Macovei (PPE). – (EN) Г-жо председател, в политиката за съседство целта на Съюза винаги е била да изнася стабилност, а не да внася нестабилност.

Поради това призовавам държавите-членки и страните кандидатки да не насърчават двустранни конфликти на равнище ЕС. Като адвокат искам да напомня, че с временното споразумение между Гърция и бивша югославска република Македония, подписано през септември 1995 г., Гърция се съгласи да не възпрепятства кандидатстването на бивша югославска република Македония за членство в международни или регионални организации, ако го прави под името, използвано от ООН, а именно бивша югославска република Македония. Институциите на Съюза използват името бивша югославска република Македония. Тези разпоредби са правно обвързващи съгласно международното право. Следователно няма правно основание Гърция да възпрепятства процеса на присъединяване на бивша югославска република Македония. Решенията трябва да зависят от представянето на страната кандидатка.

Предвид това подкрепям разискването относно постигнатия напредък и областите, в които все още е необходимо подобрение. Трябва да обсъждаме положителните черти и да следим отблизо осъществяването на реформите. На основата на постигнатия напредък Комисията реши да се определи дата за започване на преговорите. Присъединявам се към Комисията и призовавам Съвета да насрочи дата за започване на преговорите на заседанието си през март 2010 г.

Eleni Theocharous (PPE). – (EL) Г-жо председател, г-н член на Комисията, дори ако резолюцията в подкрепа на Турция бъде приета днес, държавата няма да спре да показва сериозен дефицит на демокрация, да нарушава безочливо правата на милиони хора и да окупира Република Кипър – държава-членка на Европейския съюз.

По отношение на Кипър мнозина настояват за еднаква отговорност на жертвата и на виновника. Не сме съгласни с престъпленията и насилието и призоваваме всички заинтересовани страни – призоваваме ги да направят какво? Не можем да слушаме в храма на демокрацията – в Европейския парламент, неуместни изрази, като Северен и Южен Кипър и избори в Северен Кипър, където 70% от т.нар. електорат са незаконни заселници.

Ясно е, че ако решението не зачита правата на човека по отношение на гражданите на Кипър, то цялата ценностна система на Европейския съюз е изложена на опасност. Разбира се, преговорите продължават, но са в задънена улица заради максимализма на Турция. Тъй като оценяваме най-вече нея, я призоваваме да улесни преговорите, като предприеме две подразбиращи се стъпки: първо, незабавно да започне да изтегля окупационната армия, и второ, да върне окупирания град Фамагуста на законните му жители.

Giovanni Collino (PPE). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, признаваме усилията на Хърватия от последните години да изпълни изискванията за членство в Европейския съюз. Подкрепяме тазсутрешното изявление на г-н Лопес Гаридо.

При все това остава един въпрос, който трябва да бъде решен в двустранните преговори между Хърватия и Италия и който може да хвърли сянка върху процеса на присъединяване. Имам предвид това, че липсва финансова и морална компенсация за претърпени щети и че не се връща конфискуваното имущество на италианците, принудени да напуснат тези земи като изгнаници след Втората световна война.

Сега, когато цели да се присъедини към Европейския съюз, призовавам Хърватия да ускори процеса на постигане на разбирателство, на конструктивно и успешно приключване на този тъжен и все още нерешен въпрос.

Призоваваме Хърватия да удовлетвори правата на тези хора, които чакат толкова дълго, в съответствие с европейското право, наред с другото.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (EN) Г-жо председател, ще направя кратък коментар относно Турция.

Турция все още има някои много сериозни проблеми в областта на правата на човека. Един от нерешените въпроси е гарантирането на правата на етническите и религиозните малцинства – кюрди, християни, алевити и др. Правата на малцинствата са постоянно нарушавани. Кипър и Гърция имат и ще имат голямо значение за Европейския съюз.

Затова, г-н Фюле, трябва да покажем ясно на турските ни партньори, че е много трудно да говорим за европейската интеграция на Турция, докато не бъдат решени проблемите с религиозните и етническите малцинства.

Kyriakos Mavronikolas (S&D). – (EL) Г-жо председател, в днешното разискване трябва да стигнем до ясни послания за Турция, като имаме предвид, че тя не е предприела действия за решаване на проблемите със съседните страни.

По отношение на кипърския въпрос в частност, предвид предложенията за включването на проблема с изолацията на кипърските турци в доклада, считам, че Европейският съюз трябва да действа съобразно

резолюциите на ООН. Това означава, че незаконно окупираните земи не могат да бъдат признати; напротив, помощ трябва да се предоставя съобразно правното положение, както е в момента.

В същото време Турция трябва да изтегли армията, за да премахне тази голяма пречка пред цялостните усилия за преодоляване на трудностите на кипърските турци.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Поздравявам всички докладчици за балансираните им доклади, а на Вас, г-н Фюле, пожелавам успех във важната Ви роля.

Искам да посоча, че държавите-членки на Европейския съюз не комуникират по възможно най-добрия начин със страните от Западните Балкани. Някои подхвърлят нереалистични дати. Споменатата днес 2014 г. поражда фалшиви надежди, нереалистични очаквания и подвежда политиците и общественото мнение в тези държави. Ще утвърдим проевропейските сили само ако подходим реалистично и се държим подходящо. Фалшивите обещания вредят и на тях, и на нас. Нека бъдем честни, коректни и надеждни.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Г-жо председател, съзнавам колко трудно е в социалната ситуация в Турция правителството да предприеме действия за подобряване на демокрацията и правата на човека. Разбирам го много добре, но искам да привлека вниманието към един проблем, който не получи нужния акцент в разискването. Имам предвид свободата на вероизповедание, която е все още ограничена в Турция, и в частност по отношение на християните. В Турция все още имаме проблем с препятствията пред религиозните общности във връзка с техния правен статут. Християнските общности, независимо от въвеждането на закона за фондациите, имат сериозни проблеми с връщането на конфискуваното имущество. Вселенската патриаршия е с ограничени права по отношение на обучението на духовенство и свободното избиране на Вселенски патриарх. Много съм благодарен на докладчика за подчертаването на всички тези аспекти в доклада. И съжалявам, че въпросът беше изцяло пренебрегнат в изказването на г-н Лопес Гаридо. Г-н Лопес Гаридо, една лична забележка: идеологията и правата на човека не се смесват.

John Bufton (EFD). – (EN) Г-жо председател, ще говоря относно Турция.

Обезпокоен съм, че през 2003 г. Партията за независимост на Обединеното кралство, на която съм член, заяви тук в Парламента, че ще има страшни последици от пристигането на имигранти от новите държави-членки в страната ни, Обединеното кралство. Страхувам се, че ако Турция се присъедини, на 70 милиона души ще им бъде позволено да дойдат в Обединеното кралство. Държавата ни е пълна. Милиони са безработни. Натискът върху обществените услуги е невероятен. И дума не може да става за присъединяването на Турция.

Отказан ни беше избор. На хората в моята страна им беше отказано правото да гласуват относно Договора от Лисабон. Със сигурност в страната ни трябва да обсъдим дали да бъдем в Европейския парламент. Боя се, че присъединяването на Турция ще бъде последната капка, с която чашата ще прелее. Убеден съм, че сме на ръба цялото европейско обединение да рухне, с еврото и прочие. Като добавим и присъединяването на Турция, положението ще се влоши съвсем.

Г-н Фюле, това е първият Ви работен ден. Запомнете от мен, като гражданин на Уелс в Обединеното кралство: ние просто не желаем Турция да се присъедини.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) По отношение на присъединяването на Турция трябва да се изясни един основен въпрос: как възприемаме Европейския съюз? Смятаме ли още ценностите, общите европейски ценности, за важни? Тези ценности се основават на учението на християнството, независимо от броя на активно религиозните хора. Считаме ли за важно културното наследство на Европа като сила за сближаване? Ако отговорът е „да“, Турция няма място в Европейския съюз. Естествено, целта ни трябва да бъде да изградим възможно най-добро партньорство с нея. Друг важен фактор е, че присъединяването ѝ ще бъде прецедент. Министърът на външните работи на Израел заяви, че са търпеливи, но определено желаят да станат член на Европейския съюз. Трябва да кажа, че Израел също няма място в Европейската общност.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) По отношение на защитата на малцинствата е постигнат напредък от Хърватия и Македония, но двете държави съвсем не са изпълнили всичко. Какво можем да направим? Европейският съюз би могъл да насърчи държавите чрез примера си по отношение на защитата на малцинствата, но какво всъщност се случва в него? Би било добър знак Франция и други да ратифицират Хартата за малцинствените и регионалните езици, Словакия да отмени мерките, дискриминиращи малцинствата (вижте закона за езика), а Гърция да признае, че на територията ѝ живеят малцинства, и да гарантира правата им като отделни лица и като общности. В Румъния, да се надяваме, ще има закон за малцинствата, макар че все още сме далеч от това да имаме представители на малцинствата във висшия команден състав на армията и че автономията изглежда по-страшна от 14-а Приднестровска руска армия. Парламентът може да насърчи настоящите

държави-членки да дадат добър пример, като въведат стандарти за защита на малцинствата, които да бъдат задължителни за цялата територия на Съюза.

Danuta Jazłowiecka (PPE). – (PL) Г-жо председател, г-н член на Комисията, 2009 година, според доклад на Международната кризисна група, трябваше да бъде решаваща за интеграцията на Турция в Европейския съюз. Трябваше да има или пробив в преговорите за присъединяване, или те да бъдат прекратени. Днес преговорите продължават в други области, свързани с присъединяването. Испанското председателство наистина казва, че иска Анкара да се присъедини към Общността възможно най-скоро, но става все по-ясно, че Анкара преосмисля мястото си в световния ред и членството в Общността не е приоритет за нея. Отмяната на визите за Йордания, Либия, Иран и Сирия, влошаването на отношенията с Израел, затоплянето им със Судан, подписването на споразумение за започване на дипломатически отношения с Армения и възпрепятстването на споразумение с Кипър – всичко показва, че Анкара все повече се ориентира към сътрудничество със съседите си, макар цената да е отслабване на позицията ѝ в преговорите за присъединяване.

Въпросът за енергийната сигурност и ключовото географско местоположение на Турция означават, че тя бавно става необходима за защитата на европейските интереси. Ето защо е възможно не след дълго присъединяването ѝ към Европейския съюз да е по-важно за нас, отколкото за Турция. Затова призовавам Комисията и Съвета да дефинират отново перспективите за турското членство в ЕС.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Г-жо председател, считам за изключително важно да се признае и подчертае напредъкът на страните кандидатки, участващи в преговорите. Считам го за много важно чисто психологически. Освен това не можем да отречем, че преговорите с ЕС водят до по-добри условия за народите в тези страни. Преговорите сами по себе си са положителни.

Сигурен съм, всички сме съгласни, че Турция трябва да положи значителни усилия и че свободата на вероизповедание, свободата на изразяване и свободата на печата се подразбират. Трябва обаче да кажем, че преговорите с Турция са не само преговори с държавата или нацията Турция, а че тя представлява един вид ключ или мост към целия регион. Затова не трябва да забравяме, че отношенията на ЕС с региона ще се влошат значително, ако отново затворим вратата.

Chrysoula Paliadeli (S&D). – (EN) Г-жо председател, искам ми се да имам времето на обясня на колегите в Парламента причините, поради които гърците са толкова чувствителни по въпроса за името на бивша югославска република Македония. За съжаление, една минута не стига.

Историята, датираща от края на 40-те години на XX век, е тъжна и завършва със създаването на една грешна представа. Мога да ви уверя, че гърците не са нито националисти, нито експанзионисти. Те само се противопоставят на използването на име, което е част от собствената им древна историческа и археологическа традиция.

Разбирам, че бивша югославска република Македония, като нова независима държава, преминава през забавен етап на етногенеза. Сериозните учени в Скопие не поддържат националистическата нагласа на техния министър-председател. Те предпочитат да запазят мълчание, вместо да застанат срещу битувашата тенденция, което, както правилно се отбелязва в доклада Thaler, може да засили напрежението.

Искам Парламентът и новата Комисия да се опитат да допринесат за решаването на въпроса с името не като насърчават националистическите нагласи на правителството на бивша югославска република Македония, а като подкрепят гръцкото становище, което се бори за умерен компромис, който накрая ще удовлетвори по-скоро народа на бивша югославска република Македония, отколкото този на Гърция.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Днешното разискване показва, че макар членовете на ЕП да имат различни мнения относно напредъка на Турция, вероятно всички сме съгласни, че основната предпоставка за членство в ЕС е правилното осъществяване на основни реформи. Считам, че е твърде рано да говорим за конкретни дати, но трябва да следим и да изискваме от Турция напредък, тъй като скорошните събития, в които беше забранена дейността на политически партии, причиняват безпокойство и не доказват ангажимента на Турция да зачита гражданските и политическите свободи и права. Все пак трябва да дадем възможност на Турция да преразгледа действията си и да се надяваме, че в бъдеще тя ще бъде демократична и свободна държава.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Хърватия продължава да е най-напредналата от страните от Западните Балкани по пътя им към присъединяване към ЕС. Тя може да служи за пример на страните в региона по отношение на изпълнението на критериите и условията за присъединяване.

Приветствам отбелязания напредък с вътрешните реформи, посочен и в доклада за напредъка през 2009 г. Методът на изпълнение на необходимите критерии за присъединяване, особено произтичащите от глава 23

„Правосъдие и основни права“, е важен елемент от напредъка на държавата към постигане на европейските стандарти.

Подкрепяме присъединяването на Хърватия към Европейския съюз, при положение че се основава на пълно съответствие с критериите, в това число и пълно сътрудничество с Международния наказателен трибунал за бивша Югославия.

Хърватия ще приключи преговорите за присъединяване тази година. На практика разискваният днес доклад е последният доклад за напредъка, изготвен от Европейския парламент. Уверени сме, че догодина ще гласуваме договора за присъединяване на Хърватия към Европейския съюз, което ще е положителен сигнал за целия регион.

Milan Zver (PPE). – (SL) Г-н член на Комисията, поздравявам Ви за новия пост и се надявам да имате успех.

Много се радвам, че трите доклада са положителни и докладчиците са видели в държавите напредък по отношение на модернизирането, както ние го разбираме от европейска гледна точка. Най-важното е, че и трите държави спазват високи стандарти относно правата на човека. Европа трябва да е стриктна в това отношение и в насърчаването на страните да решат въпросите със съседите си.

Искам също да кажа, че няма да подкрепя доклада за Хърватия, най-вече защото не се отнася справедливо към Словения.

Iuliu Winkler (PPE). – (RO) Най-ефективната външна политика на Европейския съюз по отношение на Западните Балкани е да се разшири към региона. Това ще гарантира мира и ще въведе демокрация в една област, която в най-новата история доби, за съжаление, репутацията на „барутния погреб на Европейския съюз“.

В същото време най-ефективната външна политика на новите държави от Западните Балкани е да бъдат част от пространството на стабилност и просперитет на Европейския съюз. В процеса са ни необходими инструменти. Затова приветствам докладите за напредъка на Хърватия и Македония, които са ценни инструменти.

Считам, че са необходими и икономически инструменти, заедно с регионално, икономическо и търговско сътрудничество, в това число и по отношение на инвестициите, вече доказали своята ефективност. Считам, че инструментите трябва да бъдат обсъдени от Европейската комисия и от правителствата на Хърватия и Македония.

(Ораторът задава въпрос на г-жа Flautre по процедурата с вдигане на синя карта съгласно член 149, параграф 8 от Правилника за дейността)

Barry Madlener (NI). – (NL) Всъщност искам да задам въпрос на ръководителя на турската делегация, г-жа Flautre. Не знам дали мога да го направя сега – затова вдигнах синята си карта. Мога ли да ѝ задам въпроса?

Г-жо Flautre, искам да Ви попитам, предвид ужасяващите „убийства на честта“, дали сте съгласна, че трябва да внесем искане за разследването им в Турция? В моята държава, Нидерландия, „убийствата на честта“ сред турците са шокиращо широко разпространени, както и в Германия, и считам, че това е само върхът на айсберга и че ужасно много „убийства на честта“ се извършват в Турция. Можем ли да поискаме от г-н Фюле да разследва „убийствата на честта“ в Турция?

(Г-жа Flautre се съгласява да отговори на въпроса, зададен чрез вдигане на синя карта съгласно член 149, параграф 8 от Правилника за дейността)

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Г-жо председател, въпрос – да, но какъв? Зададен на кого и с каква цел? Считам, че нашата делегация – на която сте член, г-н Madlener – се е ангажирала и продължава да се ангажира твърдо с правата на човека и равенството между половете, както и с всяка инициатива, предприета срещу насилието над жените.

Споменах го в изказването си. Считам, че т.нар. „убийства на честта“, които са престъпления, организирани на семейна или племенна основа, категорично не могат да бъдат оправдани и е радостно да видим, че вече никой в Турция не е склонен да приеме такива архаични престъпни практики.

Диего Лопес Гаридо, действващ председател на Съвета. – (ES) Г-жо председател, госпожи и господа, благодаря ви за пространното разискване, в центъра на което са отличните предложения за резолюции на Европейския парламент, и поздравявам авторите, г-н Swoboda, г-н Thaler и г-жа Oomen-Ruijten.

Според мен можем да кажем, че повечето от вас се изказаха в подкрепа на процеса на разширяване като съществена част от европейската интеграция. Както каза г-н Brok, разширяването представлява успех за Европейския съюз, а други колеги посочиха някои от примерите за успеха на процеса на разширяването. То е и съществен елемент от задълбочаването на демократичните реформи в държавите, които се приближават към Европейския съюз, на които им предстои влизане и които имат перспектива за присъединяване. Както подчерта г-н Mauro, това винаги предполага изпълнение на Копенхагенските критерии, което също е елемент от широк консенсус, и следователно пълно зачитане на правата на човека.

Напълно съм съгласен с думите на г-н Cashman, че отношението към малцинствата говори за държавата, а не към мнозинството, макар че и то има значение. Така трябва да оценяваме зачитането на правата на човека и оттук спазването на Копенхагенските критерии.

Друг въпрос, по който има общо съгласие, е, че за Западните Балкани европейската перспектива е основен елемент за техния напредък – както посочиха г-жа Giannakou и г-н Winkler – и е в интерес не само на тези държави, но също и в интерес на Европейския съюз, както каза г-жа Göncz.

По отношение на Хърватия също сме съгласни като цяло, че възможно най-скоро трябва да отворим нови глави, но трябва да споменем, че досега са отворени 28 от 35 преговорни глави, 17 от които са приключени на работно равнище. Испанското председателство ще продължи работата си за постигане на по-нататъшен напредък в преговорите, заедно с Европейския съвет и Съвета, за да ги доведе до финалния етап скоро. Затова по-рано казах, че срещите с Хърватия относно присъединяването ще започнат незабавно.

Очакваме преговорите за членство да приключат тази година, както предлага авторът на доклада, г-н Swoboda, и както поискаха някои колеги, като г-н Hökmark, г-н Berlinguer и г-н Lisek, който изрази надежда Хърватия да се присъедини към Европейския съюз по време на полското председателство.

Така че имаме напредък по отношение на Хърватия, както подчерта г-н Pogăba. Но все още предстои работа, има например някои недостатъци в областта на правото, както посочи г-жа Serracchiani.

В резултат считаме, че сме стигнали важен заключителен етап от присъединяването на Хърватия и се надяваме, че преговорите ще бъдат приключени и тя ще се присъедини към Съюза възможно най-скоро след ратифицирането на съответните договори на Европейския съюз.

По отношение на Македония разискването се фокусира основно върху името ѝ. Очевидно името не е сред Копенхагенските критерии, но добросъседските отношения играят важна роля в процеса на формиране на националната политика във всички страни кандидатки.

Страните кандидатки, както и държавите-членки, следователно трябва да подхождат крайно предпазливо към подобни въпроси. Трябва също така да помним, че отправната точка за преговорите е единодушието, с други думи единодушното съгласие между настоящите държави-членки.

Решението, за което се застъпиха г-н Posselt, г-н Kasoulides, г-жа Cornelissen, г-н Chatzimarkakis, г-жа Göncz и г-жа Paliadeli, се основава на преговори под егидата на Организацията на обединените нации и двустранен контакт между бивша югославска република Македония и Гърция. Макар въпросът да е, разбира се, много важен, Европейският съюз не участва на практика в обсъжданията с ООН.

Затова в момента не считам, че можем да кажем точно кога ще се реши конфликтът, но мога да кажа със сигурност, че испанското председателство също поздравява министър-председателите Груевски и Папандреу за подновяването на прекия диалог. Това показва лидерските качества и на двамата и без съмнение ще доведе до открита атмосфера и нагласа, за което говори г-н Tremopoulos.

Считаме, че правителството на бивша югославска република Македония ще е в състояние да придвижи преговорите напред. Перспективата за присъединяване към Европейския съюз винаги е имала голямо значение за цялата държава, т.е. и за етническите групи, били те големи или малки.

И накрая, по отношение на Турция имаше много изказвания. За начало, преговорите продължават с разумно темпо – не са спрели – казвам го в отговор на забележката на г-н Van Orden по отношение на скоростта на преговорите.

Надяваме се да отворим още преговорни глави по време на испанското председателство. Споменах някои от тях, но естествено не можем да предвидим сроковете, тъй като те зависят от напредъка на реформите в Турция и дали държавата изпълнява критериите. Освен това, както всички знаете, във всеки от случаите, на всеки етап и за всяка глава трябва да има единодушие.

Защитата на правата на човека и изпълнението на Копенхагенските критерии са тема, която присъства в много от изказванията и която е ясно посочена в доклада на г-жа Oomen-Ruijten, и трябва да кажем, че Турция трябва да положи повече усилия в тази област. Казвам го в отговор на г-н Belder, г-н Salafranca и др., както и на г-н Angourakis и г-н Klute, които говориха за насърчаването на правата на човека и основните свободи.

Те са прави, но също така е вярно, че преговорният процес продължава да бъде основното средство на Европейския съюз да повлияе върху постигането на напредък и в случаите, когато той не е достатъчен. Това беше споменато и в изказванията на други колеги, като г-н Obiols, г-жа Flautre, г-жа Lunacek, г-н Preda и г-н Balčytis. Считаю, че не трябва да го забравяме, когато оценяваме балансирано преговорите ни с Турция.

Кипър също беше предмет на много изказвания и, разбира се, ще бъде решаващ въпрос през идните месеци. Трябва да кажем, че текущите преговори между лидерите на двете общности на острова са положителни и че е създадена по-добра атмосфера на доверие.

Подразбира се, че решаването на кипърския въпрос ще премахне една, няколко или всички пречки пред напредъка на Турция към присъединяването ѝ и че при всички положения ще изпрати важен, положителен сигнал на целия регион, с помиряването като основна цел, както г-н Howitt с право посочи.

Всички сме съгласни, разбира се, че Турция трябва да се съобрази с Допълнителния протокол. Постоянно призоваваме за това и във всеки диалог с Турция Съветът напомня ангажимента ѝ, който трябва да спазва. В заключенията на Съвета от 8 декември 2009 г. се казва, че ако не бъде постигнат напредък по въпроса, Съветът ще запази мерките, приети през 2006 г., което ще има дълготраен ефект върху целия процес на преговорите.

Г-жа Корра и г-н Salavrakos посочиха и друго: нарушаването на въздушното пространство и инцидентите в Егейско море. Така че повтарям, отношенията със съседите са необходимо условие при оценяването на напредъка на Турция в преговорите. Заключенията на Съвета от 8 декември, които споменавам многократно, изпратиха послание на Турция по въпроса. Уверявам ви, че председателството ще следи отблизо въпроса и ще настоява за решаването му при всеки възможен случай.

При всяко положение, г-жо председател, становището на председателството по отношение на преговорите с Турция е абсолютно ясно. Ние сме в съгласие с подновения консенсус относно разширяването, според решението на Съвета от декември 2006 г., а това означава, че целта на преговорите със сигурност е бъдещото присъединяване на Турция към Европейския съюз.

Щефан Фюле, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, изключително съм благодарен, че имах възможността да участвам толкова рано в обмяната на мнения с вас относно страните кандидатки за членство. По време на изслушването обещах, че ще присъствам и ще чуя съвета ви, а днешното разискване е явно доказателство за това, че тази зала е средище на плодотворна, мъдра и прозорлива мисъл.

Позволете да направя две общи забележки. Първо, приемам много сериозно обещанията, които направих по време на изслушванията. За мен е важно не да се представят два монолога, а да има диалог със залата, който отразява истинския дух на Договора от Лисабон.

Другата ми забележка е нещо, което споменах два пъти по време на изслушването ми. В разговорите със страните кандидатки и бъдещите страни кандидатки винаги подчертавах следните четири принципа. Първо, стриктен ангажимент към Копенхагенските критерии; те не подлежат на договаряне. Второ, стриктен ангажимент към основните свободи и права, включително религиозните права, правата на малцинствата и, разбира се, правата на жените. Трето, честен процес, отразяващ доверието и на двете страни на всички нива. Четвърто, никога не подценявам въпроса за интеграционния капацитет.

Относно Хърватия и резолюцията на Парламента, и становището на Комисията подчертават, че Хърватия може да разчита на Парламента и на Комисията като надеждни съюзници. Ако държавата успее да изпълни всички оставащи условия, аз съм уверен, че преговорите за присъединяване могат да приключат тази година. Комисията и аз сме уверени, че настоящото и бъдещите председателства, както и Европейският парламент, ще подкрепят Хърватия да постигне целта си.

Относно бивша югославска република Македония позволете още веднъж да подчертая, че страната получи препоръката на Комисията да започне преговори за присъединяване въз основа на собствените си заслуги. Въпреки това държавата продължава да се сблъсква с много неотложни предизвикателства, включително и политическите критерии. Както беше посочено в разискването, сега има възможност да се реши въпросът с името и аз ще подкрепя продължаващите преговори.

Относно Турция всички сме наясно, че няма да ни е лесно – нито на Турция, нито на Европейския съюз, както ясно беше посочено в много от изказванията ви. Знам обаче, че турското правителство все още държи на демократичната инициатива. Кой можеше да си представи само преди пет години турското общество и политиките да обсъждат открито и интензивно кюрдския въпрос, отношенията между цивилни и военни, повторното отваряне на семинарията в Халки или отношения с Румъния?

При все това оставам загрижен за ограниченията на свободата на печата и плурализма на медиите. Необходими са допълнителни законодателни промени за защита на журналистите, защитниците на правата на човека и политиките от наказателно преследване и осъждане заради изразяване на мнения срещу насилията.

Що се отнася до преговорите за присъединяване, отварянето на важната глава „Околна среда“ през декември миналата година е обнадеждаващо – с това отворените глави станаха 12. Надявам се, че ще можем да отворим още преговорни глави тази година. Турция обаче ще трябва да положи допълнителни усилия, за да бъде в състояние да изпълни взискателните критерии. Затова е важно да продължи стриктно необходимата подготовка.

Комисията също така приветства задълбочения диалог с Турция по въпросите на имиграцията, който следва да доведе до конкретни постижения, в частност по отношение на реадмисията и граничния контрол. В отговор на конкретен въпрос на един от членовете на ЕП позволете да кажа, че Комисията е наясно с неотдавнашната отмяна на визите за Ливан и Сирия. Отговорният генерален директор на Комисията ще бъде в Анкара следващата седмица. Това ще бъде един от обсъжданите въпроси и аз ще докладвам за дискусиите.

Позволете ми също, в отговор на запитване, да посоча следното становище на Комисията. Всички предложени и предприети мерки от страна на Комисията винаги са били насочени към прекратяване на изолацията на общността на кипърските турци, като средство за улесняване на обединението на Кипър в съответствие със заключенията на Съвета от април 2004 г. Предоставяме пакет от помощи в размер на 259 млн. евро за устойчивото социално-икономическо развитие на общността на кипърските турци и пълноценното участие в Европейския съюз след постигане на споразумение и обединение. Регламентът за демаркационната линия работи за улесняване на икономическите и лични контакти между кипърските турци и кипърските гърци. Регламентът относно специални условия за търговия с кипърската турска общност все още се разглежда от Съвета.

Ако се върнем към Турция, процесът на реформи трябва да продължи и Европейският съюз трябва да продължи да насърчава процеса и напредъка. Комисията остава ангажирана с процеса на присъединяване на Турция. Нашето влияние в Турция ще стане още по-надеждно и по-силно, ако ангажиментите ни останат недвусмислени.

Очаквам с нетърпение много ползотворно и близко сътрудничество в следващите пет години.

(Ръкопляскания)

Председател. – В заключение на разискванията са внесени три предложения за резолюции от комисията по външни работи на основание член 100, параграф 2 от Правилника за дейността⁽¹⁾.

Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе днес.

Писмени изявления (член 149)

Luís Paulo Alves (S&D), в писмена форма. – (PT) Докладът признава някои положителни стъпки, които Турция, страна кандидатка от 2005 г., е предприела по пътя към присъединяване към ЕС, въпреки че е призована да ускори темпото на реформите. Припомням, че през декември 2006 г. преговорите бяха частично прекратени поради отказа на държавата да прилага митническия съюз с ЕС спрямо Кипър. Конфликтът с Кипър трябва да бъде решен и страната трябва да продължи да бележи напредък по отношение на демокрация, защита на правата на човека, борба с корупцията, свобода на печата, политическа прозрачност, по-бързо и ефективно правосъдие, закони за борба с дискриминацията, основана пол, сексуална ориентация, етническа и религиозна принадлежност, и реформиране на публичните служби. Турското правителство демонстрира политическа воля да продължи с реформите и значително подобри основните свободи и демократичното развитие в държавата. Затова трябва да продължим да бележим напредък в преговорите за гарантиране на присъединяването на Турция като страна с изключително важна роля на посредник в конфликтите между Израел и Палестина и като платформа за разбирателство между Ирак и Иран.

⁽¹⁾ Вж. протокола.

Mara Bizzotto (EFD), *в писмена форма*. – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, докладът със сигурност съдържа някои интересни моменти, дори и за тези, като мен и много от вас, които сме против предоставянето на членство в ЕС на Турция. Съдържанието на доклада илюстрира понякога сериозните случаи на неизпълнение от страна на Турция на основните условия за присъединяване към ЕС. Някои части от резолюцията, предложена от комисията по външни работи, също са доста строги. Документите не се противопоставят на теоретичното бъдещо влизане на Турция в ЕС; въпреки това съм много щастлива да приветствам заключенията, които Парламентът възнамерява да оповести, за очакваната липса на напредък в Турция. Тези, които като мен се противопоставят на присъединяването на Анкара към ЕС, откриват в тях потвърждение на своите традиционни възражения: в Турция все още има ограничения на основните свободи, нарушаване на правата на човека, агресивно поведение по отношение на Кипър и Гърция и дискриминация срещу етническите и религиозните малцинства – все проблеми, които Европа очевидно не може да пренебрегне. И всичко това задълбочава обичайната загриженост във връзка с културните и географските различия между Турция и Европа, както и проблемите, които биха възникнали при допускането на една държава с над 80 милиона жители: фактори, които ще продължат да засилват непоколебимата ми увереност, че не е правилно Турция да влезе в Европа, чието единство зависи преди всичко от духа на християнството.

Robert Dušek (S&D), *в писмена форма*. – (CS) От една страна, начинът и степента на процеса на демократизация в Турция и на процеса на приближаване към ЕС са от съществено значение. От друга страна, обсъждането на бъдещото членство на Турция в ЕС не може да бъде едностранно. Всяко разширяване включва бюджетни съображения – дали присъединяването на дадена страна към ЕС ще доведе до ползи или финансовите загуби ще имат превес. Страхувам се, че в сегашната криза с Общата селскостопанска политика (ОСП) и косвено с европейския бюджет не можем да позволим разширяване, включващо държава, в която седем милиона от жителите се препитават от селско стопанство (в ЕС цифрата е 10,4 милиона). За сравнение, при сегашните условия разходите за Турция до 2025 г. ще бъдат около 10 млрд. евро, а за всички 10 от новите държави-членки от „източното разширяване“ – до 8 млрд. евро. Директните плащания за турските земеделски производители и средствата за развитие на селските райони и за подкрепа на пазара съгласно настоящата нормативна уредба ще осъдят на гибел европейското селско стопанство и земеделските производители. С оглед на огромната територия, броя на жителите и икономическото положение на страната кандидатка, присъединяването на Турция към ЕС ще наложи огромно бреме на бюджета, заедно с 9% спад в БВП на глава от населението в ЕС. Поради тези причини трябва да обсъдим отново и по-подробно присъединяването на Турция към ЕС, заедно с реформите на ОСП.

Martin Kastler (PPE), *в писмена форма*. – (DE) Похвално е, че новата македонска демокрация е постигнала напредък във всички области на обществото и стопанската дейност. Горещо приветствам факта, че президентските и местните избори през март 2009 г. преминаха гладко. Това е показател за нарастващата демократизация на целия регион, отразена в Македония. Македония изпълни всички критерии за либерализиране на визовия режим и от 19 декември 2009 г. за нейните граждани се прилага безвизов режим. Това е голяма крачка напред. Въпреки това Македония все още трябва да осъществи редица реформи. Много се надявам, че можем да използваме натрупания опит от първата фаза от източното разширяване на ЕС, за да ѝ помогнем в процеса. Имам предвид институционалните реформи, където политическите фондации и различните неправителствени организации постигнаха толкова много. Две са областите, в които трябва да засилим сътрудничеството по отношение на преобразуването и стандартите на ЕС. Това са реформа в публичната администрация, в съдебната система и в полицията. Лично аз искам спорът за името между Македония и Гърция да бъде забравен незабавно. Важно е напредъкът към обединението на Европа да не бъде възпрепятстван от двустранни спорове.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), *в писмена форма*. – (PL) Хърватия, заради геополитическото си положение и историческите си връзки, трябва без съмнение да се присъедини към Европейския съюз възможно най-бързо. Въпреки напрежението със съседите и етническите конфликти, възникнали по време на гражданската война, не мога да си представя напълно интегрирана и обединена Европа без Хърватия. Преговорите, започнали през 2004 г., са обещаващи и ако няма проблеми, те трябва да приключат през тази година, като се има предвид, че 28 области трябва да бъдат довършени. Присъединяването на Хърватия към НАТО през април 2009 г. определено затвърди кандидатурата ѝ за присъединяване към ЕС. Стабилизирането на региона, исторически познат като балканския „врящ казан“, ще бъде гарантирано само чрез присъединяването на Хърватия. Надявам се, че когато в началото на 2012 г. заема мястото си в Европейския парламент, ще мога да поздравя тук колеги от Хърватия.

Franz Obermayr (NI), *в писмена форма*. – (DE) Приветствам напредъка, постигнат от Хърватия, по-специално в борбата с корупцията. Трябва да се предприемат мерки срещу корупцията в институциите. Освен това е нужна промяна в отношението като цяло и обществеността да е по-осведомена относно корупцията, която

за съжаление все още е част от ежедневието в държавата. Що се отнася до отношенията на Хърватия с нейните съседи, радостно е да видим, че се очаква компромис по отношение на граничния спор със Словения. Надявам се също, че признаването на Косово от страна на Хърватия няма да доведе до увеличаване на напрежението на Западните Балкани, по-специално със Сърбия, която сега разбираемо показва загриженост. Предвид очевидния напредък на Хърватия и убеждението ми, че тя е част от Европа в културно, политическо и историческо отношение, подкрепям предложението за резолюция. Ако Хърватия изпълни всички условия, считам, че ще може да се присъедини към Европейския съюз скоро.

Kristiina Ojula (ALDE), в писмена форма. – (ET) Г-жо председател, във връзка с моето изказване от 20 януари се интересувам какъв тип мерки според данните на Съвета и Комисията е приложило турското правителство, за да включи населението в процеса на демократизиране и на реформи, необходими за интеграция с Европейския съюз. Докладът за напредъка на Турция през 2009 г. посочва недостатъци в изпълнението на Копенхагенските критерии, с особен акцент върху политическите критерии, които включват прилагане на принципите на демокрацията и правовата държава, правата на човека и защитата на правата на малцинствата. В доклада се отбелязва, че през последната година Турция е получила 567 млн. евро като помощ за развитие. Средствата в по-голямата си част бяха насочени към изпълнение на незавършените реформи в политическата област и в системата на правосъдието, както и за развитие на гражданското общество. В същото време стана ясно, че използването на инструментите е децентрализирано, което означава, че турските органи управляват отпуснатата помощ след акредитация от Комисията. Тъй като имат интерес да проведат преговорите за членството на Турция възможно най-бързо, което означава, че недостатъците трябва да бъдат преодоляни, Съветът и Комисията следва да разполагат с точно изложение на конкретните действия от страна на турското правителство, за да постигнат целта. На началната си страница Комисията в действителност нагледно е представила проекти за прекратяване на използването на детски труд, за придобиване на основно образование, за включването в обществото на хората в неравностойно положение и за създаване на поверителна линия за жените в Турция, подложени на домашно насилие. Но това достатъчно ли е да създаде нужната масова обществена подкрепа за незабавно и успешно прилагане на необходимите реформи? С оглед на съдържанието на доклада, какви допълнителни спешни мерки и проекти са планирани за преодоляване на препятствията в проблемните области?

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), в писмена форма. – (PL) Когато няколко страни от Централна и Източна Европа се присъединиха към Европейския съюз в голямото разширяване от 1 май 2004 г., разделението на Европа от желязната завеса окончателно приключи. Тогава не всички държави от Централна и Източна Европа влязоха в европейското семейство. Тогава стана ясно, че голямото разширяване ще трябва да продължи и да включи още няколко страни от региона. През 2007 г. Румъния и България станаха държави-членки на Европейския съюз. Но тяхното присъединяване не може да се счита за края на разширяването на Съюза.

В момента държавата, която е най-близо до присъединяване към ЕС, е Хърватия. Напълно подкрепям приключването на преговорите с нея колкото е възможно по-бързо, за да може да се присъедини към Европейския съюз скоро. Приканвам и двете страни в преговорите за максимална гъвкавост и воля за постигане на споразумение. Освен това призовавам Хърватия за по-големи усилия за изпълнение на общностните изисквания в области като публичната администрация и съдебната система и за подобряване на механизмите за ефективна борба с организираната престъпност и корупцията. Също така се включвам в призива към Хърватия да покаже добра воля в сътрудничеството с Международния наказателен трибунал за бивша Югославия.

Siiri Oviir (ALDE), в писмена форма. – (ET) Като предпоставка за приключване на преговорния процес с Турция, започнат през 2005 г., тя трябва да изпълни всички критерии от Копенхаген и да отговаря във всяко отношение на интеграционния капацитет на ЕС. В действителност Турция започна да прилага нужните реформи, да развива добросъседски отношения и постепенно да изпълнява критериите за членство в ЕС. Подкрепям тези действия и присъединяването на Турция към ЕС, ако, разбира се, условията за членство са изпълнени изцяло. Безпокоя се обаче, че напоследък положителните сигнали по отношение на прилаганите реформи не са достатъчни и Турция все още има сериозни проблеми в прилагането на правните норми, особено по отношение на правата на жените, борбата с дискриминацията, свободата на словото и вероизповеданието, нулевата толерантност към изтезанията и мерките за борба с корупцията. Призовавам Турция да продължи и да увеличи усилията си за цялостно изпълнение на критериите от Копенхаген и да консолидира подкрепата в турското общество за необходимите реформи за предоставяне на равенство на всички хора, независимо от пола, расовия или етнически произход, вероизповеданието или убежденията, наличието на увреждане, възрастта или сексуалната ориентация.

Rovana Plumb (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Считам, че е в интерес и на двете страни – ЕС и Турция, процесът на разширяването да продължи. Затова Турция трябва да ускори процеса на реформите, за да изпълни поетите ангажименти.

Нека посоча няколко примера. Законодателството относно равенството между половете е хармонизирано, но са необходими по-големи усилия в прилагането му, за да се намалят различията между мъжете и жените по отношение на участието им на пазара на труда, в политиката и при вземането на решения, както и по отношение на достъпа до образование. Постигнат е напредък във връзка с опазването на околната среда, особено с подписването на Протокола от Киото, в епохата на адаптиране към последиците от изменението на климата. Въпреки това предстои още много работа по отношение на качеството на водите, опазването на природата и ГМО (генно модифицираните организми).

Приветствам напредъка на Турция, но в същото време подкрепям отправеното към Анкара искане за по-големи усилия в процеса на реформи, за да може да се присъедини към европейския клуб.

Bogusław Sonik (PPE), *в писмена форма*. – (PL) Един от ключовите критерии от Копенхаген, който трябва без съмнение да бъде изпълнен, за да може страната да стане една от държавите-членки на Европейския съюз, е зачитането на правата на човека. Искам да обърна внимание на известните случаи на нарушаване на правата на жените.

Почти всеки ден пресата ни информира за поредните убийства на жени, известни като „убийства на честта“. В момента се говори за случая с 16-годишната Медина Меми, жестоко убита от собствените ѝ баща и дядо. Шокиращо е, че двамата са отнели живота на момичето, защото е говорило с момчета, но начинът, по който е извършена тази жестокост, е още по-шокиращ. Резултатите от аутопсията показват, че Медина, която е била заровена в кокошарник, все още е била жива в момента на заравянето ѝ и е била в съзнание до самия край. Невъобразимото страдание на умиращата девойка е било причинено като изкупление за „нанасянето на позор“ на семейството. Ужасяващо е, че случаят с Медина не е единичен, а широко разпространено и варварско явление. Уплашено за живота си, момичето е съобщило на полицията за страховете си няколко пъти – неуспешно, защото е изпращано въкъщи всеки път.

Убийството, вкоренено дълбоко в турската традиция от поколения, често намира удобно оправдание в идеята за възстановяването на накрънената семейна чест, в чието име се предполага, че го извършват мъжете. Между държавата, която все още не е успяла да се справи с този проблем, и Европа продължава да има дълбоко разделение, тъй като Европа защитава основни ценности. Подобно разделение е сериозна пречка за изграждането на обща идентичност.

Traian Ungureanu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Надявам се, че тазгодишният доклад за напредъка ще насърчи Турция да съгласува в по-голяма степен външната си политика с тази на Европейския съюз. Черноморският регион следва да бъде приоритетна област, в която Турция, като ключов партньор на ЕС, ще допринесе за постигането на европейските цели като част от инициативата „Черноморско взаимодействие“.

Също толкова важно е участието на Турция в осигуряването на енергийната независимост на ЕС. Миналата година приветствах включването на Турция в проекта „Набуко“ с подписването на междуправителственото споразумение. Но изразих и дълбоката си загриженост относно намерението на Турция да си сътрудничи с Русия в проекта „Южен поток“. Затова настоятелно призовавам Турция да заяви изрично ангажимента си към проекта „Набуко“.

Приветствам призива на докладчика за хармонизиране на енергийните политики на Турция и ЕС, по-конкретно чрез отварянето на преговорна глава „Енергетика“ и чрез включването на Турция в Европейската енергийна общност.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н PITTELLA

Заместник-председател

9. Време за гласуване

Председател. – Следващата точка е гласуването.

(За подробности относно резултатите от гласуването: вж. протокола)

9.1. Незадължително и временно прилагане на механизма за самоначисляване във връзка с доставки на някои стоки и услуги, при които съществува риск от измами (изменение на Директива 2006/112/ЕО) (A7-0008/2010, David Casa) (гласуване)

9.2. Допустимост на интервенции в сектора на жилищното строителство, осъществявани в полза на маргинализирани общности (A7-0048/2009, Lambert van Nistelrooij) (гласуване)

- След гласуването:

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Г-н председател, аз нямам проблем да работя с техниката. Само искам да направя едно предложение. Някои колеги имат навика да не четат резултатите от поименните гласувания. И след като имаме голям брой поименни гласувания, а също и такива чудесни екрани, просто искам да предложа евентуално Вие да се нагърбите с тази задача.

Председател. – Чудесно, благодаря за любезността. Правех го, за да се убедя, че разполагате с цялата информация, но вие можете да я четете, следователно аз няма да я чета.

9.3. Административно сътрудничество в областта на данъците (A7-0006/2010, Magdalena Alvarez) (гласуване)

Sharon Bowles (ALDE). – (EN) Г-н председател, становището, по което Европейският парламент ще гласува сега относно предложението на Комисията за директива относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане, не предопределя окончателната позиция на Парламента относно прилагането на член 291 от Договора за функционирането на Европейския съюз и последиците за процедурите, основаващи се на Решение № 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г., особено по отношение на процедурата на регулиране с контрол, или евентуалната позиция на Парламента относно други делегирани актове.

9.4. Взаимната помощ при събиране на вземания, свързани с данъци, такси, права и други мерки (A7-0002/2010, Theodor Dumitru Stolojan) (гласуване)

9.5. Неотдавнашното земетресение в Хаити (B7-0087/2010) (гласуване)

9.6. Положението в Иран (B7-0086/2010) (гласуване)

- Преди гласуването:

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Г-н председател, преди да гласуваме предложението за резолюция относно Иран, искам само да информирам залата, че имаше опит за шурмуване на италианското посолство в Техеран и че подобни инциденти имаше и в посолствата и на други държави-членки, като Германия, Франция, Обединеното кралство и Нидерландия.

Г-н председател, в параграф 24 от проекта на резолюцията се призовава за откриване на Делегация на Европейския съюз в Иран, но моята група не желае приемането на този параграф, който е бил използван и в други резолюции на Европейския парламент, да бъде възприето като признак на безразличие към тези събития. Ето защо бих искал г-н Фюле да предаде на г-жа Аштън, че обстоятелствата, които току-що споменах, трябва да се имат предвид при изпълнението на мандата от тази резолюция. Мисля, че г-н Gahler ще поиска включване на устното си предложение за изменение към текста на резолюцията, така че дипломатическите интереси на държавите-членки в Иран да бъдат защитени.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Г-н председател, това беше обсъдено с групите. Ще прочета бързо на глас текста:

(EN) „Изразява загриженост, че демонстрациите, проведени пред посолствата на държавите-членки в Техеран на 9 февруари, са ръководени от милицията Басидж, и призовава иранските власти да гарантират сигурността на дипломатическите мисии“.

(Устното предложение за изменение се приема)

- След гласуването:

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (EN) Г-н председател, от името на авторите на току-що приетата резолюция относно Иран, бих искала да помоля парламентарните служби да преведат този текст на езика фарси, за да могат иранският режим и народът изцяло да разберат ясното послание, изпратено днес от Европейския парламент.

(Ръкопляскания)

Председател. – Благодаря Ви за ценното предложение, което ние ще препратим на съответния отдел.

9.7. Положението в Йемен (B7-0021/2010) (гласуване)

9.8. Трафик на хора (гласуване)

9.9. Резултат от срещата на високо равнище в Копенхаген относно изменението на климата (B7-0064/2010) (гласуване)

- Преди гласуването:

Jo Leinen, от името на групата S&D. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, след разочаровашия резултат от конференцията в Копенхаген относно изменението на климата, Парламентът използва тази резолюция, за да покаже пределно ясно, че алтернатива на опазването на климата няма и че с приближаването към следващата конференция в Мексико ние трябва да активизираме, а не да намалим усилията си в тази област.

Ще бъде кратък. Изменение 6 от групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент беше предназначено да послужи за тази цел. Но тъй като формулировката му не беше прецизна, ние го оттегляме. В същото време подкрепяме изменения 1 и 9, предложени от групата на Алианса на либералите и демократите за Европа и групата на Зелените/Европейски свободен алианс, които приканват ЕС да работи по-активно по пътя към Мексико. В работата по опазването на климата не бива да има застой. Искам да помоля за вашата подкрепа.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, що се отнася до внесеното от мен изменение 21, трябва да благодаря на всички мои колеги, които ме подкрепиха за внасянето на изменение, с което се залага принципът за въвеждане на данък върху въглерода на границите на ЕС.

Искам отново да заявя, че посланията ни към нашите граждани трябва да са еднозначни: не може, когато водим кампаниите си, да казваме, че Европа защитава гражданите, че ще защити предприятията и работните им места, а след като ни изберат, да забравим обещанието си. Искам само да отбележа, че чрез изменението имах възможност да предизвикам дебат и това е причината да желая да го оттегля, за да спомогна за активното развиване на дебата в Съвета.

Председател. – Следователно изменението се оттегля.

- Преди гласуването на изменение 10:

Satu Hassi (Verts/ALE). – (EN) Г-н председател, изменение 10, внесено от Зелените, не противоречи на изменение 1. Изменение 1 се отнася до завишаване на нашата цел до повече от 20. Изменение 10 – нашето изменение – е за разясняване на условията за намаляване с 40. То е в допълнение, а не в противоречие с изменение 1, така че изменение 10 трябва да бъде гласувано.

Председател. – Длъжностните лица не са съгласни с Вашето виждане, но бих искал да помоля председателя на съответната комисия за мнение.

Jo Leinen, от името на групата S&D. – (DE) Аз съм съгласен с г-жа Hassi. Това е нова идея и трябва да я гласуваме.

9.10. Насърчаване на доброто управление в областта на данъчното облагане (A7-0007/2010, Leonardo Domenici) (гласуване)

9.11. Равенство между жените и мъжете в Европейския съюз - 2009 (A7-0004/2010, Marc Tarabella) (гласуване)

9.12. Основни цели на Конференцията на страните по Конвенцията по международната търговия със застрашени видове от дивата фауна и флора (гласуване)

- Преди гласуването на изменение 12:

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (IT) Не гласувахме по първоначалния текст.

Председател. – Одобриме изменение 7 и параграфът отпада. Така че понякога председателството има право.

Gay Mitchell (PPE). – (EN) Г-н председател, можем ли да повторим това гласуване, тъй като някои мислеха, че гласуват за частта, която другият ни колега имаше предвид? Ще гласуваме ли така, както сме избрани да го правим, или не? Моля, подложете го отново на гласуване, за да може всеки да вземе правилното решение.

Председател. – Не можем да създаваме прецедент, гласуването не може да бъде повторено. Във всеки случай има разлика от 130 гласа. Това не е малка разлика. Не смятам, че е възможно да се обърнат и променят резултатите от гласуването.

9.13. Доклад за напредъка на Хърватия през 2009 г. (B7-0067/2010) (гласуване)

- Преди гласуването на изменение 35:

Hannes Swoboda, автор. – (DE) Г-н председател, след като обсъдихме това с г-жа Brantner от групата на Зелените/Европейски свободен алианс, ще препоръчам гласуване в полза на първата част и против втората, в противоречие със съставения от нас списък.

9.14. Доклад за напредъка на БЮРМ през 2009 г. (B7-0065/2010) (гласуване)

- Преди гласуването на изменение 18:

Ulrike Lunacek, от името на групата Verts/ALE. – (EN) Г-н председател, в това изменение се отбелязва фактът, че правителството в Скопие е предложило проект за закон против дискриминацията, който изважда признака за сексуалната ориентация от целия пакет. Това е просто неприемливо, но не желая на никого да се дава оправдание да гласува против това изменение за правата на човека само заради спора за името на Бивша югославска република Македония, така че ще помоля думите „правителството на Македония“ да бъдат заменени с „правителството на бивша югославска република Македония“.

(Устното предложение за изменение се приема)

- Преди гласуването на изменение 4:

Zoran Thaler, автор. – (EN) Г-н председател, във връзка с изменение 4 препоръчвам да гласуваме против – а не както е в предложението за гласуване – заради договореността ни с гръцките колеги.

9.15. Доклад за напредъка на Турция през 2009 г. (B7-0068/2010) (гласуване)

- Преди гласуването на изменение 13:

Ria Oomen-Ruijten, автор. – (EN) Г-н председател, искам само да привлека вниманието ви към факта, че изменение 20 относно параграф 35 е оттеглено.

10. Обяснение на вот

Устни обяснения на вот

Доклад: Lambert van Nistelrooij (A7-0048/2009)

Alfredo Antoniazzi (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, искам да отправя моите най-сърдечни поздравления към г-н van Nistelrooij за неговия доклад, който аз категорично подкрепям.

В миналото, чрез различни инициативи и въпроси, съм питал има ли възможност фондовете на Европейския съюз да осигурят социално жилищно настаняване за най-нуждаещите се и маргинализирани категории от обществото, които местните власти определят в съответствие със скала на доходите, както става в големите столици и градски райони.

Жилищното настаняване, и по-специално настаняването за по-уязвимите слоеве на обществото, се превърна в истинско бедствие в много от големите европейски градове. Затова намирам доклада на г-н van Nistelrooij за стъпка в правилната посока, но също така мисля, че трябва да я доразвием, като вложим повече средства в решаването на спешните въпроси, свързани със социалното жилищно настаняване.

Доклад: Magdalena Alvarez (A7-0006/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D). – (EN) Г-н председател, подкрепям този доклад, защото мисля, че се явява стъпка напред в борбата с измамите и укриването на данъци в европейски мащаб. Независимо от желанието на държавите-членки да сътрудничат в областта на данъчното облагане, осезаеми резултати не са постигнати и данъчните измами остават изключително разпространени в ЕС и имат твърде много отрицателни последици както за нашите икономики, така и за гражданите ни.

Силно приветствам предложените нови подобрения, които се надявам да донесат осезаеми резултати в борбата срещу измамите и укриването на данъци, особено разширяването на обхвата на директивата по отношение на всички данъци, включително вноските за социално осигуряване, автоматичния обмен на информация и подобряването на сътрудничеството между държавите-членки по въпроса за данъчното облагане.

Доклад: Leonardo Domenici (A7-0007/2010)

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Г-н председател, искам думата във връзка с доклада на г-н Domenici и бих искала да кажа, че си струва да отбележим толкова силната подкрепа, която дадохме тук, в Страсбург, на мерките, които ще подобрят прозрачността и обмена на информация, че тя ще позволи на данъчната администрация в държавите-членки да бъде по-ефикасна. Жалко, че трябваше икономическата криза да мотивира тази стъпка. Ахилесовата пета е съществуването на зони на „данъчен рай“ в различни островни държави, като някои от тях даже получават подкрепа от фондовете на ЕС. Следователно от нас зависи да се заемем енергично с въпроса и да използваме цялата тежест на ЕС. Опитите на отделни държави-членки да сключват двустранни споразумения не дадоха осезаеми резултати, както може да се види от факта, че това е струвало на 27-те държави-членки 2,5% от техния брутен вътрешен продукт през 2004 г.

Доклад: Magdalena Alvarez (A7-0006/2010)

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Г-н председател, най-голямото ограничение върху правителството е външната конкуренция. Една държава може да увеличава данъците си само до определено ниво, преди парите да започнат да изтичат зад граница и годишният приход да се топи. Както отбелязва Милтън Фридман, конкуренцията между правителствата по отношение на предоставянето на услуги и равнищата на данъчно облагане е също толкова полезна, колкото и конкуренцията между предприятията и отделните личности. Ето защо е толкова обезпокоително да виждаме как Европейският съюз се движи към уеднаквяване на данъците и износ на високите разходи от една държава към друга.

Ако трябва да откроем една тема в резултат на неотдавнашните изслушвания на кандидатите за членове на Комисията, то това беше желанието за специална приходна линия за Европейския съюз и за определена степен на данъчно уеднаквяване. Това обяснява защо делът на Европейския съюз в световния БВП намалява; защо сме отстъпили от 36% преди 20 години до 25% днес и се очаква да имаме спад до 15% през следващите 10 години.

Добрите новини са, че на избирателите не им харесва. Както хората от Масачузетс, така и хората от Европа не искат данъчно облагане без представителство и съм сигурен, че те ще гласуват съответно.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Г-н председател, повечето хора, когато гледат това заглавие, ще си кажат, че сътрудничеството изглежда логично. Кой изобщо би могъл да не се съгласи със сътрудничество? Докато не се вгледате какво често се разбира под сътрудничество, когато хората обсъждат данъчното сътрудничество в ЕС и на ниво ЕС.

Да вземем за пример една храбра държава – Каймановите острови. За разлика от мечтата на Зелените и социалистите развиващите се страни да бъдат държани в бедност, за да можем да им изпращаме финансовата си помощ и да смекчим чувството за вина на бялата средна класа, тази държава наистина се опита сама да се измъкне от бедността – да спре да бъде зависима от бананите и захарта, а да се опре на услуги с висок потенциал, като финансовите услуги. Но когато Каймановите острови се опитаха да го направят, хора точно от ЕС – политиците тук – се оплакват от това. Те не се опитват да укриват данъци. Това, което се опитват да направят, е да избягват двойното данъчно облагане. Хората в ЕС все още плащат данъци в своите държави. Време е да се сложи край на този империализъм.

Доклад: Theodor Dumitru Stolojan (A7-0002/2010)

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Г-н председател, ако трябваше да изброите държавите с най-заможни граждани, държавите с най-висок БВП на глава от населението в света, ще бъдете поразен от факта, че повечето от тях са много малки. Първата десетка е окупирана от микродържави: Лихтенщайн, Люксембург, Бруней, Джързи и така нататък.

Първата голяма държава, стигнала до списъка на богатите, са Съединените американски щати, защото използва един забележителен номер – управлява се като конфедерация от щати, оставяйки огромна законодателна и фискална автономия на своите съставни части. Ето защо беше толкова жалко да чуя точно вчера новия председател на Европейския съвет да говори за необходимост от европейско икономическо управление в отговор на финансовата криза в Гърция. Именно когато администрацията става по-голяма и по-отдалечена, тя става все по-неефективна, по-разточителна и по-корумпирана. Ако колегите се съмняват, могат да се огледат около себе си.

Предложение за резолюция B7-0072/2010

Iva Zanicchi (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, ужасното земетресение в Хаити грубо разтърси не само земята на тази нещастна страна, но също и съвестта на всички ни.

Силната подкрепа, която международната общност показва за хората на Хаити, е ярък пример за солидарност и хуманност. Европейският съюз реагира веднага на тази трагедия, поемайки непосредствени и дългосрочни финансови ангажименти, възлизащи на повече от 300 млн. евро. Към тези суми можем също да прибавим повече от 92 млн. евро, отпуснати вече от отделни държави-членки.

По този въпрос аз съм изключително горда да подчертая бързината и ефикасността на италианската хуманитарна помощ, включително изпращането на самолетноносача „Cavour“. Този съд не само предостави най-съвременна медицинска апаратура, но също превози 135 тона материали, осигурени от Световната програма по прехраната, и 77 тона материали от италианския Червен кръст.

Благодаря Ви, г-н председател, исках да подчертая това.

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, 200 000 загинали, 250 000 тежко ранени, 3 милиона души пряко засегнати от земетресението, други 2 милиона души, нуждаещи се от помощ с храни: това са пълните последици от ужасната катастрофа, която сполетя Хаити.

Европейският съюз направи своя принос и продължава да допринася. Той е основният международен донор. Въпреки това трябва да подчертая, че върховният представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност не замина веднага там, за да координира нашата помощ. Добре би било тя да побърза и да си свърши работата. Бихме се радвали тя да е в Хаити и да окаже помощ на другите.

Италианският външен министър, г-н Фратини, препоръча по-специално дългът на Хаити, една от най-бедните държави в света, да бъде опростен. Сега призовавам Парламента да подкрепи това предложение, призовавам Съюза да го изгълни и призовавам всички държави кредитори да подкрепят призива на Италия за опрощаване на дълговете на Хаити.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Може да е късно, но най-после приехме резолюция относно конкретни мерки за подпомагане на Хаити. Важно е, че те са насочени към дългосрочното възстановяване на този ужасно беден остров. Като заместник-председател на асамблеята АКТЬ-ЕС, отговарящ за правата на човека, смятам

за важно помощта от Европа решително да се обвърже в дългосрочен план с осигуряването на здравеопазването и образованието на хилядите осиротели деца на място в Хаити. Също така трябва да предотвратим риска от трафик на деца. Обезпокоена съм обаче от днешните съобщения в медиите, че хаитяните протестират, защото, въпреки всички усилия, все още нямат подслон над главите си или достатъчно храна и вода. Чувствам се възмутена, защото върховният представител на Съюза по въпросите на външните работи, баронеса Аштън, не пожертва от почивните си дни, за да пристигне сред първите на острова. Това не е добро начало за подобрената външна политика на ЕС след ратификацията на Договора от Лисабон.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Г-н председател, от голямо значение е, че Европейският съюз, като най-голямата икономика в света, се включва енергично в подпомагането на Хаити след ужасните разрушения от земетресението. Много рядко земетресения като това могат да бъдат предвидени. Те идват неочаквано. Затова от нас, членовете на световната общност, всъщност се очаква да покажем своята солидарност и грижа за нашите събратя.

Както се твърди в популярната мисъл, една верига е толкова здрава, колкото е най-слабата ѝ връзка. Сега солидарността на Европейския съюз също е подложена на преценка. Трябва активно да се включим в грижите за най-слабата си връзка, нашите събратя в Хаити, и да се уверим, че помощите, изпратени от Европейския съюз, достигат до местоназначението си и са ефективни. Колко успешни са нашите усилия чрез изпращане помощи и пари, ще бъде определено в сравнение с тези критерии.

Очевидно държавите-членки също трябва да се включат и те имат, както и много християнски общности, преки връзки с обикновените хора. По този начин можем да сме сигурни, че помощите ще стигнат до тези, които се нуждаят от тях.

Diane Dodds (NI). – (EN) Г-н председател, в петък се навършва един месец от опустошителното земетресение в Хаити. Предполага се, че към момента жертвите наброяват 230 000, други 300 000 са ранени. Това ни кара да направим всичко по силите си, за да се уверим, че оцелелите получават помощ да построят наново своя живот и своята страна. Подкрепям общата резолюция, насочена към тази цел, но искам да се отбележи, че съм против концепцията за Европейски сили за гражданска защита.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Г-н председател, по време на разискването по резолюцията видяхме още веднъж как в тази зала се поставя виртуалното над реалното, символичното над истинското. Толкова се изговори за нуждата да се постави знамето на ЕС върху помощите за Хаити и за необходимостта да се създадат Европейски сили за гражданска защита. Баронеса Аштън получи много критики, защото не е била там да даде европейско лице на нещата.

Междувременно, разбира се, американците доставиха реални помощи по извънредно бърз начин. И какво получиха вместо благодарност? Бяха обвинени от един френски министър, че са окупирали страната. Чисто и просто виждаме как за тази зала американците са все на неправилното място. Ако се намесват, са империалисти, ако ли пък не – са се изолирали.

Бих запитал няма ли Европейският съюз по-важни грижи тук, та се занимава да слага знаменца по Карибите? Гърция е на ръба на финансов колапс. На път сме да одобрим спасителен план изцяло в нарушение на член 125 от договорите. Когато сложим в ред нещата в собствения си дом, тогава ще бъдем в положение да поучаваме другите.

Предложение за резолюция B7-0078/2010

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Положението с правата на човека в Иран продължава се влошава, въпреки резолюцията на Европейския парламент от 22 октомври относно Иран, която по мое мнение не оказва очаквания морален натиск. Особено шокиращи и достойни за съжаление според мен са екзекуциите на непълнолетни извършители на престъпления, каквито досега в Иран има извършени повече от 140. Един от последните случаи, например, беше на 17-годишния Mosleh Zamani през декември 2009 г.

За съжаление, изглежда забраната на екзекуции на деца не е политически приоритет на международната сцена. Иран не се интересува от последиците от тази ужасяваща практика, независимо от факта, че Ислямска република Иран е подписала Конвенцията за правата на детето и Международния пакт за гражданските и политическите права. Затова призовавам ЕС да предприеме конкретни и решителни стъпки, и да се възползва от новите възможности, предвидени в Договора от Лисабон.

Marco Scurria (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, искам думата, защото, както беше споменато по-рано, италианското и други посолства бяха нападнати вчера в Техеран.

Поради тази причина Парламентът и Съюзът трябва да обмислят как да изразят солидарността си, по възможност официално, с нашата страна и с всички други нападнати страни. Трябва обаче да изпратим ясни сигнали и затова отправям официално искане Европа да не присъства на честванията на годишнината от Ислямската революция в Иран – това трябва да е ясно послание, изпратено от нас до иранските власти.

Казвам това в един специален ден за италианците, защото днес е Денят на паметта. Това е причината аз, както много италианци – включително и Вие, надявам се, г-н председател – да нося този трицветен символ в памет на всички италианци, прогонени в този ден и принудени да напуснат собствените си земи.

Чрез този акт на възпоменание искам да изразя нашата солидарност с онези, които се борят за демокрация и свобода в Иран. Поради това призовавам нашите органи да не отиват на празненствата за годишнината на Ислямската република.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Важното е, че чрез нашето гласуване днес показахме ясно, че настояваме иранската ядрена програма да бъде поставена под международен контрол, дори и ако иранският парламент блокира ратификацията на протокола за неразпространение на ядрените оръжия. Председателството на Съвета трябва са направи необходимото този въпрос да бъде включен в дневния ред на следващото заседание на Съвета за сигурност. Приветствам съгласието, че баронеса Аштън трябва да изрази протест срещу инцидента пред италианското посолство, защото това засяга не само Италия, но и целия Европейски съюз. Нашата декларация днес показва също, че Комисията, Съветът и Парламентът говорят на един език. Доволна съм, че постигнахме съгласие споразумението за търговия с Иран да бъде обвързано с условията да се осигури безопасността и да се спазват правата на човека.

Salvatore Tatarella (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, атаката срещу европейските посолства и в частност срещу италианското посолство, както и отправените заплахи срещу италианския министър-председател, представляват изключително тежки събития, заслужаващи порицание. Системното потискане на всякаква опозиция в Иран ни изглежда дори по-сериозно и още повече ядреният проект на Република Иран.

Всичко това е възможно отчасти заради твърде толерантната линия на изчакване, възприета от Запада. Сега, когато протегнатата ръка на президента Обама също е пренебрегната, Западът няма друга алтернатива, освен да заплаши с незабавното прилагане на система от санкции, които да са ефикасни и сурови, и същевременно избирателни, така че да не засягат обикновените хора.

Добре знам, че Русия и Китай са против санкциите, но Европейският съюз трябва да положи всички възможни усилия да убеди тези сили да се съгласят със санкциите, които са алтернатива на изпращането на армията.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Г-н председател, съвсем очевидно е, че ситуацията в Иран достигна критична точка. От президентските избори насам се провеждат демонстрации, на които опозицията бива третирана много грубо, правата на човека се нарушават и в допълнение е налице заплахата от ядрени оръжия, която представлява огромна опасност за Близкия Изток, преди всичко за Израел, но също и за цяла Европа.

Изглежда ние в Европа сме неспособни да говорим с Иран. Може би заради културните ни различия, тъй като теологията на шиитите и европейският хуманизъм, начинът на мислене след Просвещението, твърде много се различават помежду си. И щом е така, трябва да намерим друг път.

При всички случаи ние трябва да сме ясни и да защитим европейските ценности дори и в нашите отношения с иранците. Нещо повече, трябва да опитаме много категорично да дадем на Иран да разбере какви са правилата, според които играем, а те са: демокрация, права на човека, свобода на словото. Както сега гласувахме за тази резолюция, така е и изключително важно тя да бъде преведена на фарси и арабски, основните езици, които се говорят там, така че всеки да бъде наясно какъв режим и каква насока на развитие Европейският съюз иска да бъдат установени в този район.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Г-н председател, подкрепих резолюцията относно Иран, осъзнавайки факта, че той е един от най-големите проблеми и предизвикателства за света и за Европа. В същото време не подкрепих измененията, внесени от някои наши колеги, които искаха Иран да бъде набеден за враг на Запада. Трябва да държим сметка за вековната култура и история на страната. Сегашните власти в Иран може би отричат тази вековна култура и история. Трябва да гледаме на бъдещите власти в Иран като на партньор. Продължаваме да получаваме информация за нови екзекуции и нови смъртни присъди. Трябва да проявяваме основна човешка солидарност с тези, които искат един по-добър Иран, един Иран, който да е партньор на Запада, а не негов враг.

Gianni Vattimo (ALDE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, искам да посоча, че се въздържах от гласуване по резолюцията относно Иран поради две основни причини.

Първата причина е конкретна. В резолюцията се приема за даденост, че изборите, донесли победата на президента Ахмадинежад, са били фалшифицирани. Нищо подобно не беше доказано по никакъв начин, нещо повече – човек от калибъра на президента Лула наскоро заяви, че смята подобни твърдения за смехотворни.

Втората причина е, че Иран е под постоянна заплаха от военна намеса от страна на Съединените американски щати и Израел, а ние и това не вземаме предвид. Мисля, че една балансирана резолюция в подкрепа на мира в региона не трябва да възприема тон, оправдаващ някаква предстояща война, преди тя да е факт.

Предложение за резолюция B7-0029/2010

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Подкрепих обсъжданата резолюция, защото и аз мисля, че съществуващата правна рамка на Европейския съюз относно трафика на хора не се оказва особено ефективна и не се прилага в достатъчна степен. Налага се отново и отново да се занимаваме с темата.

Достойно за съжаление е, че значението на трафика на хора не се осъзнава от парламентите на 16 държави-членки, включително, трябва да кажа, на моята собствена страна, и те не са сметнали за необходимо да ратифицират и приемат конвенцията на Съвета относно трафика на хора от 2005 г. Надявам се резолюцията, която приехме днес, да им даде сигнал и да им напомни колко е важно да се съсредоточим върху борбата с трафика на хора, както и да не допуснем нови жертви.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Бих искала да използвам възможността да приветствам работата на г-жа Edit Bauer и г-н Simon Busuttill, които усърдно преговаряха по компромисните формулировки, които ми позволиха да гласувам „за“ доклада и се радвам, че дори и социалистите удържаха на думата си. Докладът сега дава отговор и на чувствителни въпроси от програмата на Европейската народна партия, като подкрепата за тези, които оказват помощ на хора по границата във връзка с експлоатацията им за користи цели, и също определяне на условията за издаване на разрешения за постоянно пребиваване, достъп до пазара на труда и събиране на семействата.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Г-н председател, живеем в XXI век и се мислим за цивилизовани, но проблемът с трафика на хора си остава нерешен, дори напротив – разраства се. Жертвите на трафика на хора са най-често жени и деца, а наказанията, които заплашват престъпниците, не са достатъчно сурови, за да ги възпрат от такива деяния. Европа трябва да предприеме по-решителни действия за ограничаване на тази позорна практика. Затова подкрепих резолюцията, която призовава за разработване на ефективни средства за борба с това явление и за по-добро съгласуване на действията между държавите-членки и съответните оперативни служби на Европейския съюз, с надеждата да се постигнат оздравителни резултати.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Г-н председател, трафикът на хора е винаги акт срещу човечеството. Много е важно ние в Европа в крайна сметка да предприемем осезаеми мерки за борба с него.

Естествено аз гласувах „за“ резолюцията, но съм загрижен какво ще означава тя на практика. Дали формулирането на такава резолюция не е само за успокоение на съвестта? Не бива да става така: необходими са конкретни действия.

Трафикът на хора е все още сериозен проблем в рамките на Европейския съюз. Трябва да положим всички възможни усилия за борба срещу трафика на хора, който засяга най-вече жените и децата. Във връзка с това се надявам, че Европейският съюз, а също и държавите-членки, ще приемат конкретни мерки и ще пристъпят към действие. Както казах, трафикът на хора е винаги против човечеството, а човешкото достойнство е ценност, с която не може да има компромиси. Ние, като европейци, трябва винаги и при всякакви обстоятелства да я защитаваме.

Предложение за резолюция B7-0064/2010

Marisa Matias, от името на групата GUE/NGL. – (PT) Г-н председател, искам да кажа, че бихме предпочели да приемем една по-категорична резолюция относно Копенхаген отколкото тази, която гласувахме днес. Обаче ние гласувахме в нейна подкрепа, тъй като мислим, че е от жизнена важност Парламентът да изрази силното си разочарование от споразумението, до което се стигна в Копенхаген. Споразумението не е обвързващо, макар и да има подразбиращ се или изричен ангажимент да постигнем обвързващо споразумение в рамките на текущата година. Проблемът обаче се задълбочава, времето отлита и ние трябва да се заемем с така поетия ангажимент.

Затова искам да призова Европейския съюз да престане да използва други за оправдание. Много е лесно да се въздържа от действие, защото другите не правят нищо. Все пак сме заели категорична позиция и трябва да направим следваща крачка. Намирането на извинения е безотговорно и не може да бъде оправдано. Можем да направим много неща в подкрепа на категоричната си позиция. Една такава мярка може да бъде преработка на бюджета на ЕС, за да се осигурят собствени средства за борба с изменението на климата. Това не е направено досега. Друга стъпка би могло да бъде заделянето на допълнителни средства в помощ на развиващите се страни, вместо да се отменя или ограничава съществуващата хуманитарна помощ. В противен случай ще е налице циничен опит да се решават проблемите с изменението на климата, като същевременно се изоставят и игнорират други проблеми, които ще застрашат оцеляването. Не можем да решаваме допълнителни проблеми без допълнителни ресурси.

Поради това трябва да поемем ангажимент и не можем да си позволим да чакаме повече, за да го сторим. В Копенхаген заехме твърда позиция. Нека съумеем да бъдем на висотата ѝ, защото става дума за реални проблеми и реални хора, и трябва да се заемем с тях сега. Ето защо поемаме тази отговорност тук днес.

Alajos Mészáros (PPE). – (EN) Г-н председател, приветствам възможността да подкрепя резолюцията.

Срещата на върха в Копенхаген беше едно разочарование в много отношения. ЕС се провали най-вече в това да покаже обединен и ефикасен подход към смекчаването на последиците от изменението на климата, както и в укрепването на водещата си политическа позиция в този дневен ред. Поради това разглеждам приемането на резолюцията като един акт от най-голяма важност, за да демонстрираме несломимия дух и решимостта на ЕС като водещата в света сила в борбата с изменението на климата. Трябва да засилим и други дейности, имащи за цел смекчаване на последиците от изменението на климата.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Г-н председател, лично аз мисля, че е напълно погрешно да се съсредоточаваме само върху намаляване на емисиите от въглероден диоксид в борбата с изменението на климата. На първо място, мнозина забравят, че изследванията на причините за изменението на климата едва прохождат и, на второ място, напълно неправилно и ненаучно е да се определя изменението на климата като явление със само една причина. Искам да кажа, че с концентрирането само върху въглеродния диоксид няма да променим света към по-добро.

Мисля, че е по-важно да съсредоточим вниманието си върху пестенето на ресурси. Намаляването на потреблението на изкопаеми горива и по-широкото използване на възобновяеми суровини и енергия ще намали влиянието ни върху околната среда, ще подобри ефективността и ще създаде един по-добър свят за децата и внуците ни. По-ефективното и устойчиво използване на ресурсите е един далеч по-ценен подход за нас, нашето общество и околната среда, отколкото само намаляването на емисиите от въглероден диоксид, независимо от цената.

Anja Weisgerber (PPE). – (DE) Г-н председател, преговорите в Копенхаген във връзка с климата бяха разочароващи за Европейския съюз, както вече беше споменато. Резултатът беше далеч от позицията на ЕС и от позицията, в която трябва да бъдем, за да опазим климата. Единственият положителен аспект е признаването на целта за два градуса, тъй като това би могло да доведе до необходимите ангажименти за намаляване.

Сега трябва да се запитаме какви поуки можем да извлечем от неуспеха на преговорите и какво да правим оттук нататък. Важно е да има период на размисъл и да погледнем критично на различните етапи на пътя, по който вървахме. Трябва да се запитаме как можем да постигнем напредък заедно с другите държави. Как да се гарантира, че ЕС също ще бъде представен, когато се срещат САЩ, Китай и Индия за преговори по намиране на компромис? Как можем да преговаряме по-ефективно с развиващите се страни и с нововъзникващите икономики? От съществено значение ли е преговорите да се водят под егидата на ООН?

Накрая, бих искала да изразя голямото си задоволство, че имах възможност да гласувам в подкрепа на резолюцията, тъй като по мое мнение тя отново набляга на пионерската роля, която играе Европейският съюз. Сега трябва да отговорим на тези въпроси и да продължим досегашния курс както във вътрешен, така и в международен план.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Проектът на резолюция за резултата от срещата на високо равнище в Копенхаген относно изменението на климата беше резултат от задълбочената работа на членове от редица комисии и е свързан с дългосрочната стратегия за истинска „зелена“ политика, съобразена с икономическите цели на ЕС в глобализирания свят. Длъжна съм да протестирам обаче срещу поредицата от безотговорни предложения за изменения от социалистите и Зелените, особено по отношение на опитите да се завишат съгласуваните дългосрочни цели за намаляване на емисиите до 40 % или за забрана на ядрената енергия, или за временен европейски данък във връзка с изменението на климата. Не одобрявам също и омаловажаването

на изменението на климата от страна на групата на Европейските консерватори и реформисти, и съм разгневена от абсурдните критики срещу датския министър-председател, отправени вместо благодарности за грижливата подготовка на срещата на високо равнище в Копенхаген.

Albert Deß (PPE). – (DE) Г-н председател, аз гласувах „против“ предложението за резолюция, тъй като по мое мнение в нея липсват някои важни данни. Напоследък се появяват все повече съобщения, че учените в областта на климата са фалшифицирали данни. Важно е да обсъдим това и мненията ни да станат обществено достояние.

За да няма неразбирателство, бих искал да обясня, че от много години съм ангажиран с намаляване на нашето потребление на изкопаеми горива и съответно на въздействието ни върху околната среда. Обаче не мога да разбера създаването на страхова психоза във връзка с израза „изменение на климата“. В дългата ми кариера като политик съм видял какво ли не. В началото на 80-те години на XX век се говореше, че до 2000 г. в Германия няма да останат дървета, а Германия е по-зелена от когато и да било. Вярно е, че климатът се променя, но това става през цялата история и ще продължи да става и в бъдеще. Затова гласувах „против“ предложението за резолюция.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Г-н председател, още на първата си пресконференция след назначаването си за председател на Европейския съвет г-н Херман ван Ромпой приветства факта, че 2009 г. е първата година на глобално управление и очакваше конкретно от срещата на високо равнище в Копенхаген да стане стъпка в посока на глобално икономическо управление на нашата планета.

Жалко е, че редица хора се възползваха от проблематиката на околната среда като начин за прокарване на друг дневен ред, на дневен ред, в чиято сърцевина е желанието да се отнеме властта от избраните национални политици и тя да бъде съсредоточена в ръцете на международни технокрации.

Трагедията е не само в това, че ставаме по-малко демократични: тя е в това, че губим консенсуса, който бихме могли да имаме за справянето с проблемите на околната среда. Левица или десница, консерватори или социалисти, всички можем да се съгласим, че искаме диверсифициране на източниците за доставка на енергия и че не желаем в атмосферата да бъдат напомпвани замърсители, но се прилага само един набор политики – тези, които включват етатизъм и корпоративизъм – същите политики всъщност, които се провалиха в политически и обществен план, а сега се прилагат по отношение на околната среда. Околната среда е прекалено важна, за да бъде оставена на левицата.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Г-н председател, като слушам разискването, в Парламента има много колеги, които жалят, че ЕС не беше чул при неотдашните обсъждания в Копенхаген.

Може би е редно да помислим защо стана така. Нека погледнем собственото си поведение тук, в Европейския парламент. За начало, имаме две сгради на Европейския парламент. Идваме в Страсбург и държим тази сграда отоплена и осветена, когато не сме тук – грубо лицемерие. Да погледнем системата на разходите – система на разходи, която насърчава членовете на ЕП да вземат таксите и автомобили с шофьор – но ако опитате да се придвижвате с обществен транспорт, нямате право на възстановяване на тези разходи: лицемерие. Ако погледнете сградите на Парламента нощем, ще видите, че светлините им остават включени и те са добре осветени. Погледнете общата селскостопанска политика, която много членове на ЕП тук подкрепят, която е вредна не само за икономиките на развиващите се страни, но е вредна и за околната среда.

Така че, преди да поучаваме останалия свят, време е да въведем ред в собствения си дом.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Г-н председател, аз подкрепих изменение 43, което призовава всички да приемат за сведение неотдашните скандални разкрития във връзка с климата. Те са доста по-опасни с възможните си последици, отколкото залата би желала да мисли. Трябва да можем да вярваме на независимите научни изследвания; в противен случай няма да има основа за формирането на нашата политика.

Загрижена съм за изменението на климата през цялата ми 10-годишна кариера като член на ЕП. Активно търсех политика по климата за Европа чрез законодателството за търговията с емисии, която да бъде не само амбициозна, но и рационална, така че не просто да премества емисии от едно място на друго. Сега стратегията ни е бюрократична и неефикасна: не действа като пионери и не трябва да продължаваме по досегашния път.

Най-лошото е, че ЕС не следи развитието на научните изследвания по климата в момента. Предлагаме панически решения, основани на изкривена информация. Неверните заявления в доклада на Междуправителствената група по изменението на климата (МГИК) са толкова сериозен проблем, че трябва да поискаме оставката на г-н Rajendra Pachauri като ръководител на МГИК и да направим преоценка на това, което знаем за развитието

на изменението на климата, причинено от човешка дейност, и колко ефективни са били политическите ни действия в това отношение.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Г-н председател, резолюцията на Парламента показва, че в тази област, както и в толкова много други, институцията ни няма абсолютно никакви права на преценка по отношение на догмите, които ни преследват.

И наистина, много експерти са на мнение, че прочутата експоненциална крива във формата на хокеен стик е в действителност една графична измама. Глетчерите не се топят където и да било. Във всеки случай противно на това, което огласи Междуправителствената група по изменението на климата, в Хималаите те не се топят. Нивото на водите не е на път да се покачи и да залее Бангладеш, а точно обратното. Делтата на Ганг се издига вследствие на алувиалните наноси. Белите мечки, за които се казваше, че са на изчезване, никога не са били по-плодовити, отколкото днес. Редуване на горещи и студени периоди е имало на няколко пъти в нашата история, в това число съвсем скоро, независимо от дейността на човека. Причината за него вероятно е астрономическа и то не се причинява от заподозрените парникови газове.

Докато на тези въпроси не бъде даден отговор, можем само да вярваме, че това е едно огромна идеологическа догма, имаща за цел да се оправдае въвеждането на световно правителство.

Giommaria Uggias (ALDE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, бих искал да обясня съображенията си за гласуване по изменение 12, като заявя категорично, че партия „Италия на ценностите“ (l'Italia dei Valori) е против производството на ядрена енергия.

Ние вече се противопоставихме на тази трудна тема през предизборната кампания и я включихме в нашия манифест. Сега решително преследваме целта си чрез машабно действие, което утвърдихме на неотдавнашния ни конгрес в Италия. Започнахме истински кръстоносен поход с искане за народен референдум срещу закон на италианското правителство, с който се пренебрегва вотът на мнозинството, който италианците вече са изразили на референдум.

Правим това, защото искаме чисто бъдеще, с възобновяеми видове енергия, основани на енергията на слънцето и вятъра. Правим това преди всичко защото, както казах и преди, искаме да бъде изразена волята на италианския народ, а не тази на нищожното малцинство в италианския парламент.

Доклад: Leonardo Domenici (A7-0007/2010)

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Г-н председател, точно в момента, в който добрите хора в щата Масачузетс гласуваха против прекомерното данъчно облагане и вездесъщото правителство, нашите собствени кандидати за Комисията тръбяха за планове си да уеднаквят данъчното облагане в Европейския съюз и да създадат отделна приходна линия за Брюксел. Как да си обясним тази разлика между двата държавни съюза?

Изглежда трябва да се търси обяснение в основополагащата ДНК на двете форми на управление. САЩ бяха родени от народното отхвърляне на едно отдалечено и автократично правителство и на високите данъци, докато, разбира се, Европейският съюз – в ред 1 на член 1 от договора за създаването си – се ангажира с все по-тесен съюз. По този начин той се опълчва срещу конкуренцията, външната крива, която е основният ограничител за правителството. Ето защо сега сме виждаме – като действа съгласно основополагащите си доктрини – тази нетърпимост към данъчната конкуренция, маскирана като атака срещу зоните на „данъчен рай“, под което всъщност се имат предвид юрисдикциите, които прилагат по-ефективни системи и държат данъците си по-ниски. Истината е, че данъчната конкуренция – зоните на „данъчен рай“, ако държите да ги наричате така – са основният начин правителството да остане малко, а гражданинът – голям и свободен.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Г-н председател, в този момент трябва да се запитаме: защо е всичкото това внимание към данъчните въпроси, данъчното сътрудничество и данъчното управление?

Достатъчно е само да погледнете очевидните факти в редица държави-членки, за да установите отговора. Имаме държави, натрупали големи дългове. В моята страна британското правителство похарчи пари, които нямаше, и сега трябва да кърпи голяма дупка в бюджета. Дори и преди финансовата криза имаше държави, за които се знаеше, че не събират достатъчно данъци, за да покрият обществените услуги, необходими на гражданите им. Използваме средствата на данъкоплатците и за да крепим предприятия, които са се провалили и се управляват лошо, както и лошо управлявани банки.

Така че всъщност какво да правим? На първо място да се стремим към решение на проблемите, които очертах, но също не бива никога да забравяме, че да имаме данъчна конкуренция е много хубаво нещо, защото кара правителствата да вземат по-малко от парите ни и по-ефективно да предоставят услуги за гражданите си.

Vicky Ford (ECR). – (EN) Г-н председател, днес Парламентът гласува по документ, свързан с данъчните измами и укриването на данъци; документът не получи подкрепата на моята група. Макар аз напълно да подкрепям много мерки, които бяха предложени за прекратяване на данъчните измами и укриването на данъци, документът отиваше много по-далеч и даде три основни повода за загриженост.

Първо, предприемането на мерки срещу извършителите на измами не трябва да се използва като заден вход от тези, които искат да засилят данъчната хармонизация в Европа в ущърб на хората, които честно си плащат данъците. Парламентът от дълго време защитава правата на държавите-членки да имат думата при определяне на ставките на корпоративните данъци и трябва да продължим да правим това.

Второ, това предполага налог на ниво ЕС върху областите на облагане. Ние сме против планове Парламентът да приема данъци в мащабите на Европа.

Третият въпрос е за обмяна на информация. Да, трябва да обменяме определена информация, но винаги трябва да мислим колко, за какви цели и в чия полза, и не трябва да мислим, че обстоятелствата навсякъде са еднакви.

Доклад: Marc Tarabella (A7-0004/2010)

Astrid Lulling, *от името на групата PPE.* – (FR) Г-н председател, достойно за съжаление е, че едно ентусиазирано малцинство в комисията по правата на жените и равенството между половете усилено се опитва да претовари позицията ни в годишния доклад на комисията относно равенството между мъжете и жените в Европейския съюз със съображения и претенции, които имат обратен ефект върху жените и които намаляват, между другото, шансовете им да намерят работа.

Макар че някои съображения може да са добронамерени, нека не забравяме, че прекалено голямата защита унищожава всичката защита. Препъни-камъкът за моята група обаче отново беше правото на аборт по социални причини, който отново е представен като лесен начин за контрол върху раждаемостта.

Групата ни не е против наблюдението, че жените трябва да имат контрол върху сексуалните и репродуктивните си права. Ние смятаме също, че по-конкретно младите момичета трябва да бъдат по-добре информирани в областта на сексуалното и репродуктивното здраве. Обаче да искаме в едно и също изречение „улеснен достъп до противозачатъчни средства и аборт“ доказва, че авторите на този текст не правят съществено разграничение между тези две услуги и ги поставят на равна нога, що се отнася до контрола върху раждаемостта. Не сме съгласни с това.

Освен това, според принципа на субсидиарността законодателството в областта на легалните аборти е отговорност на държавите-членки. Затова не е наша работа в ЕС да се месим във въпроса. Положихме много усилия да постигнем консенсус с автора на доклада, г-н Tarabella, и сторихме това в интерес на борбата срещу всички форми на дискриминация, които още не са премахнати.

Съжалявам, че мнозинство от членовете на комисията по правата на жените и равенството между половете – за съжаление също и в Парламента – предпочете да разпалва политически и идеологически спорове, вместо да се съсредоточи върху това, което би следвало да е основната цел на дейността ни: да се стремим да постигнем равно третиране и възможности за мъжете и жените. Съжалявам, че поради тези причини моята група не беше в състояние да гласува в подкрепа на доклада.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Г-н председател, аз също гласувах „против“ доклада. Постъпих така, въпреки че съм привърженик на равенството между половете. Не мога обаче да приема, че абортите се третират в доклада като конкретно разбирано право и – както каза г-жа Lulling – като метод за контрол върху раждаемостта. В моята страна абортите не се възприемат така. Убеден съм, че това, как ще разглеждаме абортите, е наш вътрешен въпрос. Опасно е също така, че докладът нарушава принципа на субсидиарността и го прави във връзка с един криворазбран въпрос.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Г-н председател, равенството между мъжете и жените е важна тема. По този въпрос е постигнато много, но все още има области, в които жените биват третирани по-неблагоприятно от мъжете. Все още възнаграждението ни е по-малко, жените са изложени на по-висок риск от обедняване и за жените е по-трудно да направят кариера в науката или бизнеса. Докладът на Парламента приема за сведение тези проблеми и подчертава необходимостта да се предприемат конкретни мерки, които да осигурят еднакво участие на мъжете и жените на пазара на труда и в образованието.

Така или иначе съжалявам, че не можах да подкрепя предложението. Гласувах против доклада, тъй като включва разпоредби, с които абортите биха станали общодостъпни в Европейския съюз. Най-напред, това е един от въпросите, по които решение вземат изключително държавите-членки. Второ, нежеланите бременности

са огромен проблем, но не можем да въведем законодателство, което да третира абортите като безплатно противозачатъчно средство. Нито мога да приема, че абортите следва да освободят хората от мисълта за последиците и задълженията, когато станат сексуално активни. Мисля, че човешкият живот заслужава повече.

Tiziano Motti (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, днес ние се опитахме да утвърдим ролята на жените в Съюза.

В резолюцията има много неща, с които съм съгласен, разбира се, и трябва да кажа, че много от тях са свързани с личната ми политическа дейност, особено когато става дума за достъп до пазара на труда и защитата на жените от всякакви форми на насилие.

Трябва да посоча обаче, че резолюцията прилича на някакво ястие, в което опитен готвач се е опитал да сложи – или по-скоро вече е сложил – твърде различни съставки. Нека поясня: в нея се говори за насилие, за защита от насилие. След това идва предпазването от бременност и прекратяване на бременността, абортите, две теми, които са всъщност много различни и които трябва да бъдат разглеждани по съвсем различен начин. В случая с абортите например трябва да насочим вниманието и мислите си върху свещеното естество на живота.

Този избор означаваше, че не бях в състояние да гласувам в подкрепа на резолюцията и се наложи да се въздържа. Според мен тази внимателно разработена стратегия, която цели да постигне консенсус между политиките и медиите, в действителност не служи на интересите на жените в Европа.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Г-н председател, за разлика от предишните оратори аз бях сред онези 381 членове на ЕП, които подкрепиха приемането на проекта – и това е 10 пъти повече, отколкото са членовете на нашата комисия по правата на жените. Равните права, равните възможности и равенството между половете в ежедневието определено са в интерес на всички ни. Равните права за жените и мъжете не са самоцел, а предпоставка за постигане на общите цели на Европейския съюз и за рационално използване на собствения ни потенциал.

Фактът, че говорим за това вече 40 години, определено показва колко сложна и многостранна е темата и как за решаването на тези въпроси е необходима интегрирана политика. И се надявам това да не бъде просто още една стратегия, останала на книга, затова искам да отбележа и подчертаното в доклада – значението на изпълнението и контрола.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) И аз не гласувах за спорния и небалансиран доклад на г-н Tarabella относно равенството между половете и съжалявам, че с изключение на членовете на ЕП от Европейската народна партия, 381 членове на ЕП гласуваха в подкрепа на доклада. Може да не са го прочели. С редица свои предложения той се намесва в изключителните правомощия на държавите-членки, особено по отношение на техните политики за подпомагане на семействата и чувствителни в етично отношение области. Освен това наистина ли те искат да се създаде и финансира някакъв нов вид институция за контрол върху насилието срещу жените в ЕС? Те наистина ли не знаят, че в Съюза има инструменти, служба и законодателство за мониторинг върху спазването на правата както на мъжете, така и на жените? Те наистина ли смятат, че е необходима харта за правата на жените успоредно с вече съществуващата и задължителна Харта на основните права за всички европейски граждани? Докладът също говори за така наречените цели от Барселона, макар те да са в разрез с препоръките на експертите, тъй като на тази възраст бебетата и едва проходите деца трябва да се радват на постоянна грижа в семейството, а не да бъдат захвърляни в ясли въз основа на препоръките от Барселона. Ясните следва да бъдат за крайни случаи. Препоръките в доклада може да не са обвързващи, но човешката глупост е заразна и поради това Парламентът не бива да подкрепя такива неща. Само 75 гласуваха с „въздържал се“ и приветствам факта, че 253 членове на Европейската народна партия гласуваха „против“ доклада.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Г-н председател, в Договора от Рим има едно изречение по темата. То гласи, че мъжете и жените получават „равно заплащане за равен труд“. Наистина, звучи съвсем ясно. Всички разбираме какво означава това.

Обаче това, което се случи в десетилетията след него, е, че чрез процес на съдебен активизъм Европейският съд постепенно разшири значението на този израз отвъд всичко, което един мислещ човек би предположил. Първо, той определи, че „равно заплащане“ означава равни пенсионни права, равни права на отпуск и така нататък. След това определи „равен труд“ като труд с равна стойност. Как се очаква от един работодател да прецени това? Дали по това, колко усърдно изглежда, че работи даден човек? Трябва ли да предвидят и наличието на подходящо квалифицирани кандидати? След това, в делото със „South-West Trains“ във Великобритания, се стигна дотам да бъдат разглеждани правата на партньорите в еднополови партньорства. Сега вече говорим за репродуктивни права.

За всички тези неща има аргументи. Може да се заеме позицията, че държавата не би трябвало да регулира договорите между работодатели и служители, или позицията, че това законодателство е необходимо. Но на която и позиция да застанем, със сигурност този спор следва да се води между избрани представители, „за“ или „против“ които можем да гласуваме. Безобразие е те да ни бъдат налагани от съда. Съдът без мисия е заплаха; върховен съд без мисия е тирания.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Г-н председател, фамилното ми име е много трудно – Skrzydlewska – но съм свикнала с факта, че малцина могат да го произнесат правилно.

При днешното гласуване ние гласувахме по доклада относно равенството между жените и мъжете в Европейския съюз през 2009 г. Все пак сред разпоредбите, които имат отношение към проблемите, свързани с дискриминацията на жените и по-трудното им положение на пазара на труда, имаше разпоредби, призоваващи държавите-членки да улеснят достъпа до аборт и услуги, свързани с репродуктивното и сексуалното здраве. Бих искала да посоча, че въпросите, свързани с абортите, са нещо, по което решения вземат отделните държави-членки. Поради това при заключителния вот бях „против“ доклада, защото мисля, че когато се борим за правото на равно третиране за жените и мъжете, не трябва да поставяме това право в зависимост от избора, който е свързан със сексуалните въпроси.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Г-н председател, много се радвам, че ние, християндемократите от групата на Европейската народна партия (Християндемократи), гласувахме „против“ този ужасен идеологически доклад, предложен от социалистите, комунистите, зелените, и по-конкретно либералите. Това е посегателство срещу правото на живот на неродените деца и посегателство срещу принципа на субсидиарността. Особено ме ужасява начинът, по който либералите се оказаха момчета за всичко за тези от левицата и действаха в разрез с принципа на субсидиарността.

Такива доклади пречат да бъдем приети положително от населението и от страните кандидатки. Някои от идеологическите елементи, свързани с Хърватия и Македония в докладите за напредъка, също ни вредят. Ето защо трябва прецизно да обясняваме на хората за постиженията на правото на Общността, които изцяло подкрепям, за отговорностите на ЕС и за опасните идеологически безсмислици. Продължавайки метафората, започната от италианския ми колега: ние подкрепяме, разбира се, разнообразието на съставките в ястието, но сме против добавянето на отровни съставки.

Предложение за резолюция B7-0069/2010

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Г-н председател, позволете ми да разкажа за две африкански страни. През 1978 г. Кения забрани лова на слонове и това решение беше последвано от почти пълно унищожаване на стадата от слонове в страната. Горедолу по същото време, през 1979 г., Родезия – както все още се наричаше, направи слонове собственост на този, върху чиято земя те са се скитали. Резултатът – експлозивно нарастване на числеността на слонове там.

Ние в залата не възприемаме слонове така, както африканците. Те не ни заплашват, не ни изпотъпкват насажденията, не унищожават селата ни и не вредят на човешкото здраве. Единственият начин да не се допусне местното население да направи логичното – а именно да отстрани опасната заплаха, е да му дадем стимул да я третира като възобновяем ресурс. И точно това, естествено, успя да направи Родезия – днес Зимбабве. Политиката по околната среда трябва да признава основната мъдрост на Аристотел, че за това, което няма собственик, никой няма да полага грижи.

Предложение за резолюция B7-0067/2010

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Аз подкрепям членството на Хърватия в Европейския съюз, но това не трябва да става за сметка на националните интереси на Словения. Имам предвид, разбира се, граничния спор между Словения и Хърватия. Това не е просто абстрактна идея; това е нещо, което засяга живота на хората.

Тук, в Страсбург, Европейският парламент призова парламента на Словения да ратифицира споразумението за арбитраж възможно най-скоро. Това несъмнено е намеса в компетентностите на парламента на Словения. Второ, питам се дали някой си е задал въпроса, защо Словения досега не е ратифицирала договора. Това, което искам да кажа по този въпрос е, че през август 2007 г. всички парламентарни групи заявиха, че решението трябва да отговаря на принципа на равенството.

Естествено, и аз не разбирам защо някой би могъл да има нещо против този принцип. При все това този принцип не е заложен в споразумението за арбитраж. Затова гласувах против предложението за резолюция, тъй като то не отразява въпросният принцип.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) С радост подкрепих днес доклада за важния напредък на Хърватия в подготовката ѝ за присъединяване към ЕС. Между чешките граждани и хърватите има дългогодишни връзки, като десетки хиляди семейства посещават всяка година страната и имат там приятели. Ето защо за нас това е един отличен доклад, тъй като доказва, че Хърватия ще бъде готова за членството догодина. Надявам се процесът на ратификация на договора за присъединяване да не бъде объркан от вътрешните политически игри сред 27-те, каквито съпровождаха Договора от Лисабон, и също така мисля, че парламентите на Словения и Хърватия ще намерят справедливо решение на граничните си спорове.

Предложение за резолюция B7-0065/2010

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Г-н председател, аз също ще бъда кратка. Това е още един добър доклад за Балканите, като Македония също напредва успешно по пътя на изпълнението на политическите критерии, които са предпоставка за пристъпване към преговори за присъединяване, а също и за безвизов режим с ЕС. Неотдавнашните избори спомогнаха за това. Те ясно показаха, че гражданите на тази държава искат да споделят международните стандарти и мирното съвместно съществуване. И аз вярвам, че демократичните институции ще съумеят да засилят преговорите с Гърция с цел намиране на приятелско решение за проблемните области.

Предложение за резолюция B7-0068/2010

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Отново ще бъда съвсем кратка. Бих искала да кажа, че приехме един много честен доклад за това, как Турция може отговорно да промени законодателството си в съответствие с модела на ЕС, и също относно факта, че политическите критерии в областта на правата на човека, особено по отношение на жените и религиозните малцинства, още не са изпълнени, така както стои нерешен и кипърският въпрос. Въпреки това мнозинство от членовете на ЕП подкрепи започването на преговорите за присъединяване преди няколко години. Приветствам факта, че Турция се движи по посока към демокрация и към Европа, но бих искала отново да кажа, че по-доброто решение за икономическите отношения би било да се въведе привилегировано партньорство, вместо да се обещава присъединяване на Турция със 70-милионното ѝ население. Това би било и по-честно предвид факта, че – както се опасявам – един договор за присъединяване така или иначе няма да бъде одобрен при бъдещ референдум.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Г-н председател, радвам се, че залата отхвърли с голямо и категорично мнозинство опита на социалистите и Зелените да поставят като цел пълноправното членство на Турция. Процесът трябва да остане отворен и, да го кажем още по-ясно, той трябва незабавно да бъде отклонен по посока индивидуално пригоден специален статут или привилегировано партньорство.

Турция не е европейска страна, но тя е най-важният ни партньор по периферията на Европа. Ето защо желаем тясно сътрудничество, но – в отговор на г-н Kreissl-Dörfler, който повдигна въпроса по-рано – без Турция да става член на европейските институции и без пълна свобода на движение. Все пак ние искаме тясно икономическо и политическо сътрудничество. Това е едно много прецизно схващане и съм на мнение, че има възможност да бъде приложено, тъй като мнозинството от хората в Турция и в Европейския съюз не подкрепят пълноправното членство. Поради това повече смисъл би имало да не пилеем нови усилия, а вместо това да се съсредоточим върху целта за партньорство.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Всяка страна, която полага усилия за присъединяване към Европейския съюз, трябва не само формално да изпълни, а и вътрешно да се идентифицира с минималните изисквания в областта на демокрацията и спазването на правата на човека.

Съгласно доклада за напредъка за 2009 г. на Турция все още ѝ остава да измине дълъг път. Тя може да се е ангажирала с реформи, добросъседски отношения и постепенен напредък по посока на стандартите и ценностите на ЕС, но вече тече четвъртата година, в която тя не съумява да приложи разпоредбите, произтичащи от споразумението за асоцииране между Европейския съюз и Турция.

По мое мнение е неприемливо да се мисли за членство на страна, в която правата на жените и свободата на религията, на мисълта и на изразяването се нарушават, където изтезанията, дискриминацията и корупцията се толерират и където армията продължава да се меси в политическия живот и външната политика. Реформите следва също да включват реформа на избирателната система чрез намаляване на прага от десет процента, за да се осигури по-добра плуралистична демокрация.

Писмени обяснения на вота

Доклад: David Casa (A7-0008/2010)

Sophie Briard Auconie (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Докладът от г-н Casa относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на правилата за фактуриране беше приет с много голямо мнозинство на членовете на ЕП, включително и от самата мен. При тази система правилата за фактуриране на ДДС ще бъдат опростени благодарение на засилената хармонизация на европейските изисквания и широкото използване на електронно фактуриране. Следователно влизането в сила на тази директива ще доведе до намаляване на административното бреме за предприятията и засилване на действията за борба срещу измамите с ДДС.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (PT) Предложението се отнася до създаване на система за самооценка по отношение на предлагането или предоставянето на определени стоки или услуги, при които съществува риск от измама, която да се прилага като незадължителна и пробна система. Според Европейската комисия това се налага, защото все още има значителен брой случаи на измама с ДДС, а Комисията разполага също с информация за предполагаеми случаи на измама при търговията с лицензи за емисии на парникови газове.

Въз основа на тази информация докладът на Парламента предлага държавите-членки, които гласуват „за“ тази система, да бъдат задължени да сторят същото и за системата за търговия с емисии на парникови газове (СТЕ).

На мнение сме, че в експерименталното естество на предложението може да има някои достойнства и затова подкрепяме измененията, внесени от Парламента, особено предложението за доклад, с който да се оцени „цялостната ефективност и ефикасност на мярката за прилагане на механизма и съотношението между разходи и ползи, с цел да се оцени повторно дали е разумно да се увеличи или разшири обхватът на механизма.“

Ian Hudghton (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (EN) Този доклад разглежда важни въпроси, свързани с измамите, включително в областта на емисиите на парникови газове. Комисията трябва да докладва за ефективността на механизма за прехвърляне на данъчното задължение с цел да се установи дали би било уместно системата да се възприеме и в други области.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Приемането на Директива 2006/112/ЕО беше важна стъпка в борбата срещу укриването на данъци. При всичките си предимства обаче, тя не беше достатъчно ефективна в борбата срещу така наречените „верижни измами“ с ДДС. На този вид данъчни измами се дължи и голяма част от загубите на данъчни приходи в държавите-членки и това е един от най-широко разпространените методи. В момент на икономическа криза, когато борбата срещу данъчните измами е още по-важна поради сериозността на проблема с несъбраните приходи, трябва да полагаме всички усилия за борба с измамите, тъй като това ще има важно отражение не само върху действията ни за преодоляване на сегашната международна криза, но също и за възможността да се прилагат уместни социални политики.

Alfredo Pallone (PPE), *в писмена форма.* – (IT) Бях сред първите поддръжници на идеята зад предложението на Европейската комисия.

В Комисията по икономически и парични въпроси анализирахме и в известна степен подобрихме документа на Комисията. Съгласен съм с докладчика, по-конкретно във връзка с поясненията за незадължителното прилагане на механизма за прехвърляне на данъчното задължение и задълженията за отчитане. Всъщност държавите-членки би трябвало да имат възможност да избират дали да изискват отчитане за всяка доставка или общо за всички доставки.

Разглежданото предложение прави квотите от СТЕ по-неподатливи по отношение на измамниците, като в същото време намалява административното бреме върху честните предприятия.

Накрая, на мнение съм, че Парламентът трябва да бъде напълно информиран за резултата от временното прилагане на механизма за прехвърляне на данъчното задължение.

Bart Staes (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (NL) Гласувах в подкрепа на доклада на г-н Casa с голяма убеденост. Като първи заместник-председател на комисията по бюджетен контрол и като докладчик по доклад, приет през септември 2008 г. относно измамите с ДДС, неведнъж съм аргументирал тезата за ефикасна борба срещу измамите с ДДС, тъй като това е важен въпрос за приходите на държавите-членки и правилното функциониране на вътрешния пазар. Една обща и особено опасна форма на тази измама е известна като верижни измами с ДДС. Общата сума на несъбраните приходи се оценява на между 20 и 100 млрд. евро годишно. Това е огромна сума и тя със сигурност би могла да се използва целесъобразно във време на икономическа криза.

Престъпниците, подвизаващи се в тази област, са особено изобретателни. Наскоро се разбра, че те разширяват престъпната си дейност и в рамките на Схемата за търговия с емисии (СТЕ). Прехвърлянията на права за емисии между данъчно задължени страни в СТЕ, което става изцяло по електронен път, се третира като услуги, които се облагат в страната, в която е установен получателят. Търговците закупуват въглеродни кредити от източници, освободени от ДДС, в други държави-членки и след това ги продават на предприятия в собствената си държава-членка на цена, включваща ДДС. След това липсващите търговци не превеждат ДДС на националната хазна. Да се справим с този вид престъпление е от възлово значение.

Viktor Uspaskich (ALDE), *в писмена форма*. – (IT) Приветствам прилагането на системата за прехвърляне на данъчното задължение по ДДС. Обаче виждам в нея грешка. Например лице „А“ продава нещо на лице „Б“. Лице „Б“ го продава на лице „В“. Лице „В“ го продава на крайния потребител или на лице, което не заплаща ДДС. Междувременно лице „А“ не заплаща ДДС, тъй като не е краен продавач. Само лице „В“, продаващо крайните стоки на потребителя, плаща ДДС. Същността на замисъла е, че лице „Б“ не се облага изобщо, макар че всъщност дейността му е да купува евтино и да продава скъпо. Поради това се предлага лице „Б“ да заплаща на държавната хазна ДДС върху ценовата разлика. Схемата има много положителни страни, с едно изключение: никой няма да поиска от хазната възстановяване на ДДС, но ако лице „В“ е измамник, то просто няма да плати ДДС като краен продавач. С други думи, като се приложи системата за прехвърляне на данъчното задължение за ДДС, няма да има отрицателен баланс, тъй като никой няма да поиска възстановяване на ДДС и според мен ще бъде много лесно да се администрира схемата, тъй като държавните данъчни инспекции ще могат много лесно да установяват разликата в цените на стоките. Ако греша, бих бил много благодарен да получа писмен отговор относно приложимостта или неадекватността на схемата, която предлагам.

Anna Záborská (PPE), *в писмена форма*. – (FR) Резолюцията има за цел изменение на Директива 2006/112/ЕО на Съвета относно общата система на ДДС, за да се позволи временно прилагане на механизма за прехвърляне на данъчното задължение с цел борба срещу измамите, свързани с търговията със сертификати за емисии и сделки с някои стоки, при които съществува риск от измама. Данъчната измама е важен проблем за гладкото функциониране на вътрешния пазар и излага на риск данъчните приходи на държавите-членки. Ето защо няколко от тях поискаха да получат право да се борят срещу механизмите за измама, като използват механизъм за прехвърляне на данъчното задължение, насочен към определени сектори, в които съществува риск от измама, и определени стоки. Най-често срещаната форма на измама е, когато доставчик, регистриран по ДДС, фактурира доставки на стоки и изчезне, без да плати дължимия за тях ДДС, като оставя купувачите (също регистрирани по ДДС) с валидни фактури, които им позволяват да приспаднат своя ДДС. Следователно министрите на финансите на отделните страни не събират дължимия върху въпросните стоки ДДС и трябва да възстановят на следващия търговец нагоре по веригата на ДДС данъка, платен от него. Така държавите-членки губят два пъти. Ето защо гласувах в подкрепа на тази законодателна резолюция.

Доклад: Lambert van Nistelrooij (A7-0048/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Осигуряването на достъп до жилище за граждани, особено за уязвимите хора от общности, изправени пред крайна бедност и маргинализация, трябва да бъде основна грижа на нашето общество. Финансовата подкрепа от структурните фондове може да даде значим принос към усилията, полагани от националните органи за решаване на проблема. И Европейският парламент, и Съветът са изисквали нееднократно от Европейската комисия да предприеме мерки за насърчаване на приобщаването на тези общности. В резултат от днешното гласуване имаме нов, изменен регламент, който ще даде възможност на всички 27 държави-членки да използват средства от Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР) за ремонт или замяна на жилища на маргинализирани общности, подпомагайки с това групите в най-неравносното положение в обществото.

Mara Bizzotto (EFD), *в писмена форма*. – (IT) Трябва да отбележа, че докладът не дава обща представа за адресатите на тези мерки, ако те бъдат въведени: използва се понятието „маргинализирани общности“, но съдържанието на този израз, който може да означава много и различни неща, дори само от социологическа гледна точка, не е определено. Единствените конкретни упоменавания – които и без това вече са включени в предложението на Комисията – се отнасят за ромското население. Искането в доклада във връзка с това, че споменаването на ромското население не трябва да изключва интервенции за подпомагане на други маргинализирани групи в обществото, не дава гаранции, че други лица, които са „социално маргинализирани“ вследствие на особено затруднено положение по икономически причини или по причини, свързани с работата или семейството, ще могат да се ползват от този дял от ЕФРР, предназначен за жилищната политика. Най-накрая, съгласно представения пред Парламента доклад правото за определяне на критериите, по които се установява какъв дял от ЕФРР може да бъде заделен за подпомагане на маргинализираните общности, следва да се даде на Европейската комисия: тази разпоредба като че ли дава на Комисията самостоятелно

широки дискреционни правомощия при определяне на гореспоменатите критерии – критерии, от които на практика ще зависят обхватът и мащабът на мярката в момент, когато Парламентът няма да има ефективен начин да действа и да изрази мнението си. В очакване на по-нататъшната парламентарна работа по доклада и тъй като това е първото четене, аз ще се въздържа при гласуването.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *в писмена форма.* – (LT) Аз подкрепям Рамковото споразумение, тъй като сътрудничеството между Европейския парламент и Европейската комисия е особено важно за укрепването на стабилността на Европейския съюз и ефикасността на работата му. Съгласно споразумението, след като в Европейския парламент бъде внесено искане за законодателна инициатива, Европейската комисия трябва да отговори в рамките на един месец и да изготви съответното законодателно предложение в срок от една година. Ако Европейската комисия не внесе необходимото предложение, тя трябва да изложи подробно мотивите за това. До момента само Европейската комисия имаше право на законодателна инициатива в Европейския съюз, но в Договора от Лисабон е предвидено, че при наличието на мнозинство от Европейският парламент той има право да инициира законодателни актове. Парламентът и Комисията тясно ще взаимодействат от ранен етап по исканията за законодателна инициатива от страна на гражданите. При подписването на международни договори експерти от Европейския парламент също ще бъдат включени в обсъжданията. Със споразумението на Парламента ще бъде дадено правото да участва като наблюдател в определени международни преговори на Европейския съюз, както и правото да получава повече информация за международни договори.

Carlos Coelho (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Радвам се да гласувам в подкрепа на това изменение във връзка с ЕФРР с оглед разширяване на обхвата на интервенциите му в сектора на жилищното строителство, за да бъдат подпомогнати маргинализираните общности във всички държави-членки. До този момент интервенции в сектора на жилищното строителство се допускаха само в рамките на проекти за градско развитие под формата на ремонт на съществуващи жилища. По мое мнение този критерий е необоснован и дискриминационен, тъй като, както е случаят в Португалия, преобладаващата част от тези хора живеят във временни постройки в селски райони. Това са най-нуждаещите се хора и те не бива да бъдат изключвани поради тяхното местоположение. Приветствам изменението, направено от Парламента, което подпомага териториалното сближаване.

Освен това, за разлика от първоначалното предложение на Европейската комисия, което ограничи прилагането му до новите държави-членки, с новите разпоредби обхватът на приложение се разширява за всички държави-членки, избягвайки по този начин безсмислената дискриминация между маргинализираните европейски семейства. Това е общ проблем, който засяга хиляди семейства в цяла Европа! Положението е особено сериозно в Португалия поради икономическата криза, която страната преживява, и крайната бедност на много семейства.

Proinsias De Rossa (S&D), *в писмена форма.* – (EN) Подкрепям доклада, който разширява допустимостта на интервенции в сектора на жилищното строителство в полза на маргинализираните общности и от Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР). Съгласно новите правила всички държави-членки имат право да ползват такова финансиране от ЕС за подобряване на условията на маргинализираните домакинства, което преди не беше на разположение на държавите-членки, присъединили се след 2004 г. Физическото разрушаване на жилищния фонд лишава обитателите му от правото на достойни условия на живот и е значима пречка пред интеграцията и социалното сближаване. Регламентът ще позволи проектите за ремонт на жилища да ползват средства от ЕФРР, но за да не се допусне риск от сегрегация, тези инициативи трябва да бъдат част от по-широка рамка за социална интеграция в областите на здравеопазването, образованието и социалните въпроси.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Европейската комисия се опитва да промени разпоредбите за Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР), за да даде възможност на новите държави-членки да ползват тези средства за интервенции в сектора на жилищното строителство в подкрепа на маргинализираните общности, живеещи в селските райони.

Това изменение важи само за новите държави-членки, в които, нека не забравяме, има големи маргинализираните общности от мигранти, живеещи в селските райони. За тази цел е оправдано да бъде прието отделно правило в регламентите за ЕФРР.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма.* – (PT) В работата за преодоляване на бедността и подобряване на условията на живот за групите от населението в най-неравностойно положение, в които лишенията бяха изострени от тежката криза през последните няколко години, Европейският съюз е длъжен да защитава и насърчава устойчиви политики за социално приобщаване. Отделно от въпросите на хигиената, влошаването на жилищните условия увеличава и често пъти създава риск за сегрегация и маргинализация. Условията на живот са от възлово значение за самочувствието и съзнанието за обществена стойност на всеки гражданин.

Заедно с образованието, здравеопазването и заетостта те играят възлова роля в изграждането, развитието и укрепването на опитите за устойчив живот, било то на лично или семейно равнище.

Важно е обаче да се гарантира, че стратегиите за интервенции в Европейския съюз не правят разграничение по полов, расов или етнически признак. Ако Европа желае да има едно по-балансирано общество, също толкова важно е да избегнем появата и разширяването на гета или зони, които лесно се свързват с конкретна общност в неравностойно положение или маргинализирана общност. Политиките за социално приобщаване трябва също да бъдат насочени към тези, които най-много се нуждаят от тях, без да се правят каквито и да е разграничения между европейските граждани.

David Martin (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Регламентът дава възможност на държавите-членки да използват Европейския фонд за регионално развитие по един интегриран и разумен начин. Като предоставя наличните средства на маргинализирани общности, много от които живеят в селски райони и временни постройки и не биха могли да получат помощ съгласно предишните правила, този нов регламент в значителна степен ще допринесе за Европейския план за икономическо възстановяване.

Erminia Mazzoni (PPE), *в писмена форма*. – (IT) Ето причините, поради които гласувах в подкрепа на следните изменения. На първо място, считам, че е необходимо географският периметър на предложението да бъде разширен до всичките 27 държави-членки на ЕС, тъй като проблемите, с които възнамеряваме да се борим чрез този регламент, възникват в целия Европейски съюз. Поради това не е оправдано регламентът да бъде ограничен само до новите държави-членки на ЕС (ЕС-12). На второ място, считам за правилно да се възстанови предишната версия на последната част от член 7 („Комисията приема“ вместо „може да приеме“), така че Комисията да може да продължи да изпълнява първоначалното си задължение, произтичащо от регламента, при оценката и определянето на критерии за интервенция, с цел да се гарантира ефективността и добавената стойност в политиката, като същевременно се отчитат разходите за нея.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (FR) Положението при жилищното строителство в ЕС е критично. Необходима е европейска политика за достойно жилище за всички, една обвързваща и амбициозна политика на ЕС във връзка със социалните жилища. Разбира се, беше съществено Парламентът да приеме позиция относно ремонта на нездравословните жилища и замяната на бордеите с достойни жилища, но е също толкова съществено и спешно ЕС да превърне наличието на достойно жилище в основно право на човека. Той има задължението и средствата да осигури това. ЕС не може да си позволи да стане социално недоразвит регион.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Приемането на този доклад е много важно, тъй като той внася промяна в Европейския фонд за регионално развитие, която ще подпомогне маргинализираните членове на обществото, независимо дали живеят в градски райони.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Аз гласувах „за“ доклада и искам да подчертая, че периодичното преразглеждане на текстовете, уреждащи използването на европейските фондове, е много полезно. Много от ограниченията, предвидени в регламентите, вече не отговарят на днешните социално-икономически условия и поради това се налагат нови форми на интервенции. Друг пример в това отношение е облекчаването на условията за използване на средства от ЕФРР за подобряване на енергийната ефективност в жилищното строителство, които Парламентът одобри миналата пролет.

Alfredo Pallone (PPE), *в писмена форма*. – (IT) Сегашната световна икономическа криза е сериозно предизвикателство пред Европейския съюз, който се нуждае от политики, предлагащи бързи, гъвкави и ефикасни решения.

С общия размер на финансовите си ресурси от 347 млрд. евро за програмния период 2007-2013 г. европейската политика за сближаване е най-големият източник на инвестиции в реалната икономика, способен да помогне на Европа и нейните региони да се възстановят от кризата и да си възвърнат увереността и оптимизма.

Съгласен съм с необходимостта да се занимаем с въпроса за жилищното строителство за маргинализираните общности в контекста на едно изменение на регламента за ЕФРР. Тъй като действащите сега разпоредби не могат да бъдат приложени към маргинализираните общности, предложеното изменение ще запълни една празнина в законодателството, с цел намирането на по-целесъобразно решение на проблема с лошите условия на живот на това население.

С тази мярка се спазва принципът на субсидиарност, като се разширяват възможностите на новите държави-членки да подкрепят интервенции за осигуряване на жилища за маргинализираните общности по

начин, който те смятат за най-подходящ, като същевременно продължават да прилагат интегриран подход като минимално условие за интервенцията.

Aldo Patriciello (PPE), *в писмена форма*. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, поздравявам г-н van Nistelrooij за отличния текст, предложен от него, който беше допълнително подобрен чрез многобройните изменения, внесени в комисията по регионално развитие, което позволи мярката да обхване всички държави-членки на Европейския съюз.

Днешният текст ще ни позволи да сбъднем мечтите на много хора, които желаят да притежават собствен дом. Сигурен съм, че по този начин ще покажем на нашите граждани, че Парламентът е способен да намира решения за предизвикателствата, поставяни от отварянето на границите и от свободното движение на хора. И поради тази причина ще гласувам в подкрепа на доклада.

Maurice Ponga (PPE), *в писмена форма*. – (FR) Приветствам днешния положителен вот, осъществен с голямо мнозинство (с 558 на 57 гласа), за доклада от г-н van Nistelrooij. С приемането на този доклад Парламентът изпраща категорично послание до гражданите и реагира на социалната загриженост, изразена по-конкретно от мрежата на европейските градове „Eurocities“. Докладът предвижда възможност за използване на средства от ЕФРР за ремонт и замяна на съществуващи и новопостроени жилища, предвидени да помогнат на маргинализирани общности в градските и селските райони във всяка от 27-те държави-членки.

Разширяването на обхвата от 12-те държави, които се присъединиха през 2000 г. и 2007 г., до всички държави-членки предлага решения за проблемите, които нездравословното жилищно строителство поставя пред определени маргинализирани общности в целия ЕС. С това ще стане възможно да се въведе един интегриран и устойчив подход на равнище ЕС. Освен това разширяването хармонира отлично с духа на Европейската година на борбата с бедността и социалното изключване, за каквато е обявена 2010 г. Доволен съм, че Парламентът гласува в подкрепа на тези изменения и се надявам въпросните региони да ги използват като полезно средство за решаването на един спешен и основен проблем за тези общности.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE), *в писмена форма*. – (FR) Подкрепях този доклад от самото начало, особено по отношение на разширяването на обхвата на интервенциите за всички държави-членки на ЕС. То позволява на 27-те да използват ЕФРР за финансиране на изграждането на нови жилища за маргинализирани общности и за ремонт и замяна на съществуващите сгради.

През сегашната сериозна икономическа криза, която удари Европа и засегна всички държави-членки, проблемите на жилищното строителство се усложниха още повече. Европейският съюз трябваше да се намеси и да използва всички налични средства, за да се притече на помощ на хората с лоши жилищни условия, особено от маргинализираните общности, които преди нямаша достъп до ресурси от ЕФРР.

Благодарение на измененията, които мнозинството от членовете на председателството внесоха в комисията по регионално развитие, фондът може да бъде ползван не само от новите, а от всички 27 държави-членки на ЕС, всяка от които е изправена пред същите трудности. Засегнатите региони ще имат възможност да заменят нездравословните жилища в социално изключените общности и да разработят цялостни, интегрирани и трайни решения за проблемите си във връзка с жилищното строителство.

Докладът дава на ЕС конкретно средство за подпомагане на неговите граждани. Да се надяваме, че той ще стане стъпка към една социална Европа, която е по-близо до хората.

Nuno Teixeira (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Докладът, който одобрихме днес, изменя регламента за Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР), разширявайки обхвата на интервенциите му в сектора на жилищното строителство, за да бъдат подпомогнати маргинализираните общности, тъй като понастоящем фондът може да се използва само в рамките на проекти за градско развитие. Измененията, които аз и колегите ми предложихме и които днес бяха утвърдени в Парламента, означават, че и старите държави-членки, а не само новите, каквото беше първоначалното предложение на Комисията, също могат да се възползват от този нов източник на финансиране от ЕФРР.

Опитах се също да предотвратя нещо, което смятам за прецедент, който би изключил старите държави-членки, по-конкретно Португалия, от това финансиране и евентуално от използването на други допълнителни източници на помощ от Общността. Бих искал да повторя, че периодът от време, през който дадена държава е членка на Европейския съюз, не би трябвало да бъде критерий при разпределянето на структурните фондове и че политиката на сближаване след 2013 г. трябва да продължи да е съсредоточена около принципа на солидарността, имащ за цел териториално сближаване – нещо, което е от възлово значение за най-отдалечените региони, като Мадейра. Тя трябва също да има за цел по-голяма гъвкавост, прозрачност и подход, ориентиран

към постигането на резултати, който възнаграждава регионите, показали образцово усвояване на помощта от Общността, вместо да ги наказва.

Viktor Uspaskich (ALDE), *в писмена форма*. – (LT) За да се подобри усвояването на средства на Европейския съюз за ремонт на сгради и жилища и предвид практиката на държавите-членки и трудностите при съфинансирането, следва да се предложи националните правителства да създадат общ фонд, в който да влагат пари, като така осигуряват съфинансиране с държавни средства. С други думи, докато съфинансирането не бъде осигурено от държавата, собствениците на сгради и жилища ще трябва да плащат в абсолютен размер същите суми, както преди ремонта. Причината е в това, че често пъти собствениците на сгради и жилища нито могат да покрият съфинансирането със собствени средства, нито да получат за това банков заем. Приветствам втората точка от инициативата – средства, заделени за ремонти, да бъдат насочени към селските райони.

Повечето частни домове в селата се отопляват самостоятелно, което означава, че за отоплението не се плаща централизирано и затова се предлага да се определи месечна сума в абсолютен размер, която с течение на времето би могла да покрие съфинансирането за тези жилища. Това ще улесни държавите-членки да приложат законно съфинансирането за ремонти на жилищата в селските райони.

Anna Záborská (PPE), *в писмена форма*. – (FR) С това правило се позволява предоставянето на финансова подкрепа от ЕФРР за интервенции в сектора на жилищното строителство, за да бъдат подпомогнати маргинализираните общности в новите държави-членки. Преобладаващата част от тези хора живеят в селски райони и във временни постройки (както в селски, така и в градски райони). Те нямат възможност да ползват подкрепа по линията на ЕФРР. Интервенции в сектора на жилищното строителство са възможни в рамките на проекти за градско развитие и под формата на ремонт на съществуващи жилища. Подкрепата за интервенции в сектора на жилищното строителство в селските райони или за замяната на негодни жилища в градски или селски райони не отговаря на критериите за подкрепа по линията на ЕФРР. За да бъдат избегнати необосновани случаи на дискриминация, интервенциите, насочени към ромите, не трябва да изключват други хора, поставени при сходни социално-икономически условия. Освен това, тъй като интервенциите са част от сложен проблем, те трябва да се разглеждат в рамките на един многоизмерен интегриран подход на национално ниво, който да включва стабилни партньорства и да вземе предвид аспекти, свързани с образованието, социалните въпроси, интеграцията, културата, здравеопазването, заетостта, сигурността и така нататък. Целта на предложението е да се предвидят задоволителни жилищни условия в рамките на един интегриран подход.

Доклад: Magdalena Alvarez (A7-0006/2010)

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Измамите и укриването на данъци са удар по изграждането на една по-справедлива, по-силна и по-еднородна Европа по отношение на общество-икономическото развитие. Последниците от това станаха още по-явни и сериозни в сегашния период на тежка икономическа и финансова криза, като бюджетите на държавите-членки бяха особено отслабени и обременени от необходимостта от публични инвестиции и разходи за социална политика. Заслужава да се отбележи, че размерът на данъчните измами в Европейския съюз превишава 200 млрд. евро годишно, което се равнява на повече от 2 % от БВП.

В условията на свободен пазар и свободно движение на стоки и хора, механизмите за контрол и наблюдение станаха още по-сложни поради неотменните права на суверенитет на всяка държава-членка. Нещата се усложняват допълнително от това, че безскрупулни стопански субекти, движени най-вече от възможностите да спечелят лесни пари от икономическата криза, прибегват до още по-усъвършенствани и изобретателни начини за неплащане на данъци.

Предложението укрепва административното сътрудничество между държавите-членки на ЕС в областта на данъчното облагане, тъй като процесът на европейска интеграция показва безспорен дисбаланс между приетото законодателство и механизмите за контрол и наблюдение.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) Имаме някои съмнения относно формулировката на предложението, което има за цел да разшири обхвата на директивата, като разширява „сътрудничеството между държавите-членки с цел да бъдат обхванати всякакъв вид данъци“, и факта, че то „се прилага също към вноските за задължително социално осигуряване, платими на държава-членка или на подразделение на държавата-членка, или на публично правните социално осигурителни институти“.

Не сме съгласни длъжностни лица на държава-членка да получат право да действат на територията на други държави-членки и смятаме, че предложението на Парламента въпросът да бъде ограничен до случаите, в които има споразумение между държавите-членки, е правилният подход, меко казано.

Имаме също съмнения относно изискването за автоматичен обмен на информация относно данъчното поведение на физическите лица, макар да се говори за защита на данните, особено в доклада на Парламента.

Ще следим внимателно третирането на тези въпроси в процеса на развитието им.

Ian Hughton (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (EN) Макар да съм на мнение, че държавите-членки на ЕС следва да запазят контрола върху своите данъчни системи, ясно е, че трябва да има сътрудничество в рамките на ЕС, а също и с трети страни, за да се противодейства на укриването на данъци. Мисля, че договореният днес компромис ще бъде полезно средство в борбата срещу измамите и укриването на данъци.

Astrid Lulling (PPE), *в писмена форма*. – (FR) Гласувах решително „против“ доклада на г-жа Alvarez относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане, тъй като за съжаление борбата за свободите на гражданите, начело на която би следвало да е Парламентът, е колеблива и непоследователна.

Когато на дневен ред е въвеждането на телесни скенери или споразумението за системата SWIFT със Съединените американски щати, непоколебимите защитници на индивидуалните свободи надигат глас, дори и с риск това да доведе до дипломатическо напрежение.

Но когато стане дума за защита на банковите данни, доброто изведнъж се превръща в зло.

Поголовният автоматичен обмен, който е в основата на докладите Alvarez и Dominici, е скенерът, който ни съблича на всеки ъгъл; това е споразумението за системата SWIFT дори в още по-голям мащаб.

Тази непоследователност не може да бъде оправдана дори и в името на ефективността.

Автоматичният обмен на всички данни за всеки, който не пребивава постоянно в Европа, ще доведе до неуправляем поток от данни. Прецедентът в областта на данъчното облагане на спестяванията би следвало да задейства сигнала за тревога.

А на тези от уважаемите ми колеги, които са загрижени за прекомерната бюрокрация, която тази идея би могла да повлече след себе си, казвам, че единственото решение е да ѝ се противопоставим по принцип, вместо да сме изненадани от катастрофалните ѝ последствия.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) От времето на предишното законодателство, което направи борбата срещу измамите и укриването на данъци приоритет за Европейския съюз, в тази област бяха приети поредица от законодателни предложения. Административното сътрудничество в областта на данъчното облагане е основна част от общата стратегия за борба срещу измамите и укриването на данъци. Ефикасната борба срещу укриването на данъци и измамите има значително влияние върху националните бюджети и загубата на съществени приходи за общи публични разходи, особено в здравеопазването, образованието и науката.

Укриването на данъци и измамите нарушават принципа на равнопоставено данъчно третиране, в ущърб на гражданите и предприятията, които изпълняват данъчните си задължения, и това води до изкривяване на конкуренцията, увреждащо правилното функциониране на пазарите. По време на криза за нас става още по-важно да използваме всички налични методи за борба с укриването на данъци и измамите с цел да бъдат покрити извънредните разходи, необходими за справяне с последствията от кризата и за намаляване на големите бюджетни дефицити, доколкото е възможно.

Alfredo Pallone (PPE), *в писмена форма*. – (IT) Предложението е важно предвид сериозните последици, които данъчните измами в ЕС (за които се смята, че превишават 2 % от БВП) имат за бюджетите на държавите-членки, за принципа на справедливо данъчно облагане, който в резултат от тях се нарушава, както и за функционирането на пазарите поради изкривяване на конкуренцията.

Предложението, представено от Комисията, е крачка напред в отговор на необходимостта от по-ефикасни мерки за сътрудничество за борба срещу измамите и укриването на данъци в европейски мащаб. Предлагащата директива е количествен и качествен скок: количествен, защото въвежда нови задължения; качествен, защото разширява и уточнява съществуващите задължения.

Тя цели да включи всички видове преки и косвени данъци, с изключение на ДДС и акцизите, и въвежда автоматичен обмен на информация между данъчните администрации, вместо обмен при поискване.

Предложението ще означава, че можем да разчитаме на по-ефикасни мерки за сътрудничество в борбата с измамите и укриването на данъци, като се създаде сигурна, лесна за използване и ефикасна система. Това ще

ни помогне да постигнем необходимата данъчна интеграция, което е съществена част от европейския проект и нова стъпка за истинско уеднаквяване на данъчните политики.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), в писмена форма. – (FR) Както и Конфедеративната група на Европейската обединена левица – Северна зелена левица, аз гласувах в подкрепа на доклада, който има за цел засилване на борбата срещу измамите и укриването на данъци, тъй като тази борба е важна в контекста на икономическата криза, която нашите държави-членки преживяват. Работата по тези въпроси според нас е приоритет в светлината на икономическата криза, в която са държавите-членки, и в момент, когато строгите бюджетни мерки налагат все по-тежко бреме върху най-малките държави.

Според някои оценки, данъчните измами са в размер на 200 млрд. евро или 2% от БВП и два пъти повече от сумите, които Европейският съюз отпуска за така наречения Европейски план за икономическо възстановяване.

Освен това докладът на Европейския парламент посочва необходимостта от подобряване на защитата на данните, което е важен принцип, тъй като тук говорим за информация и обмен на данни.

Както е посочено в доклада, ние ще изискваме от Комисията и Съвета да обяснят на Европейския парламент как позицията му е взета предвид и какъв напредък е постигнат по отношение на сътрудничеството между държавите-членки в борбата с данъчните измами и укриването на данъци.

Anna Záborská (PPE), в писмена форма. – (FR) Целта на директивата е да се подобри административното сътрудничество в областта на данъчното облагане. Сега повече от всякога трябва взаимно да си помагаме в тази област. Мобилността на данъкоплатците, броят на трансграничните операции и глобализацията на финансовите инструменти значително се промениха. За държавите-членки е трудно правилно да изчислят данъците и митата. Тази все по-голяма трудност има своите отражения върху работата на данъчните системи и води до двойно данъчно облагане, което насърчава данъчните измами и укриването на данъци, докато мерките за контрол остават задължение на националните органи. Това излага на риск правилното функциониране на вътрешния пазар. Автоматичният обмен на информация между държавите-членки ще бъде задължителен за възнагражденията на директорите, дивидентите, капиталовите печалби, възнагражденията за авторски права и животозастрахователните продукти, които не са обхванати от други правни инструменти на ЕС, свързани с обмена на информация и подобни мерки, и произтичащите от тях пенсии, притежание на собственост и доходи. Предлага се също, с цел подобряване на обмена на информация между различните национални органи, да бъде въведено наблюдение в случаите, в които държавите-членки отказват да предоставят информация или да извършат административно разследване. Всички тези мерки помагат за борбата срещу данъчните измами и затова аз гласувах в подкрепа на тази законодателна резолюция.

Доклад: Theodor Dumitru Stolojan (A7-0002/2010)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Странно е Европейската комисия да признае, че „предвид разпоредбите от Договора за ЕО, отнасящи се до свободата на движението, държавите-членки трудно могат да поискат гаранции за плащания на дължими на територията им данъци“.

Тогава, вместо да приемаме правило след правило, които след това се оказват „недостатъчни“, и предвид „незадоволителните резултати до момента“, защо просто не се занимаем с проблема в дълбочина, като променим правилата, отнасящи се до свободата на движението?

Обаче имаме съмнения във връзка с прилагането на предложението, което гласи: „Обхватът на взаимната помощ при събиране на вземания следва да се разшири така, че да включи и други данъци и такси освен тези, които включва понастоящем, тъй като неплащането на данък или мито от каквото и да е естество се отразява върху правилното функциониране на вътрешния пазар. В обхвата следва да бъдат включени също така и задължителните социалноосигурителни вноски“.

Не сме съгласни длъжностни лица на държава-членка да получат право да действат на територията на други държави-членки и смятаме, че предложението на Парламента въпросът да бъде ограничен до случаите, в които има споразумение между държавите-членки, е поне правилният подход.

Ian Hudghton (Verts/ALE), в писмена форма. – (EN) Засилената мобилност на хора и капитали е в сърцевината на ЕС и беше един голям успех. Но тя има и някои отрицателни страни, сред които са по-големите възможности за извършителите на измами да не плащат данъци и мита. Явно е, че съществуващите системи за взаимна помощ са недостатъчни и днешното гласуване трябва да донесе така необходимите подобрения в тази област.

Petru Constantin Luhan (PPE), *в писмена форма.* – (RO) Що се отнася до събирането на вземания във връзка с данъци и мита, положението в Европейския съюз не е най-доброто. Статистиката показва, че общият процент събираемост е само 5%. За да се повиши ефикасността на дейностите по събиране на вземания, е необходимо по-тясно сътрудничество на равнище държави-членки. Имайки това предвид, аз гласувах в подкрепа на предложението за взаимна помощ в тази област. Надявам се, че наистина ще успеем да отстраним слабостите на съществуващите мерки, довели до липса на прозрачност и координация между страните и до неоправдани забавяния в процеса на събиране на вземания.

Новата директива цели да дефинира по-ясно нормите, въз основа на които компетентните органи в държавите-членки оказват съдействие, както и правата и задълженията на заинтересованите страни. Ще бъдат изработени стандартни инструменти, които позволяват да се предприемат мерки за изпълнение или обезпечителни мерки, за да се избегнат проблемите, свързани с признаването и превода на инструменти, издадени от други органи. Комисията ще подпомага доброто сътрудничество между държавите-членки и постоянно ще наблюдава жалбите, постъпили във връзка с обмена на информация или съдействието.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Растящият брой искания от държавите-членки за съдействие при събирането на вземания във връзка с определени данъци, както и липсата на ефективност при събирането им, като събираемостта е едва 5 %, показват, че е необходимо изменение на Директива 1976/308/ЕИО на Съвета. Резолюцията е необходима, ако искаме да преодолеем проблемите на бавната процедура, несъответствията, липсата на координация и на прозрачност.

Alfredo Pallone (PPE), *в писмена форма.* – (IT) Сегашната система на събиране на вземания във връзка с данъци, мита и други мерки се характеризира с бавна процедура, несъответствия, липса на координация и на прозрачност. Поради това трябва да предприемем мерки на равнище Общност, за да заздравим и подобрим съдействието между държавите-членки при събиране на вземания.

За тази цел предложението предвижда стандартни инструменти, които позволяват да се предприемат мерки за изпълнение или обезпечителни мерки, за да се избегнат проблемите, свързани с признаването и превода на инструменти, издадени от други държави-членки, както и стандартен формуляр за уведомяване относно документи, свързани с такива вземания на територията на друга държава-членка.

Ввеждането на единен стандартен формуляр за уведомяване относно документи и решения във връзка с вземането ще реши проблемите, свързани с признаването и превода на инструменти, издадени от други държави-членки. Този инструмент ще бъде съществен за развитието на търговията в рамките на Общността и за заздравяване на вътрешния пазар.

Anna Záborská (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Директивата на Съвета има за цел да се преразгледа основно функционирането на взаимната помощ при събиране на вземания, свързани с някои видове данъци, мита и други мерки. Националните разпоредби във връзка със събирането на вземания се прилагат само на националните територии на съответните държави. Административните органи нямат възможност сами да събират данъци и такси извън територията на тяхната собствена държава-членка. В същото време нараства мобилността на хора и капитали и извършителите на измами се възползват от териториалното ограничение на компетентностите на съответните национални органи, за да организират своето обявяване в несъстоятелност в страните, в които имат данъчни задължения. Първите разпоредби относно взаимната помощ при събирането на вземания бяха въведени с Директива 76/308/ЕИО (консолидирана с Директива 2008/55/ЕО) относно взаимната помощ при събиране на вземания, свързани с някои видове налози, мита, данъци и други мерки. Този документ обаче се оказва недостатъчен като отговор на промените, настъпили на вътрешния пазар през последните 30 години. Поради това е необходимо действащата директива да бъде отменена и да се предвиди подобрена система за съдействие при събирането на вземания в рамките на вътрешния пазар, която да гарантира бързи, ефикасни и еднородни процедури в целия Европейски съюз. Ето защо гласувах в подкрепа на резолюцията.

Предложение за резолюция RC-B7-0072/2010

John Stuart Agnew, David Campbell Bannerman, Derek Roland Clark и William (The Earl of) Dartmouth (EFD), *в писмена форма.* – (EN) Партията за независимост на Обединеното кралство изцяло подкрепя усилията за възстановяване и е потресена от човешките жертви и от страданията на засегнатите от бедствието, но не можем да дадем право на ЕС да похарчи стотици милиони от парите на данъкоплатците, нито да подкрепим неговата милитаристична и дипломатическа амбиция да заобиколи демократичните и отговорни национални държави, като се намесва в кризата.

Разбира се, насърчаваме правителства и отделни лица да дадат помощ и средства в подкрепа на пострадалите и за възстановяване на страната. Това обаче трябва да се извърши по един прозрачен за обществеността начин и не от потайни, неизбирани бюрократи с амбиции и претенции от международен мащаб.

Liam Aylward (ALDE), *в писмена форма*. – (GA) Гласувах в подкрепа на резолюцията и в подкрепа на финансовата помощ, която Европейският съюз ще предостави за дългосрочно подпомагане, която ще се управлява в партньорство с местните власти и народа на Хаити. Тези пари трябва да бъдат използвани за борба с основните причини за бедността в Хаити, за да се помогне на страната да укрепи демократичните си структури и да изгради устойчива икономика.

Условията в Хаити в последно време се подобриха, за щастие, и хуманитарната помощ се разпределя ефективно и по приоритети; това става благодарение на сътрудничеството и координацията на международни организации, неправителствени организации и народа на Хаити, които работят заедно.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Европейският съюз, както и цялата международна общност, са изправени пред важно изпитание за солидарността във връзка с положението в Хаити. Предстоящата среща на високо равнище в ЕС трябва да представи ефективно, добре координирано и единодушно решение, за да се отговори на нуждите от възстановяване и помощ, с които се сблъсква Хаити в резултат на едно от най-големите природни бедствия в съвременната история. На призива от Европейския парламент и искането, отправено до Европейската комисия да излезе с конкретно предложение за създаване на Сили за гражданска защита, които да са в състояние бързо да реагират в състояние на природно бедствие във всяка точка на света, трябва да бъде даден отговор.

„Урокът от Хаити“ не трябва да се забравя и Европейският съюз е длъжен да покаже в този случай не само че знае какво означава солидарност, но и че е адаптивна и гъвкава институция, която извлича уроци от сегашните трагични събития. Европейският съюз разполага с всички данни и средства, за да се включи в дългосрочното възстановяване на Хаити. Необходима е координация със Съединените американски щати и Канада, така че цялата международна общност да може да говори в единодушие. Народът на Хаити, поставен на тежко изпитание от историята и природата, трябва да получи от международната общност необходимите средства, за да се научи как да си помогне сам.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Приветствам ангажимента, който ЕС пое да предостави помощ на народа на Хаити след земетресението, което удари страната през месец януари. Преди земетресението повече от 70 % от хората в Хаити живееха под прага на бедността, а външният дълг на страната възлизаше на 890 млн. щатски долара. Сега международната общност е длъжна да допринесе за разработката на стратегия за възстановяване на страната, която да бъде устойчива в краткосрочен, средносрочен и дългосрочен план.

Периодът е от критична важност за координацията на усилията по възстановяване между източниците на международна помощ, властите в Хаити и гражданското общество и аз приветствам неотдавнашното решение на Г-7 да опрости дълговете на Хаити, включително дълговете към многостранните кредитни институции. От жизнена важност е да помогнем на страната да се възстанови от земетресението, но международната общност трябва също да се възползва от тази възможност да помогне за преодоляване на икономическите, обществените и политическите неравенства в Хаити.

Carlos Coelho (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Земетресението, което се стовари върху Хаити на 12 януари 2010 г., убивайки хиляди и причинявайки ужасни опустошения и хаос, изисква категорична солидарност с народа на Хаити от наша страна. Имах удоволствието и честта да участвам в изготвянето на резолюцията на Парламента. Първо и най-важно, искам да изразя искрените си благодарности на специалистите, чиято благородна и своевременна работа чрез Центъра за наблюдение и информация помогна за спасяване на човешки живот и посрещане на спешните потребности на място от здравна помощ, вода, хигиенни материали, дрехи и други. Това показва, че инвестициите, изисквани от Парламента през годините, могат да имат практическо и положително отражение.

От друга страна, както и след вълните цунами в Азия, трябва да извлечем поуки от станалото. След доклада Barnier през 2006 г. Европейската комисия следва възможно най-скоро да представи законодателни мерки за създаване на единни, независими и постоянни Европейски сили за гражданска защита, способни да извършват спасителни мисии и да осигурят съгласуван подход към помощта, възстановяването и развитието. Бих искал също да благодаря на държавите-членки, неправителствените организации и гражданското общество за хуманитарната помощ, която предоставиха.

Lara Comi (PPE), *в писмена форма*. – (IT) Земетресението, което опустоши Хаити на 12 януари, оставяйки 200 000 загинали и около 250 000 ранени, подтикна държавите-членки на Европейския съюз и цялата международна общност да поемат осезаем и споделен ангажимент за възстановяване на страната.

Тази координация се оказва ефикасна в краткосрочен план и сме свидетели на предварителния ангажимент за предоставяне на значителни суми от Европейската комисия и от отделни държави-членки. Според мен е от съществено значение общите усилия да бъдат насочени така, че възстановяването да бъде устойчиво в средносрочен и дългосрочен план и населението на Хаити да е основният благодетелстван от този ангажимент.

Присъединявам гласа си към призива от международните хуманитарни организации да не се допусне огромният брой деца, осиротели в резултат на земетресението, да станат жертва на трафика на хора. Поради това мисля, че е необходим план за контрол на такива бедствия, който да осигури насъщните нужди на най-уязвимите групи в общността да бъдат първи сред приоритетите на Европа и Съединените щати.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Аз гласувах в подкрепа на предложението за резолюция относно земетресението в Хаити, в резултат на което 200 000 загинаха, а 250 000 бяха ранени. Искам да изкажа най-искрените си съболезнования и солидарност с народа на Хаити и другите страни, с персонала на международните организации, включително на ООН и Европейската комисия, и със семействата на жертвите на тази трагедия. Искам да отдам дължимото на усърдната работа на някои държави-членки на ЕС чрез механизма на ЕС за гражданска защита, координиран от Центъра за наблюдение и информация. Приветствам също предложението да се извърши оценка на реакцията на Европа на хуманитарната криза в Хаити, така че Европейската комисия да може да представи предложения за подобряване на способността на ЕС бързо да реагира на бедствия в бъдеще.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Датата 12 януари 2010 г. ще влезе в историята на Хаити като един от най-ужасните дни, които страната е преживявала. Един народ и страна, вече поразени от бедност и слабо развитие, внезапно бяха опустошени от безмилостно и смъртоносно природно бедствие с огромни мащаби.

Десетките хиляди жертви, отразени в статистиката, която се оказва неактуална още преди публикуването си, и болката и отчаянието в очите не тези, които изгубиха всичко, оправдаха в пълна степен мобилизацията на международната общност и гражданското общество по цял свят и мога само да приветствам тези усилия.

Въпреки вълната от солидарност, която представя в най-добра светлина всички, които изиграха роля, помощта ще трябва да продължи, дори и когато в центъра на вниманието на света попадне друга страна.

Въпреки международните усилия възстановяването на страната може да се осъществи само ако тези, които носят отговорност, и самите граждани бъдат готови да играят активна роля в процеса и да поемат своята съответна отговорност.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Бедствието, което споходи Хаити, след страшното земетресение от 12 януари тази година, се яви ново предизвикателство за солидарността между народите и държавите. По силата на историята и културната му идентичност, да не говорим за значението му в световната икономика, Европейският съюз трябва да действа като пример и да насърчава помощта за хаитяните и за възстановяването на една от най-бедните страни в света. Трябва спешно да освободим пътя за финансовите и логистичните мерки, които да намалят до минимум страданието на засегнатите от трагедията и да осигурим бързото възстановяване на насъщните условия за живот на хората. Все пак условията за насърчаване на устойчиво развитие в страната трябва вече да бъдат оценени и осигурени, така че да можем да се противопоставим на ситуацията на крайна бедност, в която живее огромен брой хора в страната. Мисля, че извън стимулите за доходоносно земеделие, индустриализация и устойчив цикъл на развитие за предлагането на продукти, от възлово значение е подкрепата за изпълнение на ефикасна стратегия за подобряване на околната среда, тъй като Хаити е крещящ и драматичен пример за опустошителното въздействие, което изменението на климата може да има за човечеството. Поради това гласувах в подкрепа на предложението.

João Ferreira (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) Пред лицето на потресаващите картини на пълна разруха в Хаити е необходима неотложна, ефикасна и искрена солидарност, която да помогне да бъдат смекчени страданията на народа на Хаити. Нужно е и отхвърляне и осъждане на всякакви опити трагедията на народа на Хаити да бъде експлоатирана за военна окупация на страната, успоредно с еднозначна защита на суверенитета и независимостта на Хаити – нещо, което липсва във въпросния документ. Достойно за съжаление е, че тази резолюция идва много време след заявленията на някои държавни ръководители и длъжностни лица от ООН относно разполагането на десетки хиляди войници на САЩ в страната. Хаити и народът ѝ имат нужда от огнеборци, лекари, болници и стоки от първа необходимост.

Отговорът на ЕС по повод резолюцията беше решението на Съвета да изпрати 350 военни полицаи. Струва си да напомним за бързата помощ, предоставена на Хаити от страни като Куба, която бързо изпрати 400 лекари, които спасяваха човешки живот и предотвратяваха епидемии, изграждаха медицинска инфраструктура и разпределяха стоки от първа необходимост, или Венецуела, която предложи облекчения по външния дълг и достави гориво.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Според нас сега е моментът да предоставим всичката хуманитарна помощ, сътрудничество и подкрепа, които народът на Хаити заслужава със своето достойнство и кураж. За съжаление, прекалено много време беше отделено за защита, а и не всичко мина гладко. Вече осъдихме начина, по който определени страни, по-конкретно САЩ, бяха по-загрижени за укрепване на военното си присъствие в страната с войниците си, отколкото за народа на Хаити.

Съжаляваме, че приетата резолюция не отива достатъчно далеч в защитата на Хаити и нейния народ. Като едно добро начало би могло да осъдим всеки или всяка страна, опитващ се да се възползва от катастрофата чрез връщане на неокOLONИализма. Като че ли такова отношение стои зад разполагането на десетки хиляди североамерикански войници въпреки факта, че преобладаващата част от населението живее в бедност и продължава да е жертва на експлоатация от многонационални компании и външни фактори, по-конкретно Съединените щати.

Ще продължим да изразяваме искрената си солидарност с народа на Хаити.

Sylvie Guillaume (S&D), в писмена форма. – (FR) Подкрепих резолюцията, за да подчертая големия ангажимент за солидарност, който Европейският съюз трябва да поеме, за да се притече на помощ на тази страна, която беше опустошена преди близо месец. След неотложните неща трябва да се разработи дългосрочна помощ, особено за най-уязвимите лица и за държавните структури, които днес нямат друг избор, освен да предадат правата си на силите на САЩ. Накрая, Европа трябва да извлича поуки от подобни инциденти, така че да може да реагира по-бързо и ефективно в бъдеще и да предоставя оптимална хуманитарна помощ за хората, които се нуждаят от нея най-много.

Richard Howitt (S&D), в писмена форма. – (EN) От името на лейбъристите, членове на ЕП, изразявам най-искрено съчувствие за всички в Хаити, чийто живот беше разбит от катастрофалното земетресение, и изцяло подкрепям международните усилия за подпомагане. Подкрепихме резолюцията с ясна цел да излъчим посланието, че Европейският парламент и лейбъристите в него са рамо до рамо с народа на Хаити в дългосрочната работа по възстановяване на засегнатите инфраструктура, общности и хора. Особено бяхме доволни да наблегнем в резолюцията на решението на Обединеното кралство и другите страни от Г-7 да се откажат от вземанията си по външния дълг на Хаити и да призват другите страни да последват примера.

Не сме съгласни обаче с параграф 24 от резолюцията, тъй като сме на мнение, че всяко предложение за подобряване на реакцията на ЕС при бедствия трябва да се прави след задълбочени консултации и обсъждане, а не просто в рамките на непосредствените последици от една хуманитарна трагедия, колкото и ужасяващи да са. По-конкретно, параграфът накърнява съществуващата доброволна уредба в държавите-членки на ЕС, а и не бива да омаловажаваме националните възможности за реакция, особено когато собственият постоянен екип за реакция на Обединеното кралство се задейства в рамките на един час след земетресението в Хаити.

Ian Hudghton (Verts/ALE), в писмена форма. – (EN) През последните седмици видяхме ужасяващи кадри от бедствието, което се стовари върху народа на Хаити. Както става винаги при големи природни бедствия, интервалът на вниманието на пресата и другите средства за масово осведомяване е кратък и заглавията от първите страници скоро отиват другаде. За политическите лидери не е приемливо да отклоняват вниманието си толкова бързо и е правилно, че Парламентът се стреми да задържи природното бедствие в челото на дневния ред. Резолюцията отбелязва добрата работа, свършена до момента от институциите на ЕС и органите на държавите-членки, и би следвало да се надяваме, че върховният представител на ЕС ще се запознае в пълен обем с конкретните въпроси, които Парламентът подчерта днес.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), в писмена форма. – (EN) Според властите в Хаити общият брой на загиналите вследствие на земетресението надхвърля 230 000 души. С това катастрофата се оказва дори по-голяма от тази с вълната цунами в Азия през 2004 г. След спешната помощ, основното ни внимание следва постепенно да се пренесе към дългосрочното развитие на Хаити. Като една от най-бедните страни в света, Хаити беше напълно неподготвена да се справи катастрофа от такъв мащаб. Горещо приветствам неотдавнашните ангажименти за намаляване на дълга на Хаити и призовавам всички страни донори да помогнат за дългосрочното и устойчиво възстановяване. Накрая, някои от колегите поставиха под въпрос решението на баронеса Аштън да не посещава Хаити веднага след земетресението. Критиката им би била основателна, ако посещението ѝ би могло да доведе

до нещо полезно в помощ на хаитяните. Ако става въпрос обаче само за едно „рекламно мероприятие“, чрез което да се покаже, че ЕС присъства, решението й е било абсолютно правилно.

Eija-Riitta Korhola (PPE), *в писмена форма*. – (FI) Г-н председател, аз гласувах в подкрепа на резолюцията относно Хаити. Човешкото нещастие, причинено от земетресението в Хаити, е с огромни мащаби: стотици хиляди загинаха или са ранени, а Порт-о-Пренс е унищожен почти напълно. Броят на тези, които се нуждаят от външна помощ, се оценява на между два и три милиона.

И макар съчувствието на европейците да е на страната на близките на жертвите, трябва да се действа. Обхватните и бързи ангажменти под формата на помощ от ЕС очевидно са от жизнено значение. Закъснялата реакция от страна на новата администрация по външните работи предизвика изненада, и с пълно основание. Явно е, че върховният представител на ЕС в бъдеще трябва да има задължението да осигури по-бърза реакция и по-добра координация от страна на Съюза. Хаити ще има нужда от помощ дълго време. Раните й изискват грижи и домовете й ще трябва да се построят наново един по един.

Философът Лудвиг Витгенщайн застъпва идеята, че никое страдание не може да бъде по-голямо от това, което може да понесе човек. Предполагам, че е имал предвид нещо подобно: няма по-голяма единица съзнание в света от съзнанието на един човек. Болката не може да се сумира. Няма общо съзнание, което да може да понесе повече болка от единичното. Страданието на масите винаги е страданието на отделния човек. В същото време в това е и надеждата. На Майка Тереза се приписва изказването, че ако е мислела за всички, нямало е да постигне нищо. Ако аз успея да помогна на един човек, ще съм помогнала на най-голямата възможна единица: на целия свят на един човек.

Petru Constantin Luhan (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Мисля, че ЕС трябва да работи за по-добра координация и по-добър обществен резонанс при подпомагането на хаитянската държава. В момента най-голямото предизвикателство са тесните места в логистиката (ограниченият капацитет за приемане и разтоварване на самолети на летището в Порт-о-Пренс), както и търсенето на решение за подпомагане на тези, които още са без дом, особено предвид предстоящия дъждовен сезон.

Трябва да мислим за бъдещето и начините, по които можем да действаме по-бързо и ефективно в такива ситуации. Подкрепих тази резолюция също и защото тя призовава члена на Комисията, отговарящ за международно сътрудничество, хуманитарна помощ и управление на кризисни ситуации да гарантира, че Европейският съюз ще има водеща роля при кризисни ситуации, като координира по-ефективно реакцията на Европейския съюз при бъдещи кризи въз основа на отговорностите, въведени с Договора от Лисабон.

В допълнение, от най-голяма важност е Комисията възможно най-скоро да представи пред Парламента предложения за създаване на Европейски сили за гражданска защита, основани на Механизма за гражданска защита на ЕС. Това ще позволи на Европейския съюз да набира ресурсите, необходими за предоставяне на спешна хуманитарна помощ, в рамките на 24 часа след настъпване на бедствие.

David Martin (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Опустошителното земетресение в Хаити миналия месец причини катастрофални щети и световното усилие за възстановяване ще трябва да бъде дългосрочно и ангажирано. Радвам се, че ЕС реагира много бързо с помощ на стойност 1 96 млн. евро до момента. Подкрепям резолюцията, която призовава за ефективни и координирани усилия от страна на ЕС, за да се осигури Хаити да получава дългосрочна помощ и да се възстановява.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Освен че причини многобройни жертви, земетресението, което удари Хаити на 12 януари 2010 г., продължава да влияе на ежедневния живот на около 3 милиона души, които спешно се нуждаят от хуманитарна помощ. Ролята на външната политика на ЕС е изяснена и ценностите, които ЕС се опитва да популяризира, са ориентирани, между другото, към принос за световния мир и сигурност и за защитата на правата на човека. Затова следва да приветстваме всички усилия, предприети от държавите-членки, за да се помогне на страната да излезе от катастрофата като пълноценно функционираща демокрация и с икономика, която може да издържа населението й. Трябва също да имаме предвид, че народът на Хаити и неговото правителство трябва да бъдат основни фактори в целия процес на възстановяване.

Willy Meyer (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (ES) Аз се въздържах при гласуването на Резолюция RC-B7-0072/2010 относно Хаити, защото съм на мнение, че в региона трябва да бъдат изпратени специалисти, като лекари, архитекти и огнеборци, а не войници. Хаити ще може да постигне политическата, икономическата и обществената стабилност, от която се нуждае, ако свободата на тази страна бъде защитена от външна намеса. Финансовите институции, като Световната банка, Международният валутен фонд, и социалните партньори на Хаити следва незабавно да опростят външния дълг на Хаити.

Освен това подкрепям мерките, предприети от страните от Боливарския съюз за Америка (финансова помощ чрез Хуманитарния фонд, енергийно подпомагане и осъществяване на инициативи в земеделието и производството), които са доказателство за братската солидарност, която съществува между различните страни. Въздържайки се, аз се опитах да подчертая, че възстановяването на Хаити не може да се постигне чрез милитаризация на помощта, а чрез отстраняване на механизмите, причинили масовата бедност в Хаити, като външния дълг, който настоявам да бъде опростен.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма.* – (DE) Дори и преди земетресението Хаити беше една бедна страна без гарантирано местно снабдяване с храна за над два милиона души и със стотици хиляди сираци по улиците на градовете или в домовете. За народа на Хаити, разбира се, е важно инфраструктурата и държавните институции да бъдат изградени наново в дългосрочен план. Не трябва да забравяме обаче, че разпределянето на помощта не протича гладко и че много жени и деца са в силно уязвимо положение. В този случай трябва да действаме внимателно. Предложението за резолюция изглежда отделя подобаващо внимание на повечето от проблемите, поради което аз гласувах в нейна подкрепа.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *в писмена форма.* – (PL) Земетресението в Хаити през месец януари тази година е една от най-големите хуманитарни катастрофи на XXI век. Мащабът на бедствието допълнително се изостря от факта, че разрушителното действие на земетресението засегна една от най-бедните страни в света. Трагедията привлече към Хаити погледите на целия свят. Хуманитарната помощ не трябва да приключва с възстановяването на острова, а трябва да включи и преструктуриране на обществените отношения, действащи там, в дух на зачитане на човешкото достойнство и социалната справедливост. За да стане това възможно, от съществено значение е не само да се даде безвъзмездна помощ на Хаити, но и да се направи необходимото страната и обществото ѝ да поставят ново начало.

Поради това подкрепям предложението за опрощаване на външния дълг на Хаити. И аз съм против решения, които биха довели до нарастване на дълга на Хаити в резултат на международна „помощ“. Вземайки всички тези фактори предвид, реших да подкрепя предложението за обща резолюция на Европейския парламент относно неотдавнашното земетресение в Хаити.

Alfredo Pallone (PPE), *в писмена форма.* – (IT) Аз гласувах в подкрепа на предложението за обща резолюция относно неотдавнашното земетресение в Хаити.

Съгласен съм по-конкретно със съдържанието на параграфи 4, 8 и 9, особено частите, посочващи, че приоритет за ЕС понастоящем следва да бъдат усилията за възстановяване и подобряване на хуманитарната ситуация, насочени основно към уязвими групи като жените и децата, както и осигуряването на подслон, медицински съоръжения, логистична помощ и храна; призовавам всички държави-членки да имат готовност да отговорят на исканията на ООН за допълнителна помощ; приветстваме предварителния ангажимент на Европейската комисия да отпусне 30 милиона евро под формата на хуманитарна помощ; приветстваме решението на страните от Г-7 да се откажат от своите вземания по международния дълг на Хаити, и освен това призовавам Международния валутен фонд (МВФ) да предостави цялостно опрощаване на целия дълг на страната – и подчертаваме, че всяка помощ след земетресението трябва да се предоставя като безвъзмездна помощ, а не като заем, водещ до възникването на задължения.

Anna Záborská (PPE), *в писмена форма.* – (FR) В случай на природно бедствие хуманитарната помощ следва да пристига без отлагане. В Хаити само Съединените американски щати съумяха да предоставят ефикасна хуманитарна помощ без бюрократични забавяния. Ясно е също, че най-бързите и най-ефективни хуманитарни агенции са тези, които редовно биват заклеявявани в резолюции от тази прочута зала: католическата църква и хуманитарните инициативи на християнските организации. В резолюцията, която подкрепям напълно, Парламентът призовава международната общност да осигури народът на Хаити и неговото правителство да бъдат основни фактори в процеса на възстановяване, за да им се позволи да решават сами своето общо бъдеще. Колегите подкрепят също усилията на ЕС за възобновяване на местното производство на храни, чрез възстановяване на засегнатата инфраструктура и предоставяне на необходимите материали на собствениците на малки земеделски стопанства (семена, торове и инструменти), най-вече за сезона на пролетното засаждане, започващ през март, който обхваща 60% от националното производство на храни. Понастоящем, докато международната общност инвестира в създаване на устойчива на земетресения инфраструктура, бих искала да подчертая факта, че бяха засегнати и сгради с религиозно предназначение и че международни средства трябва също да бъдат отделени и за възстановяване на църкви и семинарии.

Предложение за резолюция B7-0078/2010

John Stuart Agnew, Andrew Henry William Brons, David Campbell Bannerman, Derek Roland Clark и William (The Earl of) Dartmouth (EFD), *в писмена форма.* – (EN) Партията за независимост на Обединеното кралство е сериозно загрижена във връзка с положението в Иран и призовава правителствата от двете страни да стигнат до дипломатическо, но преди всичко мирно решение за продължаващия политически и хуманитарен разпад в страната. В този случай ЕС не трябва да се намесва, защото само ще изостри напрегнатото положение. Безотговорни бюрократи от ЕС, вместо избраните политици, водещи преговорите, ще доведат нещата до лош край за Иран и за останалия свят. Преговори трябва да се водят в сътрудничество с правителствата на други страни, а не да бъдат налагани отгоре от ЕС. Има много страни, които желаят да останат неутрални, като Ирландия, а Европейският съюз, представлявайки такива страни по този въпрос, сериозно подкопава тяхната политика, ползваща се с демократична подкрепа.

Mário David (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Аз гласувах в подкрепа на документа с голямо чувство за отговорност, надявайки се резолюцията да даде резултати. Искам да поздравя усилията за постигане на единство, положени от различните политически групи в Парламента, които позволиха на храма на европейската демокрация да говори с един глас и наблегнаха на силната прагматична насоченост на резолюцията, която предлага начини, решения и конкретни мерки на ЕС за отношенията му с режима в Иран. Предвид това бих желал да подчертая необходимостта: а) решително да бъдат осъдени предприятията, които доставят на властите в Иран оборудване и технологии, имащи за цел цензура и наблюдение и които трябва да бъдат забранени за европейските предприятия; б) да се поиска, или още по-добре – да се изиска признаване на абсолютната необходимост да се спазват Виенската конвенция и правилата на дипломатията; в) да се въведат допълнителни санкции за ирански организации или длъжностни лица, които действат в чужбина и носят отговорност за репресиите и ограничаването на свободите в Иран, както и тези, свързани с нарушаването на международните ангажименти на Иран във връзка с ядрения въпрос; и г) въпреки всичко, да се насърчава по-нататъшен и по-задълбочен диалог с Иран, особено с гражданското общество.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма.* – (PT) Аз гласувах в подкрепа на предложението за резолюция относно положението в Иран, тъй като съм обезпокоена от постоянното нарушаване на правата на човека там, особено по отношение свободата на сдружаване, изразяване и информация, и защото подкрепям демократичните стремежи на иранския народ.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) През последните месеци от Иран дойдоха две новини, нито една от които не е окуражителна. Първо, относно постигнатия напредък в обогатяването на уран за ядрени цели, и второ, за репресиите срещу умерената фракция, оглавявана от г-н Moussavi, която оспорва резултатите от неотдавнашните президентски избори. Тези две събития са достатъчно тревожни сами по себе си, но взети заедно, те са повод за по-сериозна загриженост.

Какво може да се каже за тази нестабилна страна, чието все по-радикално правителство избива, изтезава и хвърля в затвора опонентите си, които протестират срещу него по улиците и което в същото време упорито осъществява програма за обогатяване на уран, целяща добиване на ядрена енергия?

Въпреки всичко, което фундаменталистският режим на аятоласите твърди за добрите си намерения и че се стреми към ядрена енергия за мирни цели, международната общност не е убедена и обяснимо разглежда Иран като все по-голяма заплаха.

В допълнение към осъждането от самото начало на бруталната репресия, която беше стоварена върху умерените в Иран, Европейският съюз и съюзниците му и другите международни фактори трябва да се борят за засилване и втвърдяване на санкциите срещу Техеран и да не изключват съгласувани усилия за справяне със заплахата.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (PT) Ние защитаваме свободата на изразяване и демокрацията и сме съгласни с необходимостта да бъде изразена загриженост във връзка със събитията в Иран през последните месеци, по-конкретно тези, които имат отношение към репресиите на масите от иранските сили за сигурност. Обаче предложеният текст не прави това по най-добрия начин.

По наше мнение изразяването на загриженост във връзка с развитието на събитията, което е необходимо да се направи, не може да игнорира голямата заплаха за суверенитета и териториалната цялост на Иран, включително ескалацията на дипломатическия и военния натиск, оглавяван от администрацията на САЩ, включително съсредоточаването на военни сили на САЩ в региона. Не бива да забравяме, че тези елементи заплашват правата на иранския народ и по-специално на силите, които продължават борбата за демокрация, напредък и социална справедливост в Иран. Приетият текст не споменава и дума за това.

Правото да определя бъдещия курс на развитие на Иран принадлежи изключително на иранския народ и неговото политическо и обществено действие. Бихме искали да изразим солидарността си с демократичните организации и народа на Иран, които се борят за социална справедливост и напредък в своята страна.

Sylvie Guillaume (S&D), *в писмена форма*. – (FR) Подкрепих резолюцията, осъждаща отношението на Иран както от гледна точка на неговите намерения в ядрения сектор, така и на посегателствата върху свободата на изразяване, на които неговият народ става жертва ежедневно. Прилагането на насилие от страна на иранските власти по отношение на демонстрантите е неприемливо, както и цензурата на пресата и създаването на препятствия пред информацията.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Сегашните обществени сътресения в Иран, системните репресии срещу народа и противниците на режима, ограничаването на свободата на печата и свободата на изразяване, отказът от отмяна на смъртното наказание и продължаващата разработка на ядрената програма въпреки реакцията на международната общност са поводи за голяма загриженост. Още по-тревожни са новините, според които миналия месец Иран успешно е изпробвал нова ракета с далечен обсег, застрашавайки по този начин сигурността в региона и в света. Неотдавнашната отмяна на планираното посещение на делегация от Парламента е още един ясен сигнал, че тази страна не желае да сътрудничи. Това ни кара да осъдим политиките, следвани от иранския режим.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма*. – (DE) Има много страни, където демокрацията и правата на човека са в твърде несигурно положение. ЕС трябва да продължи с опитите си да промени положението чрез призови и подобни методи. Не бива да ни учудват действията на Иран и опитите му да стане ядрена сила. Това е резултат, наред с другото, от погрешно насочената политика на САЩ. Напрежението може да бъде свалено само с дипломатия, но ЕС не бива да се остави да бъде използван от САЩ в това отношение. В предложението за резолюция се казва, че не е постигнат значим напредък и че диалогът е единственото решение. Съгласен съм с това.

Śławomir Witold Nitras (PPE), *в писмена форма*. – (PL) Бих искал да изразя подкрепата си за резолюцията, чиято цел е да заяви ясно позицията на Европейския съюз по спазването на основните права на човека в Иран. Възмутен съм, както и повечето от нас, от начина, по който беше третирана иранската опозиция. Осъждането на г-н Mohammed Reza Alizamani и г-н Arash Rahmani на смърт заради политическа дейност е по мое мнение нарушение на всички стандарти, на които се държи в съвременния свят. Радвам се, че ЕС заема много категорична позиция по този въпрос. В същото време искам да изразя съжалението си, че също толкова категорична реакция не последва, когато демонстрация, насрочена от руската опозиция на 31 януари 2010 г. в Москва и Санкт Петербург, беше осуетена, а организаторите ѝ – арестувани, включително г-н Олег Орлов, председател на „Мемориал“ – организацията, която беше удостоена с наградата „Сахаров“ миналата година. Мисля, че реакцията на върховния представител на ЕС по този въпрос следва да е също толкова динамична, както в случая с Иран, и че трябва също да бъде в съзвучие с острата критика на руските власти, отправена от председателя на Европейския парламент, г-н Buzek.

Franz Obermayr (NI), *в писмена форма*. – (DE) За нас е изключително важно да възобновим диалога с Иран. Поради това много съжалявам за отлагането на посещението на делегацията на ЕС в Иран и се надявам то да бъде пренасрочено възможно най-скоро. В Иран в сегашното му положение определено правата на човека не се спазват и демокрация няма. Обаче затягането на санкциите срещу Иран не е правилният подход, който трябва да възприемем. Противниците на иранското правителство също не желаят налагането на по-строги санкции, тъй като основното им въздействие ще бъде върху народа на страната. Отделно от това, ЕС отново прилага двойни стандарти. Когато става дума за важни икономически партньори, като Китай или Индия, той е готов да премълчи. Поради тези причини се въздържам.

Alfredo Pallone (PPE), *в писмена форма*. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, аз гласувах в подкрепа на предложението за резолюция относно Иран, особено след нападенията в последно време, включително вчерашните нападения срещу посолствата на Италия и Франция.

Всъщност Европейският съюз трябва да стане изразител на една категорична позиция относно режима в Техеран. Иранските власти имат участие в създаването на този опасен климат на нетърпимост и заплахи срещу определени страни от Европейския съюз. Нападението срещу посолствата беше извършено от тези, които искат да подкрепят крилетата на демокрацията и които са против свободата.

Надявам се европейските институции да заемат възможно най-скоро категорична позиция, осъждаща станалото, и да вземат решение за дипломатическите мерки, които да бъдат предприети по отношение на Иран.

Geoffrey Van Orden (ECR), *в писмена форма*. – (EN) Европейските консерватори и реформисти подкрепиха категоричната резолюция относно Иран. Ние се обявяваме за енергични международни действия за овладяване на нарастващите ядрени възможности на Иран. Поради това е достойно за най-голямо съжаление, че Европейският парламент не се възползва от възможността да подкрепи международните призови за допълнителни санкции. Следва също да се поясни, че за щастие в Техеран няма „посолства на ЕС“. Има посолства на отделните страни.

Anna Záborská (PPE), *в писмена форма*. – (FR) Ислямска република Иран не пести усилия за осъждане на лошо отношение към мюсюлманите по света. Обаче моллите не спират да преследват християните и не искат да осъдят условията, отредени за тях. Приемането на християнството се смята за вид вероотстъпничество и се наказва със смърт. За съжаление, Европейският парламент няма куража да осъди положението на мъчениците християни в Иран. Според папа Йоан-Павел II преследването включва различни видове дискриминация на вярващите и на цялата църковна общност. Често пъти тези форми на дискриминация се допускат, като в същото време се признава правото на религиозна свобода и свобода на съзнанието и това се наблюдава както в законите на отделните страни, така и в декларации от международно естество ... Днес в допълнение към затворите, концентрационните лагери, лагерите за принудителен труд и прогонването от собствената страна, има и други форми на наказание, които са не толкова известни и са по-изтънчени: не насилствена смърт, а един вид гражданска смърт, не просто изолация в затвори или лагери, а обществена дискриминация или постоянно ограничаване на личната свобода. Ако Парламентът желае да се отнесе сериозно към призива си за спазване на правата на човека, той следва да заеме по-категорична позиция в подкрепа на християните, преследвани в Иран.

Предложение за резолюция B7-0021/2010

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Йемен заплашва да се превърне в новия Афганистан: предпочитан тренировъчен лагер на Ал Кайда и развъдник на фундаменталисти и терористи за използване в целия ислямски свят.

Положението на обществен, политически или икономически упадък, ако не на пълен разпад, характеризиращо се с гражданска война и отсъствието на правителство, което да може реално да контролира цялата ѝ територия, превърнаха страната в място, лишено от правов ред, способен да спре появата и разпространението на такива изблици на насилие и радикализъм.

От това следва, че е необходима по-голяма съсредоточеност и твърдост от страна на международната общност в работата по йеменския въпрос и че помощта, отпускана на страната, следва да бъде внимателно насочена към реално подобряване на условията на живот на народа ѝ.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Цялостното положение в Йемен буди сериозна загриженост в цял свят и – в светлината на неотдавнашните терористични заплахи – ЕС трябва да играе все по-активна роля, за да не допусне Йемен да се превърне в поредната провалена държава в международната общност.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма*. – (DE) Основното внимание в борбата срещу тероризма е насочено към Йемен, който е развъдник на ислямски екстремисти. Борбата срещу бедността и увеличаването на военната помощ няма да премахнат проблемите на Йемен. Решението е да се предоставя повече помощ за развитие, за да се дестабилизируют групите на вербуваните за джихада. В крайна сметка ЕС не трябва да допусне да бъде превърнат в ковчезник на САЩ. Вместо това той трябва да заеме позицията на безпристрастен посредник, за да поведе към диалог и да подготви почвата за трайно политическо решение. Предложението за резолюция е възприело подобен подход, поради което гласувах в негова подкрепа.

Geoffrey Van Orden (ECR), *в писмена форма*. – (EN) Макар да съм съгласен с общата идея и да взех участие в изготвянето на текста на резолюцията относно настоящото положение в Йемен, не мога да се съглася с упоменаването в нея на координиращата роля, която бъдещата Европейска служба за външна дейност (ЕСВД) ще играе по отношение на Йемен. На етапа на съставяне на текста аз поисках упоменаването на ЕСВД да отпадне, но другите политически групи отказаха. ЕСВД е пряк продукт на Договора от Лисабон – договор, който аз не одобрявам и който няма демократична легитимност. Предвижда се ЕСВД да има мрежа от „посолства на ЕС“ и, под бдителното наблюдение на новия върховен представител на ЕС/заместник-председател на Комисията, да отговаря за създаването и прилагането на военната и външната политика на ЕС.

Аз открай време съм противник на това ЕС да има водеща роля в тези две области на политиката, за които искрено вярвам, че трябва да останат прерогатива единствено на суверенните държави-членки.

Предложение за резолюция B7-0029/2010

John Stuart Agnew, David Campbell Bannerman, Derek Roland Clark и William (The Earl of Dartmouth) (EFD), *в писмена форма*. – (EN) Партията за независимост на Обединеното кралство е изцяло против трафика на хора, тъй като това е търговията с роби на днешния ден. Ние призоваваме за най-суровите съществуващи наказания за престъпниците, извършващи това престъпление, и за сериозни мерки за изкореняване на явлението. Обаче не можем да подкрепим използването от ЕС на трафика на хора като претекст за уеднаквяване на имиграционните и граничните политики през главите на избраните правителства. Трябва да бъде задължение на избирателите, чрез избирателните урни и избраните политици, да вземат решения за националната политика по тези въпроси, а не ЕС да заграби още една политика, с което ще бъде отнета демократичната отчетност. Ако границите в рамките на ЕС не бяха отворени и ако всяка страна имаше собствена имиграционна политика, щеше да бъде много по-лесно да се изкоренят сериозната организирана престъпност и трафикът на хора.

Liam Aylward (ALDE), *в писмена форма*. – (GA) Аз гласувах в подкрепа на предложението за резолюция, тъй като трябва да осигурим както практически, така и морален приоритет за справянето с проблема на трафика на хора и начина, по който този трафик се използва като ресурс на пазара на труда.

Съгласно Договора от Лисабон Европейският съюз има и правото, и възможността да укрепи европейската политика по отношение на трафика на хора. Както казах при разискването по резолюцията, въпросът трябва да заема важно място в дневния ред. В резултат на важната си роля в световните търговски въпроси и ангажимента си за защита на правата на човека, Европейският съюз носи отговорност за борба с трафика на хора и по-конкретно с детския труд.

Zigmantas Balčytis (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Трафикът на хора е едно от най-ужасяващите и тежки престъпления. Борбата не може да бъде ефикасна без съгласуван подход в политиката, насочен към превантивни мерки, защита на жертвите и ефикасни санкции за трафикантите. Свободното движение в рамките на ЕС донесе сериозни изгоди за нашите граждани, но в същото време отвори много пътища за трафикантите. Десетки хиляди млади жени и деца от новите държави-членки ежегодно стават жертва на трафик на хора. Европейският парламент има да играе възлова роля в борбата срещу него. Наша задача ще бъде да осигурим превантивните мерки, защитата и подкрепата за жертвите да са най-отпред в дневния ред на политиката. Трябва да изискваме държавите-членки изцяло да прилагат актуалните политики на ЕС и другите инструменти относно трафика на хора и да се осигури въвеждане на по-строги наказания и санкции.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *в писмена форма*. – (LT) Гласувах „за“ резолюцията, защото Европейският съюз трябва да се бори с нелегалната имиграция и трафика на хора. При растяща безработица ще се увеличава броят на хората, които могат да станат жертва на трафик или да бъдат експлоатирани за принудителен труд. Преди всичко хората, които са изгубили работните си места в собствената си страна, които са изгубили надежда за по-добър живот, ще търсят успех другаде. Такава ситуация може да бъде използвана от престъпните групи. Основната част от трафика на деца, по-конкретно момичета и жени, не се е променила от много години. Сексуалната експлоатация в условия, близки до робство, е особено преобладаваща в Източна Европа, която е като транзитно трасе за трафика на хора на запад. Трябва да подготвим стратегия от мерки за борба с трафика на хора, в която основното внимание да бъде отделено на борбата с трафика на хора, на превантивни мерки, на защитата на жертвите и на наказанията. Всички държави-членки трябва да вземат сурови мерки за борба с трафика на хора, осигурявайки координацията на националните законодателства. Трябва да се стремим към по-тясно сътрудничество между всички заинтересовани страни по въпроса на трафика на хора.

Carlos Coelho (PPE), *в писмена форма*. – (PT) При тази съвременна форма на робство през последните години се забелязва тревожно нарастване и тя стана третата по доходоносност дейност на организираната престъпност. По оценки на ООН през 2009 г. е имало 270 000 жертви, а по данни на Европол трафикът на жени с цел сексуална експлоатация не е намалял, а трафикът с цел принудителен труд нараства. Това е неприемливо и не бива да се допуска пропуските в законите да го улесняват. Необходим е бърз, глобален, цялостен и координиран отговор, независимо дали законодателен или оперативен. След влизането в сила на Договора от Лисабон, призовавам Комисията да представи ново предложение възможно най-скоро, като направи създаването на съгласувана европейска политика за ефикасна борба с трафика на хора един от основните си приоритети. Предложението следва да обхваща всички аспекти на темата, включително въпроси, свързани с държавите на произход, транзит и дестинация, хората, които набират, превозват и експлоатират, и другите посредници, клиенти и благодетелствани лица.

В същото време трябва да гарантираме адекватна защита за жертвите и свидетелите чрез незабавна помощ. Трябва също да бъдат положени усилия за максимално използване на инструментите, които, за съжаление, продължават да не се използват достатъчно в тази област от органи като Европол, Евроюст и Frontex.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Твърдо съм убедена в и подкрепям създаването на постоянна платформа на равнище Европейски съюз, с която да се гарантира, че политиките относно трафика на хора ще обхващат аспектите, свързани както със социалните въпроси и интеграцията, така и с възприемането на подходящи и ефикасни програми в подкрепа на социалната реинтеграция на жертвите, включително мерките, свързани с пазара на труда и системата за социално осигуряване.

Lena Ek, Marit Paulsen и Olle Schmidt (ALDE), *в писмена форма*. – (SV) На мнение сме, че първоначалните формулировки на параграфи 13 и 15 относно разграничението между жертвите на трафика на хора и нелегалните имигранти и относно разрешенията за пребиваване на хора, жертви на трафик, е за предпочитане, но гласуваме в подкрепа на измененията в тези параграфи, за да се постигне компромис. Като резултат от компромиса жертвите на трафика на хора ще получават разрешения за пребиваване, а агенциите за граничен контрол ще бъдат по-добре информирани за въпросите на трафика на хора. Това е една първа крачка. Предпочитаме да се уверим, че резолюцията ще бъде приета сега и да работим за това, жертвите на трафик на хора да получават разрешения за пребиване.

Ioan Enciu (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Аз гласувах в подкрепа на резолюцията на Европейския парламент относно борбата с трафика на хора, тъй като съм на мнение, че е изключително важно да се засили борбата срещу това явление, което доби тревожни мащаби и представлява сериозно нарушение на основните човешки права.

Проектът на директива, който предстои в близко бъдеще да бъде представен на Парламента за разглеждане, трябва да въведе на европейско равнище строги мерки за наказание на всяко лице, участващо в такъв вид трафик. В законодателството на държавите-членки трябва да се внесе изменение по отношение уеднаквяването на санкциите, за да се гарантира, че на трафикантите ще бъдат налагани максималните санкции, тъй като понастоящем последните значително се различават в отделните страни.

От тази гледна точка е необходим също презграничен подход за справяне с това бедствие чрез засилване на сътрудничеството с държавите на произход и транзит, в някои от които трафикантите на хора се наказват само със символични глоби. В същото време трябва да се осигури закрила и съдействие на жертвите на трафика на хора, предимно жени и момичета, които според данните са около 80 % от всички жертви.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Аз гласувах в подкрепа на резолюцията относно борбата с трафика на хора, като подкрепих необходимостта Комисията и Съветът да гарантират, че борбата с това бедствие ще продължи да бъде на челно място сред приоритетите им, дори и по време на икономическа и финансова криза. Държавите-членки, които още не са сторили това, следва изцяло да приложат всички политики на ЕС относно трафика на хора на национално равнище и да ратифицират другите правни инструменти в тази област възможно най-скоро, за да се осигури по-добра защита и съдействие на жертвите на трафик.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Трафикът на хора днес е, за неговите жертви, нехуманна съвременна форма на робство. За извършителите – престъпни организации, въвлечени в проституция и сексуална експлоатация, незаконни осиновявания, принудителен труд, незаконна имиграция и незаконна търговия с органи – това е изключително доходоносна дейност.

За съжаление, тази ужасна реалност съществува и в Европейския съюз. Затова призовавам Европейската комисия да вземе строги и енергични мерки за борба с трафика на хора. Трябва да има подход, съчетаващ три части: (i) достатъчна защита за жертвите, които са предимно жени и деца, опазване на най-основните им права, като правото на живот, свобода, физическа и морална неприкосновеност и сексуално самоопределение; (ii) превантивни мерки в разследването и унищожаването на мрежи, които извършват и печелят от трафик на хора; и накрая, (iii) сурово наказване за трафик и експлоатация на хора за всякакви незаконни цели, като наказанията бъдат съразмерни с извършените престъпления.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) Както се посочва в приетата резолюция, трябва да бъдат взети спешни мерки „срещу трафика на хора въз основа на комплексен подход, който поставя на централно място правата на човека и е насочен към борба срещу трафика, предотвратяване на трафика и защита на жертвите“. „Да се възприеме ориентиран към жертвите подход, който да включва идентифициране, предприемането на целенасочени мерки и защита за всички потенциални категории жертви, като се отдели специално внимание на децата и другите рискови групи.“

Издаваме съжаление обаче, защото предложенията ни за изменения в тази резолюция бяха отхвърлени, макар да бяха насочени към причините зад трафика на хора и начините за борба с него, по-конкретно следното:

- Борба с безработицата, маргинализацията и бедността като основни причини за трафика на хора, поставяйки ударение върху спешната необходимост от промяна в икономическата и социалната политика, с цел отдаване на приоритет на защитата на социалните и трудовите права, работните места с права, добрите обществени услуги и икономически и обществен напредък.

- Засилване на сътрудничеството и солидарността с държавите на произход на мигрантите, особено като се допринася за развитието на техните икономики, по-добър достъп до знания, опрощаване на дълговете им и облагане с данък на финансовите операции.

Bruno Gollnisch (NI), *в писмена форма*. – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, ние гласувахме „против“ резолюцията относно трафика на хора, макар и това да е едно от най-подлите престъпления, които съществуват. Постъпихме така, на първо място, защото вие експлоатирате въпроса политически, с цел още да увеличите правата на Европа на Брюксел, на нейните институции и многобройни ведомства, които все така продължават да доказват неефективността си. Постъпихме така, на второ място и преди всичко, защото използвате вниманието, което иначе обичайно би било отделено на жертвите, за да създадете нов ефект на източване от страна на имиграцията: социална и правна помощ, автоматично предоставяне на карта на постоянно пребиваващ, достъп до пазара на труда, опростен достъп във връзка с обединяването на семействата и социално подпомагане. Всичко това се дава независимо дали жертвата оказва съдействие на властите, за да им помогне да залови трафикантите и да унищожи мрежите им. По този начин, за да влезе един незаконен имигрант в Европа, ще е достатъчно само да заяви, че е жертва на мрежа, която го изнудва за хиляди евро. Следователно каквото и да си мислите, незаконните имигранти ще поискат такъв статут и подпомагане и вие ще им ги дадете! Вие сте безотговорни!

Sylvie Guillaume (S&D), *в писмена форма*. – (FR) Аз гласувах в подкрепа на резолюцията относно борбата с трафика на хора, внесена от левите и центристите в Европейския парламент, тъй като трябва да потвърдим високо и ясно, че жертвите на трафика, повечето от които са жени и деца, трябва да се ползват с безусловна защита и помощ. Жертвите следва с предимство да имат право на безплатна правна помощ, наказанията срещу трафикантите трябва да бъдат по-сериозни и да бъдат намерени начини за намаляване на търсенето на услугите от клиентите. Това е форма на недопустимо насилие срещу жените и следва да бъдат предприети съвместни действия за недопускане на такъв трафик, за защита на жертвите на трафика и за преследване на извършителите на това насилие.

Ian Hughton (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (EN) Макар мнозина в ЕС да водят сравнително нормален живот, истината е, че в целия ЕС, включително в най-богатите райони, много хора живеят в робство. По самото си презгранично естество трафикът на хора означава, че това е проблем, при който институциите на ЕС трябва да изиграят възлова роля и поради това приветствам днешната резолюция.

Livia Járóka (PPE), *в писмена форма*. – (HU) Трафикът на хора е едно от най-тежките нарушения на правата на човека и може да приема различни форми - от сексуална експлоатация и принудителен труд през търговия с органи, до домашно робство, като жертвите му са предимно жени и деца. Действащата правна рамка в Съюза за борба с трафика на хора е недостатъчна, така че е от съществено значение Европейският съюз, възползвайки се от мандата, даден от Договора от Лисабон, да предприеме много по-енергични действие срещу това явление, с особено внимание към защита на и помощ за рисковите групи, особено децата. В този смисъл инициативата за координатор на ЕС за борбата срещу трафика е правилна и фактът, че предложението призовава държавите-членки да налагат възпиращи присъди, отразяващи тежестта на престъплението, също е положителен. Като много важно развитие предложението за резолюция посочва, че съгласието на дадена жертва за експлоатация никога не е от значение и че жертвите имат право на помощ независимо от това, дали желаят да сътрудничат на наказателното производство.

Важно е също гражданското общество възможно най-пълно да бъде включено в институционалните действия за изкореняване на трафика на хора и да се провеждат кампании за осведомяване и разяснение за най-рисковите групи. Надявам се държавите-членки в близко бъдеще да приложат този интегриран подход, включващ превантивни мерки, санкции и защита на жертвите в тяхното собствено законодателство и като ратифицират съответните правни документи, те ще направят голяма крачка към изкореняването на робството на нашите дни.

Filip Kaczmarek (PPE), *в писмена форма*. – (PL) Г-н председател, аз подкрепих приемането на резолюцията относно трафика на хора. Трафикът на хора е една от най-големите злини, които едни хора могат да причинят на други. Потресаващо е колко обичайно е това ужасно явление. Не мога да намеря никакво оправдание или

сметчаващи обстоятелства за тези, които по този начин потъпкват всички ценности, които са толкова важни за нас. Трафикът на хора е отрицание на свободата, достойнството и равенството. Надявам се Европейският парламент да допринесе за ограничаване и в бъдеще за пълно изкореняване на трафика на хора.

Timothy Kirkhope (ECR), *в писмена форма*. – (EN) Групата на Европейските консерватори и реформисти е обединена около мнението, че търговията с хора е нетърпима и трябва да бъде прекратена. Обаче имаме сериозни резерви относно адекватността на резолюцията при определянето на първопричините, които водят до трафика на хора, и затова предпочетохме да гласуваме „против“. Нашата група е на мнение, че в резолюцията е възприет „ориентиран към жертвите подход“, който предписва как държавите-членки трябва да се грижат за жертвите, след като са били подложени на трафик, приемайки, че разпространението на трафика на хора е неизбежно. Групата на Европейските консерватори и реформисти обаче, заедно с Европейската народна партия, подписа резолюция, призоваваща към засилено сътрудничество между държавите-членки, полицията и службите за граничен контрол, при което личните данни ще могат да бъдат защитени, а решението за грижите за жертвите може да се взема от отделните държави-членки.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (FR) Всички форми на робство, „съвременни“ или други, са осъдителни във висша степен. Поради това резолюцията заслужава похвала за опита си да защити жертвите на насилие от нехуманните ламтежи за печалби и от социалните и психологическите страдания, които те създават. При все това е достойно за съжаление, че тя се ограничава с разглеждане на жертвите на престъпните мрежи в подземната икономика, тъй като трафикът на хора има и свой законен аналог, който е не по-малко достоен за презрение.

Неолиберализмът, с натрапчивата си идея за печалба, с неговото постоянно противопоставяне на работниците един на друг и изнасянето на производства, също упражнява насилие върху гражданите в пряк и преносен смисъл. Той ги принуждава да мигрират против волята им и им причинява такива трудности, че броят на самоубийствата във връзка с работата се увеличава. Какво, ако не еквивалент на притежаването на човешки същества, каквото е робството, са заробването на гражданите по такъв начин, превръщането им в прости пера в баланса в една неефективна, болна система, в инструменти за обслужване интересите на финансовите елити, без никаква грижа и с риск за живота им? И докато естествено срещу престъплението трябва да се води борба, също толкова необходима е борбата срещу институционализираните злодеяния и Европейският съюз да бъде превърнат в съюз за освобождаване на гражданите от икономическа зависимост.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Трафикът на хора нарушава най-основните права на човека и е форма на робство, основана на сексуална и трудова експлоатация. Според международни оценки трафикът на хора е на трето място сред най-доходоносните незаконни дейности. След като Договорът от Лисабон вече влезе в сила, действията на Европейския съюз за съдебно и полицейско сътрудничество очевидно се засилиха. Борбата с трафика на хора трябва да бъде една от основните цели на Европейския съюз и ролята на Парламента като участник в законодателния процес означава, че той ще трябва да играе централна роля в това. Поради това борбата с трафика на хора следва да продължи да бъде един от най-важните приоритети на ЕС, дори и по време на икономическа и финансова криза.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *в писмена форма*. – (PL) Трафикът на хора е едно от най-големите бедствия в началото на века. Тези, които го наричат съвременна форма на робство, не преувеличават. Дейността е изключително доходоносна и се контролира от опасни, организирани престъпни групи. Напълно подкрепям предложението за резолюция (B7-0029/2010) относно борбата с трафика на хора, която беше внесена от широка коалиция политически групи на Европейския парламент. По мое мнение Европейската комисия е длъжна да разработи план за действие за ефикасно изкореняване на трафика на хора. В същото време изцяло подкрепям призива на авторите на резолюцията за назначаване на координатор на ЕС за борбата срещу трафика, подчинен на члена на Комисията, отговарящ за правосъдието, основните права и гражданството. Надявам се това да стане нов стимул за засилване на действията срещу трафика на хора.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Трафикът на хора е един разрастващ се пазар, сравним в наши дни с пазара на трафика на наркотици или оръжие, и е явление, обхванало целия свят, но е по-изразено в недостатъчно развитите страни. Според доклад на Работната група на ООН жертвите на трафик са от различни обществени прослойки, от най-заможните до най-бедните, от най-добре образованите до напълно неграмотните, от съвсем млади до възрастни жени. Трябва по-добре да координираме информацията си, за да се борим по-ефективно с това разширяващо се явление. В това отношение би било полезно Евростат, Европол и Фронтекс да публикуват ежегодно съвместен доклад относно трафика на хора. Ако Европейският съюз желае да има водеща роля при защитата на правата на човека, той трябва по-активно да се включва в сътрудничеството с трети страни с цел да помогне да се изкорени това явление. Освен това е необходимо също

по-добро финансиране на програмите, насочени към борба с трафика на хора и за по-ефективна координация между институциите на държавите-членки, участващи в борбата с трафика на хора.

Joanna Senyszyn (S&D), *в писмена форма.* – (PL) Трафикът на хора е най-скандалното от нарушенията на правата на човека. Броят на жертвите на тази съвременна форма на робство нараства с всяка изминала година. Разкриваемостта на този вид престъпление е много ниска. Поради това подкрепям резолюцията на Европейския парламент относно борбата с трафика на хора. С трафика на хора трябва да се води борба с всички възможни средства, започвайки от една задълбочена и цялостна информационна кампания, която да покаже мащаба на явлениято и обществото да стане чувствително към въпроса. Даването на епизодична и откъслечна информация за разкритите случаи на трафик на хора не е достатъчно. От съществено значение е и всеки път да се дават адресите на институциите, участващи в борбата с тази практика.

В доклад, представен през месец януари 2010 г. от Центъра за правна помощ и Фондация „Ла Страда“, озаглавен „Предотвратяване на трафика на жени от Централна и Източна Европа. Информация – Превантивни мерки – Идентификация – Предприети мерки“, посочва, че в Полша процедурите за гарантиране на правата на жертвите на трафик на хора не се прилагат. Един от най-големите проблеми е проточилата се работа по добавяне на съвременен определени за трафик на хора в наказателния кодекс. През 2005 г. във Варшава беше подписана Конвенцията на Съвета на Европа за борба с трафика на хора. На юристите отне цели три години да я ратифицират. Днес все още не разполагаме със задължително определение за трафик на хора, което препятства подготвителните и съдебните процедури и така пречи на спазването на правата на човека в Полша.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (DA) Моят глас „за“ обаче не следва да се разглежда като подкрепа за измененията в резолюцията, които водят до прехвърляне на повече власт от държавите-членки на ЕС, като:

- позволяване на ЕС да въвежда по-строги санкции в тази област,
- упоменаването, че Договорът от Лисабон ще засили действията на ЕС по наказателноправни въпроси,
- въвеждането на правна рамка от по-висш порядък в тази област.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (SV) Гласувах в подкрепа на резолюция B7-0029/2010 относно предотвратяването на трафика на хора, защото засяга много важна тема и посочва дълъг списък неща, които трябва да бъдат свършени в борбата срещу трафика на хора. Но подкрепата ми за тази резолюция не бива да се разглежда като подкрепа на предложенията в нея, предвиждащи прехвърляне на повече власт от държавите-членки към ЕС, както и да се позволи на ЕС да въвежда по-строги санкции в тази област, упоменаването, че Договорът от Лисабон ще засили действията на ЕС по наказателноправни въпроси и въвеждането на правна рамка от по-висш порядък в тази област.

Anna Záborská (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Гласувах в подкрепа на резолюцията, защото съм лично ангажирана в борбата срещу трафика на хора в Словакия. Аз бях тази, която лансира кампанията „Знаеш ли къде е твоето дете сега?“. Комисията по правата на жените също така прие изменение по време на дебата по бюджетната процедура да предприемем многогодишна медийна кампания, озаглавена „Знаеш ли къде е твоето дете сега?“, в тясно сътрудничество с организации на гражданското общество, с цел да засилим информираността за отговорността на родителите, да подобрим защитата за децата с срещу всички форми на насилие и да се борим по-ефикасно с трафика на деца. Тази нова резолюция, която приветствам с цялото си сърце, е разделена на пет основни части: обща, събиране на информация, превантивни мерки, преследване и защита, подкрепа и помощ за жертвите. Комисията се призовава да предприема действия, особено за информиране и превантивни мерки, с цел да установи първопричините за трафика и факторите в държавите на произход и дестинация, които улесняват трафика на хора. Разчитам родителите да бъдат информирани за сериозната им родителска отговорност към техните деца, с цел да не допуснем децата и юношите да станат жертва на трафик на хора.

Предложение за резолюция RC-B7-0064/2010

John Stuart Agnew и William (The Earl of) Dartmouth (EFD), *в писмена форма.* – (EN) Партията за независимост на Обединеното кралство е на мнение, че опазването на околната среда е важно. Макар да оспорваме научните предпоставки, на които се основаваха преговорите в Копенхаген, нямаме нищо против мерки за опазване на околната среда да се вземат на равнище национални държави.

Luís Paulo Alves (S&D), *в писмена форма.* – (PT) Гласувах в подкрепа на тази резолюция, защото мисля, че ЕС трябва да възприеме нова система от възгледи за развитието, за да се справи с изменението на климата. Следващата преразгледана версия на бюджета трябва да осигури достатъчни ресурси за мерките, с които да

може да бъде посрещнато това важно предизвикателство. Не бива да изпускаме от поглед нашия ангажимент да се борим с изменението на климата. Наш дълг като европейци е да се ангажираме с цел за намаляване на емисиите от въглероден диоксид с повече от 20% до 2010 г. Сътрудничеството с другите партньори в света също е важно, за да постигнем един амбициозно, цялостно и правно обвързващо споразумение в съответствие с целта да бъде избягнато глобално затопляне с повече от 2 °C. Мисля също, че инициативите, предприети в ЕС с цел разширяване и насърчаване на „зелена“ икономика, енергийна сигурност и намаляване на зависимостта, трябва да останат приоритет. ЕС би могъл да черпи вдъхновение за своите политики от моя регион, Азорските острови, където около 30% от енергията вече се добива от възобновяеми източници.

Zigmantas Balčytis (S&D), *в писмена форма*. – (LT) И Европа, и останалият свят възложиха много надежди на конференцията в Копенхаген. ЕС беше готов да стане лидер на тази среща и да се завърне с правно обвързващо споразумение, но тя завърши с твърде малко яснота по въпроса, как борбата срещу изменението на климата трябва да се развива по-нататък. Споразумението от Копенхаген, което не предлага нито амбициозни цели, нито ангажименти, е един незадоволителен резултат. Амбицията на ЕС за 20/20/20 може да си остане една далечна мечта, ако този въпрос не се реши на глобално ниво. ЕС, чрез своята Служба за външна дейност, трябва да започне да води стратегия на дипломатията по въпроса за изменението на климата възможно най-скоро и да се увери преди всичко, че Европа ще говори с един глас в преговорите с другите държави и ще остане на принципна позиция, за да може да има обвързващо международно споразумение относно изменението на климата възможно най-скоро.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Приветствам приемането на предложението за резолюция относно резултатите от петнадесетата Конференция на страните по Рамковата конвенция на Обединените нации по изменение на климата (COP 15), на която съм съавтор, както и резултатите от преговорите между различните политически групи, тъй като те свидетелстват за все по-широк интерес към тази област, като негова цел е устойчивото бъдеще. Още веднъж искам да изкажа разочарованието си от резултата от срещата на високо равнище в Копенхаген и призовавам ЕС да си възвърне водещата роля в борбата срещу изменението на климата и да допринесе за постигането на едно правно обвързващо споразумение с измерими, подлежащи на докладване и проверка цели за намаляването по време на шестнадесетата Конференция на страните (COP 16), която ще се проведе в Мексико тази година.

Ако искаме Европейската промишленост да бъде по-конкурентоспособна и да създава повече работни места, от съществено значение е да се инвестира в едно устойчиво бъдеще, обхващащо опазване на климата, енергийна сигурност, намаляване на енергийната зависимост и ефективно използване на ресурсите. Във връзка с това призовавам индустриализираните държави да инвестират повече в разработката на нови технологии, с цел както да се намалят емисиите от въглероден диоксид, така и да се постигне по-ефективно и устойчиво използване на природните ресурси.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (EL) В предложението има положителни елементи, например признава се отсъствието на средносрочни и дългосрочни цели, а също неизясненото и слабо финансиране на развиващите се страни. Аз обаче се въздържах от гласуване, защото всички предложения за изменения, внесени от моята група с цел търсене на допълнителни мерки за намаляване на емисиите от въглероден диоксид с поне 40 % до 2020 г. на базата на правно обвързващо споразумение, отхвърляне на ядрената енергия като „чиста“ енергия, повече финансова помощ за бедните и развиващите се страни за развитие и трансфер на технологии и обществено жизнеспособна „зелена“ икономика, способна да подсили инвестициите и работните места, както и подобряване на качеството на живот, бяха отхвърлени, а също и заради важното предложение за изменение за въвеждане на данък от 0,01 % върху финансовите трансакции, което може да носи ежегодно 20 000 млн. евро за подпомагане на развиващите се страни в борбата им с изменението на климата и приспособяването към него, което също не беше одобрено. Не можем да тръгнем към Мексико с това неясно и обезсърчаващо споразумение от Копенхаген. Трябва радикално да преразгледаме политиката относно изменението на климата, така че да се стигне до истинско съгласие на следващите преговори. Това може да бъде постигнато само чрез признаване и поправяне на грешките от Копенхаген, което резолюцията на Европейския парламент не прави.

Spyros Danellis (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Фактът, че срещата на високо равнище в Копенхаген най-често се описва като „плачевен провал“ на опит да се постигне глобално споразумение за намаляване на емисиите парникови газове, които затоплят климата на Земята, може да послужи само да подчертае пълната липса на координация между държавите-членки на ЕС по отношение на САЩ и нововъзникващите икономики.

Споразумението от Копенхаген дори не поставя цел от гледна точка на един приемлив лимит за увеличението на температурата в света. Все пак се надявам на положителен резултат и ясен глас от страна на Европа за ограничаване на последиците от изменението на климата по време на срещата през месец февруари следващата

година, на която световните нации са призовани да представят своите планове как възнамеряват да намалят емисиите до 2020 г.

Mário David (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах в подкрепа на общата резолюция относно резултатите от конференцията в Копенхаген и в общи линии съм съгласен със съдържанието на предложените мерки, по-конкретно с две от тях. Първата от тях е абсолютната необходимост ЕС да говори с един глас на международните преговори, тъй като само тогава ще можем да си осигурим световно лидерство в решаването на този важен въпрос. Тази тема ще има отражение върху идните поколения и затова изисква твърди, целенасочени, незабавни и осезаеми действия, каквито ЕС е предприемал при други ситуации, например във връзка с финансовата криза. За постигане на тази цел е необходима е една нова „дипломатия за климата“. Съществени за това са усилията не само на ЕС, но и на Китай и САЩ, както е обяснено в параграфи 5 и 15 от документа.

Втората мярка, която искам да подчертая, е нуждата развиващите се страни/нововъзникващите икономики да приемат правилата във връзка с изменението на климата, които важат за държавите-членки на ЕС. Поради тази причина аз и някои мои колеги се застъпваме за въвеждането на данък въглерод върху вноса на продукти от трети страни, за да може тази идея да напредва в посока разглеждане в бъдеще, което аз намирам за особено важна стъпка.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах в подкрепа на предложението за резолюция относно резултатите от срещата на високо равнище в Копенхаген относно изменението на климата. Резултатът от петнадесетата Конференция на страните по Рамковата конвенция на Обединените нации по изменение на климата (COP 15) беше разочароващ. Следователно Европейският съюз трябва да положи всички усилия във външната си дипломатия и да говори с един глас, за да осигури едно правно обвързващо международно споразумение относно изменението на климата, което да позволи повишаването на температурата в световен мащаб да се ограничи до 2 °C.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) След задънената улица, в която се озова срещата на високо равнище в Копенхаген относно изменението на климата, е важно Европейският съюз да продължи по пътя, по който вървя до момента, за поемане на сериозен ангажимент за устойчиво развитие и да продължи в опитите си да намали въглеродните емисии, без да излага на опасност промишлеността на Европа.

Новите политики относно климата, особено в контекста на общата криза, не бива да губят от поглед икономическата ефективност и не бива по никакъв начин да поставят под въпрос икономически устойчивото развитие на европейските държави. По тази причина аз настоявам за нов подход към енергийната политика, който да е основан на чистата енергия, по-ефективното използване на природните ресурси, с които разполагаме, и силни инвестиции в научни изследвания и в екологосъобразни технологии, така че да можем да поддържаме конкурентоспособността на Европа и да позволим създаване на нови работни места в рамките на едно устойчиво развитие.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) ЕС винаги е действал като лидер в международните преговори относно изменението на климата. Но независимо от неговите амбиции, последната конференция в Копенхаген по изменението на климата беше провал за всички онези, които бяха решени да постигнат правно обвързващо споразумение. Този резултат е далеч от позицията на ЕС по въпроса и също така далеч от това, което е необходимо да се направи за опазване на климата. Предвид разочарованния резултат от срещата на високо равнище в Копенхаген, Парламентът желае да изпрати ясен сигнал към обществеността в Европа и в света, че остава ангажиран с борбата срещу изменението на климата. Сега подготвяме пътя за следващата конференция в Мексико, където трябва да има по-голямо усилие за постигане на ангажимент от всички страни. Не можем да повторим същите грешки, каквито бяха допуснати в Копенхаген. Трябва да се запита какво се обърка по време на тези преговори и да помислим как да действаме, ако очакваме да включим САЩ, Китай и Индия.

João Ferreira (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) Резолюцията, която обсъждаме, не прави критична оценка на причините за провала в Копенхаген, което е необходимо. Вместо сериозно да анализираме каква роля изигра самият ЕС в този провал, мнозинството в залата продължава да търси изкупителни жертви, като Китай например (чийто емисии от въглероден диоксид в атмосферата на глава от населението са по-малко половината от тези на ЕС), а сега и страните от Боливарския съюз за Америка. Тази позиция се основава единствено на слепотата и теснопартийните пристрастия на най-известните политици и подкопава и руши това, което в действителност се получи в Копенхаген. Показателно е, че тя настоява за ефективността на пазарните инструменти като търговия с квоти за газови емисии, като се игнорира тяхната неефективност и

погрешност, доказана по време на използването им. И още веднъж, необходимата дискусия относно така наречените гъвкави механизми, като Механизма за чисто развитие, си остава някъде встрани.

В същото време необходимостта да се зачита суверенитетът на развиващите се страни при определянето и изпълнението на така наречените стратегии за приспособяване се отхвърля. Справедливо и трайно решение на проблема за изменението на климата или други проблеми на околната среда не могат да произлязат от ирационалната система, която изначално ги е причинила. Това, от което се нуждаем, е друг икономически и социален модел, който да се противопостави на капитализма.

Adam Gierke (S&D), *в писмена форма*. – (PL) Резолюцията доказва факта, че „вярващите“ във възгледите на Междуправителствената група по изменението на климата (МГИК) нищо не са разбрали. Основната слабост на COP 15 беше неспособността да бъдат разбрани чувствителността на трети страни и на развиващите се страни, както и на някои държави от ЕС, към принципа „справедливост в областта на климата“; фактът, че двете най-големи свръхсили, САЩ и Китай, се конкурират помежду си и в икономическо, и във военно отношение, както и фактът, че „амбициозните“ планове за ограничаване на въглеродните емисии бяха основани на схващането за причиненото от човека затопляне на климата и не са достатъчно достоверни научно. Всяващите паника твърдения на МГИК трябва да бъдат разглеждани като крайно безотговорни, защото политическите и икономически решения, които се основават на тях, ще засегнат много идни поколения. Следователно тези решения не бива да се опират на мненията на хора, които прокарат в практиката предопределена теза – теорията, че човечеството е причината за глобалното затопляне. Научната достоверност на МГИК се подкопава от неща като аферата „Климатгейт“, фалшифицирането на тенденциите при температурите в света (Русия и Австралия) и аферата „Ледникгейт“.

Следователно всички правни разпоредби, които са неблагоприятни за развитието на европейската икономика и се основават на твърденията на МГИК, трябва да бъдат преразгледани незабавно. По въпроса за изменението на климата, който е толкова важен за целия цивилизован свят, е дошло времето Европейската комисия да вземе за основа на действията си свой собствен мета-анализ на изследванията на климата, който да се извърши от колектив климатолози, независим от мненията на Комисията и свободен от всякакъв политически натиск. Последните две точки липсват от резолюцията и затова аз гласувах „против“ приемането ѝ.

Robert Goebbels (S&D), *в писмена форма*. – (FR) Гласувах „против“ резолюцията поради неприемливо високото съдържание на самозаблуда в нея. Видяхме в Копенхаген как останалият свят гледа на „водачеството“ на Съюза, що се отнася до изменението на климата. Така нареченото Споразумение от Копенхаген беше договорено от президента Обама с Китай, Индия, Бразилия, Южна Африка и няколко други, а господата Барозу, Саркози и компания дори не бяха поканени. Вместо да налагаме ново бреме на нашите икономики и граждани, нека инвестираме в технологиите на бъдещето. Миналата година Китай стана водещият износител на света на оборудване за вятърни турбини и фотоволтаични клетки. Европа трябва да се включи в тази технологична битка, вместо да налага сама на себе си един вид колективно наказание, което не впечатлява никого извън Европа и което няма да привлече последователи.

Sylvie Guillaume (S&D), *в писмена форма*. – (FR) Начинът ми на гласуване във връзка с тази резолюция изразява разочарованието ми от най-накрая постигнатото споразумение в Копенхаген в края на 2009 г., едно споразумение, което аз разглеждам като неадекватно, неамбициозно и лишено от всякакви количествено определени отговорности. Съжалявам също така, че предложението за изменение, внесено от моята група и предлагащо въвеждане на данък от 0,01 % годишно върху финансовите трансакции с цел да се осигури финансиране за усилията в борбата с изменението на климата в най-бедните и най-пряко засегнати страни в размер на 20 млрд. евро годишно, не беше прието. И накрая, ако ЕС желае да има някаква тежест в международни преговори като тези, той трябва да се научи да говори с един глас, за да не пропуска възможностите да играе ключова роля по отношение на изменението на климата в света. Това е направено чрез поставяне на амбициозни цели за намаляване на емисиите на парникови газове с над 20% до 2020 г.

Ian Hughton (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (EN) На срещата на високо равнище в Копенхаген до голяма степен беше пропусната възможността да намерим стабилно решение на проблема с изменението на климата. Моята държава, Шотландия, прие най-смелото законодателство във връзка с изменението на климата в света. Същевременно неотдавнашното сътрудничество между правителствата на Шотландия и Малдивските острови служи за пример за международно споразумение. Днешната резолюция призовава за „двустранни срещи между Европейския парламент и националните парламенти“ с оглед по-доброто разбирателство; очаквам шотландският парламент да участва в подобни срещи предвид своята водеща роля в световен мащаб.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (FR) Настоящата резолюция отразява немалкия напредък от страна на групите отлясно, които я подписаха, и по-точно: работата на Междуправителствения

комитет по изменение на климата (МКИК), призив за по-голямо участие на гражданското общество на конференцията в Мексико, призив към ЕС да следва неотклонно поставените си цели за намаляване на емисиите на парникови газове под 20% до 2020 г. Това обаче не е достатъчно, а състоянието на пазара на емисии означава всъщност, че този напредък губи своя смисъл. Помощта, предложена на държавите на юг, към които имаме дълг по отношение на климата, не е достатъчна.

По подобен начин предложената цел за намаляване на емисиите на парникови газове с 30% до 2020 г. е далеч от 40-те процента, които препоръчва МКИК. Освен това не беше взета под внимание инициативата на боливийския президент Ево Моралес Айма за свикване на Световна конференция на народите за изменението на климата. Досега обаче само тя предлага на народите по света признаване на техните права по отношение на екосистемата и установяване на съответен съдебен орган.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Големите надежди около прехвалената среща на високо равнище в Копенхаген бяха разбити. Държавите, носещи най-голямата отговорност по този въпрос, не постигнаха съгласие относно намаляването на емисиите на парникови газове. Този проблем, който засяга целия свят, се нуждае от бързо решаване. Необходима е по-голяма прозрачност и по-голяма активност от страна на гражданското общество на 16-ата Конференция на Страните (COP 16) в Мексико. Европейският съюз трябва да бъде в състояние да поеме водеща роля в борбата с изменението на климата. Също така всички държави – от САЩ до така наречените новоразвиващи се държави, включително Китай, които имат сериозен дял в замърсяването – трябва да поемат своята отговорност, имайки предвид намаляващите възможности за решаване на проблемите, породени от изменението на климата. Устойчивото бъдеще на човечеството е на дневен ред. Ако не се действа навреме, може да няма връщане назад.

Willy Meyer (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (ES) Въздържах се от гласуване относно резолюция RC-B7-0064/2010 относно резултата от срещата на високо равнище по изменението на климата в Копенхаген, защото смятам, че тя се провали поради факта, че „споразумението от Копенхаген“ няма правнообвързващ характер и не включва цели за намаляване на вредните емисии в световен мащаб. На срещата на високо равнище развитите държави не признаха дълга, който имат по отношение на климата към развиващите се страни, нито изказаха съжаление за тежките последствия от пазарните механизми (търговията с въглерод). Въздържайки се от гласуване, искам да изразя своето най-дълбоко разочарование от резултата от срещата на високо равнище, който беше далеч под очакванията на нашите граждани.

Европейският съюз трябва веднъж завинаги да поеме отговорността и да направи всичко възможно за намаляване на емисиите от въглероден диоксид с 40% до 2020 г. Ето защо смятам, че е необходимо да предложим нов икономически и социален модел в противовес на капитализма. Приветствам решението на президента на Боливия, Ево Моралес, да се свика Световна конференция на народите за изменението на климата и правата на майката Земя.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *в писмена форма*. – (PL) Срещата на върха в Копенхаген по въпросите за климата с право беше отчетена от повечето наблюдатели като провал. Трудно е да се противопоставим на впечатлението, че в Копенхаген водещите в света играеха рискована игра и не се опитаха да постигнат най-доброто споразумение, а напротив – обвиняваха се един друг за липсата на съгласие. Тревожно е, че ЕС, въпреки възприетата обща позиция, не съумя да я използва като платформа за споразумение с останалите държави. Европейският съюз трябва да насочи усилията си към успешния завършек на Конференцията на страните (COP 16) в Мексико. Споразумението за климата, което ЕС следва да насърчи, трябва да се отличава с три основни неща: да е правно обвързващо, да показва солидарност и да е амбициозно. Трябва да се отнесем със съответното внимание към решението, взето по време на срещата на върха на ЕС в Севиля, съгласно което ЕС няма да ограничи вредните емисии през 2020 г. с повече от 20% спрямо равнищата от 1990 г.

Условието за постигане на целта за намаляване на емисиите до 30%, а именно че останалите държави трябва да подпишат такава декларация, отново беше повторено. В настоящия момент обаче положението в международен план е такова, че изглежда единствено ЕС може да даде тласък за по-значително намаляване на емисиите. Никой няма да поеме това задължение вместо Европейския съюз, който не бива да се отказва от ролята си на световен двигател при вземането на крайни мерки в борбата срещу глобалното затопляне. Европейският съюз трябва да осигури 7,2 млрд. евро и да ги насочи към най-слабо развитите държави, които са най-потърпевши от изменението на климата.

Frédérique Ries (ALDE), *в писмена форма*. – (FR) Извличането на поука от срещата на върха в Копенхаген – това е приоритетът на Европейския парламент, израз на който е настоящата резолюция, и аз я подкрепям. Знаем какво не е наред: методът на ООН вече не дава добри резултати, Съединените американски щати и Китай се държат като противници в борбата с изменението на климата, а Европейският съюз не можа да

изрази единомислие. Вече знаем какво не е наред, но все така е необходимо намирането на лек, за да постигнем споразумение в Канкун през ноември 2010 г.

За да запази своята водеща роля, Европа ще трябва да покаже новаторски подход по въпроса за климата и да предложи нещо повече, не само целта за глобално намаляване на вредните емисии чрез твърде спекулативната система на пазара на емисиите на парникови газове – средство, което беше отхвърлено от правителството на САЩ. Време е да пристъпим към нов метод на действие и да предложим „технологичен“ мост между индустриализираните държави и региони и микродържавите, засегнати най-силно от изменението на климата. Именно предприемането на амбициозни мерки, свързани с чисти технологии, енергийна ефективност на сградите и транспортните системи, както и насърчаването на зелени работни места, ще повиши надеждите за бъдещето, надеждите за споразумение на предстоящата среща на върха в Канкун, по-големи надежди за обща визия в световен мащаб.

Czesław Adam Siekierski (PPE), в писмена форма. – (PL) На конференцията в Копенхаген относно изменението на климата не беше взето решение и не беше постигнато споразумение за каквато и да е окончателна резолюция или решение във връзка с обхвата и мащаба на ограничаването на емисиите или финансовите средства, които следва да бъдат употребени за тази цел. Въпреки това не смятам срещата за провал, макар със сигурност да не отговори на очакванията на ЕС. Тези очаквания не бяха разумни както по отношение на количеството на предложеното намаляване на парниковите газове, така и във връзка с финансовите прогнози относно борбата с изменението на климата. Нещо повече, съществуваше и известно високомерие при заявяването на водеща роля в борбата с изменението на климата. Според мен все още сме в период, в който вземането на обвързващи и окончателни решения не е препоръчително. Не на последно място поради това, че все още не разполагаме с надеждни научни данни относно изменението на климата и ролята на човека в този процес. Неотдавна станахме свидетели на спорове сред учени и експерти по въпроса, които потвърждават, че не всички са на едно мнение относно ефектите от глобалното затопляне. Допълнителен аргумент в подкрепа на отлагането на окончателно решение е икономическата криза, която поражда необходимостта държавите да спестяват, намалявайки своите разходи. В трудната обстановка на икономическа рецесия приоритет имат въпроси от социално естество, като борбата с безработицата, с обедняването на хората, насърчаването на предприемачеството и други мерки с оглед ускоряването на икономическия растеж.

Peter Skinner (S&D), в писмена форма. – (EN) Докато срещата на високо равнище в Копенхаген беше окачествена като разочароваща предвид крайните резултати от нея, естествено има за какво да насърчим по-нататъшните усилия. По този въпрос просто няма алтернатива на съвместните действия.

Предвид това, че Европейският съюз ще продължи да играе основна роля по пътя към следващата конференция в Мексико, всяка стъпка трябва да получи политическа подкрепа в световен план. Гражданите изграждат мнението си по предложенията, свързани с изменението на климата, на основата на позициите, изразени от редица учени и наблюдатели. Тези, които разчитат само на пораждането на страх и враждебност, не предоставят достатъчно аргументи в защита на своите позиции.

Насоката, възприета от правителствата на ЕС, начело с министър Ед Милибанд, получи подкрепа и предлага изпълними варианти. Парламентът трябва да продължи да подкрепя този подход.

Bart Staes (Verts/ALE), в писмена форма. – (NL) Гласувах в подкрепа на настоящата резолюция, тъй като тя призовава за по-ясна насока при преговорите относно политиката за световния климат. Освен това липсата на международно споразумение не е оправдание за допълнително отлагане на политическите мерки на ЕС за прилагане на предходни политически ангажменти от страна на ЕС да се намалят нашите емисии с 20% до 2020 г.

Парламентът повтаря своята цел да направи крачка напред към намаление от 30%. Добре е, че Парламентът ясно изразява становището, че инициативите, предприети с оглед насърчаването на зелената икономика, енергийната сигурност и намаляването на енергийната зависимост, ще улесняват все повече изпълнението на ангажмента за намаление на емисиите от 30%.

От особена важност е да извлечем поуки от провала на срещата в Копенхаген. Важно е самокритично да отчетем, че ЕС не може да изгради доверие в преговорите чрез по-ранни конкретни ангажменти към международното публично финансиране на мерки във връзка с климата в развиващите се държави. Също така трябва да признаем, че съвместният принос на ЕС за постигане на целите за намаление на вредните емисии и за финансиране на развиващите се страни до 2020 г. не може да бъде под 30 млрд. евро годишно. Надявам се, че срещата в Мексико ще има успех.

Thomas Ulmer (PPE), *в писмена форма*. – (DE) Гласувах против настоящата резолюция. За съжаление, редица уместни изменения бяха отхвърлени. Чувството за реалност на хората по отношение на защитата на климата изглежда се е изпарило. Критичните бележки и достоверните научни изследвания във връзка с климата бяха отхвърлени, а същевременно беше одобрено самостоятелното поведение на Европа. Това за мен не е политическа отговорност пред нашите граждани.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (FR) Въздържах се от гласуване по резолюцията на Европейския парламент във връзка със срещата на високо равнище в Копенхаген, защото няма пряка връзка с провала на срещата, дори след като Европейският парламент ясно изрази осъдителното си отношение към пропуските на Европейския съюз по този въпрос.

Да признаем все пак и приетите положителни мерки, например тези, които призовават Комисията да действа по-категорично по отношение на емисиите на парникови газове и отпускането на съответното финансиране с оглед елиминирането на тези газове.

Останалите изменения са неприемливи, тъй като разчитат единствено на регулиращата роля на пазара чрез разрешителни за емисии, механизми за екологично чисто развитие и т.н. Освен това има искане Европейският съюз да започне преговори със Съединените американски щати за създаване на трансатлантически въглероден пазар.

На последно място, съжалявам за отхвърлянето на призива за създаването на зелен данък, приходите от който биха подпомогнали развиващите се страни в борбата с изменението на климата.

Никакво трайно, сериозно или съгласувано решение на проблема за изменението на климата не може да бъде намерено в логиката на системата, която го е породила. Европейският съюз е длъжен да продължи напред и да даде пример, независимо от поведението на останалите държави. В състояние е да направи това, ако може да си осигури необходимите ресурси.

Anna Záborská (PPE), *в писмена форма*. – (FR) Конференцията в Копенхаген беше провал. Въпреки това настоящото споразумение осъществява първата стъпка, която обединява повечето страни и осигурява предпоставки за поемане на ангажменти за намаляване, финансиране, измерване, докладване и проверка на действията за смекчаване на последиците от изменението на климата и за борба с обезлесяването. В подкрепа на резолюцията изразих желанието си да се установи на международно равнище „дипломатия по въпросите на климата“ с главна цел защита на живота. Освен това Парламентът обяви, че колективният принос на Съюза към усилията за смекчаване на изменението на климата и подпомагане на развиващите се страни във връзка с приспособяването следва да възлиза на не по-малко от 30 млрд. евро годишно до 2020 г., като осъзнава, че тази сума може да се увеличи с придобиването на нови познания относно сериозността на изменението на климата и размера на свързаните с него разходи. Наред с екологичната романтика, не бива да пренебрегваме европейската промишленост. Ето защо смятам, че е от първостепенна важност за конкурентоспособността на европейската промишленост подобни усилия да бъдат полагани и от други индустриализирани държави извън ЕС, а развиващите се държави и нововъзникващите икономики да се ангажират с разумно намаляване на емисиите. Целите по отношение на намаляването на емисиите трябва да бъдат измерими, значими и подлежащи на проверка от страна на всеки, ако целим справедливост относно климата.

Iva Zanicchi (PPE), *в писмена форма*. – (IT) Гласувах в подкрепа на предложението за резолюция относно резултата от срещата на високо равнище по изменението на климата в Копенхаген, макар и с леко объркване.

В Копенхаген, където присъствах като делегат на Европейския парламент, беше постигнато споразумение, което не е правно обвързващо. То не само не отговаря на международните очаквания за борба с изменението на климата, но и не решава проблема с нарушението на правилата на международната конкуренция. Тези мерки способстват за разрухата на европейските предприятия, които за разлика от основните им конкуренти в други държави, като САЩ и Китай, вече трябва да изпълняват редица амбициозни цели за намаляване на емисиите.

Считам, че Европейският съюз трябва да работи за определянето на ефективна стратегия с оглед на предстоящите срещи на международно равнище; стратегия, която предвижда насърчаване на зелените технологии, енергийната ефективност и възобновяемите енергийни източници; стратегия, която въвежда наистина ефективна световна система за борба с изменението на климата – и която не подпомага нарушаването на правилата на международната конкуренция.

Доклад: Leonardo Domenici (A7-0007/2010)

Nessa Childers (S&D), *в писмена форма.* – (EN) Въздържах се от гласуване относно доклада Domenici въпреки множеството разумни предложения, които съдържа. Необходимо е да се проведе продължително обстойно разискване относно различните въпроси, които докладът поставя. От една страна, необходимо е да гарантираме, че различните режими на корпоративно облагане не позволяват на предприятията да избягват своята отговорност да подкрепят обществото чрез дял от печалбата посредством справедлив режим на корпоративно облагане. Необходимо е обаче да се обърне особено внимание на отрицателното въздействие, което би оказала общата консолидирана данъчна основа на корпоративния данък върху малките държави, като Ирландия, чието благоденствие и равнище на заетост зависят до голяма степен от възможността за привличане на чужди инвестиции.

Proinsias De Rossa (S&D), *в писмена форма.* – (EN) Гласувах в подкрепа на настоящия доклад относно насърчаването на доброто управление в областта на данъчното облагане, което е от ключово значение за възстановяването на световната икономика. То изисква прозрачност, обмен на информация, трансгранично сътрудничество и лоялна данъчна конкуренция, като би имало възпиращ ефект върху данъчните измами и укриването на данъци в полза на стопанските субекти, изпълняващи своите данъчни задължения. Това от своя страна ще намали натиска върху правителствата за понижаване на корпоративните данъци, което води до прехвърляне на данъчната тежест върху работниците и домакинствата с ниски доходи и налага съкращения в обществените услуги. Всяко европейско споразумение относно общата консолидирана корпоративна данъчна основа (СССТВ) трябва да взема предвид нуждите на географски отдалечените региони на ЕС, като Ирландия, и възможността им да привличат преки чужди инвестиции. СССТВ не се свежда до обща данъчна ставка. Данъчното облагане на предприятията е изключителна отговорност на всяка държава-членка. Идеята на СССТВ е да установи общо правно основание за изчисляване на печалбите на предприятията, осъществяващи стопанска дейност в поне две държави-членки. По отношение на СССТВ настоящият доклад „припомня, че въвеждането на обща консолидирана корпоративна данъчна основа би допринесло за решаването, в рамките на ЕС, на проблема с двойното данъчно облагане и на въпросите за трансферните цени в рамките на консолидираните групи“. Приветствам предложението на ирландското правителство в тазгодишния Закон за финансите на Ирландия да регулира трансферното ценообразуване чрез транснационални предприятия.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (PT) Приветстваме ясно формулираната позиция, изразена в доклада, която: „решително осъжда ролята, която данъчните убежища играят за насърчаване избягването на данъчно облагане, укриване на данъци и изтичане на капитали и за реализиране на спекулативни печалби от тях; по тази причина настоятелно призовава държавите-членки да превърнат в свой приоритет борбата с данъчните убежища, укриването на данъци и незаконното изтичане на капитали“.

Освен това подкрепяме твърдението, че чрез „усилията, положени в рамките на ръководените от ОИСР инициативи“ резултатите „са все още недостатъчни за справяне с предизвикателствата, които представляват данъчните убежища и офшорните центрове, и трябва да бъдат последвани от решителни, ефективни и последователни действия“ и дори че „ангажиментите, поети досега от Г-20, не са достатъчни за справяне с предизвикателствата, породжани от укриването на данъци, данъчните убежища и офшорните центрове“.

Най-важното обаче е тези намерения да не останат само думи на хартия, а да ги осъществим, като се борим ефективно за премахването на данъчните убежища и офшорните центрове, особено в случаите, когато се наблюдава известен драматизъм по отношение на държавния дефицит, който има за цел да се води и дори да се засили същата неолиберална политика, заради която за пореден път цената на кризата се плаща от работниците и от народа.

Bruno Gollnisch (NI), *в писмена форма.* – (FR) За вас доброто управление в областта на данъчното облагане не се свежда до борба с измамите, поносимо данъчно облагане или подходящо използване на обществените фондове. То се състои в систематично преследване на данъкоплатеца, главно европейския данъкоплатец, и автоматичен обмен на информация относно банковите му сметки, без да е извършил никакво нарушение. Нещо повече, в случая имам предвид средния европейец, а не големите предприятия или много богатите хора, които винаги ще намерят начин да се изплъзнат.

Казаното от вас по отношение на данъчните убежища е лицемерно: ругаете срещу Лихтенщайн и Карибските острови, но не споменавате и дума за най-голямото данъчно убежище в Европа, така нареченото сити, или за тези в САЩ. Не говорите и за това, какво направи възможно съществуването на подобни убежища: данъчния ад, каквато сега е обстановката в по-голямата част от европейските държави-членки, изнемогващи от дългове и дефицити. Това е така, защото публичните разходи рязко се увеличили, за да издържат на социалните последици от вашите икономически политики и на прекомерните разходи на масовата имиграция. И тъй като

държавите-членки не могат повече да изплащат дълга си, освен ако не прибягнат до пазарите, съобразявайки се с техните условия, което означава, че днес от 15% до 20% от бюджетните разходи на държава като Франция покриват единствено лихвените плащания на страната. Няма да бъдем използвани като морално алиби за подобна политика.

Marian Harkin (ALDE), в писмена форма. – (EN) Използването на СССТВ за борба с двойното данъчно облагане е все едно да се използва ковашки чук за чупене на орехи. Съществуват много по-ефективни методи за противодействие на двойното данъчно облагане. Ето защо гласувах против съображение 25.

Ian Hughton (Verts/ALE), в писмена форма. – (EN) В настоящата икономическа криза се откриха редица жизненоважни области, в които се налага извършването на реформи в рамките на Европа, както и в световен мащаб. Доброто управление по отношение на данъчното облагане е от особено значение за здравата икономическа среда и ЕС следва да играе основна роля в насърчаването на международното добро управление в тази област.

Arlene McCarthy (S&D), в писмена форма. – (EN) Данъчните измами и укриването на данъци водят до загуби от около 200 млрд. евро годишно – пари, откраднати от данъкоплатците в богатите държави и от крайно нуждаещите се в развиващите се страни. Това бедствие трябва да бъде обуздано. Моята делегация подкрепя настоящия доклад, който съдържа ясно послание, че Европейският парламент няма да търпи безнаказаното извършване на измами, укриване на данъци или данъчни убежища.

Приветствам по-специално ясно изразената позиция, че трябва да се стремим автоматичният обмен на информация да се превърне в общо правило. Според изследванията това е най-ефективният начин за борба с укриването на данъци и защита на доходите. Тези, които се противопоставят на настоящите призови, стоят зад интересите на малка група заможни личности и корпорации, които се възползват от данъчните убежища, и застават срещу мнозинството, което плаща данъците си и разчита на услугите, предлагани в отплата на това.

В доклада се разисква предстоящата оценка на въздействието на предложената обща консолидирана корпоративна данъчна основа. Нямаме възражения срещу по-нататъшния анализ, но моята делегация би желала да получи солидни доказателства в подкрепа на настоящото предложение, преди да разгледа въпроса, дали да даде своята подкрепа. В доклада се настоява и за анализ на различните възможности за санкции срещу данъчните убежища. Подкрепяме това искане, независимо от крайното становище.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) Доброто данъчно управление е от основно значение с оглед осигуряването на гаранции в крайно важни области, като принципите на прозрачност, обмен на информация и лоялна данъчна конкуренция. Финансовата криза упражни още по-голям натиск върху всичко, свързано с борбата с укриването на данъци и данъчните измами, както и битката с данъчните убежища. В момент, когато милиони хора по света страдат от последствията от кризата, би било безсмислено да не се противопоставяме на тези, които не поемат своите отговорности. Настоящата инициатива е важно послание от страна на ЕС към третите държави за това, че Съюзът ефективно се бори с всичко, пряко свързано с данъчните убежища. Провеждането на такава борба в световен мащаб е не само въпрос на данъчна справедливост, но най-вече въпрос на социална справедливост.

Alfredo Pallone (PPE), в писмена форма. – (IT) Трябва да приложим политика на добро управление както в рамките на Европейския съюз, така и извън него, не на последно място за да се противопоставим на нелоялната данъчна конкуренция, особено с държавите, които представляват данъчни убежища. Прозрачността и физическият обмен на информация лежат в основата на лоялната конкуренция и справедливото разпределение на данъчната тежест.

Нещо повече, доброто данъчно управление е важна предпоставка за съхраняването на интегритета на финансовите пазари. Предложенията относно административното сътрудничество и взаимната помощ при събирането на вземания, които приемаме на днешното пленарно заседание, ни водят в тази посока. На международно равнище един от похватите, с който може да си послужи ЕС, за да насърчи доброто управление в областта на данъчното облагане в трети страни, се състои в договарянето на споразумения с тях относно данъчните измами, които включват клауза относно обмена на информация.

Изявленията на петте държави, с които ЕС има сключено споразумение относно спестяванията (Монако, Швейцария, Лихтенщайн, Андора и Сан Марино), представляват важна стъпка към прекратяване на положението на пълен дисбаланс, в което се намираме. Подобни изявления обаче трябва да бъдат последвани от сключването на правно обвързващи споразумения. Освен това Европейският съюз трябва да бъде двигателът в тази област, давайки добър пример в съответствие с вече заложеното на срещата на високо равнище на Г-20.

Aldo Patriciello (PPE), *в писмена форма*. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, въпросът за доброто данъчно управление винаги е бил от особена важност, но след икономическата и финансова криза, връхлетяла континента преди две години, стана дори по-належащ.

През предходните години тази тема беше подлагана на обсъждане на европейски и международни срещи на високо равнище, като се обръщаше особено внимание на борбата с укриването на данъци и данъчните убежища. Безспорно се вижда ангажираност и воля от страна на Комисията, но несъмнено ние трябва да приложим сериозна политика с цел предотвратяване на укриването на данъци от страна на водещи предприятия, които се изплъзват от данъчните закони с едно просто натискане на бутона на мишката в интернет.

Сигурен съм, че чрез принципът на добро управление, основаващо се на принципа на прозрачност и обмен на информация, може да бъде положена основата за постигането на главната цел на Европейския съюз за борба с данъчните убежища, укриването на данъци и незаконното изтичане на капитали.

Освен това Европейският съюз трябва да изрази единно становище на международната сцена и да се бори за подобряването на стандартите на ОИСП с оглед постигането на автоматичен обмен на информация, вместо обмен при поискване. Ето защо ще гласувам в подкрепа на доклада.

Evelyn Regner (S&D), *в писмена форма*. – (DE) Гласувах в подкрепа на доклада, насърчаващ доброто данъчно управление, защото считам, че ефективната борба с данъчните измами и укриването на данъци е от огромна важност. Нещо повече, необходимо е да преодолеем блокирането на данъчните въпроси в Съвета на министрите и да подкрепим доброто управление в областта на данъчното облагане.

Доклади: Magdalena Alvarez (A7-0006/2010), Leonardo Domenici (A7-0007/2010)

Robert Goebbels (S&D), *в писмена форма*. – (FR) Подкрепям международното сътрудничество в областта на укриването на данъци, но се съмнявам, че административно сътрудничество, което води до автоматичен обмен на всички данни, свързани с авоарите на европейските граждани, е най-добрият начин за постигане на справедливо данъчно облагане. Удържката на данък при източника при всички финансови трансакции би било далеч по-ефективен метод.

Удържаният данък при източника следва да е окончателен. Той може да се превърне в европейски ресурс. Така нареченото „добро управление“, препоръчано от Европейския парламент, изважда на показ целия личен живот на гражданите. Това нарушава неприкосновеността на личните данни, които Европейският парламент парадоксално желае да съхранява в досието SWIFT. По тези причини не подкрепих настоящите доклади.

Доклади: Magdalena Alvarez (A7-0006/2010), Theodor Dumitru Stolojan (A7-0002/2010), Leonardo Domenici (A7-0007/2010)

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (FR) Необходимо е да се борим с данъчните измами, но същевременно не бива да забравяме, че измамите сами по себе си не биха довели до икономическата криза, в която се намираме днес. Настоящата криза е структурна криза на капитализма и произтича от самата логика на тази система, чийто добродетели европейският елит сякаш възхвалява. Подкрепям настоящия доклад, защото осъждам преследването на лична печалба в ущърб на общото благо. Логиката на тази система присъства както в данъчните измами, така и в европейския неолиберализъм, който е отговорен в много по-голяма степен за провала на целите на хилядолетието за развитие, отколкото измамите.

ДДС, който също получава подкрепа в настоящия доклад, е една от аномалиите в тази система. Това е най-несправедливият данък в света, тъй като подлага всички граждани на едно и също равнище на данъчно облагане въпреки огромните разлики в доходите, които са белег на неолиберализма. Жалко е, че докладът не разглежда основния проблем, нито прави опит най-накрая в европейския политически дневен ред да се постави въпросът за справедливото разпределение на богатството, произведено за общото благо.

Доклад: Marc Tarabella (A7-0004/2010)

John Stuart Agnew и William (The Earl of) Dartmouth (EFD), *в писмена форма*. – (EN) Тъй като Партията за независимост на Обединеното кралство (UKIP) вярва в равенството между жените и мъжете, ние отхвърляме всеки опит на ЕС да законодателства в тази област. Считаме, че в конкретния случай мерките на национално равнище са по-уместни.

Luís Paulo Alves (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах в подкрепа на доклада на г-н Tarabella, защото считам, че равенството между жените и мъжете в Европейския съюз, както е посочено в Договора за Европейския

съюз и Хартата на основните права на Европейския съюз, е основен принцип, който все още не се прилага еднакво.

Въпреки разликата в заплащането при жените и мъжете, професионалната сегрегация и стереотипите, свързани с пола, докладът цели да подчертае принципа „равно заплащане за равен труд“, залегнал в договорите на Общността от 1957 г. В доклада се набляга на това, че икономическата, финансовата и социалната криза, обхванала Европейския съюз и останалия свят, има особено въздействие върху жените, върху положението им на пазара на труда, мястото им в обществото и върху равенството между жените и мъжете в Европейския съюз.

John Attard-Montalto (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Бих искал да дам обяснение на своя вот относно доклада Tarabella, озаглавен „Равенство между жените и мъжете в Европейския съюз – 2009 г.“ Имаше редица изменения, които пряко или косвено засегнаха въпроса за абортите. Малта е против аборта. Основните политически партии са единодушни по този въпрос. По-голямата част от обществото е на същото мнение. Освен това религиозните и морални аспекти са от съществено значение.

Regina Bastos (PPE), *в писмена форма*. – (PT) В своя доклад относно равенството между жените и мъжете в Европейския съюз през 2009 г. Европейската комисия набляга на това, че равновесието между професионалния и личния живот, професионалната и секторната сегрегация по пол, разликата в заплащането и ниското равнище на заетост при жените са основните различия между половете. Тези различия между жените и мъжете бяха силно изострени в условията на сегашната икономическа, финансова и социална криза. Гласувах против доклада, тъй като считам, че беше изопачен, поставяйки въпроси като улеснен достъп до противозачатъчни средства и аборт и безплатен достъп до консултации относно аборта. Този въпрос е твърде чувствителен и се урежда във всяка държава-членка поотделно съгласно принципа за субсидиарност.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *в писмена форма*. – (LT) Гласувах в подкрепа на настоящия доклад, тъй като с оглед на сложната икономическа, финансова и социална обстановка, по-важно от всякога е да приложим един от най-значимите основни принципи на Европейския съюз – равенството между жените и мъжете. Всяка държава-членка трябва да осигури равно заплащане на работниците от двата пола за труд с равна стойност. С оглед насърчаването на равенството между жените и мъжете трябва да гарантираме, че жените и мъжете споделят семейните и домашните отговорности. От основна важност е отпусъкът по бащинство да залегне в директивата по-скоро, за да се създадат предпоставки бащите да споделят родителските грижи. Жертвите на трафика на хора са предимно жени. Ето защо призовавам държавите-членки, на които предстои да ратифицират Конвенцията на Съвета на Европа за борба с трафика на хора, да го направят в най-скоро време.

Carlo Casini (PPE), *в писмена форма*. – (IT) Гласувах против резолюцията относно равенство между жените и мъжете в Европейския съюз през 2009 г., въпреки че съм съгласен с голяма част от нейното съдържание, защото не можем да призоваваме за равенство за определена категория хора, без това да не важи за друга категория човешки същества.

Имам предвид параграф 38, който гласи, че се гарантират правата на жените чрез осигуряването на улеснен достъп до противозачатъчни средства и аборт. Унищожаването на най-малките и най-беззащитни индивиди, каквито са неродените деца, не може да се разглежда като път за утвърждаване на достойнството и свободата на жената. Това е заговор срещу живота, който използва изпитани методи на заблуда и ние трябва да го разобличим.

Да се поставят съвсем справедливи искания на едно място с пределно несправедливи такива, като се изкривява значението на думите, е прием, доказал своята ефективност по време на гласуванията в Европейския парламент, но аз се разграничавам от това. Не можем да говорим по драматичен въпрос като аборта – въпрос, който заслужава вниманието както на политиците, така и на моралистите – без да признаем правата на новородените или поне да призовем за необходимата осведоменост, доколкото става дума за уважението към живота, и да организираме различни видове подкрепа при трудна или нежелана бременност, така че да е възможно постигането на едно естествено решение.

Françoise Castex (S&D), *в писмена форма*. – (FR) Приветствам приемането на настоящия доклад относно равенството между жените и мъжете в ЕС. Докладът подчертава спешната необходимост за инициатива на Общността за ефективна борба с насилието срещу жените. Освен това приемането на настоящата резолюция има две измерения, които считам за основни. Първо, препоръката за отпуск по бащинство на европейско равнище. Ако съществува равенство по отношение на заетостта, следва да има равенство и в социалния и семейния живот. Настоящата резолюция подчертава отговорността на Комисията да законодателства в тази област. Действителната, голяма победа на настоящото гласуване обаче е утвърждаването на правото на аборт. След 2002 г. в нито един европейски текст не е утвърждавано това право поради резервираността на една

дясна европейска партия. Жените трябва да разполагат с контрол върху сексуалните и репродуктивните си права. Разбира се, може да се направи още много по отношение на истинския достъп до информация, противозачатъчни средства и аборт, но докладът Tarabella трябва да послужи като основна опорна точка за по-нататъшното развитие на европейското законодателство в тази област.

Nessa Childers (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Гласувах в подкрепа на настоящия доклад, който е прогресивен по своята същност, тъй като цели насърчаването на равенството между жените и мъжете, като засяга също въпросите за отпуска по бащинство, родителските грижи, домашното насилие и разликата в заплащането. Докладът насърчава по-широка осведоменост по въпросите на сексуалното здраве както при жените, така и при мъжете. Това обаче не е законодателно предложение. По същността си документът представлява декларация за принципи, които с охота подкрепям. Те съответстват на принципите, възприети от лейбъристките и социалдемократическите партии в Европа. Трябва да се вземе под внимание, че въпросът за аборта попада изцяло и изключително в компетентността на отделните държави-членки. Настоящият доклад не променя и не може да промени това.

Mário David (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах против доклада относно равенството между жените и мъжете в Европейския съюз през 2009 г., тъй като считам, че беше изопачен чрез поставянето на въпроси като достъпа до предизвикан аборт и безплатния достъп до консултации относно предизвикан аборт. Тези въпроси са твърде чувствителни и съгласно принципа за субсидиарност се уреждат във всяка държава-членка поотделно.

Proinsias De Rossa (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Твърдо подкрепям настоящия доклад. Принципът за равенство между жените и мъжете отдавна е залегнал в Европейския съюз. Въпреки напредъка в тази област обаче, остават доста неравенства. Разликата в равнището на заетост между жените и мъжете намалява, но все още, в сравнение с мъжете, жените заемат по-често работни места на непълно работно време и/или на срочни договори, и в по-голяма част от случаите остават ограничени на зле платени работни места. Жените в Европа, които работят на непълно работно време, са четири пъти повече в сравнение с мъжете. Разликата в заплащането между жените и мъжете – 17,4% – се понижи незначително през 2000 г. За да спечели толкова, колкото един мъж за една календарна година, една жена трябва да работи до края на февруари на следващата година, или общо 418 дни. Световната икономическа, финансова и социална криза за жените е двойно по-тежка. Секторите, в които те са преобладаващата работна сила, са обществените услуги (например образованието, здравеопазването и социалните грижи), където закриването на работни места е в значителен мащаб. Освен това, поради съкращаването на работни места в сектора на услугите, жените, които полагат грижи за деца или възрастни хора, или оказват педагогическа помощ на ученици и т.н., биват принудени да напуснат работата си, за да обезпечат предоставянето на тези грижи.

Robert Dušek (S&D), *в писмена форма*. – (CS) Докладът на Marc Tarabella ясно подчертава огромното неравенство между жените и мъжете. Наясно съм, че някои държави-членки не гледат сериозно на проблема за това неравенство и свързаната с него дискриминация срещу жените. Аз обаче осъзнавам сериозността на положението. Световната икономическа криза изостря проблема и изглежда жените ще бъдат „пожертвани“ вследствие на фискалната политика за намаляване на разходите чрез намаляване на обезщетенията за майчинство и разходите за социални услуги. Като взема предвид, че бедността и ниските доходи традиционно застрашават жените в по-голяма степен поради това, че те преустановяват професионалната си дейност, за да се посветят на семейните задължения, дават предимство на професионалното развитие на съпрузите си или се грижат за деца или възрастни хора, докладчикът предлага адекватни мерки за промяна. Г-н Tarabella правилно посочва, че принципът „равно заплащане за равен труд“, залегнал в договорите от 1957 г., не се прилага и жените в някои държави-членки все още не получават равно заплащане с мъжете за равен труд.

Отделно от това в ЕС съществуват редица политики, насочени към подпомагане на семейства с деца, в които обаче не се споменават самотните майки или бащи, живеещи с децата си. Искането платеният отпуск по бащинство да бъде уреден на европейско равнище също е правилно. Справедливото разпределение на семейните и домашните отговорности между жените и мъжете ще спомогне за решаването на проблема. Поради тези причини съм съгласен с оценката на доклада за 2009/2010 г. и затова гласувах в подкрепа на неговото приемане.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах в подкрепа на доклада Tarabella относно равенството между жените и мъжете в Европейския съюз през 2009 г., тъй като в него се предлагат конкретни, новаторски мерки и политики по отношение на равенството между жените и мъжете. Изготвянето на проект на директива относно предотвратяването и борбата с всякакви форми на насилие над жените и въвеждането на отпуск по бащинство в европейското законодателство са някои от предложенията, които считам за основни с оглед

насърчаването на равенството между половете и осигуряването на по-голямо равновесие в споделянето на семейните задължения между жените и мъжете.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Има нещо нередно в това, Парламентът да изисква внимание и да не може да го наложи.

Уместни и сериозни въпроси като този заслужават нашето внимание, необходимо е да ги разискваме и да търсим най-високия общ знаменател. Дори не си помислям, че постигането на това може да представлява трудност. Въпреки това незабележимото и подмолно въвеждане на предизвикващи разногласие въпроси под прикритието на самите въпроси се превръща в непростим навик. За пореден път Парламентът игра ролята просто на резонатор по отношение на най-сериозните теми.

Не мога да постъпя по друг начин, освен твърдо да отхвърля настоящия опит да се насърчава либерализирането на абортите и незачитането на човешкия живот и достойнство под претекста, че се подкрепя равенството между жените и мъжете, както и незаконния опит да се свържат тези две неща и да се манипулират държавите-членки по такива въпроси.

Натрапчивата идея да се разшири понятието за сексуалното и репродуктивното здраве, включвайки аборта и опита за налагането му навсякъде, разкрива коварността на методите, използвани от тези, които се опитват да разкрасят действителността. Тези евфемизми, предназначени да заглушат съвестта, не могат да бъдат по-груби, насилието срещу жените – по-жестоко, а настоящата стратегия – по-плачевна.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Бившият генерален секретар на ООН, Кофи Анан, казва в едно свое изявление, че насилието срещу жените е може би най-срамното нарушение на правата на човека, че то не се ограничава от географско положение, култура или благосъстояние и че докато това продължава, не можем да твърдим, че извършваме какъвто и да е напредък към равенството, развитието и мира. За съжаление, тези думи са в сила и днес, повече от всякога. Днес дискриминацията въз основа на пола продължава да съществува в развития свят и в Европа, защото представлява структурен проблем с тежки последици по отношение на неравните възможности. Днес все още съществуват различия между жените и мъжете, що се отнася до образованието, езика, разпределението на домашните задължения, достъпа до работа и изпълнението на професионалните задължения. Считаю, че достъпът до работа и професионалното развитие, независимо дали в частния сектор или в обществените услуги, или дори в политиката, следва да се основава на заслугите и качествата на личността, независимо от пола. Въпреки това гласувах против резолюцията поради включването на чувствителни въпроси, като аборта, които подлежат на уреждане във всяка държава-членка поотделно.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) Приемането на настоящата резолюция в Парламента беше от съществена важност, въпреки консервативното желание на десните да осуетят това, тъй като обхваща важни за жените права. Въпреки известни слабости, в доклада успешно са изтъкнати значими въпроси, като необходимостта от отпуск по бащинство, който се свързва с отпуска по майчинство, въпросът за сексуалните и репродуктивни права и необходимостта да се засили борбата срещу неравенството и дискриминацията на работното място, насилието и трафикът на жени и момичета, бедността и финансовата зависимост и зле платената работа, на които са подложени много жени.

Беше важно още веднъж да покажем одобрението си за идеята, че „жените трябва да разполагат с контрол върху сексуалните и репродуктивните си права, по-специално благодарение на улеснен достъп до противозачатъчни средства и аборт“.

Настоящата резолюция има особен отзвук в навечерието на стогодишнината от Международния ден на жената и 15-ата годишнина на Платформата от Пекин. Нека се надяваме, че ще бъде приложена на практика.

Bruno Gollnisch (NI), *в писмена форма*. – (FR) Да, жените се сблъскват с особени трудности. Както обикновено се случва в нашия Парламент обаче, първоначалното намерение беше добро, но впоследствие доведе до един изкривен анализ и безумни предложения.

Настоящият доклад представлява карикатура на европейското общество, белязано от ежедневна и системна враждебност към жените: политиките за възстановяване са очевидно сексистки, защото клонят към подпомагане на секторите, в които са заети предимно мъже; такива са и строгите бюджетни политики поради това, че засягат сектора на обществените услуги, в който са заети повече жени... В противовес на това съществува пълно мълчание по отношение на последиците от масовото присъствие в Европа на имигранти, чиято култура и навици са на светлинни години от нашите ценности и разбирания и които третират жените като по-низши.

Не се говори и за отрицателните последици от вашите приказки за пълен егалитаризъм: жените постепенно губят специфични и законни социални права, придобити при признаването на ролята им на майки. Накрая, мълчи се и относно плащанията за отглеждане на дете, които са единственият начин да се предостави на жените възможност за избор между професионалния и семейния живот или за тяхното съвместяване.

И накрая, като виждам как мнозина наши колеги биват обземани от истерия, налагайки повсеместно и задължително аборт, който е издигнат до равнището на основна ценност за Европа по пътя към колективно самоубийство, започвам – въпреки собствените си убеждения – да съжалявам, че техните майки не са абортирали.

Jacky Hénin (GUE/NGL), в писмена форма. – (FR) Въпреки че твърдо се противопоставям на всички отрицателни мерки на ЕС – а те са множество – давам своята подкрепа, когато нещата вървят в правилната посока. Така в настоящия доклад се отправят силни призови (особено към Европейската комисия) относно неравното третиране, на което са подложени жените, въвеждането на отпуск по бащинство, обявяването на година за борба с насилието над жени и правото на улеснен достъп до противозачатъчни средства и аборт. В доклада се подчертава също така, че жените трябва да имат безплатен достъп до консултации относно аборта.

Следователно причината да гласувам в подкрепа на доклада е постигнатият напредък, но все пак е необходимо той да се отрази в по-голяма степен в практиката.

Мога само да съжалявам за отказа на мнозинството в Парламента да подкрепи създаването на европейска харта за правата на жените, Европейска обсерватория за насилието по полов признак и „Международен ден на равенството в заплащането“. По подобен начин Парламентът не направи опит за решаване на въпроса за дълбоките причини за това неравенство, лежащи в основата на системата за пазарна икономика, която се прилага в Европа всеки ден.

Ian Hughton (Verts/ALE), в писмена форма. – (EN) Равенството между половете е основно право в рамките на ЕС, заложено в Договора за Европейския съюз. Същевременно обаче съществуват неприемливи случаи на неравенства в широк кръг от области. Ясно е, че огромни проблеми остават нерешени и това налага институциите на ЕС да работят за установяването и решаването на тези въпроси, в която и част на Съюза да съществуват.

Gunnar Hökmark, Christofer Fjellner и Anna Ibrisagic (PPE), в писмена форма. – (SV) Днес, 10 февруари 2010 г., шведските консерватори гласуваха против доклада относно равенството между жените и мъжете през 2009 г. (A7-0004/2010). Макар да споделяме желанието на докладчика да повиши равенството между жените и мъжете в Европа, не считаме, че намесата в суверенитета на държавите-членки чрез искания за така наречения бюджет, съобразен с равенството на половете, чрез приканването на държавите-членки да не орязват социалните обезщетения и чрез налагането на квоти чрез закон, е правилната насока. Равенството трябва да бъде постигнато на индивидуално равнище, разширявайки възможностите за повлияване на личното положение – не чрез законодателство на европейско равнище и политически жестове, като специални дни, допълнителни органи на ЕС и европейска харта за правата на жените. Вече съществува харта на ЕС за гражданските свободи и правата на човека, която беше повторно утвърдена в Договора от Лисабон и която се отнася и за жените. Трябва да застанем зад принципа на субсидиарност. Ето защо при последното гласуване дадохме своя глас против доклада, въпреки че, естествено, той съдържа и становища, с които сме съгласни. Например изцяло подкрепяме това, че жените трябва да разполагат с контрол върху сексуалните и репродуктивните си права.

Monica Luisa Macovei (PPE), в писмена форма. – (EN) Гласувах в подкрепа на съображение Ч и по-голямата част от параграф 38, въздържайки се относно част от параграф 38, по следните причини:

Като основен принцип, сексуалните и репродуктивни права на жените трябва да бъдат зачитани, особено във връзка с равенството между жените и мъжете, което се гарантира от Хартата на основните права на ЕС (член 23).

Въпреки това считам, че жените следва да се научат да се предпазват от нежелана бременност; с други думи, когато съществува улеснен достъп до противозачатъчни средства и специализиран съвет, абортът бива по-трудно оправдан.

Мнозинството от избирателите ми в Румъния щяха да бъдат разочаровани, ако бях гласувала по друг начин. Освен това все още помним миналото – както беше подчертано в доклада от 2006 г., възложен от президента на Румъния – когато Комунистическата партия предприе драконовски мерки срещу аборт с цел да осигури контрол на партията върху личния живот на жените. Много жени загинаха вследствие на незаконен аборт, извършен без медицинска помощ.

Erminia Mazzoni (PPE), *в писмена форма.* – (IT) Напълно подкрепям водещият принцип на резолюцията, чиято ценност се изразява и в становището, че дебатът за демографските промени е свързан с дебата за необходимите мерки за борба с въздействието от икономическата и финансова криза върху пазара на труда.

Нашият анализ на напредъка във връзка с целите от Лисабон не е обнадеждаващ и поради това приветстваме призива, изразен в резолюцията, за ускоряване на законодателните промени в държавите-членки, по-строги процедури при нарушения и насърчаване на по-голямо участие на жените в основните сектори на пазара на труда, което отразява постигнатите от тях цели по отношение на обучението.

Предвид това съм принудена да изкажа своето крайно неодобрение, което вече изразих по време на гласуването, относно вредната идея да се насърчават абортите чрез осигуряване на поощряващи условия за свободен достъп до прекъсване на бременността.

Становището, че жените трябва да могат да разполагат с улеснен достъп до аборт, за да възстановят своето право на сексуална свобода, не само е в противовес на общия морал, но също така противоречи на принципите, заложили в съображение Щ, което гласи, че насърчаването на „по-висока раждаемост, за да се отговори на бъдещите потребности“, има основополагаща роля в Европа. Оставам вярна на принципа за насърчаване на отговорна сексуална култура.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (FR) Жените са главните жертви на икономическата и социалната криза, породена от неолибералната политика на Европейския съюз. Благодарение на кризата броят на несигурните работни места и принудителната заетост на непълно работно време се увеличава. Обществото ни е все още изцяло подчинено на патриархата. Сега то е белязано от мощното завръщане на безелите на религията, а жените вечно са основните жертви на тези промени.

Поради това със задоволство отбелязваме решението на Европейския парламент да постави на дневен ред такъв основен въпрос, какъвто е равенството между жените и мъжете. Въпреки това обаче е жалко, че докладът не се съсредоточава върху неравенството в същността на неолиберализма. Именно неолиберализмът е отговорен за проблемите на жените и задълбочаването на неравенството между половете, и въпреки това намира начин да процъфтява.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Неравенствата между жените и мъжете на различни равнища – професионално, секторно или по отношение на различните стереотипи, в течение на годините бяха замъглени. Въпросът за равенството между жените и мъжете в Европейския съюз става все по-актуален и въпреки съществуващите случаи на дискриминация ставаме свидетели на много положителни резултати.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма.* – (DE) Въпреки многото подобрения по отношение на равните възможности за жените, все още има много работа по този въпрос. Един от най-належащите проблеми е осигуряването на по-голяма подкрепа за съвместяването на професионалния и семейния живот, което за мнозина жени, особено за самотните майки, е непреодолима пречка. Фактът, че на мъжете все още по-често биват поверявани отговорни постове, доказва, че равенството на работното място може да бъде постигнато единствено чрез промяна в отношението, а не чрез налагането на квоти, най-вече поради това, че квотите са спорни по своята същност и могат да доведат до конфликти. Поради това, че настоящият доклад не разглежда критично въпроса за интегрирания подход на равенство между мъжете и жените, гласувах против.

Мария Неделчева (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Резолюцията относно равенството между жените и мъжете в Европейския съюз според мен е напълно балансирана и поздравявам г-н Tarabella за свършената работа и постигнатия резултат. Днес все още съществуват крещящи неравенства между жените и мъжете в областта на заетостта, особено по отношение на разликата в заплащането или пък постигането на равновесие между професионалния и семейния живот. В тази област са необходими допълнителни усилия.

Освен това, относно защитата на сексуалните и репродуктивните права, от съществена важност е жените да разполагат с достъп до противозачатъчни средства и аборт. Жените трябва да имат пълна физическа автономия. Ето защо гласувах в подкрепа на мерките, свързани със защитата на тези права.

Накрая, гласувах против предложението за създаване на европейска харта за правата на жените, защото след влизането в сила на Договора от Лисабон, Хартата на основните права, която включва правата на жените, представлява неразделна част от договорите. Хартата е правно обвързваща и предоставя възможност на жените да бъдат защитавани така, както и мъжете.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *в писмена форма.* – (RO) През 1967 г. в Румъния беше приет указ за забрана на абортите, което означаваше, че жените губят правото си да избират дали да продължат бременността си

или да я прекратят. Тази забрана оказа дълбоко травмиращо въздействие върху румънското общество и ни накарва да осъзнаем колко опасно по своята същност е подобно решение.

Жените трябва да разполагат с контрол върху своите сексуални и репродуктивни права. По тази причина гласувах в подкрепа на всички аспекти, свързани с улеснения достъп до противозачатъчни средства и аборт, заложили в доклада Tarabella, и в подкрепа на доклада като цяло.

Aldo Patriciello (PPE), *в писмена форма*. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, сложният характер на разглеждания днес доклад вече пролича по време на работата в комисията по правата на жените и равенството между половете, където в резултат на смехотворното мнозинство от три гласа и масовото отсъствие на членовете на ЕП докладът беше приет.

Считам, че от 1975 г. съществува ефективно законодателство в областта на закрилата на жените. Вместо да се борим да измисляме нови директиви, считам, че следва да гарантираме цялостното прилагане на съществуващото законодателство от страна на правителствата.

Поради това, макар че не бих искал да гласувам против доклада, който със сигурност съдържа положителни аспекти, предпочитам да се разгранича от други аспекти и да подчертая неодобрението си относно някои становища, особено тези, засягащи аборта, който ние, католиците, естествено не сме склонни да приемем.

Cristian Dan Preda (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Въпреки че съм против аборта, гласувах против параграф 38, защото може да се тълкува като насърчителен по отношение на тази практика. Подкрепям също така улесняването на достъпа до противозачатъчни средства и образование по тези въпроси, тъй като това е най-добрият начин за избягване на нежелана бременност. От друга страна, смятам, че има общности, които по редица причини искат да задържат властта върху контрола на абортите на национално равнище и това следва да им бъде позволено. Това е област, в която трябва да бъде приложен принципът на субсидиарност. Не смятам, че разискването на този въпрос в доклада относно равенството между жените и мъжете в Европейския съюз е най-доброто решение.

Evelyn Regner (S&D), *в писмена форма*. – (DE) Гласувах в подкрепа на доклада относно равенството между жените и мъжете в Европейския съюз, защото е в съответствие с основното ми убеждение, че жените имат неограниченото право на автономност, особено по отношение на сексуалните и репродуктивните им права, както и на улеснен достъп до противозачатъчни средства и аборт. Тези права представляват съществена част от същността и представата за модерно европейско общество.

Alf Svensson (PPE), *в писмена форма*. – (SV) На вчерашното гласуване не подкрепих доклада относно равенството между жените и мъжете. Главно поради това, че според мен много от становищата в доклада противоречат на принципа на субсидиарност, например по въпроса за квотите. Въздържах се от гласуване по съображение 4 и параграф 38, който се отнася до достъпа на жените до аборт. Според мен настоящата формулировка би нарушила принципа на субсидиарност. Смятам, че по начало на равнище ЕС не бива да отделяме време за въпроси, които отделните държави-членки имат правото да решават на национално равнище. Естествено, подкрепям шведското становище по въпроса – а именно, че решението относно аборта е в основата си решение на засегнатите жени, а не на законодателите.

Nuno Teixeira (PPE), *в писмена форма*. – (PT) В настоящия момент Европейският съюз се намира в период на голяма икономическа, финансова и социална криза, която оказва сериозно въздействие върху професионалния и личния живот на жените. Професионалната сегрегация, разликата в заплащането и трудностите при постигането на равновесие между професионалния и личния живот представляват пречки за пълноценното участие на жените на пазара на труда. Въпреки подобренията на работното място и нарастващия брой жени, заемащи отговорни постове, все още има необходимост от по-широка осведоменост по въпросите на равното третиране. Трябва да приветстваме настоящия доклад, тъй като ни предоставя възможността да начертаем отново насоките във връзка с премахването на различията между жените и мъжете на пазара на труда. Само тогава ЕС ще може да постигне своите цели за растеж, работни места и сближаване. Въпреки това включването на разпоредби относно „сексуалните и репродуктивните права“ в доклад, който се появява в условия на икономическа криза и който засяга предимно въздействието на тази криза върху условията на труд на жените и мястото им в обществото, е неуместно. Поради гореспоменатите причини и предвид това, че предложените изменения на параграф 38, който подкрепих и смятам за основен в доклада, не бяха одобрени, гласувах против доклада относно равенството между жените и мъжете в Европейския съюз.

Thomas Ulmer (PPE), *в писмена форма*. – (DE) Гласувах против доклада, защото убежденията ми не ми позволяват да приема неограниченото право на аборт и репродуктивна свобода. Според мен правото на живот е основно право, което трябва да бъде защитавано и зачитано във всички случаи. Останалата част от доклада

е напълно приемлива и показва, че Европа е постигнала напредък по отношение на равенството за жените. Друга положителна характеристика е фактът, че се отдава по-голямо значение на семейните отговорности.

Marina Yannakoudakis (ECR), *в писмена форма*. – (EN) Групата на Европейските консерватори и реформисти (ECR) подкрепя най-категорично равенството между жените и мъжете, особено принципа за равно заплащане и равни възможности на работното място. Групата ECR взе решение да гласува в подкрепа на параграфите в полза на равенството. Въпреки това групата ECR гласува против настоящата резолюция по две конкретни причини. Първо, ние сме против всеки законодателен акт, който допуска, че здравето, образованието и репродуктивните права на жената представляват отговорност не на държавите-членки, а на Европейския съюз. Второ, групата ECR изцяло подкрепя необходимостта от разпоредби за майчинството и бащинството, но решихме да се въздържим от подобни позовавания в настоящия доклад, защото сме против всяка семейна политика, диктувана на равнище ЕС – такива въпроси трябва да се решават от националните правителства.

Anna Záborská (PPE), *в писмена форма*. – (FR) Гласувах против настоящата резолюция. Тя по-скоро разделя, отколкото обединява жените и мъжете. Няма нищо безобидно във формулировката на параграф 38: „жените трябва да разполагат с контрол върху сексуалните и репродуктивните си права, по-специално благодарение на улеснен достъп до противозачатъчни средства и аборт“. Докладчикът също така настоява жените да получават достъп до безплатна консултация за аборт. Въпросът за аборта обаче е от компетентността единствено на държавите-членки. Тъй като настоящата резолюция не е правно обвързваща, не може да бъде използвана за упражняване на натиск за либерализиране на аборта. При това положение Парламентът призовава за противопоставяне на стереотипите, свързани с пола, особено относно семейните задължения на жените и мъжете. Резолюцията настоява върху важната роля на структурите за прием на деца в предучилищна възраст, услугите за грижа за децата, възрастните хора и други лица в зависимо положение. По този начин Парламентът се стреми да разруши семейството като естествена среда за общуване и солидарност между поколенията. Настоящата резолюция не предлага никаква добавена стойност за жените и мъжете или за Съюза. Жалко, защото уважението към хората, които са различни, и насърчаването на равни възможности за жените и мъжете са истинско социално предизвикателство.

Artur Zasada (PPE), *в писмена форма*. – (PL) Гласувах против настоящата резолюция. Докладчикът, г-н Tarabella, не е взел под внимание националния елемент. Моралът е част от светогледа, втъкан в правната система на всяка държава. Опитът да се въведе в полското законодателство възможността за неограничен достъп до аборт не е естествен и очевидно това ще породи противопоставяне. Действайки по съвест и вземайки под внимание действащата в Полша нормативна уредба, гласувах против резолюцията. По този начин отправям ясно послание за това, че съгласно принципа на субсидиарност единствено самите 27 държави-членки могат да уреждат нормативно такива чувствителни въпроси.

Предложение за резолюция B7-0069/2010

Luís Paulo Alves (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Като цяло гласувах в подкрепа на предложението за резолюция относно стратегическите цели на ЕС за 15-ото заседание на Конференцията на страните по Конвенцията за международната търговия със застрашени видове от дивата фауна и флора (CITES). Освен това подкрепих измененията за включване на червения тон в приложение I на CITES в съответствие с неотдавнашните препоръки на ad hoc комитета на Организацията на ООН по прехраната и земеделието (ФАО), подкрепящи съобщението за включване на червения тон в приложение I на CITES. Вследствие на това Генералната асамблея на Международната комисия за опазване на риба тон в Атлантическия океан (ICCAT) разпреди значително намаляване на риболова на червен тон с 13 500 т и Европейската комисия изказа още веднъж своята загриженост относно намаляването на ресурсите от риба тон и се ангажира да проведе по-надеждни научни изследвания.

Осъзнавам, че загубата на биологичното разнообразие е сериозен световен проблем и считам, че и други животински видове следва да подлежат на предложения за опазване. Според мен тази конференция е от решаваща важност за оцеляването и устойчивостта на редица видове. Накрая, смятам, че пълната забрана на международната търговия с риба тон – включването ѝ в приложение I – би било преждевременно, тъй като би породило криза в сектора, без да се основава на конкретни факти.

John Attard-Montalto (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Във връзка с резолюцията относно стратегическите цели на Конференцията на страните по Конвенцията за международната търговия със застрашени видове от дивата фауна и флора (CITES) гласувах против забраната на риболова на червен тон. Причината е, че това ще се отрази твърде негативно върху поминъка на малтийските рибари. Мнозинството от рибарите в Малта не са в състояние да ловят други видове риба и в други риболовни зони поради традиционния метод на риболов.

Също така считам, че критериите за включване в списъка на CITES не са спазени, що се отнася до червения тон.

Liam Aylward (ALDE) *в писмена форма.* – (GA) Гласувах в подкрепа на доклада относно Конвенцията за международната търговия със застрашени видове от дивата фауна и флора (CITES). Растителните и животинските видове изчезват хиляда пъти по-бързо в сравнение с естествения ход. Човешката дейност допринася за ускореното изчезване на видовете и застрашава биологичното разнообразие. CITES е основен инструмент в международната борба с основните заплахи за биологичното разнообразие, незаконната търговия, както и за въвеждане на съответен регламент относно търговията с видове от дивата флора и фауна.

Подкрепям тези, които искат да се засили ангажираността на международните правоприлагащи органи в борбата срещу престъпленията спрямо дивата природа и срещу заплахите, които могат да възникнат вследствие на електронната търговия. Освен това подкрепям препоръката да се засилят звената на тези органи за борба срещу такива престъпления.

Бих искал да обърна внимание на бъдещото въздействие на мерките на CITES върху заетостта в бедните селски региони, както и върху тези, чийто поминък зависи от търговията с определени видове. Трябва да продължаваме да подпомагаме тези държави в прилагането на списъка на CITES, така че да можем да работим съвместно с тези, които са зависими от дивата флора и фауна в своите региони.

Christine De Veyrac (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Европейският парламент призовава за пълна забрана на търговията с червен тон в международен мащаб. Като избран представител на региона Sète, не подкрепих тази мярка: досега няма съгласие относно забраната нито сред учените, нито сред природозащитните организации, бих добавила. В случай че все пак тази радикална забрана бъде приета през март на международната конференция в Доха, ще призова Европейската комисия да не блокира финансовата компенсация, която държавите-членки може да се наложи да изплатят на рибарите. През последните години рибарите положили значителни усилия, спазвайки все по-ограничените квоти, модернизирайки пловачките си съдове и т.н. Би било неправилно в бъдеще да ги заставяме да сменят професията си, без да им бъде отпусната значителна финансова помощ.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма.* – (PT) Гласувах в подкрепа на резолюцията, озаглавена „Стратегическите цели на Конференцията на страните по Конвенцията за международната търговия със застрашени видове от дивата фауна и флора (CITES)“, тъй като защитата на биологичното разнообразие трябва да бъде задълбочена в рамките на следващата Конференция на страните по Конвенцията за международната търговия със застрашени видове от дивата фауна и флора. Биологичното разнообразие е жизненоважно за благоденствието и оцеляването на човечеството. Трябва да действаме амбициозно и да изискаме защита на всички видове, които са застрашени от изчезване.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Конвенцията за международната търговия със застрашени видове от дивата фауна и флора (CITES) е най-всеобхватното действащо споразумение за опазване на дивата природа в световен мащаб. Конвенцията цели предотвратяване на прекомерната експлоатация на дивата флора и фауна под влиянието на международната търговия. Поради това от основна важност е Европейският съюз да вземе дейно участие на 15-ата Конференция на страните през месец март.

Осъзнавам значението на опазването на застрашените видове за съхраняването на биологичното разнообразие на планетата и екологичното равновесие и отчитам факта, че устойчивото развитие предполага разумно използване на природните ресурси, без да се възпрепятстват дейностите, необходими за развитието.

Ето защо, когато обсъждаме промените в приложенията на CITES, осъзнавам също така колко е важно да бъде гарантирана достатъчна защита на застрашените видове от дивата флора и фауна, без да бъдат заплашени или оставени без внимание дейностите, които осигуряват икономическата и социална жизнеспособност на много общности.

João Ferreira (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (PT) Конвенцията за международната търговия със застрашени видове от дивата фауна и флора (CITES) е важно средство за опазване на застрашените видове от дивата флора и фауна, особено тези, които представляват търговски интерес и следователно тяхната популация трябва да бъде насърчавана и защитавана. Разбираме, че решенията относно измененията на настоящата конвенция, включително приложенията към нея, са от съществена важност, тъй като ни позволяват да потвърдим и отдадем дължимото внимание на доказаните промени по отношение на консервационния статус на определени видове. Те трябва да са подкрепени с данни и потвърдени научни становища. Не считаме, че предложението за включване на червения тон (*Thunnus thynnus*) в приложение I на CITES е оправдано, предвид наличните данни. Необходимо е да си припомним, че по време на последното заседание на Международната комисия

за опазване на риба тон в Атлантическия океан (ICCAT) през ноември 2009 г. експерти изразиха становището, че видовете са били подложени на прекомерен улов, но без това да налага необходимост от пълна забрана на улова. Препоръките бяха за значително намаляване на улова, който беше ограничен между 8 000 т и 15 000 т, като се определи лимит от 13 500 тона. При тези обстоятелства считаме, че следва да изчакаме оценката и препоръката на експертите и през 2010 г. да следим ситуацията отблизо.

Françoise Grossetête (PPE), *в писмена форма*. – (FR) Гласувах в подкрепа на настоящата резолюция. Една от целите ѝ е опазването на червения тон – основен елемент в равновесието на биологичното разнообразие на морската среда.

Забраната за международна търговия с червен тон ще подпомогне опазването на ресурсите от червен тон, застрашени от прекомерния улов.

Въпреки това Европа ще трябва да провери мерките, предприети от трети страни, защото какво обяснение ще даде на нашите рибари в Европа на факта, че японски, либийски и тунизийски риболовни кораби съвсем законно ограбват ресурсите ни от червен тон?

Освен това трябва да се съсредоточим върху договарянето на организацията на изключителна икономическа зона, която ще даде възможност дребномащабният риболов да продължи, при условие че не застрашава ресурсите.

Sylvie Guillaume (S&D), *в писмена форма*. – (FR) Гласувах в подкрепа на забрана относно търговията с червен тон и вследствие на това на промишлеността, свързана с рибата тон, както е предвидено в изменение, подписано също и от мен, което отчасти беше прието. Червеният тон следва да бъде вписан в приложение I на Конвенцията за международната търговия със застрашени видове от дивата фауна и флора (CITES), предмет на обща дерогация за вътрешна търговия, така че крайбрежният дребномащабен риболов да може да продължи при по-строг контрол на незаконния улов. Следва да обърнем внимание не само на застрашените видове, запасите от които са намалели с 60% през последните 10 години, но и да създадем разпоредби за оказване на съществена помощ на рибарите и корабособствениците, които ще бъдат засегнати от тази мярка. Това е належащо.

Danuta Jazłowiecka (PPE), *в писмена форма*. – (EN) Гласувах „за“ вписването на червения тон в приложение I на CITES, тъй като мнозинството от членовете на ad hoc експертната група на Организацията по прехраната и земеделието (ФАО) са на мнение, че наличните доказателства подкрепят това предложение. Този вид, при който има забележим спад, е подложен на свръхулов и е застрашен от свръхексплоатация за нуждите на международната търговия. Ето защо отговаря на критериите за вписване в приложение I на CITES.

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (ES) Настоящата ситуация по отношение на червения тон е неустойчива и неговото оцеляване може да бъде гарантирано единствено чрез намаляване на квотите. Трябва да добавя, че тези квоти винаги са надвишавали препоръчаните от научната общност граници. Включването на червения тон в приложение I на Конвенцията за международната търговия със застрашени видове от дивата фауна и флора (CITES) и последващата забрана за международна търговия с този вид е решение, което най-добре гарантира възстановяването на вида. Въпреки това следва да подчертаем, че някои сектори на риболовната промишленост са постъпвали отговорно, спазвали са квотите и са се приспособили към всички изисквания, установени в последните години. Поради това гласувах в подкрепа на вписването на червения тон в приложение I на CITES съобразно окончателно приетите условия: изменение на регламент (ЕО) № 338/97 на Съвета, установяващо обща дерогация за вътрешната търговия; финансова подкрепа от страна на Европейския съюз за засегнатите собственици на кораби, както и по-строг контрол и наказания за целите на борбата с незаконния, нерегламентиран риболов. Освен това гласувах в подкрепа на отлагането с 18 месеца на включването на червения тон в приложение I, предмет на независим научен доклад. Това предложение не беше прието.

Erminia Mazzoni (PPE), *в писмена форма*. – (IT) Днес, на 10 февруари 2010 г., Европейският парламент беше призван да изрази становището си относно стратегическите цели на ЕС за 15-ото заседание на Конференцията на страните по Конвенцията за международната търговия със застрашени видове от дивата фауна и флора (CITES), което ще се състои в Доха (Катар) от 13 до 25 март 2010 г. Въпреки че ролята на Парламента е просто консултативна, сметнах за важно подписването и гласуването на изменението, целящо да се предотврати включването на червения корал в приложение II на конвенцията, което би причинило значителен спад в риболова и търговията с червения корал, който е застрашен вид. Включването на *Corallium spp* в приложение II действително изглежда прекалено предпазлива мярка и това е недостатъчно потвърдено с научни изследвания. Освен това икономическото и социалното въздействие, което би оказала тази мярка върху италианската икономика, в частност в някои региони в южна Италия, предизвиква силна тревога у мен

и ме подтикна да гласувам в подкрепа на това изменение. Всъщност счетох за по-целесъобразно да бъде предоставено повече време на нашите предприятия в този сектор, за да реструктурират своята продукция и така да останат конкурентоспособни на пазара.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (FR) Червеният тон е застрашен от изчезване вследствие на липсата на контрол, що се отнася до превишаване на разрешените количества за улов на този ресурс. Днес забраната за търговия с този вид изглежда неизбежна. Тя е насочена към неговото опазване. Като осъзнават този проблем, мнозина рибари, особено френските рибари, в продължение на години са полагали всички усилия, за да приведат плавателните си съдове в съответствие с нормативните изисквания и да спазват риболовните квоти, необходими за гарантиране на оцеляването на червения тон. Тези рибари, вече сериозно засегнати от кризата, ще бъдат главните жертви на подобна мярка, необходимостта от която е наложена от незаконния риболов и нелегалните промишлени мрежи. Те не могат да бъдат оставени сами в техните усилия.

Не можем да искаме от тях да се жертват в името на планетата, докато в същото време големите сили в Копенхаген показват отстъпление по този въпрос. Затова принципът на ООН за съвместна отговорност по отношение на проблемите на околната среда трябва да бъде приложен и усилията, полагани от рибарите, трябва да бъдат компенсирани от Европейския съюз. Освен това създаването от страна на Франция на обособена изключителна икономическа зона в Средиземно море ще даде възможност да се осигури убежище за ресурсите, като същевременно бъде съхранен дребномащабният риболов, съобразен с екологичното равновесие.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Европейският съюз трябва да присъства на 15-ото заседание на Конференцията на страните по Конвенцията за международната търговия със застрашени видове от дивата фауна и флора (CITES) с ясно поставени цели за застрашените видове, които имат нужда от защита. CITES е от решаваща важност за опазването на дивите видове и има за цел предотвратяването на тяхната прекомерна експлоатация за целите на международната търговия.

Willy Meyer (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (ES) Въздържах се при гласуването относно резолюция B7-0069/2010 във връзка със стратегическите цели на ЕС за 15-ото заседание на Конференцията на страните по Конвенцията за международната търговия със застрашени видове от дивата фауна и флора (CITES), защото считам, че червеният тон не бива да бъде включван в приложение 1 на CITES. Това би довело до преустановяване на традиционните техники за устойчив риболов, докато всъщност вината за намаляването на запасите е в промишлените кораби, оборудвани с мрежи гъргър. Призовавам за потвърждаване на ролята, която всеки риболовен метод има в тревожната ситуация относно червения тон при ново, по-справедливо разпределение на квотите и по-строги мерки.

Поради това традиционните риболовни методи следва да бъдат насърчавани; те осигуряват поминъка на хиляди хора и са много по-избирателни. Нека бъдем честни: има огромна разлика между техниките, използвани в промишления и в традиционния риболов. Искам да наблегна на важността на опазването на червения тон, но е необходимо също да намерим равновесието, което ще гарантира запазването на вида без тежки последици за техниките на средиземноморския риболов, като например така наречената техника *almadraba*.

Frédérique Ries (ALDE), *в писмена форма.* – (FR) Настоящата резолюция относно CITES се отнася до основния въпрос за видовете, застрашени от изчезване: насочена е към постигането на единодушие в Европа относно забраната за международна търговия с червен тон. Изправени пред враждебно настроените към тази забрана рибари, учени и експерти по околната среда дават знак за тревога. При сегашното развитие на нещата, въпреки решителните усилия, положени през последните години, червеният тон може чисто и просто да изчезне в рамките на следващите три години. Италия вече прояви разбиране, приемайки мораториум от 2010 г., Франция направи същото, но много по-двусмислено, защото става дума за 18-месечен период за „оценяване на състоянието на ресурсите“. Що се отнася до Испания и Малта, тяхното мълчание е осъдително. Въпросът все пак е спешен и единствено радикални мерки могат да спомогнат за възстановяването на ресурсите. Също така това е единственият начин да бъде защитен поминъкът на рибарите в средносрочен и дългосрочен план.

Настоящата резолюция не цели цялостна забрана на риболова на червен тон, нито е причина тази риба да изчезне от менюто ни. Дребномащабният и спортният риболов ще останат разрешени. Мярката за забрана за международна търговия би трябвало да е достатъчна за опазването на вида, при условие че 80% от червения тон, уловен в Средиземно море, се изнася директно за Япония.

Bart Staes (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (NL) Гласувах „за“, макар да смятам, че първоначалният доклад на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните беше по-добър, особено по отношение на червения тон. Важно е обаче Съветът и Комисията да разберат посланието на Парламента, че подкрепяме включването на червения тон в приложение I на CITES. Бих предпочел да не се включват трите

условия, съставени по време на пленарното заседание, но подкрепих изменението, с което се предлага подпомагане на засегнатите риболовни общности.

Освен това Комисията и държавите-членки имат нашата подкрепа относно опитите им да прехвърлят полярните мечки от приложение II в приложение I на CITES.

Важно условие във връзка с Комисията и държавите-членки е да спрат действията на Танзания и Замбия за прехвърляне на африканския слон от приложение I в приложение II на CITES с цел търговия. Парламентът също настоява за отхвърляне на предложенията африканските слонове да бъдат преместени в това приложение, поне докато стане възможно изготвянето на съответна оценка на въздействието на еднократната продажба през ноември 2008 г., извършена от Ботсуана, Намибия, Южна Африка и Зимбабве, тъй като са налице все повече сигнали за засилване на незаконната организирана търговия с продукти от тези животни на територията на Африка.

Dominique Vlasto (PPE), в писмена форма. – (FR) Научните доклади относно състоянието на ресурсите от червен тон будят тревога: неконтролираният промишлен риболов сериозно е засегнал запасите. Подобен промишлен и международен риболов представлява заплаха за традиционния крайбрежен риболов в Средиземно море. Належашо е да се въведе политика за международна забрана на промишления риболов на червен тон с оглед предотвратяването на екологична катастрофа, двойно по-тежка поради икономическата криза в сектора на рибарството. Искането ми е да се съгласуват две основни неща: ефективната защита на червения тон с цел оцеляването му и бъдещото му място в търговията и подкрепата за европейските крайбрежни рибари, чиито поминък отчасти зависи от тази търговия. Ето защо подкрепям включването на червения тон в приложение I на CITES, за да бъде предотвратена експлоатацията му и неговото изчезване, при следните условия: да се изготвят научни оценки с оглед установяване на точното състояние на биомасата на този вид; да се окаже икономическа и социална подкрепа на европейските участници в сектора на рибарството; и преди всичко, да се въведе дерогация по отношение на вътрешната търговия с червен тон с оглед да се подпомогнат малките промишлени предприятия и да се запази дребномащабния крайбрежен риболов, който представлява традиционна дейност в Средиземно море.

Anna Záborská (PPE), в писмена форма. – (FR) Вашингтонската конвенция относно международната търговия със застрашени видове от дивата фауна и флора (CITES) е международно споразумение между държави. Всички държави-членки са страни по него. Неговата цел е да гарантира, че международната търговия със застрашени видове от дивата флора и фауна не застрашава оцеляването на видовете. Международната търговия със застрашени видове се оценява на милиарди долари годишно, като включва стотици милиони видове растения и животни. За съжаление, Европейският съюз е един от основните пазари за незаконна търговия с видове от дивата флора и фауна. Съществуването на споразумение, гарантиращо устойчивата търговия, е от съществена важност с оглед съхраняването на тези видове за бъдещите поколения. В рамките на ЕС националното законодателство във всяка държава-членка се различава. С цел осигуряването на по-добра защита на видовете от дивата флора и фауна следва да пристъпим към съгласуване на действията на държавите-членки и европейските институции, за да гарантираме, че законодателството на ЕС относно търговията с видове от дивата флора и фауна се спазва. Освен това Съюзът следва да застане и зад останалите страни по CITES. Ето защо гласувах в подкрепа на настоящата резолюция.

Предложение за резолюция B7-0067/2010

Elena Băsescu (PPE), в писмена форма. – (RO) Гласувах в подкрепа на доклада за напредъка на Хърватия за 2009 г. Смятам, че това е един балансиран доклад, който описва напредъка на Хърватия при изпълнението на критериите за присъединяване към Европейския съюз. След като преговорите бяха блокирани за повече от девет месеца, те бяха възобновени през октомври 2009 г. Хърватия трябва да продължи провеждането на реформите и приемането на европейското законодателство с оглед успешното приключване на преговорите в края на тази година. Докладът посочва и редица проблеми, засягащи процеса на интегриране на Хърватия в Европейския съюз. Европейският парламент насърчава хърватските органи да преодолеят тези пречки и да положат повече усилия за решаване на всички гранични спорове със съседните държави. Докладът, приет от Европейския парламент, включва изменения, които бяха внесени от мен. Тези изменения насърчават Хърватия да продължи усилията си за стимулиране на културното разнообразие. Едно от предложените от мен изменения се отнася до оказване на подкрепа за разработването от страна на Хърватия на проекти за трансгранично сътрудничество, предназначени за постигане на социално, икономическо и териториално сближаване и повишаване на жизнения стандарт на хората, които живеят в граничните региони.

Philip Claeys (NI), в писмена форма. – (NL) Действително ли Парламентът не се е поучил от миналите си грешки? В докладите за България и Румъния също многократно се изразяваше становището, че корупцията е

повсеместна и че действията на полицията и съдебната система са напълно неадекватни. Въпреки това присъединяването на тези държави беше гласувано с одобрение и всички ние сме наясно с последиците. Членството в ЕС и свързаното с него внушително финансиране подпомагат вече съществуващата корупция.

Според мен Хърватия може да бъде допусната да се присъедини, но единствено и само когато е готова и когато корупцията престане да задушава обществото. След приемането на Хърватия – и както чухте, не смятам, че това следва да стане твърде скоро – трябва разширяването да бъде прекратено. Присъединяването на всички балкански държави, както е предвидено в настоящия доклад, според мен е неприемливо.

Mário David (PPE), в писмена форма. – (PT) Прилагането на демократичните принципи е дълъг процес и изисква голяма отговорност от страна на правителството и гражданското общество. Пътят не е лек, той е изпълнен с трудности – ние, португалците, отлично знаем това. Когато това е съпътствано от разпадането на държава, която освен че беше федерална република, се характеризираше със силно централизирано управление и режим на диктатура, чието разпадане доведе до ужасяваща война, която няма да бъде лесно забравена от бъдещите поколения, трябва действително да бъдем истински радостни, както се чувствах аз, и да гласуваме в подкрепа на резолюцията, която съдържа добри новини за напредъка на Хърватия. Въпреки това съзнавам, че остава много работа и без свободна и независима съдебна система нито принципите на правовата държава, нито правата на човека могат да бъдат гарантирани, тъй като няма чужди инвестиции или напредък.

Това се отнася за Хърватия и всяка друга потенциална страна кандидатка. Оценявам също така, че бързината, с която Хърватия напредва по пътя на присъединяването си към ЕС, е наложена от самата нея, тъй като правилата за членство са прозрачни и добре известни. Смятам, че Хърватия може да постигне своите стремежи. Надяваме се преговорите да приключат в рамките на тази година. От наша страна Хърватия може да разчита на пълна подкрепа.

Edite Estrela (S&D), в писмена форма. – (PT) Гласувах в подкрепа на предложението за резолюция относно доклада за напредъка на Хърватия за 2009 г., тъй като считам, че Загреб ще успее да преодолее препятствията, които стоят пред него, и ще съумее да приключи преговорите за присъединяване на страната към Европейския съюз през 2010 г. С оглед на това от решаващо значение е да се ускорят реформите в различните области на достиженията на правото на Общността, както и сътрудничеството с Международния наказателен трибунал за бивша Югославия.

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Хърватия постигна значителен напредък в редица области, което доказва, че не само има качествата на благонадежден партньор на Европейския съюз, но е и силен кандидат за членство. Въпреки трагедията на пострадалите и материалните разрушения в страната по време на кървавия конфликт, възникнал вследствие на разпадането на бивша Югославия, усилията за възстановяване на страната и последователните ѝ действия по пътя към сближаване с ЕС са забележителни.

Макар да остава много работа, особено в секторните области, пределно ясно е, че Хърватия направи достатъчно, за да заслужи мястото си сред държавите-членки и се надявам да се присъедини по-скоро към Европейския съюз.

Надявам се възможното влизане на Хърватия в Европейския съюз да бъде знак за надежда на Балканите и останалите държави в региона, особено Сърбия, да осъзнаят националните и международни предимства и ползи от членството в Европа.

Надявам се също така граничният въпрос със Словения да бъде решен своевременно, тъй като това забавя процеса на присъединяване, и дано се осъществи с най-голяма сериозност, задълбоченост и добра воля.

Livia Járóka (PPE), в писмена форма. – (EN) Бих искала да обърна вашето внимание към един аспект на оценката на напредъка на разглежданите държави, който рядко бива посочван: положението на ромите. Осъзнавайки колко е важно да се установи правна рамка срещу дискриминацията, до 2004 г. ЕС успя да наложи някои действителни подобрения чрез по-строги условия за приемане на нови държави-членки. За мен е радостно, че докладите за напредък са по-скоро критични по отношение на постиженията на тези три държави, посочвайки, че единствено Хърватия е достигнала известно подобрене относно социалното приобщаване на ромите.

Страните кандидатки трябва да се ангажират със своевременното насърчаване на европейската интеграция на ромите, тъй като преговорите за присъединяване предоставят уникална възможност да се стимулира съществена промяна в отношението на държавата към предоставянето на равен достъп на ромите до работни места, образование, жилища и здравеопазване, като се насърчи политическото им участие и се оправомощат гражданските организации на ромите. Всички европейски държави – настоящи и бъдещи членки на

Европейския съюз – трябва да поемат отговорност за съвместни усилия с оглед преодоляването на историческото социално изключване на най-голямото етническо малцинство на континента и да изготвят план за действие на Общността, който да предвижда съответните правни средства, така че да бъдат заставени участниците да изпълняват поетите от тях ангажменти.

Monica Luisa Macovei (PPE), *в писмена форма.* – (EN) Гласувах в подкрепа на изменение 6, защото съм съгласна с това, че правителството на Хърватия трябва да положи допълнителни усилия за намаляване на предразсъдъците и за борба с дискриминацията на всички равнища, включително по отношение на сексуалната ориентация (едно от основанията във връзка с недискриминацията в член 21 от Хартата на основните права на ЕС).

Отношението ми към въпроса за дискриминацията въз основа на сексуалната ориентация, както и дискриминацията въз основа на малцинствена принадлежност, е в съответствие със законодателството на ЕС и други международни закони в областта на правата на човека, с възгледите на мнозина от моите избиратели в Румъния, както и с моите лични убеждения.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (FR) Гласувах против настоящия доклад за напредъка, но не и против Хърватия. Хората в Хърватия не заслужават да бъдат изолирани по никакъв начин. Въпреки това обаче, осъждам евро-либералния диктат, на който са подложени както държавите-членки на ЕС, така и страните кандидатки за членство. Икономическият аспект на критериите от Копенхаген, изискваното либерализиране на пазарите застрашава социалните права на страните кандидатки. Ще подкрепя присъединяването на нови страни единствено когато ЕС насочи регионалната интеграция в полза на всички граждани, които я осъществяват, а не в интерес на капитала, който упражнява контрол и поставя рамка на интеграционния процес, върху който гражданите нямат власт.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Въпреки деветмесечния период на блокиране на преговорите поради граничния спор със Словения, Хърватия положи значителни усилия във връзка с членството в ЕС. Що се отнася до критериите за политическо, икономическо и регионално сътрудничество, Хърватия показва значителен капацитет за изпълнение на изискванията и предварително уговорените условия. Въпреки че ни предстои много работа предвид трудностите по разширяването, приветствам напредъка на Хърватия по пътя към присъединяването ѝ, включително като средство за постигане на мир на Балканите.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма.* – (DE) Хърватия несъмнено е сред кандидатките за присъединяване, извършили най-голям напредък досега. Ето защо би било справедливо преговорите да бъдат ускорени с оглед тяхното приключване през настоящата година. Въвеждането на достиженията на правото на ЕС, разбира се, е основно изискване в това отношение. Докладът подкрепя целите на Хърватия и поради това гласувах в негова подкрепа.

Franz Obermayr (NI), *в писмена форма.* – (DE) Хърватия постигна значителен напредък в много отношения както във вътрешната, така и във външната си политика. Поради тази причина гласувах „за“ предложението за резолюция и подкрепям бързото присъединяване на Хърватия към ЕС.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *в писмена форма.* – (PL) Приехме важна резолюция, оценяваща напредъка на преговорите с Хърватия. От съществено значение е, че настоящата резолюция посочва мерките, необходими за ускоряване на преговорите за присъединяване, така че техническите преговори да приключат през 2010 г. Хърватските органи следва да отделят повече внимание на въпроса за по-добро информироване на обществото относно ползите от членството в ЕС. Присъствието на Хърватия в рамките на единния европейски пазар ще доведе до развитие на търговския обмен, приток на инвестиции и общ икономически растеж.

Подкрепата чрез европейските фондове за обновяване на хърватската икономика, изграждане на инфраструктурата и реструктуриране на земеделието е също от съществено значение. Могат да бъдат приведени редица примери относно ползите за страните, които се присъединиха по време на последните две разширявания на Съюза. Самата принадлежност към обединена Европа със сигурност има значение. Преговорите в областта на рибарството, околната среда и общата външна политика и политиката за сигурност следва да бъдат възобновени възможно най-скоро.

Очаквам председателството и Комисията да предприемат конкретни мерки в това отношение. Досега разяснихме, че по-нататъшното разширяване може да се осъществи само след приемането на Договора от Лисабон. Договорът вече е в сила и следва да ускорим преговорите за членството на Хърватия, както и подготовката за включването на други балкански държави в Европейския съюз. Това е от изключителна важност за стабилизирането на региона.

Thomas Ulmer (PPE), *в писмена форма.* – (DE) Въздържах се от гласуване относно доклада за Хърватия, защото според мен не е необходимо да се бърза толкова – за разлика от посоченото в доклада – с подготовката на Хърватия за присъединяване през първата половина на 2010 г. Няма нужда да се бърза и подобна спешност на процеса не е оправдана.

Anna Záborská (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Резолюцията относно Хърватия е политическа и няма правно обвързващ характер. Гласувах в нейна подкрепа, защото Хърватия трябва да стане държава-членка в близко бъдеще. Ако Балканската война не беше факт, тя щеше да се присъедини още през 2004 г. Параграф 21 относно „малцинството ЛГБТ (лесбийки, гейове, бисексуални и транссексуални лица)“, който е колкото противоречив, толкова и безполезен, беше внесен на пленарното заседание. Гласувах против този параграф. Хърватия е страна както по Всеобщата декларация за правата на човека на ООН, така и по Конвенцията на Съвета на Европа за човешките права. Поради това няма причина да подозираме Хърватия във враждебност към малцинството ЛГБТ. Въпреки целия символичен натиск Хърватия запазва пълна национална компетентност в области, свързани с недискриминацията. Ето защо призовавам хърватските семейни асоциации, с които се срещнах наскоро по време на посещение в тяхната страна, да продължат отличната си работа за общото благо на техния народ и по-доброто бъдеще на цяла Европа. Способността да се поемат задължения вследствие на присъединяването към Съюза и съобразяването с достиженията на правото на ЕС не бива да водят до отричане на националните културни традиции на бъдещите държави-членки.

Предложение за резолюция B7-0065/2010

Elena Băsescu (PPE), *в писмена форма.* – (RO) Гласувах в подкрепа на доклада за напредъка на бивша югославска република Македония през 2009 г., защото считам, че докладът има съществено значение, което ще има положителен отзвук при процеса на присъединяване на страната. Изгледите за присъединяване към Европейския съюз са основната гаранция за сигурността и продължаването на процеса на реформите в Западните Балкани, включително бивша югославска република Македония. Докладът отбелязва напредъка, постигнат в тази държава по отношение на приемането на законодателството, което е условие за интеграцията в Европейския съюз. Считам, че органите в бивша югославска република Македония предстои да се съсредоточат главно върху прилагането на приетите нормативни актове. Освен това трябва да бъдат положени усилия за подобряване на междуетническите отношения и диалога със съседните страни, както и приваждане в съответствие на законодателството на Македония в областта на опазването на околната среда. Приетият днес доклад включва изменения, внесени от мен, които отправят препоръка за укрепване на способността за управление на предприемаческите фондове, предоставени от Европейския съюз, и подкрепа за прилагането на реформите, изисквани като част от процеса на присъединяване.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog и Åsa Westlund (S&D), *в писмена форма.* – (SV) Ние, шведските социалдемократи, гласувахме против изменение 4 като част от един по-широк компромис. Според нас по-важно беше да покажем широко съгласие относно подкрепата на членството на бивша югославска република Македония, отколкото още веднъж да подчертаваме виждането си, че според нас разногласията между тази държава и нейните съседи следва да се отразяват върху възможността на страната за присъединяване към Европейския съюз.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Бившата югославска република Македония е добър пример за смесицата от интереси и етнически общности, които не винаги са в мир и съгласие, което е характерно за балканския регион.

Всички основни политически дейци са на мнение, че присъединяването към Европейския съюз е най-доброто решение за държавата, въпреки че съществуват редица препятствия пред членството.

Някои от тях са от материално естество, други – с исторически или политически характер. Последните, сред които е и настоящото наименование на младата държава, пораждаха напрежение със съседите ѝ, особено с Гърция, така че са необходими сериозни и постоянни усилия с оглед тяхното преодоляване.

Укрепването на правовия ред, свободните и честни избори, както и утвърждаването на демокрацията във всички аспекти, включително прилагането на принципа на субсидиарност и децентрализация – това са предизвикателства, които бивша югославска република Македония следва да поеме, ако желае да продължи пътя си към присъединяване към Европейския съюз. Искрено се надявам това да стане.

Petru Constantin Luhan (PPE), *в писмена форма.* – (RO) Считам, че правителството на бивша югославска република Македония е извършило значителен напредък през 2009 г., както се подчертава в резолюцията относно доклада за дейността през 2009 г. Гласувайки в подкрепа на доклада, приветствам особено следните аспекти: отмяната на визовия режим, участието в граждански и военни мисии на ЕС, акредитирането на

националните органи за компонентите на Инструмента за предприєдинителна помощ (ИПП), отнасящи се до регионалното развитие, развитието на човешките ресурси и развитието на селските райони, както и напредъка във връзка с подготовката за управлението на отпуснатите фондове като част от ИПП. Надявам се преговорите за присъединяване да потръгнат в близко бъдеще и Съветът да потвърди на срещата на високо равнище през месец март препоръката на Комисията за започване на преговори. Относно въпроса с името –присъединявам се към мнението на докладчика, а именно че Гърция и бивша югославска република Македония трябва да ускорят своите усилия на най-високо равнище за намиране на взаимно приемливо решение, под егидата на ООН. Освен това считам, че Европейският съюз трябва да окаже съдействие в преговорния процес.

Monica Luisa Macovei (PPE), *в писмена форма*. – (EN) Гласувах в подкрепа на изменение 18, защото приемането на разпоредбите относно недискриминацията въз основа на сексуалната ориентация е изискване за присъединяването към ЕС и защото по-добрата правна защита срещу дискриминацията е послание на правителството към цялото общество за стойността на всички членове на обществото. Сексуалната ориентация е едно от основанията във връзка с недискриминацията в член 21 от Хартата на основните права на ЕС. Отношението ми към въпроса за дискриминацията въз основа на сексуалната ориентация, както и дискриминацията въз основа на малцинствена принадлежност, е в съответствие със законодателството на ЕС и други международни закони в областта на правата на човека, с възгледите на мнозина от моите избиратели в Румъния, както и с моите лични убеждения.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (FR) Моят вот против доклада за напредъка не означава, че съм против бившата югославска република Македония. Народът на бивша югославска република Македония не заслужава да бъде изолиран по никакъв начин. Въпреки това обаче, осъждам евро-либералния диктат, на който са подложени както държавите-членки на ЕС, така и страните кандидатки за членство. Икономическият аспект на критериите от Копенхаген, изискваното либерализиране на пазарите застрашава социалните права на страните кандидатки. Ще подкрепя присъединяването на нови страни единствено когато ЕС насочи регионалната интеграция в полза на всички граждани, които я осъществяват, а не в интерес на капитала, който упражнява контрол и поставя рамка на интеграционния процес, върху който гражданите нямат власт.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) От последния доклад за напредъка бивша югославска република Македония постигна много. Важно е да се подчертае, че перспективата за членство в ЕС беше един от двигателите на развитието и реформите в държавите от балканския регион. Необходимо е критериите за членство, наложени от ЕС, и въпросите, свързани с политическото, икономическото и регионалното сътрудничество сега да бъдат приети и изпълнени, ако бивша югославска република Македония възнамерява да стане членка на ЕС в близкото бъдеще.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма*. – (DE) Според мен трябва да подкрепим стремежа на бивша югославска република Македония за присъединяване, защото държавата несъмнено принадлежи към европейската западна култура и в последните месеци и години извърши напредък в редица области. В доклада много добре са описани стъпките, които предстоят. Без съмнение Македония трябва да подобри отношенията със своите съседи, особено във връзка със спора за името с Гърция, за което следва да положи всички усилия. Гласувах в подкрепа на доклада, защото в него балансирано са представени всички фактори.

Franz Obermayr (NI), *в писмена форма*. – (DE) В резултат на очевидния напредък, постигнат от Македония, гласувах в подкрепа на предложението за резолюция.

Justas Vincas Paleckis (S&D), *в писмена форма*. – (LT) По време на предишния мандат участвах в Делегацията за връзки с (бивша югославска република) Македония и посетих тази държава. Поради това съм съпричастен и радостен от нейните постижения. Миналата година беше успешна за Македония. Европейският съюз въведе безвизов режим с тази държава. Това подхранва особено много преките контакти между хората. Миналата година Македония постави демаркационна линия на границата с Косово и подобри отношенията си с Гърция. В резолюцията относно напредъка на бивша югославска република Македония през 2009 г. с оглед прилагането на критериите на ЕС за членство, наблегнахме на факта, че правителството на страната следва да реагира по-адекватно по отношение на въпросите, свързани с етническите малцинства, и да се стреми към по-голяма медийна прозрачност. Призовахме европейските институции да съдействат за решаването на спора между Скопие и Атина относно името на македонската държава.

Освен това приканихме Съвета на министрите на ЕС да започне преговорите по присъединяване през месец март. Напредъкът на Македония през 2009 г. беше стимулиран също от целта за присъединяване към ЕС. Несъмнено стремежът за членство в ЕС е стимул за Македония да извършва положителни промени, прилагайки

значителни реформи. Ето защо гласувах в подкрепа на резолюцията, която изтъква това и същевременно посочва стъпките за по-нататъшно развитие.

Alfredo Pallone (PPE), *в писмена форма*. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, подкрепям предложението за резолюция относно доклада за напредъка на бивша югославска република Македония.

Напълно съм съгласен с настоящата резолюция, която е в съответствие с препоръките на Комисията и подкрепя започването на преговорите с бивша югославска република Македония, с убеждението, че това е важна стъпка за развитието на страната и за стабилността в региона, която е от решаваща важност за интересите на Европейския съюз.

Предложение за резолюция В7-0067/2010, В7-0065/2010

Andrew Henry William Brons (NI), *в писмена форма*. – (EN) Въздържах се при гласуването по докладите за напредъка на Хърватия и Македония за 2009 г., защото според мен и двете страни не са готови да станат членки на Европейския съюз. Може би е по-точно да кажа, че по моя преценка ЕС не е готов да приеме тези две държави. Членството в Европейския съюз предполага до голяма степен отказ от суверенитет и неохотно налагане на европейските закони в ежедневието. Това е все по-пагубно за свободата на словото и дори на мисълта. И двете държави спечелиха своята независимост от югославската федерация и сега се готвят да предадат суверенитета си на Европейския съюз.

Предложение за резолюция В7-0068/2010

Elena Băsescu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Гласувах в подкрепа на доклада за напредъка на Турция през 2009 г. Въпреки че преговорите за присъединяване с Турция започнаха на 3 октомври 2005 г., не е постигнат голям напредък. Според Европейския парламент Турция все още не е изпълнила политическите критерии от Копенхаген. Изискват се важни реформи на конституцията, за да се гарантира в по-голяма степен зачитането на правата на човека и основните свободи. Европейската комисия отбелязва, че през 2009 г., Турция е постигнала известен, макар и ограничен, напредък по отношение на политическите реформи. Положението в Турция се е подобрило по отношение на свободата на изразяване на малцинствени езици.

Считам, че Европейският съюз трябва да продължи диалога с Турция и да покаже, че е отворен към тази държава. Турция е крайно важна за Европа както предвид икономическите и политическите връзки, така и по отношение на енергийната сигурност на Европейския съюз. Моята държава желае да развива отношенията си с Турция, която е част както от инициативата „Черноморско взаимодействие“, така и от програмите за съседство на Европейския съюз.

Philip Claeys (NI), *в писмена форма*. – (NL) В крайна сметка гласувах против настоящата резолюция, тъй като след измененията, приети от комисията по външни работи и на пленарното заседание, разполагаме с доклад, който допуска членството на Турция в Европейския съюз. Щеше да бъде по-добре да се подчертае, че преговорите не са с отворен край, което би довело до по-реалистични алтернативи, например привилегировано партньорство с ЕС. В края на краищата пределно ясно е, че Турция не отговаря на условията за приемане в Европейския съюз и че това няма да се промени през следващите 10, 15 или 20 години.

Lara Comi (PPE), *в писмена форма*. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, реших да се въздържа при окончателно гласуване по резолюцията за напредъка на Турция през 2009 г.

Макар че докладът е критичен относно способността на Турция да поеме отговорностите, свързани с присъединяването към Европейския съюз, моят вот изразява още по-предпазлива позиция.

Настоящата обстановка в Турция по отношение на демокрацията, принципите на правовата държава и защитата на правата на човека и малцинствата все още е далече от европейските стандарти. Имам предвид по-конкретно турската система за провеждане на избори, която не зачита плурализма, премахването на политически партии, намесата на военните в политическия живот, кюрдския въпрос и постоянното ограничаване на правата на малцинствата, религиозната свобода и свободата като цяло. За нас това са основни ценности и принципи, които представляват крайъгълен камък в процеса на интеграция в Европейския съюз.

Факт е, че приемането на страната в Европейския съюз би донесло големи икономически предимства, особено за нашите предприятия, но считам, че изпълнението на критериите от Копенхаген е първостепенно условие и Съюзът трябва стриктно да го следи.

Mário David (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Напълно разбираемо е, че политическият, икономически и културен елит на Турция се стреми към членство в ЕС. Но ценностите, традициите и правилата, които следваме,

са обществено достояние и не можем да ги променяме, за да може всеки да се присъединява. Страната кандидатка е тази, която следва да ги възприеме, а след като бъде приета – да се опита да ги прилага, но единствено тогава. По време на дългия преговорен процес с ЕС обаче турският народ осъзна, че нарушаването на собствените му обичаи и традиции – които, трябва да споменем, дори не се спазват – се налага само за да бъде отказано членството по време на референдумите, които със сигурност ще се проведат в държавите-членки, дори ако накрая политиките склонят.

Турция е дружелюбна нация с много богата история и култура. Тя е наш партньор в НАТО и заслужава да се отнасяме с нея като партньор. Предвид това ще предложа дори на този по-късен етап в Турция да бъде проведен референдум, който да покаже дали хората осъзнават и искат да приемат нашите принципи и ценности или биха предпочели започването на преговори за ново и по-задълбочено специално сътрудничество с ЕС.

Edite Estrela (S&D), в писмена форма. – (PT) Гласувах в подкрепа на предложението за резолюция относно доклада за напредъка на Турция през 2009 г., тъй като считам, че продължаването на напредъка във връзка с членството е в интерес както на ЕС, така и на Турция. Считам, че ЕС трябва да изпълни ангажиментите си към Турция. От своя страна Турция трябва да предприеме по-нататъшни стъпки относно поетия път на реформиране.

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Турция е далече от съответствието с критериите, които си постави на срещата на високо равнище в Копенхаген, и изглежда не само по-малко ангажирана с тези критерии, но и по-малко заинтересована от тяхното изпълнение.

В това отношение 2009 г. беше трудна година и стана ясно, че все още съществува огромна пропаст, разделяща Турция от държавите-членки на Европейския съюз, по въпросите, свързани с политиката, законовата уредба, правата на човека, свободата на сдружаване, изразяване и информация, както и много други.

Независимо от състоянието на бъдещите отношения между ЕС и Турция, надявам се да бъде постигнато съгласие, диалог и ефективно сътрудничество, и Турция – за нейно собствено добро – да продължи да следва пътя на свободата и демокрацията по западен образец.

José Manuel Fernandes (PPE), в писмена форма. – (PT) Освен политическото, икономическо и социално значение, членството на Турция в ЕС е предизвикателство и за двете страни и има огромен символичен заряд като потенциален мост между изтока и запада. На световната сцена Европейският съюз играе ролята на образец за икономическо развитие, регион, в който съжителстват множество култури, където се насърчава зачитането на малцинствата и равните права за всички човешки същества, независимо от техния пол, раса, етническа или религиозна принадлежност. Тези ценности са неотменна част от идеята за европейска интеграция и представляват възможност за турския народ и за мирното повишаване на етническото и културното им разнообразие. Въпреки това процесът на кандидатстване за членство в ЕС се проточва без действителен напредък, като имаме предвид дългия път от предишната официална молба за членство от 1987 г., довела до започването на преговорите през 2005 г.

Ето защо, предвид ефективността на този процес, считам, че е от решаващо значение приоритетно да се насърчи провеждането на референдум в Турция, за да се предостави възможност на обществото ясно да изрази своето мнение – дали подкрепя пълноправното членство в ЕС и всички следствия от това в социално и културно отношение или би предпочело вместо това едно по-задълбочено сътрудничество с ЕС.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), в писмена форма. – (FR) Моят вот против доклада за напредъка не означава, че съм против Турция. Народът на Турция не заслужава да бъде изолиран по никакъв начин. Въпреки това обаче, осъждам евро-либералния диктат, на който са подложени както държавите-членки на ЕС, така и страните кандидатки за членство. Икономическият аспект на критериите от Копенхаген, изискването либерализиране на пазарите застрашава социалните права на страните кандидатки. Ще подкрепя присъединяването на нови страни единствено когато ЕС насочи регионалната интеграция в полза на всички граждани, които я осъществяват, а не в интерес на капитала, който упражнява контрол и поставя рамка на интеграционния процес, върху който гражданите нямат власт.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) Имам резерви относно членството на Турция в ЕС. Продължаващата окупация на част от Кипър, отказът да отваря пристанища и летища в региона, нарушаването на правата на политическите, религиозните и етническите малцинства, дискриминацията срещу жените, премахването на политически партии и отмяната на законодателството, ограничаващо юрисдикцията на военните съдилища, са сред примерите, които показват това. Налице са и други съществени проблеми. По-голямата част от Турция географски не принадлежи към Европа. Турция е ислямска държава по своята същност, което твърде много се различава от юдейско-християнския характер на повечето държави в ЕС. Стратегически погледнато, за ЕС

би било проблематично да дели граница с иракски Кюрдистан. Секуларизмът в страната се поддържа единствено чрез въоръжените сили. Накрая, движението на хора от държавата с най-голямо население, каквато би била Турция в ЕС, би причинило сериозен дисбаланс на пазара на труда. Нито един от тези фактори не изключва признанието на усилията, положени от Турция през последните години да изпълни критериите за членство в ЕС, както и на незаменимата роля, която има тази държава в НАТО. Може би ще бъде далеч по-добре да се гарантира на Турция статут на привилегирован партньор на ЕС, вместо да се създават напразни очаквания и надежди за членство, което би породило трудности предвид фактите и обстоятелствата.

Willy Meyer (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (ES) Въздържах се от гласуване относно резолюция B7-0068/2010 във връзка с доклада за напредъка на Турция през 2009 г., защото считам, че Турция играе силно отрицателна роля при преговорите между президента на Република Кипър и представителя на общността на кипърските турци. Турция не спазва резолюциите на ООН и нарушава международните закони: поддържа в готовност 40 000 войници в северната част на Кипър, град Фамагуста продължава да бъде изолиран и окупиран от войски, а Турция все още изпраща заселници в северната част на острова.

Според мен Европейският съюз следва да наблюдава преговорите и да изпрати недвусмислено послание към Турция: ако стои на сегашната си позиция, никога няма да бъде в състояние да се присъедини към ЕС, тъй като продължава да окупира територията на Кипър, държава-членка на ЕС. Ето защо пълното оттегляне на турските войски от Република Кипър и връщането на град Фамагуста са условия *sine qua non* за присъединяването на Турция към Европейския съюз.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *в писмена форма*. – (PL) Турция положи големи усилия, за да изпълни критериите от Копенхаген. Беше постигнат значителен напредък по отношение на придържането към стандартите на пазарната икономика. Ако все пак говорим за промени в областта на политиката, демокрацията и правата на човека, тогава, въпреки значителния напредък в създаването на законодателство, прилагането му не е успешно. Това също трябва да се има предвид, тъй като се изисква промяна в социалното самосъзнание, което не става бързо. Въпреки това европейските стандарти в областта на правата на човека, правата на жените и отношението към затворниците и националните и религиозни малцинства трябва да бъдат постигнати.

Някои противници на турската интеграция се ръководят от причини, които не са свързани със същността на въпроса, а други от страх, че Турция е голяма държава, която ще има голямо влияние относно решенията на ЕС, защото съгласно Договора от Лисабон броят на гласовете, с които разполага всяка държава-членка, зависи от броя на населението ѝ. Членството на Турция със сигурност ще представлява сериозна тежест за бюджета на ЕС, но трябва да се има предвид, че за Съюза големият пазар е от значение. Турция е член на НАТО от основна значимост и важен партньор на САЩ и редица държави-членки на ЕС. Освен това нейната територия може да осигури маршрути за пренос на енергия до Европа.

Накрая, нека си спомним, че Турция би могла да бъде мост за диалог между религиите, а също за културен и дори макро-регионален диалог. Присъствието на Турция в Съюза би подпомогнало стабилизирането на този обширен и значим регион на света. Турция трябва да разбере, че не може да промени миналото си. Грешките трябва да се осъзнаят и приемат. Тогава е по-лесно да се съжителства и да се установят добри отношения със съседите.

Renate Sommer (PPE), *в писмена форма*. – (DE) За разлика от Комисията и Съвета, Европейският парламент съумя много ясно да опише множеството проблеми в Турция и тези, които засягат Турция. Забраната на прокюрдската Партия на демократичното общество (ПДО) е удар срещу зараждащата се демокрация в страната и в частност срещу кюрдското малцинство, което представлява повече от 20% от населението. Фактът, че това е 27-та забрана на партия в рамките на 10 години красноречиво описва картината на турската представа за демокрация. Отмяната на законодателството, ограничаващо юрисдикцията на военните съдилища, показва още веднъж разногласието, обхванало страната. Веднага щом турското правителство планира малка отстъпка към ЕС, националната опозиция се противопоставя.

В почти всички области напредъкът бива възпиран или нещата изостават. Турското правителство прави опити да възпре критиките в зародиш чрез наказателни акции срещу враждебно настроените журналисти и медийни организации. Религиозната свобода подлежи на двойни стандарти. Министър-председателят иска да премахне задължителното носене на фереджета и възрастовата граница за религиозните училища, а в същото време се извършва дискриминация срещу религиозните малцинства, които биват малтретираны постоянно. Това развитие на нещата е ужасяващо. На фона на това изглежда логично, че главният преговарящ за Турция, г-н Bagis, не приема сериозно нашата резолюция и следователно нашите демократични структури за вземане на решение. Турция ясно показва, че е отдалечена на поколения от присъединяването си към ЕС.

Ernst Strasser (PPE), *в писмена форма.* – (DE) Основните предпоставки за продължаване на преговорите с Турция са пълното прилагане на протокола от Анкара и признаването на Кипър, държава-членка на ЕС.

Nuno Teixeira (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Кандидатстването за членство в ЕС на Турция се превърна в дълъг процес с все още неясен изход. Турция се ангажира да проведе реформи, да поддържа добри отношения със своите съседи и постепенно да приведе законодателството си в съответствие с достиженията на правото на ЕС. Необходимо е обаче тези усилия да бъдат ускорени с оглед цялостното изпълнение на критериите, определени на срещата на високо равнище в Копенхаген, и с цел прилагането на съответната съдебна и избирателна система и законодателство.

Забавянето на напредъка към действителни реформи през 2009 г. и въпроси като затварянето на пристанища и летища в Кипър най-вероятно ще повлияят на процеса на преговорите. По същия начин решението на турския Конституционен съд да забрани прокюрдската Партия на демократичното общество и отмяната на законодателството, ограничаващо юрисдикцията на военните съдилища, предполага забавяне на процеса на присъединяване.

Всъщност реформите са спешни и необходими, както постановява резолюцията на Парламента. Въпреки това в настоящата обстановка, когато са необходими по-големи усилия за изпълнение на критериите, свързани с процеса на кандидатстване за присъединяване, предложението за референдум е уместно решение. Референдумът би показал дали турският народ действително осъзнава и иска да възприеме европейските принципи и ценности или предпочита ново и по-задълбочено привилегировано партньорство с ЕС.

11. Поправки на вот и намерения за гласуване: виж протокола

(Заседанието се прекъсва в 14,50 ч. и се възобновява в 15,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

12. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола

13. Споразумението между Европейския съюз и Съединените американски щати относно обработката и предаването на данни за финансови трансакции от Европейския съюз до Съединените щати за целите на програмата за проследяване на финансирането на тероризма (разискване)

Председател. – Следващата точка е докладът на г-жа Hennis-Plasschaert – от името на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, относно предложението за решение на Съвета за сключване на Споразумението между Европейския съюз и Съединените американски щати относно обработката и изпращането на данни за финансови съобщения от Европейския съюз до Съединените щати за целите на Програмата за проследяване на финансирането на тероризма (05305/2010 - C7-0004/2010 - 2009/0190(NLE)) (A7-0013/2010).

Както знаете, Европейският парламент работи много активно по този въпрос. Членовете на нашия Парламент са избрани пряко от гражданите на Европа. Наша основна отговорност са правата на гражданите и ние трябва да защитаваме тези права. Напълно сме наясно с това. Това е първата ни и най-голяма отговорност. В същото време осъзнаваме колко е важно споразумението SWIFT – по най-различни причини. Ето защо беше важно тук да намерим правилния подход. Докато обсъждахме този въпрос през последните месеци, Договорът от Лисабон влезе в сила.

През ноември миналата година писах на г-н Reinfeldt, който по това време беше председател на Европейския съвет, с молба за отлагане на решението, както и за това, да бъде взето предвид решението на Европейския парламент в съответствие с Договора от Лисабон. Както знаете, това не се случи и на 30 ноември Съветът взе решение по въпроса и прие споразумението SWIFT. На 21 декември изпратих друго писмо на г-н Reinfeldt. В него Парламентът изрази две очаквания: включване на нашата позиция в мандата за преговори за постоянно споразумение и пълно информиране на Парламента по време на бъдещите преговори. На 21 януари написах подобно писмо на г-н Салатеро, който в момента води ротационното председателство, а на 8 февруари изпратих писмото още веднъж. По същия въпрос написах писмо и на г-н Барозу. Също така влязох в контакт с

представители на американското правителство и с г-жа Клинтън. Получих и писмо по въпроса, в което беше определена позицията на правителството на Съединените американски щати по споразумението SWIFT.

Вероятно знаете това, тъй като всички документи на са разположение – изпратил съм ги на политическите групи, така че можете да ги използвате по всяко време. Това е важно. Трябва да имаме пълна информация, за да вземем отговорни решения по въпроса. Вземите от нас мерки ще бъдат подпомогнати и от днешната дискусия. Затова тя е така важна. Изключително съм доволен, че сред нас има представители на Съвета и на Европейската комисия, които ще могат да говорят, и така да стигнем до дискусия и до поемане на отговорност, като вземем решение по този въпрос.

Jeanine Hennis-Plasschaert, докладчик. – (EN) Г-н председател, ще започна с това, че аз също подкрепям един силен Европейски съюз, заинтересован да поддържа контакти и действащ рамо до рамо със Съединените щати в едно реално партньорство. Мисля, че е изключително важно тази рамка да бъде открита, честна и прозрачна, ако искаме да разгледаме как Европа трябва да си сътрудничи със Съединените щати за целите на борбата с тероризма, в това число за използването, за целите на правоприлагането, на данни, събрани за търговски цели.

Без съмнение целенасоченият обмен и целенасоченото използване на данни, предназначени за борба с тероризма, е – и ще остане – необходимост, но нека да бъде ясна: европейските граждани би трябвало да имат доверие както в данните, така и в изискванията за сигурност. Целта следва да бъде правилно действие още от самото начало, а, с цялото ми уважение, Съветът не е достатъчно силен, за да постъпи по този начин.

Всъщност предложеното временно споразумение е значително отклонение от европейското право поради начина, по който правоприлагащите агенции биха получавали финансови записи на отделни лица, по-специално заповеди или разпореждания, одобрени от съда, за разследване на специфични транзакции, вместо да разчитат на общи административни разпореждания за милиони записи на европейските граждани.

Самото естество на SWIFT не позволява да се отправят т.нар. ограничени искания. По технически причини SWIFT трябва да предава данните като масив, като по този начин нарушава основните принципи на законодателството на ЕС в областта на защитата на личните данни, т.е. принципите на необходимост и пропорционалност. Това не може да бъде поправено *ex post* чрез механизми за надзор и контрол.

Винаги трябва да е ясно, че Парламентът не бива само пасивно да отбелязва действията на Съвета и Комисията. Факт е, че в тази зала винаги се обещават добри неща, стига да бъдем търпеливи. Обаче ние не бива да оставаме в плен на тези обещания. Нуждаем се от ясни ангажименти сега и е ред на Съвета да действа. Изявях това миналата седмица, но до този момент той не действа по съответния начин.

Съветът заявява, че иска да гарантира личния живот и личните данни в максимална степен, но не разглежда по-специално правото на субектите на данни на достъп, поправка, обезщетение и правна защита извън ЕС. Съветът заявява, че споделя загрижеността на Парламента и затова призовава Комисията да приеме проектонасоки за преговори.

Защо се крие зад Комисията? В края на краищата именно Съветът ще приеме насоки по преговорите; защо тези насоки все още не са предоставени? Все пак Съветът отново подчертава, че иска да гарантира, че Програмата за проследяване на финансирането на тероризма (ППФР) ще продължи. Обаче той не обърна внимание на факта, че по този начин ЕС продължава да отдава финансовата си разузнавателна служба като подизпълнител на Съединените щати. Липсата на реципрочност се пренебрегва. Истинска реципрочност би позволила на органите на ЕС да получат подобни данни, съхранявани на сървъри в САЩ, а в дългосрочен план да помислят за необходимостта от постепенно изграждане на собствен капацитет.

Съветът не показва никакъв ангажимент да се придържа към действащото законодателство, като например към директивата за съхранението на данни от страна на доставчици на телекомуникационни услуги за специфични и целенасочени данни. Съветът не може да изясни конкретната роля на „публичния орган“. Една система за предаване на данни не означава нищо, ако на практика SWIFT трябва да предава данните като масив. С други думи предаване и съхранение по дефиниция са несъразмерни при условията на временното споразумение и Съветът не обърна внимание на европейско решение за надзора над обмена на данни.

Г-н действащ председател, по какъв начин да кажа на 500 милиона европейски граждани, че ние предаваме важни предпазни мерки и принципи, само защото не можем да твърдим, че ги отстоим, защото Съветът не е в състояние да действа единно. Кажете ми, цялата съм в слух.

(Ръкопляскания)

Алфредо Перес Рубалкаба, *действащ председател на Съвета*. – (ES) Г-н председател, госпожи и господа, бих искал да заявя следното: Испания както винаги ясно показва безрезервната си подкрепа към Договора от Лисабон. Постъпихме така, убедени, че изпълнението на новия договор ще означава, наред с другото, че европейските институции ще бъдат по-близо до гражданите.

Това е цел, която Договорът от Лисабон до голяма степен възлага на Парламента. Като даде на Парламента по-голяма роля и по-голямо участие по въпроси като пространството на свобода, сигурност и правосъдие, този договор се опита да сближи гражданите и институциите.

Тогава нека да започна, като уверя всички почитаеми членове, че Съветът се ангажира да работи честно и в тясно сътрудничество с Парламента. За испанското председателство това решение е резултат от твърдия ни ангажимент към Договора от Лисабон и неговите цели.

Съветът споделя също грижата на Парламента да следи за сигурността на всички европейски граждани, защото сигурност означава гаранция, че те могат изцяло да се възползват от свободата си. Това е контекстът, в който всички ние заедно се борим с тероризма – с всички форми на тероризъм.

Както се посочва в резолюцията, приета в тази зала на 17 септември, Европейският парламент „припомня решимостта си да се бори срещу тероризма и твърдото си убеждение относно необходимостта за постигане на правилен баланс между мерките за сигурност и защитата на гражданските свободи и основните права“. Напълно съм съгласен с това твърдение.

Това е рамката, в която бих искал да се провеждат разискванията; това е една нова рамка по силата на Договора от Лисабон, която се основава на честно, междуинституционално сътрудничество и на взаимно желание – и то не е ново – да се води борба с тероризма, като същевременно се зачитат принципите на пропорционалност и необходимост, които също са изключително важни, ако искаме ефективно да се борим с тероризма.

Г-н председател, добре е известно, че международният тероризъм постави нови предизвикателства пред нашето общество. Това е една сравнително нова форма на тероризъм без ясна организация, но изключително безпощадна и на световно ниво. Ето защо се нуждаем от общ подход за ликвидирането на тероризма. Той няма неизменна йерархична структура и затова може да му се противодейства с извънредни усилия на разузнаването. Той е толкова безпощаден, че се налага да бъдем пределно бдителни на места, където се събират голям брой хора.

Превенция, координиране и разузнаване са трите думи, които обобщават стратегията ни за борба с тази огромна заплаха.

Всички страни се опитаха да подобрят вътрешната и външната координация, за да бъдат по-добре информирани и в крайна сметка да си сътрудничат с тези, които участват в същата битка. Европейският съюз увеличи също общите разследващи органи и екипи, обмена на информация и съвместните анализи.

Това е контекстът на споразумението, което разглеждаме днес, между Европейския съюз и Съединените щати относно изпращането на данни за финансови съобщения. Обмен на данни без споразумение се осъществяваше непрекъснато в продължение на много години.

Когато преди две седмици се явих пред комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, няколко души ме попитаха за резултатите от обмена на данни. Това е уместен въпрос, на който, мисля, беше даден отговор във втория доклад на съдията Bruguière, който привлече вниманието на залата и от който сега ще цитирам: „през 2009 г. ППФР беше много ценен инструмент, използван от разузнаването и правоприлагащите агенции за изготвяне на план на терористичните мрежи, за попълване на липсващите звена в разследванията, за потвърждаване на самоличността на заподозрените лица, за определяне на физическото местонахождение на заподозрени лица и за набелязване на нови заподозрени лица, както и за осуетяване на опити за терористични атаки“. Ще добавя, че това се отнася не само за 2009 г., но и за по-рано в Съединените щати, Европа и в целия свят: в Барселона през януари 2008 г., в Германия през лятото на 2007 г., в Лондон след атаките на 7 юли и в разследването на атаките от 11 март в Мадрид, на убийствата в Банкок през април 2005 г. и на бомбените атентати в Бали през 2002 г. Това са само някои от примерите, които съдията Bruguière посочва в доклада си.

Ето защо обменът на данни доведе до положителни резултати. Позволи ни да разследваме и да предотвратим терористични атаки. Даде ни възможност да арестуваме терористи, след като са извършили нападения, и – което е по-важно – преди да са успели да ги извършат.

През 2007 г. SWIFT уведоми за решението си да смени своята база данни, но направи това едва преди няколко месеца. Във връзка с това ние отново трябваше да прегледаме протоколите, които дотогава ни позволяваха да обменяме финансови данни. Това трябваше да бъде направено в много кратки срокове. Правомощия бяха дадени на Съвета още през лятото на 2009 г., когато все още влизането в сила на Договора от Лисабон не беше сигурно.

Взетото решение е добре известно. Подписахме едно междинно деветмесечно споразумение, което следва да бъде ратифицирано в тази зала: междинно споразумение за срок от девет месеца, през който Парламентът, Съветът и Комисията следва да започнат нов процес на преговори с цел да представят окончателно споразумение. Това беше взетото решение.

Въпросното решение може да не е било най-доброто. Въпреки това е важно ясно да се каже в тази зала, че от гледна точка на защитата на личния живот подписаното *ad referendum* споразумение, което разискваме днес тук, е сериозна крачка напред в сравнение с протоколите, предшествали това споразумение.

Това е напредък, защото временното споразумение, наред с други неща, има допълнителни гаранции, които бяха препоръчани от Парламента и посочени от докладчика в представения днес доклад.

Бих искал да кажа, че на този етап испанското председателство на Съвета е взело под внимание всички резолюции, приети в Парламента, и писмата, изпратени от председателя на Парламента, както и доклада, изготвен от г-жа Hennis-Plasschaert и гласуван в комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи на 4 февруари. Ето защо Съветът прие декларация, изпратена вчера до Парламента, чиито основни точки сега ще обобща.

Първо, Съветът се ангажира в окончателното споразумение да даде сериозни гаранции за увеличаване на съответната защита, заличаването на данни и по-голяма прецизност по отношение на обмена на данни, получени от ППФР, с националните органи и трети страни.

Разбира се, ние се ангажираме да увеличим гаранциите, съдържащи се в настоящото споразумение; в окончателното споразумение те следва да останат, дори да бъдат увеличени, също така следва строго да се ограничи крайното използване на данни и абсолютно да се забрани извличането на данни и използването на профили.

И накрая, съобразно новите обстоятелства след влизането в сила на Договора от Лисабон Съветът се ангажира да води преговори относно междуинституционално споразумение с цел да осигури по-лесен достъп до поверителни документи, свързани с международни споразумения.

Във връзка с това бих искал да повторя възможно най-ясно, че испанското председателство е изцяло ангажирано с Договора от Лисабон и с Хартата на основните права на Европейския съюз, по-специално с член 8, и напълно споделя основателните опасения, изразени от Парламента.

Сега знаем, че ангажиментът, който току-що изложих, е възможен. В писмо, изпратено до председателя на Парламента от държавния секретар на САЩ Хилари Клинтън и от министъра на финансите Тимоти Гейтнър, правителството на Съединените щати изрази ангажимента си да включи необходимите гаранции в съответствие с позицията на Европейския парламент.

Госпожи и господа, възможно е в процеса на одобряване на споразумението, което разискваме днес, Съветът да може да го подобри. Едно обаче е сигурно – в този процес Съветът направи своите изводи и обърна внимание на опасенията на Парламента. Сигурно е и това, че споразумението, което обсъждаме днес, допринесе и, надявам се, ще продължи да допринася за подобряване на сигурността на гражданите в целия свят и, разбира се, в Европа.

Председател. Благодаря Ви, г-н Рубалкаба. Бих искал да напомня на всички, че, както казах по-рано, съм получил отговор от Съвета на писмата, които изпратих. Те са на разположение на политическите групи и можете да ги видите по всяко време. В отговора си Съветът се е отзовал на очакванията ни, на очакванията на Парламента. Благодаря Ви, г-н Рубалкаба, за Вашето изявление и за разясненията Ви относно позицията на Съвета. Това е много важно за нас.

Сесилия Малмстрьом, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, нека най-напред да благодаря на всички, които вчера ни подкрепиха, като гласуваха „за“ новата Комисия.

Това е един интересен първи работен ден и аз се радвам, че с вас обсъждаме важния въпрос за обмен на информация със Съединените щати за целите на борбата с тероризма, този път във връзка с Програмата за проследяване на финансирането на тероризма (ППРТ).

Европейският парламент, разбира се, проявява голям интерес към този въпрос. Това е съвсем правилно, защото ППРТ отново ни изправя пред предизвикателството да съвместим обмена на данни със защитата на данните. Ако приемем предизвикателството, това ще ни помогне да дадем на гражданите сигурност, неприкосновеност на личния живот и личните данни.

Една от целите на временното споразумение беше да се гарантира изпълнението на условията в резолюцията на Европейския парламент от септември 2009 г. Твърдо сме решени, когато преговаряме по дългосрочното споразумение, да обърнем повишено внимание на частта за защита на данните, особено що се отнася до правото за получаване на информация за това, дали в рамките на споразумението нечий права са били спазени, и да дадем по-силни гаранции за ефективна защита, законна обработка на данни и заличаване на данни.

Вторият доклад Bruguère беше предоставен на членовете на ЕП в понеделник миналата седмица. Докладът разкрива значението и полезността на ППРТ в разследването и ликвидирането на тероризма, включително в рамките на Европейския съюз. Докладът потвърждава, че ППРТ е била използвана за идентифициране и задържане на лица, които впоследствие са били осъдени за тероризъм в рамките на нашите държави-членки. Също така докладът подчертава, че ППРТ е важен източник на надеждна информация, необходима в борбата срещу тероризма. Има конкретни примери и Съветът се позова на някои от тях.

Знаем, че заплахата от тероризъм в някои държави-членки остава по-висока от всякога и съм сигурна, че ще разберете, че отхвърлянето на временното споразумение от Парламента би било сериозен удар върху сигурността на ЕС.

Някои от нашите държави-членки ясно показаха, че искат ППРТ да продължи, защото те вече са се възползвали и нея и ще продължават да се възползват. Казаха ни, че достоверната информация, която ППРТ дава за общоизвестни и заподозрени в тероризъм лица, е важен източник за законното разузнаване, необходим при справянето с комплексни заплахи, по-специално при вдъхновения от Ал Кайда тероризъм. Временното споразумение не е само в полза на Съединените щати; то е в общ интерес.

Във временното споразумение е казано много за нивото на защита на данните и това, разбира се, е основен проблем. Посъветвах членовете на Парламента да се запознаят по-внимателно с временното споразумение и съм сигурна, че повечето от вас вече са направили това. Ще видите, че то съдържа важни и подробни правно обвързващи ангажименти за начина, по който Министерството на финансите на САЩ може да обработва данни в рамките на споразумението. Например целта на обработването е строго ограничена до разследването, разкриването и преследването на тероризма. Категорично се забранява извличането на данни; търсене в базата данни може да бъде предприето само когато може да се докаже, че обектът на търсенето е въввлечен в тероризъм.

Това означава, че информацията, съдържаща се в базата данни на ППРТ, по същество е анонимна. Само ако има основание да се счита, че определено лице е терорист, информацията за това лице може да бъде видяна и извлечена от базата данни. Това е важно. Временното споразумение задължава Министерството на финансите на САЩ да заличава данни в рамките на пет години от получаването им – период, който е в съответствие с периода на задържане в законодателството на ЕС за финансиране на тероризъм. Споразумението предвижда и подробен контрол от страна на ЕС, в който да участват някои от нашите собствени органи за защита на данните с цел да се гарантира, че тези и много други задължения за защита на данните са спазени.

Споразумението не включва прехвърлянето на практически всички SWIFT данни на американското Министерство на финансите. Уверявам ви, че по силата на временното споразумение ще бъде прехвърлена само една част от SWIFT данните. Това по никакъв начин не засяга правомощията на органите за защита на данните по отношение на дейностите, извършвани в ЕС от SWIFT или от финансови институции.

Отказът да се даде положително становище ще сложи край на временното споразумение, в това число и на важната защита на личните данни, която се съдържа в него. Ако Съединените американски щати имат достъп до данните с други средства – например чрез двустранни отношения с Нидерландия – гаранциите няма да се прилагат. Ако временното споразумение се провали, ще мине доста време, преди да бъде предложена някаква алтернатива. Така че отказът да се даде положително становище заплашва да доведе до пропуск както в защитата на данните, така и в сигурността.

И накрая, това е само едно временно споразумение. То може би не е най-доброто възможно споразумение. То може да бъде – и ще бъде – усъвършенствано. Комисията вече приключва с окончателното оформяне на проектомандата и на насоките за дългосрочното споразумение и ние бързо ще ги приемем.

Обещавам ви лично да се уверя, че опасенията на Европейския парламент ще бъдат разгледани и че в новото споразумение ще се стремим към строга защита на личния живот и на личните данни. Европейският парламент ще бъде напълно информиран за всички етапи от процедурата. Надявам се, че отговорих на някои от вашите въпроси.

Председател. Благодаря Ви за обясненията, г-жо Малмстрьом. Те наистина са много важни за нас. Съветът и Европейската комисия току-що направиха ясни декларации във връзка с очакванията ни за мандата на преговорите, за да информират Парламента.

От нещата, които правим, е важно и следното: Европейският парламент вече е отговорен за европейското законодателство. Отговорни сме и за международните споразумения, такива като споразумението SWIFT, и даваме ясен сигнал, че сега, след влизането в сила на Договора от Лисабон, ситуацията е променена. Това е важно. Считам, че последните сигнали от правителството на САЩ ясно показват, че днес Европейският парламент е напълно отговорен за законодателството. Искахме това да бъде ясен сигнал. Все пак знаем, че сме отговорни пред нашите граждани. Ние сме пряко избрани членове на Европейския парламент. Нашата отговорност да защитаваме правата на гражданите е от основно значение и ние винаги подчертаваме това.

Ernst Strasser, от името на групата PPE. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, на първо място бих искал да ви поздравя за първия работен ден и да ви уверя, че нашата група напълно ви подкрепя. В началото на разискването бихме искали да кажем, че се стремим към добро партньорство с американците, особено що се отнася до борбата с тероризма. На второ място, твърдо подкрепяме сигурността на нашите граждани, но също така и правата на гражданите и защитата на данни. На трето място, работихме много упорито, за да може насоките за преговори и позицията ни да са готови до средата на септември и сега искаме да ги видим изпълнени. Г-жо Малмстрьом, на четвърто място бих искал с уважение да кажа, че Парламентът не само силно е заинтересован от този въпрос, по-скоро ние разглеждаме законодателния процес като наша отговорност и, както каза председателят, искаме да участваме в този процес наравно със Съвета и Комисията.

По отношение на текста за преговорите ще направим две много ясни уточнения. Първо, не можем да приемем начина, по който този текст беше създаден. Второ, макар Съветът да твърди, че всички параграфи от резолюцията на Парламента изцяло са взети под внимание, в действителност някои от тях не бяха включени, по-конкретно правото да се предприемат правни действия, заличаването на данни и други. Ето основните причини, поради които казахме в подкомисията по сигурност и отбрана, че за нас текстът е неприемлив. Това стана ясно едва след като нещата започнаха да се раздвижват. Държавният секретар на САЩ не се съгласи с нищо, докато Съветът не получи информация, различна от представената в Парламента. Казват, че е било така. Тази седмица Съветът изпрати окуражаващи сигнали, но не даде никакви гаранции. Бих искал това да е съвсем ясно. Ето защо искаме да продължим обсъжданията по този въпрос, искаме добро споразумение. Ние сме за повече обсъждания, стига да се гарантира, че те ще доведат до едно добро споразумение.

Martin Schulz, от името на групата S&D. – (DE) Г-н председател, в известната книга „Пътешествията на Гъливер“ ирландският писател Джонатан Суифт изпраща своя герой в Лилипутия, чиито жители са високи едва шест инча. Обаче Гъливер мисли, че е пристигнал в страна на великани. Струва ми се, че американската дипломация, подобно на Гъливер, счита, че може да се отнася с Европейския парламент, като че ли той е организация на малки хора. Това не е правилно.

Г-жо Малмстрьом, искам да Ви поздравя с избирането Ви и преместването Ви от една длъжност на друга. Все пак би трябвало да сте наясно, че не само американските дипломати, но и правителствата на Европейския съюз погрешно считаха, че едно такова споразумение може да бъде прокарано през Парламента; те не разбраха, че не можем да гласуваме в подкрепа на такова непълноценно споразумение. Споразумението е израз на разбиранията на САЩ за сигурност, но то не е израз на защитата на основните права, които ние като членове на Европейския парламент трябва да гарантираме на гражданите на Европа.

Възможността за прехвърляне на големи обеми от данни без уточнения и без конкретни детайли в отделните случаи влиза в съществен конфликт със законодателството за защита на данните, прието в Европа от всички досегашни парламенти, в това число и от националните парламенти. Сериозните проблеми по отношение на защитата на данните вече бяха посочени. Може и сама да ги видите. Колко време ще се съхраняват данните? Кой ще ги съхранява? Кой ще ги прехвърля и на кого? Каква възможност имам да разбера какво се случва с моите данни, кой има достъп до тях и дали те са правилни? Каква правна защита имам, че за мен не могат да бъдат събрани погрешни данни и да бъдат прехвърлени на трети страни, които и да са те? Кога ще бъдат заличени моите данни, в случай че са били събрани и съхранявани? Според условията на Закона за вътрешната сигурност данни могат да се съхраняват до 90 години. Ако той включва и гаранция, че ще доживее до 90 години, то ще се радвам да го обсъждаме! Това са сериозни пропуски в споразумението.

По тази причина, г-н Рубалкаба, трябва да Ви кажа, че това е едно лошо споразумение и ние не можем да гласуваме в негова полза. Ако го отхвърлим, Вашата задача е да преговаряте за ново и по-добро споразумение със Съединените щати, което зачита интересите на сигурността, но в същото време зачита и интересите на сигурността на гражданите по отношение на свободата им. Ако направите това, ние ще подкрепим новото споразумение. Целта на един нов кръг преговори следва да бъде намирането на компромис между тези две неща.

На този етап не мога да препоръчам на членовете на моята група да гласуват в подкрепа на споразумението в настоящия му вид. Предполагам, че тази вечер моята група ще гласува против това споразумение.

Sophia in 't Veld, *от името на групата ALDE*. – (EN) Г-н председател, бих искала да поздравя моята бивша колега и добра приятелка, Сесилия Малмстрьом. За мен е удоволствие да Ви видя тук.

Това е първото ключово решение, което Европейският парламент ще вземе в съответствие с новите си пълномощия след влизането в сила на Лисабонския договор. Очакванията са големи и трябва да действаме с бистър ум. Задължени сме пред нашите граждани да вземем добре обмислено решение, без външен натиск и без заплахи, като например неверни твърдения за слаби места в системата за безопасност, защото Съединените щати, както добре знаем, все още могат да получат данните и без споразумение. Нека не забравяме, че и държавите-членки не са единодушни по споразумението. Ние можем само да дадем съгласието си за споразумение, което има пълна демократична легитимност, основана на съдържание и процедура. Не става дума за борба за надмощие между Съвета и Европейския парламент, нито за трансатлантически отношения. Става дума за това, че европейските граждани имат право на демократична и прозрачна процедура.

До този момент отговорите на Съвета са крайно недостатъчни, а демократичните права на европейските граждани не могат да бъдат спазвани с обещания за пътувания до Съединените щати или с неясни обещания от страна на Съвета за бъдещи споразумения. От 2007 г. насам Съветът имаше безброй възможности по подходящ начин да се справи с този проблем, като гарантира сигурността, както и защитата на личните данни и гражданските свободи, и като осигури подходящ демократичен контрол от страна на националните парламенти или – от 1 декември – и от страна на Европейския парламент, но Съветът е крайно упорит. Парламентът не може и не бива да взема решение, ако не разполага с цялата необходима информация и документи. Нашите избиратели имат право да знаят, че ние много сериозно преценяваме всичко и не приемаме безкритично решенията на Съвета.

И накрая, в продължение на години Европейският парламент е съвсем наясно със своите опасения и очаквания. Вместо да излиза с все по-неясни обещания, най-после Съветът следва да ни представи становището на правните служби и исканата информация, за да покаже използването на данните за целите на борбата с тероризма. Считаю, че вторият доклад Viguière не е достатъчен. Така че ако иска съгласието на Парламента, Съветът ще трябва да удовлетвори изискванията ни. Това – да повтора за Съвета – е единственият начин.

(Ръкопляскания)

Rebecca Harms, *от името на групата Verts/ALE*. – (DE) Г-н председател, първо бих искала да кажа нещо за срещите с експерти и с посланика на САЩ. По време на двете срещи, които председателствах, по никакъв начин не почувствах на мен да се гледа като на малък човек от Европа, тъкмо обратното. По време на срещите с експерти от САЩ научих много за съвсем различните правни системи, отнасящи се до защитата на основните права в САЩ и в Европа. Благодарна съм на американците за участието им в този широкообхватен диалог. За мен стана ясно естеството на задачата, която стои пред нас. В миналото Съветът не е отдал дължимото на тази задача. Стана ми ясно и естеството на задачата, която стои пред европейците, ако искаме в едно и също споразумение да съчетаем ефективната борба срещу тероризма с ефективната защита на основните права.

Всъщност намирам за смущаващо това, че хората трябваше да дойдат от другата страна на океана, за да ни обяснят тази спорна област, и че досега Съветът не можа да проведе в Парламента едно открито разискване. Докладчикът добре изясни в кои области основните права, ползващи се в Европа с най-високо ниво на защита, ще бъдат нарушени. Искам да обърна внимание на още нещо, което смятам за основен проблем от правна и политическа гледна точка, ако се вгледаме по-подробно във въпроса. Съединените щати и Европа имат напълно различни определения за тероризъм и това е един проблем, който се вижда в цялото споразумение.

Както правилно беше казано, членовете на този Парламент са отговорни пред гражданите на Европа за зачитането на техните права. Според мен не бива да гласуваме в подкрепа на споразумение, за което много от нас, в това число г-н Weber, г-н Langen, който не е тук в момента, и г-н Schulz, открито и многократно заявиха, че е в нарушение на действащото законодателство. Трябва да действаме сега. Обещахме това на европейските

граждани по време на общественото обсъждане. Трябва да гласуваме против временното споразумение и не бива да отлагаме това гласуване.

Парламентът не бива отново да заобикаля задълженията си, както направи през ноември. Тогава имяхме възможност да прекратим всичко, но повечето не пожелаха да постъпим така. Сега трябва да вземем мерки – казвам това след консултация с американците – което ще ни постави в по-добра позиция за преговори на равни начала и ще позволи да подобрим сигурността и правата на гражданите в Европейския съюз, а защо не и в САЩ.

Timothy Kirkhope, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-н председател, подобно на колегите ми, аз съм изключително разочарован и ядосан от отношението на Съвета и от неудовлетворителното обсъждане на споразумението в тази зала. Консултациите с Парламента и съгласието му не трябва да бъде използвани като инструмент с обратна сила. Реципрочността при защитата на данните следва да бъде безупречна, а начинът, по който беше договорено и сключено споразумението, не трябва да се повтаря никога.

Въпреки това бях донякъде успокоен от властите на Съединените американски щати, от системите за многостепенна защита на данните и от съдебните гаранции, които са налице във временното споразумение. Така че лошото отношение от страна на Съвета не трябва да компрометира споразумението между ЕС и Съединените щати, нито други бъдещи споразумения за сигурността на Европа. Сега получаваме много уверения и обещания от Съвета и от Комисията. Все още не мога да преценя дали те отговарят на всички разумни изисквания, които поставихме, но според мен сега се нуждаем от известно време, преди да продължим напред с обсъждането на тази жизненоважна мярка.

Lothar Bisky, *от името на групата GUE/NGL*. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, споразумението SWIFT беше договорено по неясен начин и беше прокарано бързо само ден преди влизането в сила на Договора от Лисабон с цел да се заобиколи Парламентът. Въпреки това бих искал да обърна по-специално внимание на съдържанието на споразумението. Искат да кажем „да“ на малката сестра на големия брат (Big Brother's Little Sister). Г-жа Клинтън смята, че може да убеди членовете на Парламента да направят нещо, което не биха приели от собствените си правителства.

От моя гледна точка напълно неправилно е следователите, разследващи заподозрени в тероризъм лица, да имат такъв широк достъп до бази данни, тъй като това подкопава самоопределението на хората на основата на собствените им лични данни. Личните данни ще бъдат съхранявани в продължение на десетилетия и никой няма да може да контролира начина, по който те се използват. Освен това данните могат да бъдат запазени и след приключване на споразумението. Няма да е възможно да се предприемат правни действия с цел да се установи местонахождението на данните или да се търси обезщетение в случай на незаконното му използване от трети страни. Това поставя държавата над гражданите, защото всички ще получат статута на заподозрени лица. Държавите-членки позволяват на други правителства да следят нашите граждани косвено чрез ЕС.

Ще дам няколко примера от Германия. Трябва ли Deutsche Telekom, Deutsche Bahn или веригата аптеки Schlegel все още да се безпокоят, че се събира информация за техните служители? Ще се превърне ли сега в норма това, германското правителство да закупува от данъчните следователи незаконно събрани данни? Намираме се в ситуация, в която Парламентът трябва да застане зад убежденията си и да вземе решение. Защо в бъдеще Google да може да определя параметрите на данните? Важно е да се борим с тероризма, и особено с причините за него, но смятам, всички сме съгласни, че това не бива да е за сметка на основните права. Във връзка с това чух много изказвания, определящи ЕС като общност на ценности. В момента се каним да унищожим една от тези ценности и моята група няма да гласува в полза на такова нещо.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Нека да стане ясно, че Европейската народна партия е „за“ споразумението. Всички подкрепяме споразумението SWIFT и утре ще гласуваме в негова полза. Нека да обясня защо. Европейската народна партия ще го подкрепи, защото нейна основна грижа е безопасността на хората, сигурността на нашите граждани.

В резултат от това споразумение сигурността на нашите граждани ще бъде подобрена, поради което ние го подкрепяме. Това не е само мое мнение, това е мнение на експертите, чиято конкретна задача беше да проучат и оценят дали споразумението повишава сигурността на гражданите, представлявани от всички нас тук, в тази зала.

Нивото на сигурност в Европа ще бъде подобрено, което ще се отрази на сигурността на другите граждани по света, включително и в САЩ. Съгласен съм с тези, които заявиха, че Съветът не постъпи правилно по отношение на Европейския парламент, но смятам, че писмото, изпратено от комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи миналата седмица, даде на Съвета добър урок – урок, който беше ясно разбран. Аз също

споделям тревогите на моите колеги относно личната неприкосновеност, но не бива да забравяме, че споразумението е временно. Това означава, че предстои да бъде изготвено ново споразумение, което ще даде по-добри гаранции за сигурността.

Г-н председател, в уводното си изказване споменахте за отговорност. Призовавам колегите си да използват правомощията на Парламента, новите правомощия, които имаме, с цялата си отговорност, за да можем да се изправим пред 500 милиона граждани и да им кажем, че защитаваме тяхната сигурност. Ако е възможно, с цел да се запази съгласие в залата, утрешното гласуване следва да бъде отложено. Готови сме да обмислим отлагане на гласуването, но ако това не се предложи, ще гласуваме „за“.

Claude Moraes (S&D). – (EN) Г-н председател, ние, социалистите и демократите, също искаме да се борим за европейските граждани, да се борим срещу тероризма и затова, както каза нашият лидер, препоръчваме утре да гласуваме „против“, за да се уверим, че в този Парламент гласуваме по първата процедура за одобрение според Лисабонския договор против едно лошо споразумение, лошо за целия Парламент.

За нас това не е сектантски въпрос, а въпрос, основан на факти. Възможно ли е едно лошо изготвено споразумение да служи на интересите на сигурността и антитероризма. Както каза веднъж един от моите съветници – той е адвокат, аз също бях адвокат, адвокат беше и г-н Kirkhope – като цитира Бенджамин Франклин: „който е готов да пожертва свободата заради сигурността, не заслужава нито едно от двете“.

Всички сме съгласни с факта, че за гражданите на ЕС добро е това споразумение, което ние искаме. Абсолютно вярно е, че сега в COREPER Съветът постави всички въпроси, които ние като група считаме за важни. В писмото си г-жа Клинтън също признава, че Парламентът има това право, но нито един от документите не отиде по-далеч и не ни посочи как да решим този проблем. Ето защо според нас един отрицателен вот ще ни подтикне към създаването на по-добро споразумение в името на целия Парламент.

Така че ние призоваваме всички, не само членовете на нашата група, да подкрепят докладчика в това, което тя се опитва да направи – едно по-добро споразумение за борба с тероризма. Не става въпрос за морално превъзходство; искаме ефективна борба срещу тероризма, което означава едно по-добро споразумение. Това е, което ще препоръчаме тази вечер на социалистите и демократите в нашата група.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Г-н председател, отхвърлям методите и сроковете, които са залегнали в това споразумение. Ролята на Парламента е основна част от Договора от Лисабон и трябва да бъде зачитана от всички партии.

Преминавайки към същността на този въпрос: най-сигурният начин едно демократично общество да се пребори с тероризма е като му пресече източниците на финансиране. Ето защо временното споразумение трябва да остане в сила, докато по най-бърз начин не бъде прието окончателното споразумение. Поне девет са доказаните случаи, в които SWIFT и ППФТ са показали, че са ефективни и полезни за предотвратяване и потушаване на терористични дейности в Европа, Азия, Африка и Америка във връзка с текста на временното споразумение и защитата на данните.

Кой доклад трябва да има предимство, госпожи и господа? Този на Европейския надзорен орган по защита на данните или този на съдията, защото и двата са добре обосновани, макар и противоречиви. Не, госпожи и господа, нито проведехме разискване, нито приехме решение по този въпрос. Текстът на временното споразумение гарантира правата. В него се казва, че предоставените данни ще бъдат обработвани единствено за предотвратяване на тероризъм или финансиране на тероризъм, че няма да бъдат правени копия на предоставените данни, че предоставените данни няма да бъдат свързвани с никакви други бази данни и че само органите за обществена сигурност ще имат достъп до данните.

Имам доверие на правителството на Съединените щати и на голямата демократичност, чрез която то е създадено. Длъжни сме да укрепим отношенията си с тази страна, защото ние сме естествени партньори, които могат да разчитат един на друг.

По тези причини подкрепям временното споразумение и приветствам конкретните стъпки, направени от Парламента, за да докаже значението му. Факт е, че г-жа Клинтън и г-н Гейтнер признаха това значение сега и в бъдеще.

И накрая, г-н председател, Съветът и Комисията знаят какво се очаква от тях. Спешно се нуждаем от едно междунституционално споразумение.

Stavros Lambrinidis (S&D). – (EN) Г-н председател, едно обикновено писмо от Съвета, че насоките за преговори напълно ще отговорят на въпросите, които безпокоят Парламента, че преговорите със САЩ ще започнат веднага, а не в някакъв бъдещ момент, че Парламентът изцяло ще бъде включен в тези преговори, може би ще е достатъчно. Не би било трудно да се даде такова писмо, за да се намали безпокойството на Парламента относно начина, по който той е бил третиран и игнориран преди.

Но днес вие няма да направите дори това. Членът на Комисията каза, че изпращането на масиви от данни не е проблем. Само някои данни ще отидат там. SWIFT ни казва, че не е така. Администрацията на САЩ ни казва, че не е така. В това изявление няма доказателство за това, което казвате.

Споменахте за насоки за преговори, които почти сте подготвили. Къде са те? Като се има предвид днешното напрежение, защо не ни кажете точно в какво сте съгласни с Парламента и в какво не сте съгласни, вместо да правите общи декларации?

Мисля, че е изключително важно да се борим против тероризма заедно със САЩ. Призовавам САЩ и Съвета след гласуването утре да работят много сериозно заедно с нас, не да провеждат никакви двустранни преговори и да нарушават солидарността, а да работят съвместно за защита на основните права, доколкото ние защитаваме сигурността.

Birgit Sippel (S&D). – (DE) Г-н председател, всеки, който е следил многото дискусии за SWIFT през последните седмици, може да остане с впечатлението, че без SWIFT ще се озовем в някакъв хаос и че отхвърлянето на споразумението ще сложи край на трансатлантическите отношения и на съвместната война срещу тероризма. Тези опити да ни заплашват могат да бъдат описани само с една дума: нелепи. Съединените щати и Съветът не се опитват да спасят един основен инструмент; те просто си пазят репутацията.

Има много споразумения и мерки за борба с тероризма. Би могло SWIFT да бъде полезно допълнение към тях. Проваленият атентат на 25 декември ясно показва, че не данните са това, което ни липсва, а умението ефективно да използваме данните, с които вече разполагаме. Идеята е да се отклони вниманието от този факт. Временното споразумение просто не може да бъде по-лошо. То е пълно с противоречия и несъответствия. Вместо да се вземат подходящи предпазни мерки, които да гарантират, че се изпращат само данни за действително заподозрени лица, огромни обеми от данни ще бъдат изпращани към САЩ всеки месец. Споразумението е крещящо нарушение на правата на гражданите, защитата на личните данни и на принципите на правовата държава. Ако Съветът и САЩ наистина са готови да приемат критиката и да включат тези точки в едно ново споразумение, тогава няма да е необходимо да се приема това ужасно споразумение. В интерес на гражданите трябва да кажем „не“ на временното споразумение и веднага да започнем нови преговори, така че да създадем едно действително добро споразумение, което работи като допълнителен ефективен инструмент за борба с тероризма и което защита основните ни права.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Г-н председател, Договорът от Лисабон отвори нова страница за Парламента, а също така за Съвета и за Комисията.

В изказването си действащият председател на Съвета обърна внимание на факта, че е необходимо вслушване в мнението на Парламента и отчитане на неговите опасения и изисквания.

Също така председателят отбеляза, че преговорите по споразумението не бяха водени добре, или не достатъчно добре. Преди всичко обаче той изтъкна един бъдещ ангажимент: без отлагане да се преговаря за окончателно споразумение, което да отговаря на изискванията, посочени в доклада – гарантирано право на обжалване, на информация и на последващо изменение или заличаване на личните данни.

Ето защо трябва да намерим нов баланс между личния живот, свободата на гражданите и сигурността, която също е основно право на гражданите, които ние представляваме в Парламента.

Така че независимо от резултата от разискването, Парламентът призовава министъра да започне преговорите възможно най-скоро и по-този начин да се съобрази с Договора от Лисабон, Хартата на основните права на ЕС и с 500 милиона граждани, които този Парламент представлява и които имат основно право на сигурност.

Axel Voss (PPE). – (DE) Г-н председател, в ерата на мобилността не може да има сигурност без ефективен и бърз обмен на данни и задачата ни е да защитаваме гражданите от терористични атаки. Ето защо трябва да намерим баланс между сигурността и неприкосновеността на личния живот. Този баланс трябва да бъде отразен в споразумението, което в момента обсъждаме.

Обаче в този случай, особено предвид важността на въпроса, Съветът действително подходи непрофесионално. Затова ми се иска да окажем по-голяма подкрепа на докладчика, включително и специфична помощ, така че евентуално да постигнем мнозинство в Парламента.

Ако го нямаме, то Програмата за проследяване на финансирането на тероризма ще остане единична централна програма, а за нас е важно да гарантираме, че SWIFT само изпраща отделни елементи от данните. Ако го нямаме, то пълното споразумение е нещо правилно и действащото споразумение остава важно. Ето защо считам, че ние трябва да се стремим към отлагане, а след това, в крайна сметка...

(Председателят отнема думата на оратора)

Председател. – Колеги, това е едно много важно разискване. Не искам да ви притеснявам, но всички говорите с половин минута повече. Има още 11 души в списъка. Ако говорите толкова дълго, няма да мога да дам думата на останалите.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Г-н председател, никой няма сериозни съмнения относно необходимостта от борба с тероризма. Обаче за напредналите демокрации, основаващи се на принципите на правовата държава, въпросът винаги се отнася до това, какво трябва да се направи и как трябва да се направи. В случая отговорът е лесен. Не трябва да действаме така, че 500 милиона души да се окажат заподозрени, да накърним правата им, без да им дадем възможност да прибегнат до правна защита. По-конкретно тези мерки не бива да се прилагат при пълно незачитане на съществуващите демократични правила.

Сега Парламентът трябва да търпи последствията от действията на арогантното шведско председателство. Не бива да допускаме това. Ето защо утре ще гласувам против споразумението.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Г-н председател, искам да кажа, че с това споразумение няма да бъде спряно нито един терористичен акт. Нито една от четирите атаки, посочени от председателството на Съвета, нямаше да бъде спряна, въпреки че вероятно последващите разследвания щяха да са по-лесни. Това споразумение намалява сигурността по същия начин, по който всеки закон за тотално следене в интернет намалява сигурността, защото ако е налице пълно следене, хората се стараят да го избегнат – дори честните граждани. Тогава в интернет се създават анонимни услуги, както сега в банковия сектор. Ако терористите могат да се скрият сред обикновените хора, сигурността е намалена. Това е едно лошо споразумение.

Вместо това аз призовавам за цялостно преразглеждане на всички антитерористични закони. Какви са свързаните с тях разходи, как влияят върху неприкосновеността на личния живот и свободата? Само тогава ще реша да гласувам в полза на още антитерористични закони. Покажете ни колко ефективни са тези мерки, като използвате достъпни, а не секретни документи.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Г-н председател, бих искал да обърна внимание на две неща, които според мен са много важни. Това, че трябва да се борим с тероризма, е безспорно, но дискусиата е за това как да стане това, какви споразумения следва да бъдат подписани с американците по този въпрос. Бих искал да кажа две неща. Първото е, че споразумението въздейства само на една от партиите – това е едностранно споразумение. Помислихме ли, че съответните служби в европейските държави също биха могли да получават данни от САЩ и че това би улеснило борбата срещу тероризма в Европа? Второто нещо – основното възражение се отнася до факта, че ще бъде възможно да се получават всички финансови данни. Силно наблягам на думата „всички“. Мисля, че ние следва да работим за това, американските и европейските специални служби да получават данни само за тези лица, които са под подозрение.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Съветът много късно изпрати споразумението на Европейския парламент, което е нещо необичайно. Надявам се, че такива неща повече няма да се случват. От друга страна, бях много приятно изненадан от активното сътрудничество между органите на САЩ и Европейския парламент. Най-неочаквано те се вслушаха в тази институция и аз се надявам, че така ще бъде и занапред.

Очаквам органите на САЩ да проявят интерес и относно еднаквото отношение към държавите-членки във връзка с програмата за безвизово пътуване. Отсега нататък Съединените щати трябва да въведат ясни и прозрачни критерии за отказ на виза в определени държави-членки. Въпреки това одобрението на настоящото споразумение не бива да спира преговорите със Съединените щати относно дългосрочно споразумение, които да отчетат всички възражения, повдигнати от Парламента.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Г-н председател, днес Съветът призна, че резултатите от преговорите не са така добри, както биха могли да бъдат. Трябва да обърнем внимание на това и да се възползваме от възможността за подобряване на споразумението. Обаче самото отлагане няма да помогне, тъй като не е

обвързано с никакви условия. Затова на следващата пленарна сесия ще се окажем в абсолютно същата ситуация. Не смятам, че това ще промени каквото и да било.

Второ, искам да кажа, че вече получихме достатъчно обещания, че по време на следващия кръг от преговори без участието на Парламента нещата ще бъдат по-добре. И преди това споразумение са ни обещавали, че този път нещата ще бъдат съвсем различни. Още веднъж казвам, отлагането няма да помогне. Изпращането на ясен сигнал е единственото нещо, което ще помогне в случая.

Трето, вратичките за заобикаляне по отношение на сигурността, за които многократно стана дума, че ще се появят, ако не гласуваме в полза на временното споразумение, просто не съществуват. Това е доказано чрез експертни заключения, имаме и споразумения за правна взаимопомощ.

Sajjad Karim (ECR). – (EN) Г-н председател, сигурността на гражданите е наша най-важна грижа и ще е много лесно да бъдем представени като недостатъчно твърди в борбата с тероризма, ако започнем да настояваме за защита на гражданските права. Виждал съм това много пъти от страна на редица национални парламентаристи, когато става дума за действия, предприети от Парламента.

Разбира се, има много случаи, в които SWIFT постигаше успех. Подкрепяме всички тези случаи, но също така е важно да се съсредоточим върху случаите, в които SWIFT търпи провал или ни подвежда. В Европейския съюз има много примери на провалени или лоши разследвания. Само в моя избирателен район са задържани 12 души, без да бъде повдигнато обвинение срещу тях. Когато те бяха задържани, ни уведомиха, че в основата на обвинението срещу тях са били някакви финансови трансакции.

Какво можем да научим от лошите примери? Обръщам се към Съвета – нека направим крачка назад. Имаме време. Не сме притиснати до стената. Има път напред. Нека отложим споразумението. Откажете се, направете това, което трябва – не заради Парламента, а заради нашите граждани.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Г-н председател, в моята страна ако един полицейски служител иска да получи достъп до банкова сметка, той трябва да има заповед. Не мога да приема споразумение, по силата на което хиляди и милиона банкови данни ще бъдат изпратени на американската полиция и ще бъдат обработени от нея, без да е необходимо разрешение от съда. Временното споразумение, което беше договорено, не предвижда защита на данните. Защитата на личните данни не е лукс – тя е предпоставка за нашата свобода. Налице е липса на реципрочност и липса на пропорционалност. Не можем да позволим това.

Определено се надяваме, че окончателното споразумение ще бъде договорено правилно. Как може да стане това – като се съплати на една недостатъчна база или като се съплати на една приемлива база? Смятам, че е по-добре да нямаме никакво споразумение, отколкото да имаме лошо такова. Отказването от временното споразумение ще бъде добра основа за преговори за окончателно споразумение.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Както се казва, добри споразумения се правят от равностойни партньори. Обаче споразумението, което сега разглеждаме, не показва, че ние сме равностойни партньори, а по-скоро че Съединените щати поставят изисквания и се надяват да се съгласим с тяхното мнение.

След Лисабонския договор обаче Европейският парламент има много повече права и нашата задача като членове на Парламента наистина е да защитаваме интересите и правата, основните права, на 500 милиона граждани на държавите-членки на ЕС. Ето защо аз също подкрепям предложението това споразумение да бъде преработено, като в него бъдат включени предложенията, които ние, членовете на Европейския парламент, направихме като единствени пряко избрани представители във всички институции на ЕС.

Знам, че някои държави в Европейския съюз имат огромни проблеми с тероризма. И накрая, Испания е една от държавите, които отдавна се борят с тероризма, и аз вярвам, че в този случай Съветът ще бъде партньор на Европейския парламент, а не партньор на Съединените американски щати.

Алфредо Перес Рубалкаба, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-н председател, преди всичко искам да кажа, че с голям интерес и благодарност изслушах всички изказвания, направени от почитаемите членове на Парламента, изказвания както „за“, така и „против“ споразумението, като трябва да се признае, че последните преобладаваха, но аз ги приемам всичките.

Първо искам да кажа, че съм много доволен от това, че по време на разискването в залата беше потвърдено още веднъж, че Парламентът, Комисията и Съветът са на едно мнение, когато става дума за защита на общите ни ценности и, както казах в речта си, когато става дума за решителна позиция срещу всякакъв вид тероризъм. Според мен този консенсус е изключително важен и ние не трябва да го забравяме.

Искам да направя разграничение между двете коренно противоположни критики по отношение на споразумението SWIFT, които чуваме днес следобед: критика по процедурата и критика по същество.

Вярно е, че непрекъснато се критикува същността на споразумението, дори от тези членове на ЕП, които по принцип приемат подобно споразумение. Повтарям това, което казах в предишното си изказване, а именно че нещата вероятно можеха да бъдат направени по-добре. Обаче както казах, и повтарям това още веднъж, сроковете бяха такива, и това уважаемите членове на ЕП го знаят много добре, че Съветът и Комисията трябваше да действат в рамките на много кратък период от време. Във всеки случай нека да бъде напълно ясен, както казах по-рано днес следобед, точно Комисията има желание отсега нататък нещата да се правят по различен начин, а не както се правеха досега.

Някои членове на ЕП казах, вероятно на базата на опита си, че това е едно обещание, един ангажимент, който в тази зала многократно е бил нарушаван. В защита на Съвета ще кажа, че този ангажимент е породен от един основен ангажимент в рамките на Договора от Лисабон, който определя като основа, че Парламентът трябва да играе все по-важна роля в институционалния живот на Европа, така че гражданите да се чувстват представени по-добре.

Именно ангажиментът към хората от моята страна, основен ангажимент в рамките на Договора от Лисабон, е причината категорично да заявя, че по време на испанското председателство Съветът ще промени нещата.

Ако някои не вярват на думите на Съвета – имат право да не вярват – те трябва да си припомнят, че договорът ни задължава да променим нещата. Ето защо, ако политическата воля на Съвета не е достатъчна, в сила е договор, който в рамките на закона гарантира, че в бъдеще ще действаме по друг начин. Това зависи от сътрудничеството между Парламента и Комисията, естествено и от общия дух, показан тук от членовете на Парламента, дух, който търси баланс между защитата на сигурността и отстояването на най-важните ни ценности; това е общоевропейски дух, с който Съветът е в пълно съзвучие.

Искам да направя три забележки по въпроса, който разглеждаме. Няма да говоря за някои по-специфични неща, които бяха обект на критики – част от тях, според мен, неоснователни. Например по различни поводи беше казано, че във вида, в който е представено в залата, споразумението SWIFT позволява изпращането на масиви от данни. Не беше казано, а това все пак следва ясно да се заяви, че не това е идеята на споразумението и то допуска изпращането на масиви от данни само в изключителни случаи – винаги и само когато са налице правни съмнения (член 4, параграф 2 от споразумението). Това е само един пример. Има и други доста повърхностни обвинения за съдържанието на споразумението, които, вярвам, при една проверка ще издържат, но сега не възнамерявам да говоря за тях.

Искам да кажа още две неща по този въпрос. Първо, заедно с Комисията и някои от членовете на Парламента ще подчертая, че споразумението беше полезно в борбата срещу тероризма. Дадох няколко примера, а в доклада на съдия Bruguière, който е даден на членовете на ЕП, има още. Мога да посоча още един пример, или по-добре два, от моята страна, на които по-рано се позовах.

Вярно е, че споразумението SWIFT беше използвано за разследването на нападенията на 11 март в Мадрид, и то много успешно. Необходимо е също така да се припомни, че точно преди една година споразумението SWIFT беше използвано за предотвратяване на нападение в Барселона. Извършителите на тези нападения в момента излежават присъди в испански затвори.

Ето защо можем да кажем, че споразумението е ефективно и, да, то ни позволи да постигнем резултати. В такъв случай уважаемите членове на Парламента ще се съгласят с мен, че суспендирането на споразумението на практика ще означава най-малко известно понижаване на стандартите за сигурност на европейските граждани. Наистина трябва да приемете, че ако споразумението работи и е било ефективно за нас, то неговото прекратяване ще ни направи по-малко сигурни. Аз си подбирам думите внимателно, така че никой да не може да упрекне Съвета, че театралничи. Със сигурност ще бъдем по-малко защитени; това е съвсем ясно.

Ето защо от името на Съвета искам да подчертая – а мисля, че Комисията също е съгласна с това – че е жизненоважно това споразумение да не бъде прекратявано. Може би споразумението дава основания за критики и искам още веднъж да подчертая, че ние приемаме сериозната критика, която чуваме тук днес. Обаче уважаемите членове на Парламента със сигурност ще се съгласят с мен, че това споразумение е много по-добро от протокола за обмен на данни, с който Съединените щати и Европейският съюз трябваше да се съобразяват с години.

Споразумението, което обсъждаме днес, може би не е съвършено. Със сигурност могат да бъдат направени подобрения, дори мога да се съглася с някои от критиките на определени кръгове, но ви моля да признаете, както направих и аз, че в сравнение с това, с което разполагахме, това е напредък. Европейският съюз, Съветът

и Комисията представиха няколко предложения по споразумението, които предизвикват опасения сред определени членове на Парламента, опитващи се преди всичко да гарантират, че сигурността не е за сметка на човешките права и основните свободи – и с право.

Ето защо искам да повтора казаното от члена на Комисията, че е важно да не прекратяваме споразумението. Искам още веднъж да кажа на Парламента, че Съветът искрено желае да води преговори за ново, окончателно споразумение – споразумение, което ще включва много от въпросите, отбелязани днес следобед, въпроси, с които Съветът е съгласен и иска открито да подкрепи. Съветът се ангажира да направи това. Факт е, че действащият председател на Съвета в писмо до председателя на Парламента вече се ангажира, но трябва да запазим споразумението, докато дойде времето за преговори.

Следователно днес разискваме едно временно споразумение, което подобрява сегашната ситуация. Разискваме едно споразумение, което ще продължи девет месеца – времето, необходимо на Комисията, Съвета и Парламента да постигнат ново, окончателно споразумение – споразумение, което със сигурност ще включва всички много разумни предпазни мерки, обсъдени днес следобед в Парламента.

Съветът не може да пренебрегне следобедното разискване. Не можем да пренебрегнем факта, че споразумението беше много критикувано. Както казах, някои от критиките със сигурност са били по-основателни от други, но критики имаше и мисля, че това заслужава сериозно внимание. От името на Съвета се обръщам към Парламента да ни даде време за размисъл.

Естествено, време да анализираме и обсъдим това разискване с моите колеги от Съвета, време да го обсъдим с Комисията и, разбира се, време да проучим възможността за изготвяне на по-добро споразумение със САЩ, което според мен е една напълно реална възможност. Госпожи и господа, г-н председател, ние искаме време, което да ни позволи да се върнем в Парламента след няколко седмици или след няколко месеца, за да можем да гарантираме, че сме положили основите за подписването на окончателно споразумение, което адекватно предава опасенията, изразени днес от някои членове на Парламента. Опасения, които, още веднъж казвам, в редица случаи повтарят опасенията на Съвета.

Сесилия Малмстрьом, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, това беше едно изключително важно разискване. Точно така е, защото обсъждаме толкова важни въпроси като този, как можем да гарантираме сигурността на нашите граждани, като в същото време поддържаме добри системи за информация и обмен с високо ниво на защита на данните.

Мисля, че, както каза председателят на Съвета, имаше няколко въпроса, а също и няколко недоразумения. Отговорът на някои въпроси се съдържа в доклада Bruguère, така че наистина ви препоръчвам да го прочетете. Но мисля, че е нужно да разберем и да си припомним защо имаме временно споразумение. Защо? Защото SWIFT се променяше и ние се озовахме в ситуация, в която не разполагаме с регламент за изпращането на данни, така че Съветът и Комисията се заеха бързо да уредят нещо. Наистина постигнахме определени отстъпки от Съединените щати и някои много добри механизми за защита на данните. Освен това две държави-членки поискаха и Комисията да участва, за да има един европейски подход по този въпрос и за да се избегнат двустранни споразумения. Важно е да си припомним.

Това, както казах, е временно споразумение; то може и ще бъде усъвършенствано. Комисията и Съветът са твърдо решени в светлината на Лисабонския договор да включат и Европейския парламент при изработването на постоянното споразумение. Необходими са повече разяснения за правната защита, законната обработка на данни и заличаването на данни. Постоянното споразумение също така ще включва гаранции за поправка и достъп до информация.

Г-н Lambrinidis попита защо това не е поискано от Комисията. Защото, г-н Lambrinidis, Комисията е назначена преди 16 часа и 20 минути. Това е изключително важен мандат за преговори. Необходима ни е възможност да разискваме това заедно, в рамките на новата Комисия, преди да пристъпим към преговори и да го обсъждаме с Европейския парламент. Ние съвсем наскоро встъпихме в длъжност, така че не може да очаквате от нас такова нещо. Но ще пристъпим към преговори – г-н Барозу изрази това много ясно в писмото си до г-н Buzek – и в най-скоро време ще представим на Европейския парламент цялата информация за това.

Вероятно идеята да се отложи гласуването е много добра и вероятно се нуждаем от повече време, за да обсъдим мандата. Вие ще видите мандата за преговори; ще имате време да разгледате документите, докладите и т.н., а както казах, Комисията е готова да работи по този въпрос заедно с вас и Съвета за едно добро, много по-добро, постоянно споразумение.

Председател. – Колеги, процедурата за синята карта не важи по време на изказвания от Съвета и Комисията, но това е една изключително важна дискусия. Трябва да вземем решение утре.

Това не е според правилата, но мога ли да Ви помоля, г-н действащ председател, да чуете два кратки – подчертавам кратки – въпроса от г-н Schulz и г-н Lambrinidis. Нищо повече, защото може да дискутираме по този въпрос още два часа.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Г-н председател, г-н Рубалкаба, аз, както и всички членове на Парламента, много внимателно слушах това, което казвате. Вие казахте следното: „Дайте ми повече време, за да обсъдим въпроса с другите членове на Съвета. Дайте ми повече време, за да се върнем при вас е едно по-добро споразумение“. Ето защо искам съвсем конкретно да Ви попитам дали това означава, че Съветът вече не държи на споразумението и на гласуването му и дали се нуждаете от време, за да преговаряте със САЩ за едно ново и по-добро споразумение. Правилно ли съм разбрал това, което казахте?

Stavros Lambrinidis (S&D). – (EN) Г-н председател, Съветът дава ли си сметка, че през последните години SWIFT никога не изпращаше конкретни данни, защото не може да ги извлече, а винаги изпращаше масив от данни?

Съветът дава ли си сметка, че именно поради това съществува едно споразумение между САЩ и SWIFT, според което служителите на SWIFT са настанени в Министерството на финансите, за да гарантират, че в масива от данни, които министерството получава, не се търси само информация в масив?

Съветът дава ли си сметка, че временното споразумение не включва никакво отстъпление по отношение на Парламента? Ако съм прав – надявам се, че съм прав – приели ли са Съветът и Комисията напълно сериозно въпроса за масива от данни в мандата за преговорите?

Алфредо Перес Рубалкаба, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-н председател, Съветът иска отново да повтори колко е важно това, че не прекъсваме потока на обмен на финансови данни между Европа и Съединените щати.

Въпреки това Съветът добре помни, че трябва да бъде обърнато сериозно внимание на предпазните мерки, критиките и предложенията от страна на уважаемите членове на Парламента.

По тази причина поисках време, за да работим с всички страни в Европейския съюз, с всички държави-членки, за да видим дали подобно съображение трябва да бъде включено в новото споразумение. И което е по-важно, аз поисках време, за да се консултираме със Съединените щати. Смятам, че САЩ са готови да включат в новото споразумение много от предпазните мерки, уговорките и ограниченията, казани днес тук от Европейския парламент. Накратко, те са готови в окончателното споразумение да се търси по-голям баланс между сигурността и свободата, което по същество е това, за което говорим днес.

Искам време, за да бъдат проучени възможностите, така че да мога да се върна в Парламента и на една сесия като днешната, преди да се пристъпи към гласуване, да кажа, че Съединените щати са поели ангажимент пред Комисията и Съвета да включат предложенията на Европейския парламент в новото споразумение.

Мисля, че при тези условия следващото ни разискване ще бъде много по-различно от днешното.

Manfred Weber (PPE). – (DE) Г-н председател, това е много полезно. Много Ви благодаря, че ми дадохте думата. Ако правилно съм разбрал, защото въпросът, който дискутираме, е много чувствителен, г-н Рубалкаба не може да гарантира, че съществуващото споразумение няма да влезе в сила. С други думи, ако отложим въпроса и си дадем повече време, то ще влезе в сила.

Ето защо следващият ми въпрос е дали г-н Рубалкаба може да гарантира, че например след един месец ще имаме дългосрочно споразумение, което да отчита по-високите изисквания, или трябва да чакаме още девет месеца до изтичане на периода? Много е трудно Парламентът да приеме безусловна гаранция. Следователно трябва да имаме ясни условия, що се отнася до уверенията на Съвета, за да можем утре да вземем решение за едно възможно отлагане.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Г-н председател, благодаря Ви за великодушието, с което прилагате Правилника за дейността на Европейския парламент, и за това, че дадохте думата на двама членове, първият от групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите, а вторият от групата на Европейската народна партия (Християндемократи).

Г-н Рубалкаба, Вие поставихте пръста в раната. Повечето от аргументите, предложени за разискване в Парламента, бяха справедливи. Оценявам всичко, което беше казано. Обаче думите трябва да бъдат подплатени

с документи и информация, с пълно познаване на фактите и, честно казано, бях много изненадан от някои декларации, които показват друго. Подобни декларации оставят впечатлението, че в действителност много малко хора са прочели споразумението, защото ако го бяха прочели, нямаше да направят такива изказвания.

Ето защо искам да Ви попитам, г-н Рубалкаба, за нещо, споменато от моя колега г-н Manfred Weber, както и в писмото на г-жа Hennis-Plasschaert (както знаете, аз съм за запазване на временното споразумение, докато се договори ново споразумение). В писмото си г-жа Hennis-Plasschaert пита за това, за което пита и Manfred Weber. Може ли Съветът да гарантира на Парламента, че с негово участие ще представи окончателния текст на новото споразумение през юни в комисията, а през юли – в пленарна зала?

Алфредо Перес Рубалкаба, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-н председател, някои от уважаемите членове на Парламента говорят за временно споразумение, а други – за постоянно споразумение.

Що се отнася до времето, очевидно не е едно и също тук да се внесат за разглеждане основите на едно окончателно споразумение, или с други думи да се представи един ангажимент от страна на САЩ да се включат някои от предпазните мерки и предложения, направени от залата, и да се внесе за разглеждане ново предложение.

Ако уважаемият член на Парламента ме пита дали можем в едномесечен срок да внесем в пленарната зала ново предложение, отговорът е „не“. Ако питате дали в срок от няколко месеца можем да внесем в пленарната зала резултатите от преговорите между САЩ и Парламента, чието участие е много важно, така че да можем да разискваме за това, дали сме прави да мислим, че окончателното споразумение ще бъде много по-добро от настоящото, отговорът ми е „да“. Според мен ние сме в състояние да постигнем това.

Точно това искам. Ето защо не се позовавам предимно на предложението на докладчика, което, да си призная, днес следобед не съм обмислял сериозно, след като видях общото настроение и множеството действия и изказвания против подписването на временното споразумение. Позволете ми още веднъж да изкажа мнението си, че при това положение е много по-реалистично да поискаме от залата срок от, да кажем, три месеца, който да ни даде време да представим за разискване в Парламента основите на едно споразумение със Съединените щати. С други думи, това споразумение ще включва елементи, които ние в ЕС (Комисията, Съвета и Парламента) и в Съединените щати смятаме, че трябва да бъдат включени в окончателното споразумение, което ще бъде договорено впоследствие.

Смятам, че при такива обстоятелства разискването, което провеждаме днес, може да протече по съвсем друг начин.

Jeanine Hennis-Plasschaert, докладчик. – (EN) Г-н председател, бяха казани много неща. Нека да отговоря на г-н Busuttil и на председателя на Съвета, че от въздържането ни от съгласие за временно споразумение сигурността на европейските граждани няма да бъде застрашена. Мисля, че е много нечестно това да се използва като аргумент. За целеви трансатлантически обмен на данни остават достъпни други правни инструменти и, както каза Claude Moraes, тук не става въпрос за морално превъзходство.

Що се отнася до писмото на САЩ, то очевидно е добро, в това няма съмнение, но да се заяви, че доводите на Парламента ще бъдат изслушани, разгледани, а след това ще му бъде отговорено, е доста несъстоятелно, нали? Много е неопределено. Също така се посочва, че това е само при условие, че временното споразумение се прилага, което според мен си е чисто изнудване. Започвам да се ядосвам, за което се извинявам, но това разискване започва да ми се отразява на нервите.

Програмата за проследяване на финансирането на тероризма (ППФР) не е – и не е замислена да бъде – в съответствие с най-силните европейски традиции на гражданските свободи. Тя трябва да се разглежда, и искам това да се признае, като отклонение от европейското законодателство и практика. Казах това преди и искам да го чуя ясно отново. Също така искам да кажа, че никой не се съмнява в необходимостта от продължаване и заздравяване на сътрудничеството между САЩ и ЕС, макар че ЕС и неговите държави-членки, и по-специално Съветът, трябва да бъдат силни в създаването на собствени цели. В това отношение все още Парламентът и Съветът не гледат в една и съща посока.

И накрая, позволете ми да подчертая, че става дума за европейска отговорност и трябва да се намери европейско решение. Нидерландия и Белгия не могат да бъдат заложици на това споразумение. Слушах внимателно вашите декларации, искането за повече време и съм готова да предоставя това искане на Председателския съвет, но вие не ми дадохте уверението, което търсех. То беше твърде неясно. Аз обаче ще предам искането ви на Председателския съвет, с който ще се срещна по-късно днес.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в четвъртък, 10 февруари 2010 г.

Писмени изявления (член 149)

Bruno Gollnisch (NI), *в писмена форма*. – (FR) Сътрудничеството със Съединените американски щати в борбата срещу тероризма е важно, но не и на всяка цена. Споразумението със САЩ относно изпращането на финансови данни се свежда по-скоро до отваряне и четене на личната поща на всички европейски граждани или до контрол на разменените електронни съобщения под претекст, че е възможно терористите да си изпращат писма или електронни съобщения. Споразумението, за което говорим, не гарантира зачитането на личните данни и още по-малко за какво те могат да бъдат използвани. Рискът от намеса в личния живот на милиони невинни граждани или в напълно законни финансови операции на европейските дружества, просто по заповед на администрацията, е неприемлив. Все още помня аферата „Echelon“ – система подслушвателни устройства, за която се твърдеше, че е предназначена за военни цели и за нуждите на сигурността, и която се оказва една тревожна търговска и политическа система за шпиониране, насочена срещу съюзници. Можем да приемем обмен, или с други думи взаимно изпращане, на целеви данни при поискване от съдебен орган в специфичен контекст. Със сигурност искаме да помогнем на SWIFT да прекъсне техническия застой, който му пречи да извърши нещо различно от прехвърлянето на масиви от данни. Въпреки това не можем да приемем това споразумение.

Indrek Tarand (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (FR) Г-н председател, препоръчвам на колегите ни от Парламента да гласуват против този доклад с цел да се даде възможност на членовете на Съвета и на Комисията да направят някои изменения и така да променят позицията си. Надяваме се, че те ще се възползват от тази възможност. Колкото до останалото, Франция е решила да продаде на Русия военни кораби клас „Мистрал“; според нас искрено ще съжалява за това.

Zbigniew Ziobro (ECR), *в писмена форма*. – (PL) Заплахата от тероризма не намалява. Неотдавнашният опит на терорист-самоубиец да взриви самолет, изпълняващ полет от Европа до САЩ, показва, че има хора, които в името на фанатични убеждения са готови да убиват стотици невинни хора. Обаче погрешно е да гледаме на терористичните актове като на постъпки на отчаяни личности. Защото зад всички терористи стои организация, която ги обучава, снабдява с експлозиви и финансира. За да оцелее, тероризмът трябва да бъде добре организиран и затова преди всичко друго той има нужда от пари. Не трябва да спираме усилията си за проследяване на финансовите движения и за установяване на произхода на средствата, използвани в подкрепа на тероризма. Ефективният обмен между правителствата и взаимната помощ при идентифицирането на заподозрени лица и организации е въпрос от първостепенно значение във връзка с гарантирането на сигурността на нашите граждани. Трябва да положим всички усилия, за да гарантираме, че окончателното споразумение ще осигури необходимата защита на личните данни.

Не трябва да забравяме обаче, че нашата главна цел е да се ограничи тероризмът, защото тероризмът все още е реална заплаха, включително и в Европа. Когато говорим за сигурност, политическите игри трябва да бъдат оставени настрана. Европейският парламент не трябва да демонстрира власт, като отхвърли временното споразумение със САЩ относно обработката на данни за финансови съобщения, защото това споразумение подобрява сигурността на нашия континент.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н LAMBRINIDIS

Заместник-председател

14. Телесните скенери - Функциониране на разузнавателните служби в контекста на стратегиите за борба срещу тероризма (разискване)

Председател. Следващата точка е общото разискване относно борбата с тероризма и изявленията на Съвета и Комисията относно телесните скенери и функционирането на разузнавателните служби в контекста на стратегиите за борба срещу тероризма.

Алфредо Перес Рубалкаба, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-н председател, госпожи и господа, бих искал да започна разискването, като благодаря на Парламента за възможността да обсъдим спокойно политиката за борба с тероризма, и в частност някои нейни конкретни аспекти. Приветствам и избрания момент за това разискване, след изтичането на разумен период от време след разтърсилата целия свят предотвратена атака в Детройт през декември миналата година.

Разбира се, когато се случи нещо такова, когато трябва да се посрещне заплаха като тероризма, считам, че трябва да се предприемат ответни действия, но в много по-голяма степен съм за това да се работи спокойно и последователно, бавно, но сигурно, както казваме в моята страна. Искам да подчертая тук, в Парламента, че заплахата от тероризма все още е толкова реална, колкото беше преди във всички държави от ЕС.

Знаем, че терористите ни наблюдават, знаем, че те са изобретателни и се опитват да променят методите си, за да се изпълзят от нашите антитерористични стратегии. Затова и нашата стратегия трябва да бъде изобретателна и разнообразна; тя се нуждае от подобрене и, най-важното, трябва да се учим от грешките си, защото със сигурност правим грешки.

С оглед на това, на всички ни е известно, че ако не беше предотвратената атака в Детройт през декември, вероятно сега нямаше да обсъждаме този въпрос в Парламента. С други думи, настоящото разискване е резултат на необходимостта от предпазливост и най-вече на изводите, които всички си направихме при анализа на постигнатия в Детройт успех.

В центъра на днешното разискване е и необходимостта да се анализира какви грешки направихме, когато реагирахме на предполагаемата атака, и какви мерки предприемат различните държави, за да не повторят същите грешки. Следователно говорим за анализиране на данни, за антитерористични служби; говорим за обмен на данни, както и за телесни скенери. Говорим за грешки, допуснати при една атака, която за щастие беше неуспешна.

Имайки предвид, че това е темата на нашето разискване, бих искал да изброя някои от най-очевидните изводи, които според мен могат да бъдат направени след неуспешната атака срещу Детройт. Тези изводи са пет.

Първо, случаят в Детройт извежда на преден план факта, че гражданското въздухоплаване продължава да бъде приоритетна цел на терористите.

Второ, случаят в Детройт извежда на преден план важността на данните, както и тяхното интегриране и анализиране.

Трето, случаят в Детройт извежда на преден план факта, че свързаните с Ал Кайда групировки са в състояние да осъществят атаки извън това, което наричаме тяхна територия. Това важи за Ал Кайда на Арабския полуостров (терористичната организация, за която се подозира, че стои зад неуспешната атака в Детройт) или Ал Кайда в ислямския Магриб, която представлява заплаха за всички нас.

Четвъртият извод, който направих, е, че събитията в Детройт трябва да ни напомнят колко важно е да се работи за обръщане на процеса на радикализиране. Според мен личността на заподозрените в тероризъм лица е много важен фактор в това отношение.

И последно, случаят в Детройт ни призова да обърнем особено внимание на държавите в упадък или на държавите, които са застрашени от упадък заради специфични обстоятелства.

Първият и вторият извод се отнасят до продължаващата заплаха за гражданското въздухоплаване и необходимостта от интегриране на всички налични данни; те ни водят директно до днешното разискване, до обсъжданията относно данните и тяхната употреба, както и относно телесните скенери.

Следва да припомним, че това не е ново разискване и че не за първи път обсъждаме този въпрос в Парламента. Координаторът за борба срещу тероризма, г-н дьо Кершов, говори за управлението на информацията и защитата на личните данни в своя интересен и блестящ доклад по време на разискването по тази тема в Парламента на 26 ноември. Данните и техният анализ са ключов елемент в борбата за предотвратяване и справяне с тероризма, която е предмет на разискването днес следобед.

Трябва да идентифицираме терористите; трябва да знаем къде планират да извършат нападение, кой ги снабдява с оръжие; трябва да знаем каква материална инфраструктура ги подпомага; трябва да познаваме комуникационните им системи; можем да разберем това с помощта на бази данни и специализирани източници. Необходим ни е обмен на данни, за да получаваме цялата налична информация, който трябва да управляваме по надлежния начин.

Бързам да добавя, че някои от атаките, които понесохме в миналото, можеха да бъдат избегнати, ако на органите, отговарящи за антитерористичните мерки, беше предоставена навременна информация; с други думи ако с информацията се боравеше по интегриран и – простете за изрази – интелигентен начин, което не винаги се случва. С това стигаме до разискването за управлението на информацията.

Разполагаме с рамката на ЕС, чрез която можем да обменяме информация по подходящ начин. Нашата наскоро приета стратегия беше част от заключенията на Съвета от ноември миналата година. Целта ѝ е да предостави на силите за сигурност и разузнавателните служби необходимите данни с оглед подобряване на полезността и ефективността на антитерористичната стратегия. Само и единствено необходимите данни, тъй като понякога предоставянето на масиви от данни може да има негативно отражение върху стойността и ефективността на стратегията.

Както се посочва в тази стратегия, решенията относно обмяна на данни трябва да бъдат съгласувани, професионални, ефективни, жизнеспособни и надеждни, както и разбираеми за всички граждани и всички професионалисти, които работят с нея. Според нейните насоки стратегията трябва да взема под внимание становищата и опасенията, които сме изразили в Парламента; необходимостта от борба срещу тероризма, както и въпросите за правата на човека, правото на неприкосновеност на личния живот и защитата на личните данни.

Както казах в началото на разискването, друг извод, който може да бъде направен от предполагаемата атака срещу Детройт, е, че търговските самолети продължават да бъдат основна мишена на терористите. Очевидно предполагаемият терорист е успял да се качи на борда на самолета с достатъчно количество експлозив, който да взриви във въздуха, успявайки да избегне всички наши системи за наблюдение и летищни системи и механизми за сигурност. С други думи, очевидно трябва да преразгледаме тези механизми за сигурност, защото те явно са недостатъчни за предотвратяване на нападения, като предполагаемата атака срещу Детройт, която за щастие не се осъществи.

В обобщение, трябва да продължим да подобряваме службите си за сигурност, за да се опитаме да предотвратим допускането на терористи или заподозрени в тероризъм лица на борда на търговски самолети. Трябва да предотвратим възможността лица, носещи оръжие, експлозиви или химически прекурсори за експлозиви, да могат да се качват на борда на самолет. В случай че тези две мерки за сигурност се окажат недостатъчни, трябва да вземем допълнителни мерки, за да защитим нашите самолети и да предотвратим инциденти по време на полет.

Точно това е рамката на настоящото разискване по въпроса за телесните скенери, който е съществен за Парламента и Съвета.

Както уважаемите членове на Парламента знаят, по въпросите на въздушната безопасност Комисията разполага със съответната компетентност да определя цели и да изготвя разпоредби. Тези въпроси се обсъждат на срещи на министрите на транспорта на официално и на неофициално равнище. Бих искал обаче да спомена, че въпросът за въздушната безопасност беше предмет на разискване на неформалната среща на министрите, която се състоя преди няколко седмици в Толедо.

На тази среща постигнахме съгласие по различни въпроси: първо, че е правилно и целесъобразно ЕС да приеме обща позиция относно телесните скенери и като цяло относно всички механизми за защита на нашите летища; не е логично някои летища да са по-малко защитени от други, защото реално това означава, че всички сме по-малко защитени. С оглед на това бихме се радвали Европейският съюз да постигне споразумение и да приеме обща позиция в това разискване.

Второ, по един по-труден и деликатен въпрос, във връзка с който трябва да се вземат предвид различни аспекти: най-напред безусловно, да се разбере доколко този вид телесни скенери са ефективни за предотвратяване на възможността терористи, носещи експлозиви или химически прекурсори за експлозиви, да се качат на борда на самолет. На второ място, трябва да разберем и проучим дали тези скенери не нарушават правото на неприкосновеност на личния живот на хората – въпрос, който е от първостепенна важност за Съвета, Комисията и Парламента. Третият въпрос, по който постигнахме съгласие, е да се разбере дали са възможни рискове за здравето на хората, които преминават през този уред, преди да се качат на борда на търговски самолети.

Във връзка с тези три въпроса: Комисията работи по три проучвания относно ефективността на телесните скенери, последиците за здравето и съвместимостта им с правата на човека и основните свободи. Тези проучвания ще бъдат предоставени на Съвета и Парламента в близко бъдеще.

По тази причина на неформалната среща на министрите в Толедо беше договорено тази информация да се проучи и предостави, за да можем да проведем детайлно разискване и, надявам се, да стигнем до единодушна позиция по този въпрос, което би било желателно.

След като стигнем до тази обща позиция, ще вземем изцяло под внимание резолюцията, която Парламентът прие на 23 октомври 2008 г., след разискване относно телесните скенери. По време на разискването обсъдихме необходимостта да се направи оценка на последиците от гледна точка на правата на човека, рисковете за

здравето и икономическите последици, както и необходимостта от консултация с Европейския надзорен орган за защита на данните. Тези съображения трябва да бъдат взети предвид при следващото ни разискване.

Бих искал отново да изкажа благодарността си на Парламента за възможността да обсъдим тези въпроси, както и за проявената гъвкавост по отношение на избрания момент за провеждане на разискването.

Сийм Калас, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, тук сме да представим съвместно виждане по някои аспекти на борбата срещу тероризма. Моят приоритет като член на Комисията, отговарящ за транспорта, определено е безопасността и сигурността на пътниците. Това е основен приоритет на нашата обща транспортна политика и той винаги е от изключително значение.

Опитът за терористично нападение срещу полет 253 на „Нортуест еърлайнс“ до Детройт на 25 декември отново потвърди реалната заплаха за гражданското въздухоплаване. Бих искал да подчертая, че съществуващите норми на ЕС за сигурност на въздухоплаването бяха коректно приложени на летище „Схипхол“ в Амстердам на 25 декември.

Инцидентът показва преди всичко пропуските в разузнаването, неуспешното свързване на фактите. Въздухоплаването продължава да бъде мишена за терористите. Не можем да пренебрегнем този факт. Затова сигурността на въздухоплаването трябва да се гарантира с всички подходящи средства, при пълно спазване на основните права.

Пътниците, медиите и заинтересованите страни във въздухоплаването напълно основателно ни питат дали съществуващите мерки за сигурност са достатъчно добри или е необходимо да предприемем допълнителни действия. С оглед на това днес навсякъде се обсъждат новите технологии за проверка, известни като „телесни скенери“.

По въпроса за използването на телесни скенери на летищата, експертите по авиационна сигурност са на мнение, че тези уреди имат по-добра способност за засичане от сегашното оборудване за проверка. Някои считат, че те са значително по-ефективни. Други смятат, че това не е чак такъв напредък, но понастоящем все още не е напълно ясно доколко голяма е добавената стойност на тези уреди за сигурността на летищата и какви са последиците за здравето и неприкосновеността на личния живот.

Както Парламентът отбеляза през 2008 г., използването на технология за получаване на изображение на тялото повдига редица въпроси, особено по отношение на неприкосновеността на личния живот, защитата на данните и здравето. Възнамерявам да представя пред вас през април доклад относно технологията за получаване на изображение и използването ѝ на летищата в ЕС. Докладът ще разгледа въпросите, повдигнати в резолюцията на Европейския парламент от 2008 г.

Трябва да се отнесем сериозно към тези въпроси. Трябва също да преценим дали е по-добре да се потърси решение на тези проблеми на национално или на европейско равнище. За мен би било по-добре да се изготви рамка на равнище ЕС. Казвам това въз основа на нашия опит с общия подход след 11 септември и с оглед на ефективността на единния пазар за въздухоплаване. Една рамка на равнище ЕС гарантира еднакви норми по отношение както на сигурността, така и на спазването на правата на личността.

И накрая, бих искал да подчертая, че сигурността на летищата е много по-обширен въпрос от въвеждането на нова технология за проверка. За да се преборим с тероризма, определил гражданското въздухоплаване за своя мишена, се нуждаем от широк спектър от комбинирани и координирани мерки – разузнаване, профилиране, различни методи за издирване и международно сътрудничество. Както министърът току-що каза, терористите се развиват. Ние също трябва да се развиваме, а телесните скенери са само един елемент от този широк спектър.

Очаквам вашите мнения и ви благодаря за вниманието.

Сесилия Малмстрьом, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, това е новият двустранен подход на Комисията. Както показва предишното разискване, сега разполагаме с Договора от Лисабон, работата на равнище ЕС сега навлиза в нов етап. За мен е изключителна радост и чест, че ще работя заедно с вас в борбата срещу тероризма и по въпросите, свързани със сигурността. Това, разбира се, ще става при пълно спазване на принципа, че държавата-членка е тази, която носи крайната отговорност за цялата оперативна и разузнавателна дейност в тази област.

Бих искала да ви припомня – някои от вас бяха тук на моето изслушване преди няколко седмици – че обещах да направя оценка на всички политики за борба с тероризма. Като първа стъпка, поисках от моите служби да изготвят преглед и оценка на всичко постигнато до момента. Това ще бъде основата, на която ще реша как да

процедирам занапред. Трябва да оценим и да разберем напълно с какво разполагаме, съответните последици, какво евентуално липсва и какво се припокрива, за да можем да предложим нови и по-добре обмислени мерки. Очаквам с нетърпение да представя тази оценка и да я обсъдя с вас.

Тази „инвентаризация“ обаче не означава, че не съзнавам напълно факта, че заплахата от тероризма не е намаляла. Както казаха моят колега г-н Калас и председателството на Съвета, знаем, че тероризмът все още е една от най-големите заплахи за нашите ценности и демокрации. Случаят с Денвър неотдавна показва това.

Разполагаме със статистически данни от Европол, които сочат, че през 2008 г. държавите-членки на ЕС са докладвали общо 515 неуспешни или успешно извършени терористични атаки в Европа; 359 лица са били изправени пред съда по обвинение в тероризъм от общо 187 съдебни производства; 50% от тях са били свързани с Ал Кайда или ислямисткия тероризъм, а 39% – със сепаратисткия тероризъм, като например ЕТА в Испания. Знаем също, че през 2008 г. се случиха трагичните събития и ужасното бомбено нападение в Мумбай, което също беше насочено срещу европейски граждани, сред които и членове на Парламента. Тези събития и цифрите от Европол говорят ясно: тероризмът все още съществува и е важно да не сваляме гарда и да гарантираме, че държим в готовност всички инструменти в борбата срещу тероризма, като в същото време, разбира се, напълно спазваме основните права.

Кои са инструментите, с които разполагаме днес – това е антитерористичната стратегия на ЕС, разработена след атаките в Мадрид и Лондон. Тази стратегия подчертава решимостта на ЕС да се бори с тероризма в световен план, като в същото време спазва правата на човека и прави Европа по-сигурна, позволявайки на нейните граждани да живеят в пространство на свобода, сигурност и правосъдие. Този ангажимент несъмнено все още е в сила.

Не може да има свобода без сигурност и сигурност без свобода. Затова спазването на основните права в борбата срещу тероризма е не само изискване на всяко демократично общество, но и необходимост, за да се гарантира, че нашите политики продължават да бъдат надеждни, законосъобразни и устойчиви. Затова Комисията ще предложи само мерки, които ще продължат да бъдат предмет на законов надзор от страна на ЕС, особено по отношение на основните права и стриктната оценка на въздействието, включително въздействието върху личните данни и личността.

Както знаем, тероризмът е световно явление и затова ще останем ангажирани със сътрудничеството с нашите съюзници и партньори, и с международните организации от цял свят.

Относно вътрешното измерение на противодействието и предотвратяването на тероризма, в нашата антитерористична стратегия се съдържат някои ключови цели за това, как Съюзът може да допринесе за борбата срещу тероризма. Напълно съм съгласна с тези цели, особено с необходимостта да се спре силната радикализация, да се защити нашата ключова инфраструктура, да се окаже подкрепа на жертвите, да се подобри обменът на информация между националните органи и да се поддържа сътрудничество с всички съответни заинтересовани страни. Трябва да реагираме на неконвенционалните заплахи и да подобрим засичането на заплахи. Трябва да лишим терористите от финансови ресурси и да инвестираме повече в изследвания и технологично развитие.

Този ход на развитие на посочените политики без съмнение се подкрепя силно от Европейската комисия в сътрудничество с държавите-членки. През последната година Комисията допринесе значително за сближаването на законовите рамки на държавите-членки в тази област на действие. Разполагаме, например, с европейска заповед за задържане, която способства за постигането на общоевропейско разбирателство по терористичните престъпления и опростява процедурите за екстрадиция между държавите-членки на ЕС. Предприехме и важни действия за борба със злоупотребите за целите на тероризма в интернет, справяне с условията, които водят до радикализиране на тероризма, стартиране на европейска програма за защита на ключовата инфраструктура и ограничаване на достъпа на терористи до средствата, необходими за извършване на терористични актове – финансиране и експлозиви.

Планът на действие на ЕС за увеличаване на безопасността на експлозивите предвижда важни мерки за възпрепятстване за терористите, които искат да използват експлозиви за нападение. Ще предложи законодателна рамка за противодействие на опасностите, свързани с прекурсори, които могат да бъдат използвани за изработване на самоделни взривни устройства. Това ще стане тази година.

Разполагаме също и с план за действие относно химическата, биологичната, радиологичната и ядрената (ХБРЯ) сигурност, предложен от Комисията през юни миналата година и одобрен от Съвета. Планът за действие се състои от 130 мерки. Комисията предвиди до 100 млн. евро, които могат да бъдат отпуснати от съществуващите финансови програми с цел да се улесни прилагането на плана.

Твърдо съм решена да работя за това, през следващите години Комисията да продължи да развива ролята си на координатор и катализатор на сътрудничеството, експертните мрежи, обмена на най-добри практики, концентрирането на ресурси, подобряването на изследванията и разработването на общ подход към транснационалните предизвикателства. Ще трябва също да преразгледаме начина, по който използваме финансовите си ресурси. Това може да стане чрез създаване на фонд за вътрешна сигурност, какъвто е предвиден в Програмата от Стокхолм.

В по-мощабен план международният обмен на информация относно събирането и съхранението на данни, които засягат хиляди граждани, трябва да предвиди – и това пролича много ясно при последното разискване, което проведохме – много високи стандарти за защита на данните, за да се предотвратят злоупотребите и неправилното боравене с тях. Трябва също да се уверим, както каза членът на Комисията г-н Калас, че свързваме фактите правилно. Заедно с моята колега Вивиан Рединг ще внесе в близко бъдеще комбинирана схема за защита на данните, която ще обхваща и полицейското и съдебното сътрудничество.

Всичко това ще бъде взето предвид в оценката и ще бъде под шапката на стратегията за вътрешна сигурност, която скоро ще ви предложим.

И накрая, бих искала да приключа с думите, че в дългосрочен план можем да успеем в борбата срещу тероризма, само ако останем свързани с нашите ценности и продължим да спазваме основните права. Не трябва да позволяваме нашите политики да бъдат възприемани като неясни или прилагащи двойни стандарти. Можем да защитим нашите високи морални устои и да предотвратим отчуждаването от нашето обществено устройство и начин на живот, само ако останем верни на ценностите на демокрацията и правовия ред.

Председател. – Предложихте ни вдъхваща много надежди гледна точка. Може би един ден Вие, г-н Калас и г-жа Рединг ще представлявате Комисията по едно и също време.

Manfred Weber, от името на групата PPE. – (DE) Г-н председател, г-н Рубалкаба, уважаеми членове на Комисията, радостен съм от факта, че днес не говорим само за SWIFT и телесните скенери, а водим общо разискване за войната срещу тероризма, тъй като това е въпрос, който засяга всички ни. Обръщайки поглед към миналото, трябва да отбележим, че тероризмът е реална заплаха за хората в Европа. Предприемаме позитивни действия и бих искал да изразя искрената си благодарност към публичните органи. Хората, които отговарят за сигурността, свършиха добра работа през последните години. Бих искал да благодаря и на нашите партньори.

Сега трябва да гледаме към бъдещето. С какво ще се сблъскаме през следващите няколко години? По този въпрос имам три конкретни искания, или предложения. Първото се отнася до сътрудничеството между органите в Европа. Всеки документ носи заглавие, изтъкващо важността на съвместната работа и укрепването на нашето сътрудничество. Това са прекрасни думи, но все още нищо не е свършено на практика. Нищо не беше направено и в Толедо по отношение на практическото сътрудничество. Не липсват действия – това стана ясно в Детройт. Това, което липсва, е сътрудничество между органите. В това се крие проблемът. Затова настоявам Съветът най-накрая да си свърши работата в тази област и да призове Комисията да внесе някои подходящи предложения.

Втората ми забележка е, че трябва да проучим действащото законодателство с оглед на събирането на данни и данни от мобилни телефони, например в случай на запаметяване на данни. Затова имате подкрепата на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) за тази оценка. След период от няколко години е важно тя бъде подложена на тест.

Трето, току-що проведохме разискване относно SWIFT. Бих искал да попитам Парламента защо нашето сътрудничество със Съединените американски щати трябва да бъде организирано по този начин. То трябва да бъде организирано така, защото ние, европейците, не сме в състояние да направим оценка на данните сами. Затова възниква въпросът, дали сме достатъчно уверени в себе си, за да ги оценяваме сами. Ето още един повод за размисъл за в бъдеще.

Saïd El Khadraoui, от името на групата S&D. – (NL) В краткото време, с което разполагам, искам да изложа, от името на групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент, три важни основни условия, които според нас са ключови за оценката на въпроса за евентуалното въвеждане на телесни скенери, които до неотдавна бяха препоръчвани като чудотворен лек.

Преди всичко трябва да приемем координиран, хармонизиран европейски подход. За тази цел трябва да въведем европейски правила, в противен случай просто ще прехвърлим проблема със сигурността другаде и ще създадем хаос; действащият председател на Съвета спомена този въпрос, но искам да обърна внимание на

испанското председателство, че междувременно редица членове на Съвета възприеха самостоятелен подход; настоявам изрично да осъдите това.

Второ, нуждаем се от глобален подход към сигурността и борбата срещу тероризма, а това означава, че трябва да избягваме да правим прибързани заключения, че трябва да спрем политиката на изявления, че евентуалното въвеждане на телесни скенери не може да се разглежда извън по-широкия контекст на други съществуващи или възможни мерки, и че очевидно трябва да го разглеждаме в контекста на други аспекти, като например общественото здраве и последиците за бюджета.

Третата забележка е, че трябва също да престанем да създаваме впечатлението, че телесните скенери ще гарантират 100% сигурност. Така например добре е да знаете, че това оборудване може да открива експлозиви, поставени по тялото, но не и в него.

В заключение, г-н председател, бих искал да кажа, че с оглед на това подкрепям подхода на Комисията първо да бъдат извършени изпитвания, преди да се представи предложение.

Gesine Meissner, *от името на групата ALDE*. – (DE) Г-н председател, г-н Рубалкаба правилно каза, че в момента нямаме сигурна система за пътуване по въздух. Нуждаем се от повече сигурност в тази област. Събитията в Детройт и Мюнхен показаха, че има пропуски в сигурността. Затова трескаво се въвеждат телесни скенери, като че ли те са чудодеен лек. Те вече са въведени в САЩ, Нидерландия и други държави.

Това обаче повдига въпроса, дали телесните скенери наистина ще направят пътуването по въздух по-сигурно. Това е един от ключовите въпроси, които трябва да си зададем. Всъщност има цяла поредица въпроси, свързани с телесните скенери. Какъв вид технология се използва? Какъв вид радиация излъчват? Могат ли да навредят на здравето? Какво точно позволяват да се види? Само няколко зелени или червени точки, или целия човек, който се сканира? И последно, можем ли да гарантираме защита на данните? Също така, тези скенери са скъпи. Ако ще ги инсталираме, кой ще плати за това?

Има много въпроси, на които трябва да се намери отговор, и в момента правим това. Вие също искате да отговорите на тези въпроси и да ни представите решение. Каквото и да стане, нуждаем се от решение, които да обхваща цяла Европа. Трябва също да вземем предвид Тел Авив и възможността да използваме друг метод. Трябва да търсим атентаторите, а не бомбите. Не можем да въведем повсеместно този метод, тъй като той създава риск от дискриминация, а трябва да проучим всички възможности, като в същото време защитаваме нашите основни права.

Judith Sargentini, *от името на групата Verts/ALE*. – (NL) Преди известно време Парламентът определи изискванията, на които телесните скенери трябва да отговарят, за да бъдат въведени. Тези изисквания включваха неприкосновеността на личния живот, защитата на данните, човешкото достойнство, здравето и свободата на избор.

Има технологии, които отговарят на всички тези изисквания, което означава, че рентгените, радиографските апарати и голите изображения трябва да бъдат извадени от употреба и именно тук в момента вървим в грешна посока. На летище „Хийтроу“ в Лондон това оборудване се използва, без да се предоставя свобода на избор. В Италия се въвежда ново оборудване. Министърът на правосъдието на Нидерландия призова за въвеждане на това оборудване на всички летища в Европа, и то не само за полетите до Съединените американски щати, а за всички полети.

Ако не спрем да се занимаваме с едно и също във връзка с тази технология, няма да стигнем до истинския въпрос, а именно – наистина ли ще има полза и това ли е обществото, което искаме? Съгласна съм с колегите си от групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент, които задават тези въпроси. Трябва да преценим в каква Европа искаме да живеем, защото абсолютна сигурност не съществува.

Peter van Dalen, *от името на групата ECR*. – (NL) Най-новото поколение скенери отговаря на изискванията, които Парламентът определи. Служителите от охраната виждат изображения на очертанията на тялото, с точки, които показват къде хората носят течности, оръжие или други забранени предмети. Ако се появят такива точки, въпросните пътници се проверяват отделно на място.

Най-новите скенери също така не влияят по никакъв начин на здравето. Радиацията, която излъчват, е по-малка от излъчваната от мобилните телефони. Нещо повече – скенерите са удобни за употреба. Опашките на пунктовете за проверка ще намалят, тъй като ще има възможност за сканиране на по-голям пътници на час. Това ще промени нещата и с оглед на разходите за пътниците.

Г-н председател, скенерите все пак са допълнителни инструменти за сигурност. Изключително необходими са също профилиране и добър обмен на разузнавателна информация. Според мен можем бързо да пристъпим към прилагането им като допълнителни инструменти.

Rui Tavares, от името на групата GUE/NGL. – (PT) Преди няколко дни получих писмо на електронната си поща от лобист, който продава телесни скенери. В писмото се споменаваше „епохата след Детройт“. Това не е изненадващо. Всеки уред струва 250 000 евро. От продажби на телесни скенери може да се направи състояние, но докато четях писмото и мислех за тази „епоха след Детройт“, след аматьорския опит, извършен от терорист, който беше надвит от други пътници в самолета, се запитах дали това нападение наистина заслужава да даде името на нова историческа епоха.

Не заслужава, освен ако се има предвид епохата на отявленото безочие. Не всичко може да служи за извинение да се увеличи вмешателството в личния живот на членовете на обществото. Европейските граждани трябва да знаят, че ние, в Парламента, също носим отговорност. Да, наистина трябва да разследваме тероризма. Вярно е, че полицията винаги се нуждае от повече данни, както и летищата, но е важно също проучванията да се основават на ясни предположения, а Съветът и Комисията правят много предположения. Със съжаление мога да кажа, че те са погрешни.

Идеята, че терористичната заплаха не е намаляла, е спорна и трябва да бъде обсъдена тук. Идеята, че тероризмът се развива и че ние също трябва да го направим, е вярна, но най-напред трябва да си свършим добре работата, защото нападението срещу Детройт, или по-точно опитът за нападение, можеше много лесно да бъде предотвратено. А сега всъщност се оказва, че разискваме бъдещите бази данни и полицейски практики.

Когато разберем, че терористите могат да поглъщат материали за изработване на бомби, ще започнем ли да правим ендоскопии на летищата? Дотам ли искаме да стигнем? Идва момент, в който Парламентът трябва да обсъди внимателно този въпрос, като зачита правата на обществеността.

Rolandas Paksas, от името на групата EFD. – (LT) Европейският парламент трябва да направи всичко по силите си да гарантира, че разузнавателните агенции не използват войната срещу тероризма като оправдание за изтезания, тайни затвори или дори преврат в случай на съпротива.

Г-н председател, ще цитирам свидетелските показания на британския посланик в Узбекистан, г-н Крейг Мъри, пред временната комисия на Европейския парламент: „Виждал съм много доказателства за изтезания в Узбекистан. Попаднах на досие на задържан, който починал по време на разпит, докато бил задушаван с вряла вода“. В показанията си друго длъжностно лице, сър Майкъл Ууд, заяви, че „получаването на разузнавателна информация, придобита чрез изтезания, не е незаконно съгласно Конвенцията на ООН против изтезанията, ако самите ние не извършваме изтезания.“

Може ли да има по-голяма гавра с правата на човека?

Г-н председател, призовавам Ви да подновите парламентарното разследване и да свикате отново временната комисия за извънредното предаване и тайното задържане на затворници на ЦРУ в Европа.

Philip Claeys (NI). – (NL) Трябва да внимаваме разискването за тероризма да не се ограничи само до разискване за телесните скенери или защитата на данните. Поразителен е фактът, че в изявлението си Съветът и Комисията не споменаха радикалния ислямизъм, който все още е огнище и гнездо на международния тероризъм. Тъй като вече не ни е позволено да видим истината от съображения за политическа коректност, всеки подход е обречен на неуспех, преди още да е започнал.

Комисията и Парламентът поставиха акцента върху спазването на гражданските права, което е правилно и необходимо, но съществува реалната опасност да се изгубим във формалности и точно това се случи по време на разискването за програмата за проследяване на финансирането на тероризма. Някои кръгове носят вина за нагнетяването на обществените нагласи срещу всеки възможен подход за справяне с тероризма и за нас е невъзможно да служим на гражданите на Европа.

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, за групата на Европейската народна партия (Християндемократи) войната срещу тероризма е голямото предизвикателство на XXI век. Ние посрещаме това предизвикателство както на техническо, така и на парламентарно равнище.

В комисията по транспорт и туризъм не само приложихме разпоредби за забрана на течности в ръчния багаж, но и проучваме в детайли въпроса за телесните скенери. Бих искал да кажа най-вече едно. В момента нямаме пълна сигурност, както много други оратори вече подчертаха, и няма да имаме в бъдеще. Можем обаче да разработим обичайни техники, които да ни позволят да се доближим асимптотически до пълната сигурност.

Трябва да вземем под внимание някои основни правила – както в Парламента, така и извън него. Вече сме постигнали съгласие между всички групи, че последиците за здравето на пътниците трябва да бъдат възможно най-малки. Затова е необходимо да въведем усъвършенствани телесни скенери, които работят на специфичен принцип. Разбира се, очевидно е, че трябва да се защитят личните права. Освен това, когато даваме примери за вида проверка, който да бъде използван, не трябва да посочваме само телесните скенери, които сканират голото тяло.

В комисията по транспорт и туризъм се съгласихме с комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, че Комисията ще ни представи законодателно предложение относно телесните скенери до края на март или началото на април, при всички случаи преди лятната почивка. Има редица фактори, които трябва да бъдат взети предвид в тази област. Те включват последователно сътрудничество между комисията по транспорт и туризъм, която поема водещата роля, и комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, надеждност на оборудването, европейско сертифициране и установяване на еднакви условия в цяла Европа, така че да можем да гарантираме сигурността на континента.

Claude Moraes (S&D). – (EN) Г-н председател, казахте, че това е от компетентността на трима членове на Комисията. Този факт ни радва. Бих искал да цитирам единствения от тях, който не е тук – г-жа Рединг. Тя каза миналата седмица, че това, което знаем, е, че телесните скенери могат да имат значителен потенциал за навлизане в личното пространство и затова се нуждаем от задълбочена оценка на тяхното въздействие.

Точно такива изявления трябва да правим на този ранен етап. Ние, социалистите и демократите, считаме, че технологията може да се бори срещу тероризма и г-жа Малмстрьом правилно я постави в споменатата от нея евентуална по-широка правна рамка.

Това е сериозна битка. Много пъти съм бил спиран на летищата. Ако технологията може да ускори преминаването ми, така че да не ме бъркат с някой друг, това е голямо постижение. Но това, което големият брой хора в моя избирателен район, към които на летищата се отнасят зле или пък които се отделят за проверка, реално искат, е безопасност. Ще я получим от комисията по транспорта в лицето на този добър общ подход, но те искат гражданските им свободи да бъдат защитени от последиците от тероризма, така че на никое летище да няма слаби звена. Държавите-членки, които започнаха това, трябва да знаят, че е необходим общоевропейски, ефективен и безопасен подход.

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Г-н председател, искам да обърна внимание на спазването на правовия ред от страна на разузнавателните служби. Издадено днес решение на Апелативния съд на Обединеното кралство разкри опитите на британското правителство да наложи секретност. То потвърди нещо, което Парламентът заяви още преди три години – шокиращата истина, че тайните служби на Обединеното кралство са съучастници в изтезаването на британския гражданин и жертва на извънредно предаване Биням Мохамед.

Какво мисли Съветът за това крещящо нарушение на член 6 от Договора за ЕС и Конвенцията против изтезанията? През 2006 г. оглавих делегация от членове на ЕП от нашата временна комисия за извънредното предаване и изтезанията на посещение в Лондон. Тогавашият британски министър на отбраната Джефри Хун пропия половината от срещата да ме порицава за това, че съм казала, че разследваме съучастничеството на Обединеното кралство. Той ми дължи извинение, но преди всичко дължи извинение на британската и европейската общественост.

Четири неща трябва да бъдат направени в Обединеното кралство: пълно независимо разследване на съучастничеството на страната в злоупотребите, извършени във войната срещу тероризма в годините, когато правителството на лейбъристите се държеше като кученце на Буш; бързо полицейско разследване и, ако е необходимо, съдебно преследване за нарушаване на Конвенцията против изтезанията; оповестяване на инструкциите, давани на служителите от британското разузнаване, включително дали им е казвано да пазят мълчание дори под заплаха от изтезания; и пълна парламентарна отчетност, каквато нямаме в Обединеното кралство, що се отнася до разузнавателните служби.

Philip Bradbourn (ECR). – (EN) Г-н председател, да се върнем на телесните скенери. Оставам на мнението, че всякакви мерки, които повишават сигурността на пътниците, трябва да се приемат благоприятно.

Те обаче трябва да бъдат пропорционални и да гарантират на невинните пътници – голямото мнозинство – уважението, което заслужават. След опита за взривяване на самолета в САЩ на Коледа станахме свидетели на първосигнална реакция да се налагат всякакви възможни средства за повишаване на сигурността. В някои държави-членки, в частност моята, използването на такива уреди вече е задължително и не се допускат алтернативи, като например претърсване – прилага се така наречената тактика „няма сканиране, няма полет“.

Принципно възразявам срещу подобна политика. От гледна точка на неприкосновеността на личността трябва да кажа, че решението на британското правителство да отмени законите за защита на детето, за да въведе телесни скенери, е абсолютен скандал. Трябва да отчетем факта, че на Коледа – случаят, който поднови това разискване – не ставаше въпрос за слаба сигурност на летищата. Това – по думите на президента на САЩ – беше провал на системата за подходящ обмен на разузнавателна информация.

Някои експерти вече казаха, че използваните експлозиви нямаше да бъдат засечени от такива скенери.

И накрая, със съжаление трябва да кажа, че сега съм на мнението, че трябва да разполагаме с подходяща система за профилиране на пътниците.

Mario Borghesio (EFD). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, тероризмът непрекъснато се развива и ние трябва да останем в крак с промените.

Трудно е да се идентифицират отделните терористи, а тук обсъждаме законите за неприкосновеността на личния живот и дали да въвеждаме по-развити в технологично отношение мерки. Считам, че вместо това трябва да обърнем по-голямо внимание на някои решения, издадени от Съда на Европейския съюз в Люксембург, които откриват пътя за пропукване на обединения фронт на Запада срещу тероризма, или да го наречем с истинското му име – ислямския тероризъм, както и да проявим голямо внимание по отношение на правната и политическа коректност.

Тази коректност не е от полза за никого, не ни води до никъде и ни прави по-слаби в момент, в който трябва да се обединим в много силен фронт, защото сме изправени пред постоянна заплаха, която сега е още по-сериозна поради факта, че терористите се идентифицират толкова трудно. Достатъчно беше казано за телесните скенери. Терористите могат да стигнат навсякъде: утре те могат да се окажат на самолета, на който ще се качим.

Ако Европа продължава да настоява за прекомерно гарантиране на гражданските свободи, ще отворим изключително опасна пролука във вътрешната сигурност на нашите нации и именно на това трябва да обърне внимание членът на Комисията. Вместо това, той според мен заема твърде обща и страхлива позиция, като не назовава директно ислямския тероризъм и опасността, която той представлява.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Г-н председател, през 2000 г. при терористични атаки в цял свят загинаха 1 200 души. Осем години по-късно, през 2008 г., тази цифра достигна 16 000 души. За сравнение, 6 000 души умират от СПИН всеки ден.

Какво ни показват тези цифри? Първо, тероризмът поражда истерия, която води до безпричинно ограничаване на правата на гражданите, както с телесните скенери или с настоящото споразумение SWIFT. Второ, войната срещу тероризма се провали. Тя успя само да влоши проблема. По въпроса за сътрудничеството между службите за сигурност в Европейския съюз, бих искал да кажа, че Европейският парламент спешно се нуждае от демократични права за контрол в тази област, както е във всяка демократична държава-членка. Освен това препоръчвам Комисията да подкрепи въвеждането на общ стандартизиран потребителски интерфейс (ОСПИ). Трябва да спомогнем за разработването на такъв интерфейс, който трябва да бъде финансиран от Комисията.

Teresa Jiménez-Becerril Barrio (PPE). – (ES) Г-н председател, когато сме изправени пред сериозен проблем като тероризма, не трябва да чакаме нещата да се случат, за да действваме. Трябва да изпреварваме събитията, а не го правим. За съжаление се променяме само в резултат на всяка следваща атака, като неуспешното нападение в Детройт, което днес ни принуждава да вземем решения, които да гарантират безопасността на въздушния транспорт.

Вземането на решение за телесните скенери на летищата е отговорност, която не можем да избегнем, госпожи и господа. Не можем да чакаме повече, защото терористите няма да ни чакат.

Следователно Комисията трябва да гарантира възможно най-бързо, че достойнството и неприкосновеността на личността ще бъдат защитени и че няма да има вредни последици за здравето.

Когато това се гарантира, трябва да приемем решения, които да се обхващат целия Европейски съюз. На тези, които се опасяват от нарушения на основните ни права, ще кажа, че няма по-висше право от правото на живот, и онези от нас, които ценят свободата над всичко друго, трябва да могат да живеят в безопасност, за да се чувстват наистина свободни.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Г-н председател, тероризмът е световна заплаха и справянето с нея е отговорност, която всички споделяме. С оглед на това Договорът от Лисабон полага основите за това, да можем най-накрая да разработим обща антитерористична политика в Европейския съюз.

Напълно съм съгласен с думите на действащия председател на Съвета и бих искал да изложа някои от елементите, на които трябва да се основава подобна обща политика.

Първият е да се засили обменът на информация, особено по отношение на усилията за предотвратяване на терористични нападения и разследването на механизмите за финансиране.

Вторият е да се приложат всички научни и технологични достижения, разработени за целите на борбата срещу тероризма, с дължимото спазване на основните права на личността.

Третият е да се работи с трети страни, особено Афганистан, Пакистан и държавите от Африканския рог.

Четвърто, в разискването за въздушната безопасност трябва да гарантираме, че технологичните достижения, а именно телесните скенери, са съвместими с изискванията за здравето на човека и неприкосновеността на личния живот, и преди всичко – не се отразяват на времето за обработка на летищата или на удобството на пътниците.

Има обаче и три институционални елемента. Първият е Постоянният комитет по вътрешна сигурност (COSI). Вторият е декларацията относно антитерористичните мерки, приета на последната неформална среща на Съвета на Европейския съюз в състав „Правосъдие и вътрешни работи“ в Толедо. Третият е трансатлантическото пространство на сигурност, което трябва да осигури развиване на тясно сътрудничество със Съединените американски щати за борба с тази обща заплаха.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Г-н председател, един от начините за предотвратяване на тероризма е информацията. Тя обаче трябва и да се разпространява. Дали това наистина се прави днес? Това ни най-малко не е сигурно. Дали разузнавателните служби на САЩ информират редовно европейските си колеги? При всички случаи, що се отнася до предполагаемия терорист, арестуван на полета от Амстердам за Детройт, все още има поводи за съмнение.

Освен този инцидент, стои и въпросът дали, най-общо казано, системата за обмен на антитерористични данни наистина спазва принципа на реципрочност. Има спешна нужда от парламентарен надзорен орган в тази област.

Всъщност не е необходимо да призоваваме Парламента да подкрепи изпращането на все повече лични данни на нашите граждани, ако за разлика от нас органите на САЩ лишават нашите служби от жизненоважни антитерористични данни. Това налага създаването на комисия за парламентарен надзор в рамките на Европейския парламент.

Mara Bizzotto (EFD). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, трябва да призная, че когато говорим за борбата срещу тероризма само от гледна точка на разузнаването и технологията, винаги имам чувството, че все още не сме стигнали до същността на нещата – все едно искаме да излекуваме заболяване, съсредоточавайки се само върху симптомите, а не върху това, което го е причинило.

Не е ли дошъл моментът да потърсим решение на проблема с тероризма, вглеждайки се в същината на въпроса, вместо да се ограничаваме само до външните проявления? Да обърнем внимание на същината на проблема означава, например, да осъзнаем, че тероризмът е и пряк израз на неспособност или липса на воля у етническите групи да се интегрират в тъканта на обществото в Европа.

Питам се, питам и Парламента: искаме ли дебат за тероризма? Има ли Парламентът смелостта да посрещне политически дебат за нивото на интеграция на мюсюлманите в Европа и тяхното желание да споделят западните ценности, права и свободи? За тази цел внесох въпрос до Комисията относно бурката, за да предизвикам Парламента да се изправи открито пред този проблем. Изглежда никой не иска да се занимава с този въпрос.

Питам се, питам и вас, госпожи и господа от всички политически групи: ако политическият форум, който представлява народа на Европа, не може да изрази мнение по тези въпроси, за какво тогава може?

Diane Dodds (NI). – (EN) Г-н председател, като представител на Северна Ирландия много добре познавам последиците от тероризма за невинните цивилни: кървава баня и убийства, извършени по време на съботния пазар в Шанкил Роуд в Белфаст; млади и стари, взривени в знак на възпоменание за загиналите по време на двете световни войни в Енискилтън – терористични актове, извършени в името на идеята за независима ирландска република. Тук говорим за сътрудничеството между силите за сигурност. От опита в Северна

Ирландия можем да видим, че тяхната намеса е спасила живота на много хора; в това нямам никакво съмнение. Трябва да подкрепим нашите сили за сигурност, като им осигурим оборудването, от което се нуждаят, за да предотвратят терористичните действия.

Онези, които днес противопоставиха безопасността и сигурността на свободата на избор и защитата на данните, трябва да преосмислят позицията си. Повярвайте ми, тероризмът унищожава човешкия живот и разрушава общностите. Днес в тази зала чух дори, че тероризмът е истерия. Това е пълен абсурд! Повярвайте ми, когато въоръжен нападател се опитва да отнеме човешки живот, това е студена и смъртоносна реалност, която моите избиратели познават много добре.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Г-н председател, считам, че всички сме съгласни с необходимостта да се предпазят хората и стоките, и да се гарантира сигурността на обществения транспорт. Има някои основателни опасения относно телесните скенери. Надявам се за три от тях да се намери отговор чрез проучванията, които Комисията извършва. Настоявам те да бъдат приключени бързо и предоставени на Парламента. Първо, необходими и ефективни ли са скенерите? Второ, вредят ли на здравето? Трето, нарушават ли неприкосновеността и достойнството на личността?

Има обаче и други опасения. Първоначално ни казаха, че въвеждането им ще бъде въпрос на избор. Че хората ще могат да избират между скенерите и старата система на претърсването. Изглежда обаче някои държави-членки прилагат като задължителен принципа „няма проверка, няма полет“.

Бих искал да поздравя члена на Комисията, г-жа Сесилия Малмстрьом, за изчерпателната оценка, която ще обсъди заедно с Парламента, както и да подчертая, че носим отговорността да намерим решения, които да подобрят сигурността, без да поставят под въпрос правата на личността.

Nathalie Griesbeck (ALDE). – (FR) Г-н председател, всички искаме да спечелим битката с тероризма и със заплахата, на която той излага демокрациите; считам, че по този въпрос в Парламента има съгласие. Макар известното твърдение, че „народ, който е готов да пожертва малко свобода за малко сигурност, накрая губи и двете“, да ми изглежда пресилено, напълно съм убедена, че трябва да направим всичко по силите си да постигнем баланс между свобода и сигурност, защото той е в основата на демокрацията и защото без този баланс терористите ще спечелят, ако успеят да вселят страх у всички нас.

Имам два въпроса относно телесните скенери. По отношение на сигурността, тези скенери наистина ли дават възможност да се гарантират условия на сигурност? Що се отнася до свободата, в качеството си на член на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи се питам дали те не пораждат рискове за здравето и, разбира се, рискове по отношение на нарушаването на неприкосновеността на личния живот – и следователно на основните права, с оглед употребата на тези изображения. Нека търпеливо изчакаме Комисията да си свърши работата, за да можем да постигнем напредък всички заедно, като Европейски съюз, за да гарантираме нашата сигурност в едно европейско демократично пространство.

Председател. – Тъй като времето изтича, не могат да бъдат приети повече изказвания чрез вдигане на синя карта или по процедурата с вдигане на ръка.

Gerard Batten (EFD). – (EN) Г-н председател, тероризмът се определя като използване на насилие и всяване на страх за постигане на политически цели.

Онези от нас, които ценят мира, свободата и демокрацията, трябва да са обезпокоени от тероризма, защото той постига резултати. Шин Фейн/ИРА вече заемат постове в правителството на Северна Ирландия. Те си проправиха пътя до изборния успех с бомби, престрелки и убийства.

Има ли по-добри примери за успешен тероризъм от този на комунизма в Русия, Източна Европа и Азия?

Китай все още е жертва на терора на Китайската комунистическа партия след 61 години на власт. Няма по-добър пример за успешен тероризъм.

В състава на Европейската комисия, която Парламентът гласува вчера, има комунисти, бивши апаратчици на жестоките комунистически режими в Източна Европа и техни сътрудници. И, разбира се, председателят на Европейската комисия, г-н Барозу, е бивш маоист. Без съмнение бъдещите терористи ще намерят този факт за особено окуражителен.

Carlo Fidanza (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, сигурността на нашите общества е ценност, която не подлежи на договаряне и която трябва да защитаваме решително.

Предельно ясно е, че по-ефективните проверки на охранителните пунктове трябва да бъдат подкрепени от по-високо равнище на сътрудничество между разузнавателните системи и използване на високотехнологични инструменти. Европейските министри постъпиха правилно, като не се оставиха на емоциите, а вместо това се съсредоточиха върху начините, по които да подхождат към координирането на тази операция.

Някои правителства започнаха законно да изпробват телесните скенери по по-чувствителни маршрути. Но ако не искаме да се окажем с европейско пространство, в което не се прилагат еднакви стандарти, трябва да получим възможно най-скоро резултатите от протичащите в момента проучвания. Разбира се, трябва да защитим личните права, но без да се възползваме от страховете на хората.

Нека говорим за здравето, нека потвърдим отново предохранителния принцип, нека потърсим потвърждение на възможните вреди от излагането на радиовълни или рентгенови лъчи, но нека спрем да мърморим за нахлуване в личното пространство само заради няколко замъглени образа или тела без лица, които се изтриват незабавно, сякаш глобалната система за позициониране (GPS), мобилните телефони или телевизионните камери не са част от нашия живот вече години наред.

Докато международните терористични центрове не бъдат унищожени, трябва да се научим да живеем с тези компромиси, предоставяйки на гражданите съдържателни отговори и ефективни решения, с едно-единствено ограничение: физическата неприкосновеност на хората.

Председател. – Госпожи и господа, стигаме до процедурата с вдигане на ръка. Това са имената на членовете на ЕП, които ще извикам. След изтичането на една минута просто ще изключавам микрофона. Не ме разбирайте погрешно, но няма да използвам председателското чукче и няма да ви моля.

Ще извикам ораторите в следния ред:

г-н Zasada

г-н Iacolino

г-н Matula

г-н Leichtfried

г-н Enciu

г-жа Flašíková Beňová

г-н Tannock

г-жа Ernst

г-жа Rivasi

г-н Mölzer

Всеки от тях разполага с една минута, не повече. Извинявам се на останалите.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Г-н председател, в светлината на днешното разискване използването на телесни скенери на летищата все още оставя много въпроси без отговор. Безопасността на пътниците, разбира се, е от огромно значение, но не трябва да забравяме, че е необходима мярка по отношение на използваните методи за защита. Използването на този вид оборудване все още оставя множество въпроси без отговор. Какви са последиците от скенерите за здравето на хората, които се сканират? Как ще се гарантира защитата на изображенията на хората, които се сканират? Не е ли по-добре да се направи по-строга съществуващата система, вместо да се харчат милиарди евро за оборудване, за което се знае, че не засича експлозиви, скрити вътре в човешкото тяло? Не трябва да приемаме задължително въвеждане на скенери на европейските летища, докато не чуем отговорите на тези въпроси.

И накрая, имам една забележка – останах с впечатлението, че сме намерили решение, а сега търсим проблем, който то да реши. Скенерите може и да са решение, но със сигурност няма да решат проблема със сигурността на летищата.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, по същество исках да кажа следното: няма по-сериозен въпрос от този за личните права и защитата на неприкосновеността на личния живот, когато това право не се гарантира адекватно.

Преди няколко седмици в същия този Парламент приехме резолюцията относно Програмата от Стокхолм, защото постигнахме баланс между различните нужди: първо, необходимостта от лична свобода, второ – от неприкосновеност на личния живот, и трето – от сигурност.

Ако ни интересува това да гарантираме, че Европейският съюз обръща внимание на този общ проблем, защото държавите-членки го изпревариха, причината за това вероятно е, че е възможно да не успеем да се справим на практика с голямо предизвикателство, каквото е защитата на пунктовете за преминаване, и не само с него.

Затова призовавам испанското председателство и членовете на Комисията да си сътрудничат помежду си на базата на засилено сътрудничество и култура на информацията.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Бих искал да уточня още в началото на изказването си, че с това разискване не само потвърждаваме съществуването на риска от тероризма, но и подчертаваме необходимостта да бъдем една крачка напред в борбата срещу това явление.

Разискването относно въвеждането на телесни скенери на летищата във всички държави-членки на Европейския съюз обаче има по-широки разклонения. Ефективността на тази мярка е спорна заради факта, че тази технология не може да засича вещества, които са били погълнати, или експлозивни под формата на прах. Тя също така ни изправя пред проблема с безопасността с оглед здравето на пътниците, особено онези, които често преминават през тези уреди за проверка.

Не можем да пренебрегнем и въпроса за основните права на гражданите, правото на неприкосновеност на личния живот и достойнството, тъй като скенерите показват подробно изображение на човешкото тяло. Според мен трябва да бъдат извършени независими проучвания, за да се прецени не само безопасността на използваната технология, но и ефективността...

(Председателят отнема думата на оратора)

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Г-н председател, единственият принцип, който се прилага спрямо сигурността на въздушния транспорт, е, че европейската отговорност непрекъснато се увеличава. Вече не е възможно отделните държави-членки да правят каквото си искат. Това се отнася особено до телесните скенери. Съществува универсалният принцип за сигурност, което означава, че или трябва да има европейски разпоредби за телесните скенери, или изобщо не трябва да има нито разпоредби, нито скенери. Алтернативата е принципът, според който всеки прави каквото си иска и никой не прави каквото трябва, но всеки прави нещо.

Ако ще се въвежда подобна мярка, трябва да обсъдим кой ще плати за нея и как ще бъде финансирана тя, защото както скенерите за течности, така и телесните скенери струват скъпо. Бил съм докладчик по тази тема и бих се радвал Съветът постепенно да започне да придвижва този въпрос, защото е важно принципно да се заяви, че обществената сигурност е обществен въпрос и трябва поне частично да се финансира с публични средства.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Бих искал да привлека вниманието на Комисията, Съвета и моите колеги върху страничните ефекти и повишения риск от канцерогенни условия и генетични промени след нееднократно облъчване с гама-, рентгенови и терахерцови лъчи.

Последиците и рисковете от облъчване с рентгенови лъчи са добре известни на медицината, която не препоръчва нееднократно излагане на подобен вид лъчение. Обществеността е по-малко запозната с последиците от облъчването с терахерцови лъчи. Освен факта, че скенерите с Т-лъчи могат да създават прецизни триизмерни изображения на човешкото тяло, което противоречи на правото на неприкосновеност на личния живот, нееднократното излагане на подобен вид лъчение може да нанесе поражения на ДНК-веригите и да причини генетични аномалии, които се проявяват по-късно.

Бих искал да подчертая, че рисковете и стресът, на които можем да бъдем изложени, ако телесните скенери се използват повсеместно, наред със съмнителната им ефективност, не оправдават подобно решение...

(Председателят отнема думата на оратора)

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Тероризмът няма ценности, нито пък има някакъв дълбинен смисъл. Единствената цел на тероризма е смъртта. Смъртта на цивилни на възможно най-ниска цена. Такъв вероятно е случаят с много атентатори самоубийци. Тъжен е и фактът, че с оглед постигането на тази цел тероризмът ни накарва да въведем различни мерки за защита на цивилното население с помощта на методи, които по някакъв начин ограничават неговите права.

Затова би било добре, ако пленарният състав някога одобри скенерите и ако започнем да мислим за приемане на законодателство и хармонизация в областта на вътрешните работи, защото само приемането на нови технологични мерки наистина ще ни помогне в борбата срещу тероризма.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Г-н председател, според мен фактът, че наскоро министър-председателят Гордън Браун обяви за задължително инсталирането на технологията на рентгеновите скенери с обратно отразено разсейване за проверка на цялото тяло, е възмутителен.

За първи път хора, включително деца и бременни жени, биват принуждавани да се излагат на йонизиращо лъчение, което на практика се използва широко върху здрави хора по причини, които не са от медицински характер.

Меките, нискоенергийни рентгенови лъчи всъщност се поглъщат в по-голяма степен от високоенергийните космически лъчи, на чието въздействие сме изложени по време на полет, и следователно са по-опасни и не по-малко опасни за кожата и меките тъкани. Освен това рентгеновите лъчи, използвани за диагностични медицински цели, дават на ползвателя, на пациента, възможността за оловна защита на гонадите с цел намаляване на общата колективна доза йонизиращо лъчение, която нанася поражения на ДНК и причинява бъдещи генетични мутации – нещо, което също не е възможно при тези уреди.

Като лекар и човек, който пътува често, категорично отхвърлям тази драконовска мярка по съображения, свързани със здравето, без да споменаваме съображенията, свързани с неприкосновеността на личния живот и неефективността, и се надявам, че ЕС няма да приеме подобни задължителни мерки в цяла Европа. Вместо това предлагам да въведем профилиране на пътниците по примера на Израел.

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Г-н председател, безспорно е, че телесните скенери очевидно представляват нарушаване на личното пространство, и то сериозно нарушаване. Трябва да си зададем два въпроса. Първият е дали тази ответна мярка е пропорционална и може ли наистина да ни помогне да изпълним целта да се преборим с тероризма. За момента нямаме ясни отговори на този въпрос. Затова подкрепям казаното от г-жа Малмстрьом относно необходимостта от оценка на всички видове скенери. Смятам, че първо трябва да приключи тази оценка, преди да правим каквото и да било друго.

Вторият въпрос се отнася до рисковете за здравето. На всички в тази зала, както и на членовете, които в момента отсъстват, ще им се налага да преминават през телесни скенери по няколко пъти в седмицата. На мен ще ми се налага поне два пъти седмично. Това е дългосрочна мярка и бих искала да разбера доколко това ще навреди на здравето ми. В тази област не е извършвана реална оценка. Бих искала ясно да заявя, че не съм готова да се изложам на въздействието на телесни скенери, докато не се направят съответните оценки. Затова настоявам за ясни отговори, а не за прибързани реакции.

Michèle Rivasi (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, бих искала да направя връзка между скенера, здравето и тероризма. Какво смята по въпроса Междуведомствената комисия по радиологична защита, в която влизат Европейската комисия, Международната агенция за атомна енергия (МААЕ) и Агенцията за ядрена енергия? Тя смята, че бременни жени и деца не трябва да бъдат подлагани на сканиране на тялото, дори ако дозите са минимални.

Наистина трябва да сме наясно с факта, че честото излагане на ниски дози лъчение може да причини рак и малформации. Затова моят въпрос се отнася до оправдаването на рисковете. Предвид съществуването на алтернативни технологии, които позволяват постигането на същите цели, въвеждането на тези скенери наистина трябва да бъде оправдано с оглед на поставената цел, и трябва да разберем...

(Председателят отнема думата на оратора)

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-н председател, не трябва да забравяме, че неосведомеността и лошите решения, взети от тайните служби на САЩ, нееднократно дадоха възможност за извършване на актове на международен тероризъм. Въпреки това полезността на различните антитерористични мерки никога не е била поставяна под въпрос. Вместо това, след всяка атака се въвеждат допълнителни ограничения на гражданските права и свободи. Европейският парламент едва сега осъзнава факта, че граждани на ЕС биват задължавани както буквално да се събличат, така и да разкриват финансова информация за себе си пред САЩ. „Прозрачният“ гражданин все повече се превръща в реалност и всичко това се основава на данни и информация от тайните служби, чиято роля и надеждност станаха крайно противоречиви, не на последно място след войните в Афганистан и Ирак.

В допълнение към съмненията относно ползите, пригодността и съвместимостта на телесните скенери с личните права, изглежда е твърде малко вероятно те да отклонят радикалните ислямисти от терористичните им

намерения. Трябва да предприемем последователни мерки за борба с ислямисткия тероризъм, но трябва да се сложи край на това, гражданите на ЕС непрекъснато...

(Председателят отнема думата на оратора)

Алфредо Перес Рубалкаба, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-н председател, изслушах внимателно изказванията на всички групи и членове на ЕП по темата. Чухме някои изключително интересни мнения, които приветствам.

Бих искал да ви припомня, както направих и при първото си изказване, че определено не подкрепям провеждането на разисквания по толкова сложна и чувствителна тема като борбата срещу тероризма след атаки или мними атаки.

Очевидно трябва да проучим тези атаки или мними атаки, за да разберем какво не е било наред в нашите системи за сигурност; но без съмнение, както на няколко пъти беше казано днес, антитерористичната политика трябва да бъде добре обмислена, спокойна и добре подготвена политика, която да се прилага пропорционално.

Ако приемем мерки, които ще подкопаят нашите принципи, вероятно ще допуснем сериозна грешка. Затова трябва да анализираме например случилото се в Детройт, за да се опитаме да избегнем грешките, но не трябва да реагираме първосигнално след всяка атака, защото това вероятно ще доведе до приемането на мерки, които в някои случаи просто няма да имат смисъл.

Европа има стратегия за антитерористичната си политика. Имаме добра стратегия за борба с тероризма в Европейския съюз, която доказва ефективността си през последните години. Трябва само да се вгледаме в действията на силите за сигурност в различните държави, за да видим степента, до която тези действия в много случаи са се основавали на изпълнението на общата стратегия, която въведохме преди години.

Имаме и една важна фигура – координатор за борба срещу тероризма, чийто изказвания са много интересни. Още веднъж ви препоръчвам да обърнете внимание на последното му изказване в Парламента, тъй като според мен това е изключителна реч, която изтъква обхвата на нашата стратегия. Всъщност напоследък се опитваме да дадем конкретен израз на тази стратегия чрез превенция, за разлика от първите години от нейното прилагане, когато поставяхме много по-голям акцент върху засичането.

Разбира се, най-важният елемент в борбата срещу тероризма е превенцията, с други думи предотвратяването на нападения. С оглед на това, както вече казах, съсредоточаваме общите си усилия върху превенцията. Затова и се концентрираме върху аспекти като радикализацията, която и аз, и членът на Комисията споменах в изказванията си. Ние сме за това да се анализират прилаганите във всяка държава политики за предотвратяване на радикализацията, която без съмнение стои в основата на много терористични атаки, на които станяхме жертва през последните години.

Ние сме и за това да се осигури правилен обмен на информация. Това беше изтъкнато на няколко пъти в Парламента. Важното е не да изпращаме цялата информация, с която разполагаме, а да изпращаме информацията, която е от значение за тези, които я получават. Това е информацията, която трябва да се изпраща. Целта не е да се давим в информация, а да разполагаме с инструменти за нейното управление, които да направят обмена възможно най-ефективен.

В последно време в Европейския съюз бяха направени значителни подобрения в тази насока. Имаме стратегия, която, когато бъде приложена, ще подобри например функционирането на системите ни за обмен. Когато говоря за обмен, имам предвид Европол, Евроюст, COSI, които бяха споменати тук от някои членове на ЕП, и последно, имам предвид обмена на информация и начините, по които да го направим по-ефективен.

И накрая – да, предизвикващите полемика телесни скенери сега са на дневен ред и считам, както заявих при първото си изказване и както каза членът на Комисията, това е проблем, с който трябва да се справим. В идеалния случай ще можем да стигнем до общо решение на европейско равнище. Разбира се, ако не успеем, всяка държава ще може да прилага собствените си политики и вероятно, дори ако стигнем до общо решение, може да има държави, които да решат да продължат да прилагат собствените си политики съгласно собствените си закони. И все пак едва ли има съмнение, че една обща позиция по този въпрос би била от голяма полза.

За да приемем подобна позиция и в съответствие с това, което казах в началото на изказването си, се нуждаем от спокоен и добре обмислен дебат, който да се фокусира върху трите елемента, които в момента се проучват от Комисията: първо, ефективността на скенерите (доколко са ефективни, какви са ограниченията им и дали могат да постигнат поставените цели); второ, тяхната съвместимост с основните права и личните свободи; и трето, тяхната съвместимост по отношение на здравето на хората, които ще преминават през тях.

Считам, че това са трите въпроса, които трябва да проучим. След като докладите бъдат завършени, ще приемем обща позиция, каквато според мен е необходима.

Г-н председател, бих искал още веднъж да заявя, че високо оценявам направените в Парламента изказвания, които считам за изключително полезни за работата на Съвета.

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Г-н председател, зададох директен въпрос на Съвета и бих искала да получа отговор. Попитах какво е мнението на Съвета за крещящото нарушение на член 6 – клаузата относно основните права – от Договора за ЕС в светлината на решението на британския Апелативен съд, което потвърждава, че Обединеното кралство е отговорно...

(Председателят отнема думата на оратора)

Сийм Калас, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, госпожи и господа, благодаря ви за изказванията, но трябва да уточня, че днес не излизаме с предложение за задължително въвеждане на нови уреди във всички държави-членки и на всички летища. Това не е така. В момента сме в процес на внимателно проучване на тези нови технологии и ще се обърнем към вас след април, след като бъде съставен подробен доклад, който ще проучи всички аспекти на новите технологии.

Лично аз имам известни съмнения, особено относно тяхната ефективност, и както вече се каза, пропорционалността на използването на тази нова технология; не трябва обаче веднага да отхвърляме новите технологии. Тероризмът се развива и ние също трябва да използваме всички технологични постижения в защита на нашите граждани и пътниците. Така че ние не демонизираме новите технологии. Заедно с моите колеги Сесилия Малмстрьом и Вивиан Рединг ще предложим общ европейски подход с всички необходими изисквания относно въпросите и аспектите, свързани с технологията, правото, основните права и неприкосновеността на личния живот. Със сигурност ще предложим общ европейски подход – подход, по който според мен има консенсус и който се предпочита тук и, доколкото разбирам, в много държави-членки.

Така ще процедираме в близко бъдеще. Ще представим доклад и след това ще продължим това обсъждане. Повярвайте ми, няма никаква конспирация за незабавно въвеждане на някакви нови уреди; няма технологично решение, което да предпазва напълно или да гарантира 100% сигурност, а сигурността на въздухоплаването е особено сложна област, в която се нуждаем от широк спектър комбинирани мерки, както и от много тясно международно сътрудничество.

Така че след този доклад ще излезем с конкретни предложения и със сигурност ще предложим общ европейски подход за това, какви могат да бъдат нормите и изискванията, в случай че държавите-членки изберат въвеждането или използването на нови технологии за проверка.

Сесилия Малмстрьом, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, това наистина е изключително важно разискване. Антитерористичните мерки са важен инструмент за борба срещу тероризма. В Европейския съюз имаме болезнен опит с последиците от тероризма и заплахата, която той представлява не само за отделните хора, но и за обществата, демокрацията и нашите основни ценности.

Държавите-членки, разбира се, носят оперативна отговорност и отговорност за своето разузнаване, но съм убедена, че на европейско равнище можем да постигнем много по-добри резултати в координирането и усъвършенстването на инструментите, с които разполагаме. Затова поисках от моите служби да изготвят в най-кратък срок анализ на политиките, на рамката, на инструментите, с които вече разполагаме, за да установим какво може да се подобри и как можем да ги използваме по още по-интелигентен начин. Съгласна съм с членовете на ЕП, които се изказаха в този смисъл. Убедена съм също, че Европол, Евроюст и органите на държавите-членки могат да работят много по-добре и по-координирано. Със сигурност има мерки, с които да се постигне тази цел.

Събития като това в Детройт са важни, защото по някакъв начин сигнализируют, че тероризмът все още съществува; той все още е много сериозна заплаха. Към нас, политиците, се отправят искания и се упражнява натиск да действаме бързо, да внесем подобрения и да защитим незабавно гражданите. Това е напълно естествено. Ние имаме отговорността да гарантираме сигурността, но и да действаме след задълбочен анализ, оценка и обсъждане, така че да предложим подходящи и пропорционални мерки, както казаха и г-н Сийм Калас, и Съветът. Ние ще направим това. Трябва също така да вземем под внимание спазването на основните права.

Това е начинът, по който ще работи Комисията. Ще се върнем в Парламента с по-подробни предложения, след като бъде извършена оценката, и ще ги обсъдим допълнително с вас. Благодаря ви за това важно и интересно разискване.

Председател. – Разискването приключи.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Г-н председател, преди да приключим, бих искала да повдигна процедурен въпрос и да изразя учудването си, защото когато започна процедурата с вдигане на ръка, аз вдигнах ръка, като си мислех, че процедурата започва в този момент, но при Вас вече имаше готов списък. Бих искала критериите за процедурата с вдигане на ръка да бъдат стандартизирани, така че да можем да се изкажем всички, защото изглежда се изказаха и други членове, въпреки че при Вас имаше вече готов списък.

Затова искам да изразя учудването си и да отправя това искане за следващия път, за да можем всички да сме наясно какво трябва да направим, за да можем да се изкажем.

(Председателят обяснява процедурата с вдигане на ръка и причините, поради които не е дал думата на оратора)

Писмени изявления (член 149)

Elena Oana Antonescu (PPE), в писмена форма. – (RO) Тероризмът продължава да бъде сериозна заплаха в Европейския съюз. Затова всички държави-членки активизираха усилията си за подобряване на инструментите за предотвратяване и борба с тероризма. Приемането на Договора от Лисабон ни дава възможността да предприемем много по-ефективни мерки за борба с тероризма във всяка област, свързана пряко или косвено с него. Използването на телесни скенери е деликатен въпрос. Считам, че преди да се вземе решение, трябва да бъдат внимателно проучени някои важни фактори. Те се отнасят до ефективността на скенерите, спазването на правото на неприкосновеност на личния живот, финансовите последици от тяхното използване предвид изключително високата им цена и преди всичко начина, по който употребата им се отразява на здравето на сканираните хора. Очаква се Европейската комисия да изготви три проучвания относно използването и последиците от телесните скенери. По тази причина считам, че е важно да изчакаме заключенията на експертите и да ги анализираме в дълбочина, а чак след това да вземем решение относно общата позиция по този въпрос.

John Attard-Montalto (S&D), в писмена форма. – (EN) Когато се повдигне въпросът за антитерористичните мерки, разискването винаги се съсредоточава върху последиците за гражданските свободи. Винаги съм заемал позицията, че това е въпрос на приоритети. Става въпрос дали пътниците са готови да жертват своето удобство в името на сигурността си. Групите за защита на гражданските свободи имат задължението да дадат оценка на всички предлагани нови мерки. Онези, които предлагат нови мерки, като например телесни скенери, имат задължението да докажат, че те са необходими. Макар че решенията обикновено се основават на компромис, в този случай компромиси може и да не са възможни. Очевидно е, че сегашните процедури, по-конкретно претърсването, не са достатъчни. Беше установено, че телесните скенери са по-ефективни. Проблемът е, че те могат да засегнат достойнството на пътниците. Следователно това е въпросът, на който трябва да се обърне внимание. Съществуват много възможности.

Така например различни телесни скенери за двата пола, обслужвани от служители от същия пол.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), в писмена форма. – (LT) Гарантирането на сигурността на въздушния транспорт в борбата срещу тероризма без съмнение е от жизнено значение, но трябва да проверим какви са последиците от мерките, създадени за гарантиране на сигурността, за нашето здраве, основните ни права и свободи, неприкосновеността на личния ни живот и достойнството ни. Използването на телесни скенери, като едно от възможните технически решения, е много сериозен въпрос, отнасящ се до употребата на нови технологии за гарантиране на сигурността на гражданите, и затова се надявам, че Комисията най-накрая ще представи оценка на въздействието на телесните скенери върху здравето на хората и основните права и свободи. Бих искала да обърна внимание на факта, че когато използваме нови технически мерки, чиято цел е да постигнат високо равнище на сигурност на летищата, е много важно и да прокараме границата между правата на човека и сигурността, тъй като тези мерки са свързани не само със защитата на гражданите, но и с последиците за техните права и свободи. Комисията тепърва трябва да представи доклад за оценка на въздействието, който да потвърди, че именно телесните скенери ще гарантират ефективна защита на хората, пътуващи с въздушен транспорт, и следователно все още има съмнения дали тези технически мерки за сигурност наистина ще бъдат безопасни, ефективни и правилни. Затова, след като вече сме оценили съществуващата ситуация, трябва да продължим работата си в тази чувствителна област.

Nessa Childers (S&D), в писмена форма. – (EN) Европейският парламент не може да одобри въвеждането на телесни скенери, които реално са вид рентген, преди европейските органи да обърнат съответното внимание на свързаните с тях опасения относно здравето и неприкосновеността на личния живот. Известно ми е, че хората, които често ползват въздушен транспорт, са обезпокоени и съм разтревожена от перспективата да подлагаме други пътници, като деца и бременни жени, на проверка с телесни скенери. Има и сериозни опасения

относно нарушаващия личното пространство характер на тези изображения и преди да се съгласяваме с повсеместното инсталиране на тези времеемки и скъпи уреди, трябва да гарантираме защитата на неприкосновеността на личния живот на европейските граждани. Предвид факта, че органите на САЩ признаха, че причината за неотдавнашната терористична паника в Детройт е по-скоро пропуск от страна на техните агенции по сигурността, отколкото използването на летищата технология, считам, че преди да инвестираме в тази противоречива технология, трябва да проучим широк спектър от не толкова скъпи методи – като например по-активно разузнаване, различни методи за претърсване и по-задълбочено международно сътрудничество. Един от бащите основатели на САЩ, Бенджамин Франклин, е казал, че този, който поставя сигурността над свободата, не заслужава нито едно от двете, и считам, че Европа ще постъпи добре, ако се вслуша в този съвет през следващите месеци.

Proinsias De Rossa (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Международната федерация на журналистите, която представлява 600 000 журналисти в 125 държави, призова израелските органи да отменят заповедта за депортиране на журналиста Джаред Малсин, който беше депортиран заради репортажите си за положението на Западния бряг и в Газа, в които критикува израелското правителство. Федерацията осъди депортирането му като недопустимо нарушаване на свободата на пресата. Освен това 13 израелски правозащитни организации протестираха пред израелския Кнесет и министър-председателя Нетаняху във връзка с все по-систематичната кампания срещу правозащитните организации в Израел. Беше съобщено, че сега Израел настоява Европейският съюз да престане да отпуска финансова помощ на правозащитни организации, които действат в Израел и палестинските територии. Отправям искане към Вас, г-н председател, да се свържете с министър-председателя Нетаняху и да заявите ясно, че ЕС се основава на спазването на правото на свобода на словото, правото на отделния човек да критикува собственото си правителство, свободната преса и правото на мирен протест, които са в основата на всяка демократична държава. На министър-председателя Нетаняху трябва също да бъде напомнено, че търговските споразумения на ЕС изискват от онези, с които търгуваме, да спазват тези права.

Christine De Veyrac (PPE), *в писмена форма*. – (FR) Близко 10 години след 11 септември терористичната заплаха все още съществува, а самолетите са едно от оръжията, които терористите предпочитат да използват, за да нанесат удар срещу нашите държави. Трябва да намерим начин да защитим нашите граждани и да не позволим те да станат жертва на терористични актове. Телесните скенери могат да бъдат един от начините за укрепване на сигурността на летищата и на борда на самолетите. Преди да вземем решение обаче, трябва да се уверим, че тези уреди не нарушават личните свободи и не вредят на здравето на пътниците или на летищния персонал. Очаквам с голям интерес проучването по този въпрос, което Европейската комисия ще представи през март. Разглеждайки всички различни аспекти, свързани с тяхната употреба, докладът трябва да даде възможност да се сертифицират скенерите в Европа, като се гарантира защита на гражданските свободи и здравето, и в същото време се подобри сигурността. За да могат всички граждани да се ползват от едно и също равнище на защита, надявам се, че след като Европейската комисия представи това проучване, ще насърчим държавите-членки да стигнат до споразумение по този въпроси.

Kinga Gál (PPE), *в писмена форма*. – (HU) Г-н председател, госпожи и господа, наборът от мерки за сигурност, който се използва на международните летища, непрекъснато се разширява, тъй като безопасността на въздухоплаването – нашата безопасност – се сблъсква с все повече предизвикателства. В същото време някои елементи от вече предприетите, планираните или изпробваните мерки за подобряване на безопасността на въздухоплаването надхвърлят строго авиационните изисквания и изискванията на безопасността на въздухоплаването. Затова тези въпроси трябва да бъдат проучени в цялостния им контекст. Безопасността е ключов въпрос в нашия живот – тя е най-важният въпрос. Можем обаче да се чувстваме в безопасност единствено когато мерките за безопасност не ограничават непропорционално правата ни, не нарушават личните ни права и, в някои случаи, не вредят на здравето ни, и когато мерките за гарантиране на нашата безопасност като цяло не са непропорционални, не могат да бъдат заобиколени и имат съответното равнище на ефективност. Необходимо е устройствата, като например телесните скенери, които осигуряват ефективно наблюдение на пътническия трафик, да се използват с доброволното съгласие на проверявания, като се взимат под внимание, наред с други неща, пътниците, които имат животоподдържащи медицински импланти (електронни пейсмейкъри или метални импланти), да не са вредни за здравето, децата, бременните жени или хората, които пътуват често, и накрая, да не записват данните от изображенията, а да се използват само като подходящо предупреждение в случай на риск. Затова всяко по-нататъшно разискване относно въвеждането на пробни скенери е полезно само след като се извърши подробна оценка на въздействието на изброените по-горе условия. Единствено използването на устройства, които отговарят на този набор от изисквания, е приемливо за нас.

Jim Higgins (PPE), *в писмена форма*. – (EN) Не можем да чакаме поредната трагедия, за да действаме в защита на пътниците, ползващи въздушен транспорт. Дъблинският летищен орган обяви тръжна процедура за възлагане на договор на стойност до 2 милиона евро за телесни скенери на летището в Дъблин. Летищният орган заяви, че ако министерството на транспорта даде зелена светлина, което изглежда много вероятно, и ако оборудването се окаже ефективно, скенери ще бъдат инсталирани и на летищата в Корк и Шанън. Комисарят по защита на данните има задачата да гарантира, че всяко решение на ирландските органи за въвеждане на скенери се подлага на съответната оценка и постига баланс между нуждите на сигурността и правата на неприкосновеност на личния живот. Летище Манчестър, където се изпробва един от скенерите, изтъква аргумента, че черно-белите изображения не са порнографски или еротични и че ги вижда един-единствен служител в изолирано помещение, след което те незабавно се унищожават. Телесните скенери не са непогрешими, но за момента са най-добрата налична технология и ние трябва да използваме всички инструменти, с които разполагаме, за да намалим терористичната заплаха. Нуждаем се от общоевропейски подход към въпроса за скенерите – мерките за сигурност на летищата трябва да бъдат еднакви. С нетърпение очаквам заключението на доклада на Комисията относно въздействието на телесните скенери.

Danuta Jazłowiecka (PPE), *в писмена форма*. – (PL) Госпожи и господа, ако някой слуша днешното разискване, може да остане с впечатлението, че основният проблем, пред който в момента са изправени европейските държави, е дали да се разшири използването на телесни скенери на летищата или да се ограничат възможностите за тяхното въвеждане. Струва ми се обаче, че това не е правилното разбиране на въпроса. От тази гледна точка проблемът с гарантирането на защитата на човешките права също не е от голямо значение. Основният въпрос, който трябва да си зададем, е дали предложените от специалните служби нови методи и инструменти ще бъдат използвани ефективно. Ако се откажем от част от нашите свободи в полза на сигурността, дали това наистина ще гарантира нашата сигурност? Информацията, която получаваме по този въпрос, засилва скептицизма ни. Ако съответните служби не могат дори да гарантират ефективна проверка на паспортите и ако не могат да използват информацията, която притежават – което пролича много ясно при инцидента с полета до Детройт – какво ни гарантира, че те ще могат да използват ефективно новите инструменти? Историята ни учи, че в кризисни ситуации специалните служби предпочитат да изберат най-лесния път. Те искат нови правомощия, повече пари и по-добри инструменти, но в същото време не са в състояние да използват максимално възможностите, с които разполагат. Някой трябва да вземе страната на здравия разум и трезвия скептицизъм, и ми се струва, че Европейският парламент следва да изиграе значителна роля в това отношение.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), *в писмена форма*. – (PL) Събитията през последните години ни принудиха да потърсим нови решения, които да гарантират възможно най-голяма сигурност на пътниците. Терористичната заплаха ни накара да се съгласим по-охотно с ограничаването на нашата свобода. Надявам се, че преди да бъде взето решение относно общото въвеждане на телесни скенери на летищата, ще бъде извършен подробен анализ на тяхната ефективност и безопасност, както и на разходите, които ще бъдат направени. Не искаме да повтаряме това, което се случи с масовото внасяне на ваксини срещу грип A1/H1N1, когато правителствата панически изкупили запаси от ваксини на много високи цени, без да получат гаранция от производителите за тяхната безопасност, а сега тези запаси стоят неизползвани. Вероятно би било по-ефективно да използваме решенията, разработени от Израел, при които се поставя акцент върху наблюдението на поведението на пътниците и щателното претърсване на онези, които изглеждат по-съмнителни, а не на всички. Тази система е доказала ефективността си в продължение на много години.

Petru Constantin Luhan (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Наш дълг като членове на ЕП е да участваме в решаването на проблемите, свързани с телесните скенери, с оглед както на борбата срещу тероризма, така и на гражданските и личните права на европейците.

Напълно съм съгласен, че трябва да се намерят жизнеспособни решения за повишаване на сигурността на нашите граждани. Наше задължение обаче е да гарантираме спазването на всички права на нашите съграждани в целия Европейски съюз. Това включва правото на неприкосновеност на личния живот и основното право на лично достойнство, което трябва да е в равновесие с концепцията за сигурност на уредите на летищата. Въпросът, който изниква с оглед на това, е дали телесните скенери са най-жизнеспособното решение на проблемите със сигурността на летищата.

Считам, че Европа трябва да каже „да“ на намирането на решения за борба с тероризма и организираната престъпност, и „не“ на нарушаването на правото на неприкосновеност на личния живот и личното достойнство, което е основен принцип на демокрацията.

Ioan Mircea Pașcu (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Всеки път, когато реален или потенциален терорист се качи на борда на самолет, успявайки да излъже бдителността на нашите смели служители от охраната и тези прекрасни уреди, това вгорчава живота на милиони пътници през следващите години. Терористите от

11 септември постигнаха невъобразим успех: те успяха завинаги да променят живота ни към по-лошо. Ние, от Изтока, искахме да се отървем от нашия „Голям брат“, но в замяна получихме неговия „западен“ вариант, по-изтънчен, но не по-малко плашещ. Много „служители от охраната“ на някои летища се държат зле; те считат, че са над закона, гледат на всеки пътник като на заподозрян, позволяват си да проверяват целия багаж без никакво обяснение и, разбира се, без да се извинят, след като тяхното „подозрение“ се окаже неоснователно. И когато посмееш да протестираш, те ти се изсмиват в лицето. Ще се съгласите, че това е злоупотреба. Затова е крайно време Комисията да обърне внимание на дейността на тези фирми и да наложи стриктни норми на поведение спрямо голямото мнозинство честни граждани. В края на краищата, Хартата на основните права трябва да се спазва еднакво от всички европейци, включително от онези, които отговарят за сигурността на нашите летища.

Joanna Senyszyn (S&D), *в писмена форма.* – (PL) За да се преборим ефективно с тероризма, са необходими координирани действия, включително правила на ЕС относно скенерите. Принципиите, които ще приемем, трябва да включват защита на основните права и личните данни, както и нещо също толкова важно – здравето на гражданите. Трябва да се вземе решение за задължително използване на сканиращо оборудване. Няма смисъл да говорим изобщо за това, ако сканирането ще бъде доброволно. Защото е трудно да си представим, че терористите ще се съгласят да бъдат сканирани. Разбира се, много е важен въпросът за безопасността на скенерите за здравето. По този въпрос мненията са разделени – например Чешката служба за ядрена безопасност излезе със становището, че сканиращото оборудване отделя лъчение, което е вредно за човешкото здраве, докато френската Централна дирекция за гражданско въздухоплаване счита, че оборудването е напълно безопасно. От ключово значение е да се направят допълнителни тестове, които да покажат кои видове скенери са безопасни за здравето и какви са евентуалните странични ефекти от използването им. Проучването следва да се координира от Европейската комисия при пълно сътрудничество от страна на държавите-членки. Използваните скенери трябва да притежават сертификат за безопасност, който да позволява употребата им във всички държави-членки. По този начин ще избегнем дублиране на разходите за проучване от страна на отделните държави-членки и ще бъдем сигурни, че здравето на гражданите е еднакво защитено във всяка държава-членка.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE), *в писмена форма.* – (PL) Г-н председател, на някои европейски летища беше въведен нов метод за претърсване на пътниците. Наред със сегашните мерки за сигурност, в употреба бяха въведени и скенери за цялото тяло. Повечето пътници на авиокомпаниите са категорично против тази форма на проверка, която считат за нарушение на основните права на човека, включително правото на лично пространство и защитата на личното достойнство. Освен това – и това е много важно – тази неохота се дълбочава от факта, че не се знае какви са последиците от скенерите за здравето на сканираните хора.

Няма ясни разпоредби относно съхранението и защитата на данните, които се събират при сканирането. Изтъква се също аргументът, че скенерите далеч не са високоефективни, както твърдят производителите. Можем само да се надяваме, че ефективността им няма да е като тази на ваксините против свински грип, единственият ефект от които в крайна сметка беше да повишат приходите на фармацевтичните концерни. Предвид всички тези оправдани съмнения считам, че Европейската комисия трябва да формулира принципи за защита на правата на пътниците, които в същото време да гарантират тяхната сигурност.

15. Положението в Украйна (разискване)

Председател. – Следващата точка е изявлението на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и заместник-председател на Комисията относно положението в Украйна.

Щефан Фюле, *член на Комисията.* – (EN) Г-н председател, върховният представител и заместник-председател на Комисията, Кати Аштън, ме помоли да представя следните забележки.

Позволете ми да Ви благодаря за навременната покана да се обърна към вас по въпроса за Украйна, която е основен партньор на Европейския съюз.

Както знаете, в неделя в Украйна се проведе втори кръг на президентските избори. Това беше важно събитие не само за самата държава, но и за целия регион в по-широк смисъл. То е важно, тъй като демократична Украйна ще служи като важен пример за своите съседи.

Приветстваме положителната оценка, която направи международната мисия за наблюдение на изборите, водена от Службата за демократични институции и права на човека (СДИПЧ) на ОССЕ, че изборите са проведени

в съответствие с международните стандарти и че е налице по-нататъшен напредък на базата на добрите постижения на Украйна на изборите от 2004 г.

Това становище беше изразено в изявлението, направено от върховния представител в понеделник. В него също така се поздравява народът на Украйна за неговата трайна ангажираност с демократичния процес. Високата избирателна активност в двата дни на изборите беше особено окуражаваща.

Ясно е, че демокрацията в Украйна продължава процеса на утвърждаване. Населението на страната отива до избирателните секции, упражнява свободно своя избор и очаква мнението му да бъде чуто. Това е значимо постижение. И най-важното, то показва обвързаността на Украйна с европейските ценности.

В изборите има победители и победени. Избирателите решават това. По време на заседанието ни тук, в Страсбург, официалните изборни резултати все още не са удостоверени от Централната избирателна комисия.

Предварителните изборни резултати показват малка разлика между двамата конкуренти. Вече чухме за евентуално оспорване на резултатите в съда. Образувани са производства в някои местни съдилища.

Логично и законно е да се разследват всички възможни проблеми. Същевременно най-важното е изборният процес като цяло да продължи плавно, като покаже както устойчивостта и дълбочината на демократичната зрялост на Украйна, така и споделената ангажираност на кандидатите към развитието на държавата.

Всички избори са израз на волята на обществото. Те са също и възможност за ново начало. Сега е жизненоважно Украйна да се движи напред. Успехът на изборния процес в Украйна – предвид географското и стратегическото значение на Украйна – е важен за ЕС и за Европа като цяло.

През последните години бяхме свидетели на политическа нестабилност, която се характеризираше с конкуренция между президента и министър-председателя, задълбочена от липсата на яснота в конституцията. Украйна винаги е провеждала добри избори и има активно гражданско общество и свободни медии. За съжаление обаче, цялостният процес на реформи – който е жизненоважен за Украйна – се забави значително. Много повече трябваше да бъде направено през последните години.

Предизборната политическа обстановка също попречи на изпълнението на стендбай споразумението с Международния валутен фонд (МВФ), тъй като Украйна не успя да изпълни необходимите условия. Слабата конституционна рамка на Украйна също допринесе за това.

Убеден съм, че изразявам становището на всички нас, като казвам, че очакваме новото ръководство на Украйна да даде нов тласък на усилията за реформа. Като първи приоритет, за да преодолее въздействието на световната финансова криза и да осигури бъдеща икономическа стабилност, Украйна трябва да възстанови без отлагане програмата на МВФ. Това е предпоставка и за предоставянето на евентуална макрофинансова помощ от ЕС.

В предстоящите седмици и месеци ще станем свидетели на сформирането на нова администрация в Киев. Посланието на ЕС към ръководството на Украйна е последователно и ясно: сега е времето за действие. Очакваме да видим конкретни стъпки напред. Реформата е изключително важна за дългосрочното благоденствие и сигурност на Украйна. Тя е интерес на самата Украйна, а не просто за удовлетворяване на международната общност. Това послание беше отправено още на срещата на високо равнище между ЕС и Украйна на 4 декември 2009 г.

Действия са необходими на много равнища. В икономическата област Украйна трябва да предприеме неотложни действия за справяне с корупцията и подобряване на стопанския и инвестиционния климат. Това включва усилия за укрепване на независимостта на правосъдната система, за отваряне на икономиката и за гарантиране на справедлива и прозрачна конкуренция – например чрез приемане за закон за обществените поръчки в съответствие с международните стандарти и достиженията на правото на Европейския съюз.

Същевременно е необходимо да бъдат предприети и осъществени сериозни секторни реформи в области като енергетика – по-специално в газовия сектор – транспорт и околна среда. Също така систематично сме окуражавали Украйна да разгледа отново конституционната реформа, да осигури стабилност и да въведе функциониращи основни правила за политическия живот. Конституцията трябва да устоява на изпитанията на времето и нейната реформа не следва да бъде обвързана с краткосрочни политически съображения. Украйна ще избере модела, който иска да възприеме. Тя обаче следва да гарантира съществуването на ефективна система за взаимен контрол и взаимно ограничаване на властите, чрез която да се предотврати политическата парализа, която Украйна е преживявала в миналото. Помощта и съветите на Комисията от Венеция ще бъдат важни, за да се гарантира, че това се извършва по начин, който съответства на европейските стандарти, като се използва най-добрият наличен опит.

Преди най-важните приоритети за реформа Украйна трябва да продължи широкомащабната задача за гарантиране на регулаторно сближаване със стандартите на Европейския съюз. Това е предпоставка, чрез която да се гарантира, че Украйна може да се възползва от всички предимства на новото и амбициозно споразумение за асоцииране между ЕС и Украйна, по което понастоящем водим преговори с Украйна – включително за широка и всеобхватна зона за свободна търговия.

Наша задача е да насърчим Украйна по пътя напред и да подкрепим ръководството в Киев в процеса на всеобхватни реформи и модернизация. Имаме много инструменти да направим това. Чрез Европейската политика за съседство разполагаме със средствата за подкрепа на усилията на Украйна за реформа. В района вече се осъществява текущо и планирано техническо и финансово сътрудничество с Украйна на стойност 435 млн. евро, без да включваме възможната макрофинансова помощ. Източното партньорство осигури допълнителни инструменти. Програмата за всеобхватно институционално изграждане, предвидена в рамките на Източното партньорство, е такъв пример, тъй като тя е насочена конкретно към институциите в украинското правителство, които се нуждаят от укрепване, за да осъществят реформите.

В по-общ план, на преговорите с Украйна за ново амбициозно споразумение за асоцииране между ЕС и Украйна представихме ясно нашите цели: политическо асоцииране и икономическа интеграция между Европейския съюз и Украйна. Това е много важно начинание, включващо установяването на широка и всеобхватна зона за свободна търговия при активно регулаторно сближаване с достиженията на правото на Европейския съюз.

Предложението ни към Украйна обаче не е еднопосочно. Темпът на сближаване на Украйна и ЕС в бъдеще зависи от качеството и задълбочеността на усилията за реформа на самата Украйна. Очакваме да работим с новото ръководство на Украйна за постигане на общите ни цели.

Днес чрез нашите кабинети осъществихме връзка с върховния представител и моя колега в Комисията и ми позволете да обобща следните три послания: първо, и двете страни сме съгласни, че тези избори доказаха жизнеспособността на демокрацията в Украйна, второ, ангажирани сме да задълбочим отношенията с Украйна и да я подкрепяме в изпълнението на нейната програма за реформа, и трето, очакваме да започнем конструктивно сътрудничество с избрания президент веднага след обявяването на официалните резултати.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа WALLIS

Заместник-председател

Elmar Brok, *от името на групата PPE.* – (DE) Г-жо председател, г-н член на Комисията, ние сме доста разочаровани. Аз съм от хората, които бяха в палатковия град по време на Оранжевата революция в Киев и когато виждам какво беше направено през последните пет години, искам да кажа на президента Ющенко, че не донесе стабилност за страната си, не създаде парламентарни възможности и допринесе за спиране на законодателния процес. Със сигурност той е виновен за неуспеха на Оранжевата революция. Надавам се, че тези избори ще донесат нова стабилност в Украйна. Но въпреки че изборите очевидно се провеждат в съответствие с международните стандарти, аз съм загрижен, че това не е стабилна, уверена демокрация. Когато в законите се внасят изменения три дни преди втория тур, точно в разгара на изборите, по каквато и да е причина, това не показва разбиране на процеса. Напротив, това ни кара да гледаме на Украйна с голяма загриженост. Мисля, че трябва да се ангажираме по-активно с въпроса за развитието на демокрацията и принципите на правовата държава в Украйна, както и със свързаната тема за стабилността, която не противоречи, а е следствие от това.

Г-н Фюле, имате специална отговорност, свързана с политиката за съседство. Политиката за съседство обаче не означава просто да продължаваме по стария начин. Напротив, тя означава използване на инструментите, с които разполагаме, не само за двустранни отношения с държави като Украйна или с други държави в региона, но и в многостранен подход към тези държави, за да могат те да се сближават и да станат по-стабилни. Трябва да им предложим перспективи. Това не означава постоянно да засягаме въпроса за разширяването на Европейския съюз, а да им предложим визови улеснения сега, да обмислим възможността за зона за свободна търговия и може би дори да им предложим перспективата за същия статут като Норвегия в рамките на Европейското икономическо пространство. Това няма да навреди на никого, не представлява агресивно поведение към никого и същевременно ще доведе до въвеждането на европейска перспектива и на стабилност в подобни държави. Надявам се, че новото правителство ще оправдае доверието за участие в този вид проект.

Кристиан Вигенин, *от името на групата S&D.* – Г-жо Председател, г-н Комисар, едно от неудобствата да отговаряте и за разширяването и за политиката на съседство е, че ще прекарвате повече време в тази зала. А сега по същество.

Трябва да кажем, че изборите в Украйна бяха оценени високо от международните наблюдатели, независимо от нестабилността на законодателството около самите избори. Това, че бяха направени промени в последния момент, може да се каже, че те не засегнаха пряко резултата от тези избори. Всъщност можем да кажем, че спечели преди всичко демокрацията в Украйна, защото когато действащ президент, който отново е кандидат и получи само 5 процента, това ми се струва, че е много ясен сигнал, че демокрацията работи.

Едно от правилата на демокрацията е да приемеш резултата от изборите такъв, какъвто е и да признаеш победата на съперника, когато оценката за самите избори е положителна и затова нашето послание към загубилия кандидат трябва да бъде много ясно: Украйна има нужда от политическа стабилност, Украйна трябва да получи възможността най-после да стартира отдавна отлаганите реформи. И тук освен тези послания ние трябва ясно да кажем, че чрез нашата политика, чрез политиката на съседство, чрез източното партньорство ние ще съдействаме Украйна да тръгне отново напред.

Siiri Oviir, *от името на групата ALDE*. – (ET) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, провелите се наскоро президентски избори в Украйна отбелязаха края на периода от последните години, в които оранжевият цвят носеше политическо послание. Неотдавнашните президентски избори могат да се разглеждат като още една стъпка в укрепването на демокрацията.

Според една популярна мисъл революцията изяжда децата си. Това е вярно, но Украйна се запазва като държава дори и след тези избори. Тя все още има многопартийна система и това се дължи основно на Оранжевата революция. По подобен начин съществуването на свободата на словото и свободния печат може да се припише на събитията от преди пет години, когато беше поет пътят към свободата и зачитането на правата на човека. А всичко това е много важно.

Така ние трябва да признаем развитието на Украйна към демокрацията и принципите на правовата държава, към подобряване на икономическата интеграция и насърчаване на отношенията с Европейския съюз. Считам, че независимо от официалните резултати от изборите Украйна ще продължи в същата посока – ще продължи да подкрепя интеграцията с Европейския съюз, да прави държавното управление по-ефективно, да прави политическата система по-балансирана – и ще продължи конституционната реформа.

Вътрешната политическа стабилност на Украйна и концентрирането върху вътрешната реформа са предпоставка за бъдещото развитие на отношенията между Европейския съюз и Украйна. Решаваща предпоставка за двустранното и многостранното сътрудничество е правителството на Украйна да продължи изпълнението на целите си. Трябва да продължим разговорите относно споразумението за асоцииране между Украйна и Европейския съюз. Напоследък темпото беше забавено и трябва да го ускорим отново.

Освен това трябва да вложим по-конкретно съдържание в сътрудничеството в областта на енергетиката и околната среда. Присъединяването към Световната търговска организация е значимо постижение, което също е важна предпоставка за създаване на истинска зона на свободна търговия за нас и Украйна. Трябва обаче да отбележим и слабостите: вече се спомена корупцията, съществуват и утвърдени групи със специални интереси и непотистки практики. Надяваме се, че Украйна ще преодолее тези слабости.

(Председателят отнема думата на оратора)

Rebecca Harms, *от името на групата Verts/ALE*. – (DE) Г-жо председател, първо искам да коментирам това, което спомена г-н Brok. Вярно е, че беше много тъжно героят от 2004 г., Виктор Ющенко, да бъде победен на първия тур на изборите. Според мен г-н Ющенко е единственият човек, който ще заплати за грешките на всички ръководители на украинските партии или блокове.

Един важен въпрос, на който трябва да обърнем внимание, е фактът, че хората в Украйна всъщност не вярват на нито един от ръководителите на украинските партии, че ще ръководят държавата от името и в полза на всички нейни граждани. Ако има извод, направен благодарение на присъствието на наблюдателите на изборите, заедно с факта, че несъмнено изборите бяха проведени без нарушения, това е установеното по време на многобройните обсъждания – че повечето хора са гласували за по-малкото зло. Никой от гражданите, с които се срещнах, нямаше големи очаквания от изборите. Това е тревожно при една толкова млада демокрация, която се е отдалечила от бившата съветска система повече от всяка друга държава в Източна Европа.

Г-н Фюле, надявам се, че присъствието Ви днес и отсъствието на баронеса Аштън не означава, че Украйна отново е поставена на второ място и ще се загуби сред всички други политически приоритети в областта на външните работи и сигурността. Тя трябва да бъде един от главните приоритети, а това не беше така през последните пет години.

Вътрешните неуспехи в Украйна са отражение на недостатъци в европейската стратегия. Повече не трябва да гледаме така леко на нещата. Трябва да предложим безусловната си подкрепа за ориентирането на Украйна към Запада, тъй като можем да загубим много. Газът е тема, която винаги поражда голямо объркване. Достатъчно е само да спомена Севастопол, където имаме голям конфликт. Не можем просто да оставим нещата да се развиват като преди. Поели сте сериозна отговорност в тази област.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-жо председател, г-н член на Комисията, разбира се, Юлия Тимошенко има правото да оспори резултатите от президентските избори. Като имаме предвид интригите и използването на схеми през 2004 г., не можем да я обвиняваме, освен заради факта, че този път международните наблюдатели на изборите потвърдиха резултатите. Тя може да се възползва от правата, които има. Това обаче не е умен ход в политическо отношение, тъй като един подобен спор ще доведе до продължаване на политическата и икономическата несигурност в страната.

Близкият изборен резултат отразява факта, че страната е разделена на два лагера. Реалистично погледнато обаче, няма да бъде възможно г-н Янукович да възстанови авторитарния режим, който беше отхвърлен преди години, дори да искаше да го направи и независимо от факта, че олигархичната структура в политическата и икономическата система без съмнение беше укрепена чрез президентските избори.

Предвид близкия резултат и двата лагера ще трябва да направят компромиси. Важно е културното и социалното разделение между източната и западната част на страната да се преодолее в името на народа. Много ще зависи от това, дали г-н Янукович ще назначи министър-председател, който може да бъде приет от украинците и в Източна, и в Западна Украйна, и дали г-жа Тимошенко притежава демократичната зрялост да признае загубата си и да се присъедини към опозицията.

Paweł Robert Kowal, *от името на групата ECR.* – (PL) Г-н председател, г-н член на Комисията, в известен смисъл Парламентът също преживя Оранжевата революция преди пет години. Преди няколко седмици обаче, включително и в изказване на г-жа Аштън, бяха зададени въпроси за това, дали украинците са били готови за Оранжевата революция и дали са я приложили на практика. Споделям изразеното от г-жа Harms съжаление в това отношение, че г-жа Аштън не е с нас днес. Има отговор на този въпрос: 70% избирателна активност действително е рядкост в Европа и е истинска рядкост в нашите държави. Във връзка с това г-н Brok не е прав в твърдението си, че Оранжевата революция е загубила. Тя спечели, тъй като се бореше за правила, които да са в полза на всички. И в Полша сме били свидетели как от демократичните правила се възползваха хора, които преди това са се противопоставяли на демокрацията. Но това е хубаво, така трябва да бъде.

Време е да си отговорим: направихме ли всичко, което трябваше да направим след Оранжевата революция? Отговорихме ли на този въпрос? Освен всичките инструменти, които спомена членът на Комисията – и е добре, че сме създали тези инструменти – отговорихме ли, че вратата пред Украйна е отворена? Могат ли в посткомунистическа държава да се извършат всеобхватни реформи без това обещание? Можем ли да насърчаваме хората да правят жертви, ако им кажем, че винаги ще бъдат оставяни да чакат отвън? Не следва ли по-скоро да им кажем: има място за вас в Европа, може би не днес и не утре, но място има.

Новият член на Комисията, г-н Фюле, разполага с чудесната възможност да каже това. Г-жа Аштън не дойде днес. Г-н член на Комисията, имайте смелостта да станете първият, който да каже, че място има. Не днес, не утре, но място ще има. Това ще помогне много на украинците. Това може да е последният момент, в който имаме възможност да го кажем и поради това всички украинци трябва да бъдат уверени, че интеграцията, сътрудничеството с Европа и промените в законодателството са тяхна лична отговорност.

Това трябва да се каже не само на елита, на предприемачите или на студентите. То трябва да се каже по такъв начин, че всеки да разбере, че все още си заслужава да се правят жертви след годините на комунизма, че все още си заслужава да се прави нещо. Това е възможност и за Вас, г-н Фюле. Кажете го ясно и ще останете в историята. Ще помогнете не само на Украйна, но и на цяла Централна Европа, тъй като благоденствието и сигурността за Украйна означават възможност за цяла Централна Европа. Всеки трябва да почувства, че има възможност. Поради това, освен споразумението за асоцииране, което е много важно, е необходимо да облекчим визовия режим за украинците и в бъдеще да го премахнем. Трябва да кажем много ясно: вратата към Европа е отворена за Украйна. Някой трябва да го каже най-накрая след тези пет години.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (EN) Г-жо председател, неотдавнашните избори в Украйна показаха, че страната е функционираща демокрация.

Новият президент ще управлява, изправен пред стабилна опозиция и свободни медии. Можем да се надяваме, че опозицията ще бъде конструктивна и стандартите на управление в страната ще се подобрят.

Предизборната кампания потвърди, че украинският политически елит иска да продължи процеса на интеграция с Европейския съюз и да поддържа добри съседски отношения с Русия. Европейският съюз трябва да реагира с ясни сигнали, които да приветстват и двете тенденции. Същевременно е необходимо Украйна да ускори реформите си.

Ако се постигне такъв напредък, ЕС трябва да обмисли поемането на ангажимент за членство на Украйна. Същевременно следва да насърчаваме и да правим много повече за интеграцията на равнището на обикновените хора.

Обменът между хората, младежките и студентските посещения, стипендиантските програми, побратимяването на градове и райони и бизнес договорите са най-добрият начин за разпространение на посланието, че реформите са единственият път към по-добро бъдеще.

Най-важното сега е Европейският съюз да намери начин за либерализиране на режима за входни визи. Трябва да осигурим възможно най-голямо движение на хора през нашите граници с Украйна.

Както ми писа наскоро един мой избирател, ако помогнем на 1 000 души от Източна Украйна да пътуват до ЕС, 100 000 други ще чуят за техните положителни впечатления, когато се върнат.

Това е начинът да подкрепим реформите, които искаме да видим, че се случват в тази важна демократична съседна държава.

Marek Siwiec (S&D). – (PL) Г-жо председател, има поне една държава от бившия съветски блок, в която резултатите от изборите не са известни предварително. Тази държава е Украйна и следва да сме доволни от това, тъй като и ние сме изиграли нашата роля в това отношение. След изборите в Украйна нещо ще се промени. Ще има нов президент и този нов президент следва да бъде посрещнат приятелски в Европейския съюз и Европейския парламент. Това е така, тъй като стремежът на Украйна към Европейския съюз не е преходен интерес, а сериозно предизвикателство и амбиция на милиони украинци. Необходимо е ново, открито отношение към Украйна от страна на Европейския съюз. Нека не ни мотивират лични амбиции. Разбирам, че в Европейската народна партия изпитват известно съжаление, че изборите не бяха спечелени от жената, която те искаха да победи. Нека обаче да не тласкаме новия президент на Украйна към Москва. Украйна ще бъде партньор, от когото ще се очаква много. Украйна ще бъде партньор, на който ще се възложи много работа. Украйна ще бъде партньор, към когото следва да демонстрираме добра воля. Поради това отново е необходим нов европейски импулс, тъй като Украйна е част от Европа и ние трябва да приложим тази политика в наш интерес.

Traian Ungureanu (PPE). – (RO) Надявам се, че украинските органи ще активизират усилията си за външно сътрудничество с Европейския съюз и за постигане на съответствие с европейските стандарти във вътрешен аспект. Източното партньорство и инициативата Euronest предлагат подходяща рамка за това.

Въпреки политическата окраска на новата администрация въпросът не е дали Украйна следва да остане източна държава или да стане западна държава. Въпросът е дали Украйна може да утвърди вътрешно демокрацията. Това означава установяване на демократични норми и защита на правата на човека. Чувствителна област например е положението на румънскоговорящото малцинство в Украйна и неговото право на обучение на родния език.

В областта на външната политика Украйна трябва да бъде насърчена за сътрудничество с Европейския съюз чрез развитието на добри съседски отношения с държавите-членки на ЕС. Еднакво важно е обаче да включим Украйна в европейските процеси за сътрудничество в рамките на Черноморския регион. Накрая, разширяването на отношенията с проевропейското правителство на Република Молдова може да бъде непосредствена ползотворна стъпка към политика на добросъседство.

Mário David (PPE). – (PT) Пет години след Оранжевата революция украинците изглежда си спомнят за този период като за пропусната възможност. Вината не е само в техния политически елит. Вярно е, че той беше твърде ангажиран с борби за власт и влияние. Много реформи не се осъществиха изобщо, а някои останаха само в проект.

В една демократична държава е немислимо в избирателния закон да се внасят изменения между двата тура на изборите. Това не прави чест на тези, които предложиха измененията, които гласуваха за тях и които ги приеха. Създава се усещането, че зад тези действия се крият недостойни и нежелателни намерения. Необходима е огромна промяна, що се отнася до липсата на независимост на съдебните органи, тъй като те са подложени на твърде голямо влияние не само от страна на политическите сили, но и от икономически субекти. Без

свободна и независима правосъдна система не може да има законност, правата на човека не са гарантирани и няма чужди инвестиции или напредък.

Вината за това разочарование обаче може да е свързана и с Европейския парламент, и в частност с много държави-членки. Искане ми се за няколко секунди да можем да поставим на мястото на гражданин на европейска държава, която поради превратностите на историята все още не е член на Европейския съюз. Какво бихме очаквали от ЕС? Солидарност. Въпреки това много министерства на външните работи, загрижени единствено за това да не обезпокояват или тревожат Москва, са използвали или злоупотребявали с постоянното единоборство в Киев, за да избегнат недвусмислено да заявят, че Украйна е независима и суверена държава.

Като такава, ако мнозинството от населението ѝ покаже свободно, че подкрепя това, и Украйна изпълни установените критерии, тя може да се стреми да стане член на Европейския съюз в бъдеще.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (LT) Въпреки че е разочаровашо, трябва да признаем, че шестгодишният романтичен период в политическия живот на Украйна приключи. Резултатът от президентските избори в Украйна не е нито случайност, нито „грешен“ избор на украинския народ. Той по-скоро отразява по-дълбоки политически проблеми и факта, че надеждите от Оранжевата революция не се сбъднаха.

Г-н член на Комисията, казахте, че очакваме енергични и целенасочени действия от новия президент на Украйна и новата администрация. Държавата се нуждае от сериозни структурни реформи.

Трябва обаче да кажем нещо на Европейския съюз. В това положение, ако искаме да имаме влияние на територията на бившия Съветски съюз и да утвърдим позициите на демокрацията и правата на човека в този регион, трябва да работим с Украйна – и то по-активно от когато и да било. Европейският съюз трябва да предложи на Украйна алтернативна европейска перспектива. За да направим това, на първо място следва да се насочим към така наречените „меки“ мерки, които имат дългосрочно въздействие, като например стимулиране на икономическата интеграция, по-активно създаване на контакти между хората и политически диалог с украинските държавни институции.

Kinga Gál (PPE). – (HU) В разискването относно настоящото положение в Украйна ще поискам от Комисията да използва връзките си или мрежата от връзки с Украйна, за да изиска и да покаже последователна и ясна ангажираност по отношение на правата на националните малцинства, освен другите области, тъй като това, което чуваме днес за скорошните проблеми в Украйна, засягащи толкова много области, се отнася в още по-голяма степен за представителите на малцинства, за обучението на езиците на малцинствата и използването на майчиния им език. От нас се изисква яснота и последователност, тъй като Европейският съюз притежава способността да повлияе на Украйна, която като съседна държава има особено значение в политиката за съседство, включително по отношение на правилата и нормите, свързани с националните малцинства. Разбрахме, че последователността на нашата позиция и послания води до резултати и се надяваме, че това може да помогне за намирането на подходящи възможности за преодоляване на тези проблеми. Предлагам всяко следващо споразумение, подготвяно с Украйна, да включва специално тези въпроси, включително правото на обучение на майчин език, тъй като това е основна предпоставка за оцеляването на националните малцинства.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Днес Украйна преживява не само икономическа криза, но в известен смисъл и политическа криза. Може би тези президентски избори ще спомогнат за извеждането на страната от политическата безизходица и ще осигурят по-голяма стабилност. Украйна все още решава с кой модел на цивилизация да се ангажира. Да си сътрудничи ли с Изтока или да избере интеграцията с Европа? Изборът не е толкова лесен, особено когато идеологическото разделение, което съществува в политическия живот, се е разпространило и в обществото. Вратата за Европа трябва да бъде оставена отворена за Украйна и прозрачните избори са важна стъпка към утвърждаването на принципите на демократичната държава. Хората в Украйна изразиха волята си да изберат лидера на своята държава. Украйна е европейска държава, която трябва да има правото да взема решения по отношение на Европа. Ето защо Европейският съюз трябва да си сътрудничи активно с Украйна, като укрепва демокрацията в държавата и ускори интеграцията ѝ в Европейския съюз.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Г-н член на Комисията, изявлението Ви относно Украйна днес беше много ясно. Украйна има перспектива за присъединяване към ЕС и ние разполагаме с инструментите, с които да превърнем тази перспектива в надеждна възможност.

Изборите бяха съпроводени с оспорвана борба, но те бяха демократични и за нас това е голямата новина. Всъщност оспорваната надпревара показва колко сложно е положението в тази държава. Украйна е многоетническа и многоверска държава с изключително богата история и ние трябва да вземем това под внимание. Мисля, че ние, Европейският парламент, както и Европа като цяло, следва да използваме всички

средства, за да насърчим някаква форма на ползотворен диалог в Украйна – диалог, който ще укрепи устоите на украинската държава и общество.

Няма да е добре да се опитваме да поставяме етикети на тази държава или да се насаждат каквито и да е предразсъдъци спрямо нея. Мисля, че не сме правили това в миналото и се надявам, че няма да го правим и в бъдеще.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Г-жо председател, в неделя имах привилегията да бъда в Киев като наблюдател от групата на Европейските консерватори и реформисти. Всичко, което видях, беше мирно, прозрачно и в много отношения, което е любопитно, по-стабилно, отколкото в моята страна, Обединеното кралство – имаше прозрачни избирателни урни, от хората се изискваше документ за самоличност със снимка, за да бъдат допуснати да гласуват.

Разбира се, бях разочарован от резултатите, тъй като президентът Янукович не е демократ от западен тип. Сега той ще изостави формално стремежите към НАТО и само ще се преструва, че подкрепя членството на страната си в ЕС, на което, естествено, сега също формално се противопоставя Русия, неговият близък приятел и съсед. Вместо това той ще се задоволи със споразумение за свободна търговия и либерализация на визовия режим. Според мен г-жа Тимошенко напразно обжалва резултатите от изборите, които тя загуби с минимална разлика, и много се съмнявам, че това ще има успех.

Единственото нещо, от което съм истински разтревожен сега, е това, което чух да се обсъжда неофициално: възобновени отцепнически тенденции за отделяне на западната част на Украйна – противник на Янукович и поддръжник на Тимошенко, която или да се присъедини към Полша, или да формира нова западна държава. Това вероятно няма да се случи, но ако стане така, то трябва да бъде мирно и с единодушие. Това, което трябва да направим тук, в Европейския съюз, е да подкрепяме наследството от Оранжевата резолюция и нашите общи демократични ценности с Украйна.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Г-жо председател, битката приключи и най-малко за следващия парламентарен мандат г-н Янукович ще бъде президент на Украйна. Окуражаващо е, че това стана в резултат на честни избори. Това показва също, че гласоподавателите не искаха различните позиции да бъдат определени конкретно, като например присъединяване към НАТО, от една страна, или ориентация към Москва, от друга страна. Съветите към г-н Янукович ще бъдат да продължи демократичния процес, да не концентрира вниманието си само на изток и да допринесе за осезаеми подобрения в условията на живот на украинския народ. В противен случай резултатите от следващите избори ще бъдат предreshени.

ЕС трябва да предостави силна подкрепа и помощ за този процес на стабилизация. Най-късно до Европейското първенство по футбол през 2012 г. ще стане ясно дали Украйна е развила общо украинско самосъзнание или ще продължи да страда от своето езиково и географско разделение.

Председател. – Отново се извинявам на всички, на които не можах да предоставя възможност да се изкажат. Убедена съм, че това е тема, към която ще се върнем отново.

Щефан Фюле, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, позволете ми да Ви благодаря отново за възможността да се обърна към вас днес. Мисля, че имахме полезна обмяна на мнения и се направиха някои конкретни предложения и забележки, по които да помислим.

Както казах в началото, Украйна е важна. Тя остава партньор от стратегическо значение за Европейския съюз и лидер в региона. Отношенията между ЕС и Украйна се задълбочиха съществено през последните години. Твърдо съм убеден, че това развитие следва да продължи в бъдеще.

Скоростта и дълбочината на възстановяването на приятелските отношения на Украйна с Европейския съюз ще зависят от осъществяването на реформата. Тя ще ме насърчи да бъда още по-смел. ЕС е готов да подкрепя Украйна в тази задача с широк набор от инструменти, с които разполага. Ние обаче очакваме новото ръководство да демонстрира политическа воля за реформа в интерес на бъдещата стабилност и благоденствие на Украйна.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе на втората месечна сесия през февруари.

Писмени изявления (член 149)

Elena Băsescu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Украйна е особено важна за Европейския съюз от гледна точка на перспективата за участие в инициативите „Източно партньорство“ и „Черноморско взаимодействие“ и във връзка с енергийната сигурност на ЕС.

В изказването си днес ще засегна аспект, който не се споменава много, но който поражда особена загриженост у мен, когато обсъждаме Украйна. Над половин милион етнически румънци живеят в тази държава. Органите в Киев досега почти не проявяваха интерес към тях по отношение на гарантирането на основните права. За първи път обаче, по време на предизборната кампания в тази съседна на Румъния държава, бяхме свидетели на представянето на нова концепция за управление. Един от кандидатите гарантира на румънците в страната, че ще подкрепи въвеждането на румънски език като регионален език в области, където румънците са мнозинство.

Сега Украйна е изправена пред две ценностни системи. Някои граждани желаят да се приближат повече до Европейския съюз и искат да бъдат гарантирани нашите ценности, като свобода и мир. Друга част от гражданите гледат на европейската интеграция с недоверие. Украйна се нуждае от подкрепа и солидарност от страна на ЕС, за да продължи реформите, които вече са започнали, така че да се преодолее разделението между източната и западната част.

András Gyürk (PPE), *в писмена форма*. – (HU) След президентските избори се отваря нова страница в отношенията между ЕС и Украйна. Една от най-важните области на сътрудничество ще бъде въпросът за енергийните доставки. Това не е случайно, тъй като значителна част от вноса на енергия в Европейския съюз, с нарастващата му зависимост, се осъществява през тази източна съседна държава. В полза на сигурността на вноса на енергия мисля, че е обосновано Европейският съюз да подпомага Украйна чрез всички възможни средства в поддържането и модернизацията на нейната енергопреносна мрежа, особено на жизненоважната газопроводна мрежа. Същевременно, в съответствие със заключенията от срещата на високо равнище на ЕС през юни считам, че съществува сериозна предпоставка за финансова подкрепа: Украйна следва да започне реформа на промишлеността и да направи газовата промишленост по-прозрачна. Липсата на прозрачност в системата от посреднически предприятия беше в ущърб на гражданите на Украйна и същевременно наруши енергийната сигурност на държавите-членки на ЕС. Освен това си заслужава да подкрепим усилията, насочени към увеличаване на капацитета за съхранение. Всъщност създаването на резерви е един от основните начини да се гарантира безпроблемния пренос на газ за Европа през студените зимни месеци.

От Европейския парламент се очаква да приеме новия регламент относно доставките на газ за ЕС през пролетта. С този регламент от държавите-членки ще се изисква да одобряват съгласувани планове за действие в случай на нарушение в доставките на газ. Мисля, че ще бъде необходимо държавите-членки да съгласуват планове за действие не само помежду си, но да включат и Украйна в процеса на консултации. Дори и в бъдеще решаването на проблема с нарушенията в доставките не е нещо, което може да се осъществи без активни преговори с ръководителите в Киев.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Избирането на Виктор Янукович за президент означава, че Украйна навлиза в нов етап, който ще я доближи до ЕС. Като член на комитета за парламентарно сътрудничество ЕС–Украйна и като европейски гражданин считам, че Европейският съюз може и трябва да подкрепи равновесието в полза на европейското и демократично развитие на своята източна съседна държава. Делегацията на Европейския парламент за наблюдение на изборите приветства факта, че изборният процес се проведе по законосъобразен начин и без нарушения, като така се гарантира легитимността на новия президент и се очерта изразения контраст с изборите, които се проведеха през 2004–2005 г. Промяната в политическата обстановка не трябва да засяга подхода ни към Украйна, който трябва да остане все така последователен и дори по-ефективен. Макар да се знае много добре, че президентът Янукович няма да отслаби връзките с Русия, това не означава, че той ще се отдалечи от ЕС. Именно за да избегнем риска това да се случи, колкото и да е малък той, трябва да бъдем активни в поддържането на отношенията ни с Украйна, която е единствената държава, способна да осигури стабилност в региона. Трябва да покажем откритост чрез диалог и твърди ангажменти, за да предложим на Украйна необходимия стимул за проевропейско развитие. Убеден съм в способността на Украйна да продължи реформите и да докаже, че е надежден партньор на ЕС.

Tunne Kelam (PPE), *в писмена форма*. – (EN) Украйна продължава да има решаващо значение за стабилността и демократичното развитие на Европа. Въпреки че Оранжевата революция, за която Европейският парламент допринесе много сериозно, не оправда повечето очаквания, можем да се надяваме, че наследството от периода на президента Ющенко – свободни и честни избори, хора, които са преодолели страха си, когато изразяват мненията си, и на практика независими медии – ще бъде трайно. Вярно е, че голяма държава като Украйна, която е била лишена от независимост в продължение на дълго време и е преживяла истински геноцид – Гладомор – ще се нуждае от повече време, за да определи по-добре европейската си идентичност и бъдещите

стратегически цели. Ние обаче не трябва да забравяме отговорността на политиките на Европейския съюз към Украйна след 2004 г. Европейският съюз не бързаше да предложи на Украйна перспективата за членство в ЕС. Подкрепата на ЕС за Украйна се оказа изключително неясна и неубедителна за украинците, тъй като винаги се е определяла от страха да не се подразни Русия. Трябва да осъзнаем, че основният път към истински добро и демократично съседство с Русия минава през независима и интегрирана в Европа Украйна. Това ще бъде отговорността на ЕС. Сега трябва да използваме максимално Източното партньорство.

Krzysztof Lisek (PPE), *в писмена форма.* – (PL) Г-жо председател, обърнах внимание на информацията, предоставена за избирането на Виктор Янукович за президент на Украйна. Въпреки че Украйна е в много затруднено положение, подобрения могат да се забележат по отношение на спазването на законността в периода след предишните избори. Надявам се, че правният спор за резултатите от изборите ще бъде решен бързо и че двете страни ще се концентрират върху работата, за да помогнат на Украйна да излезе от икономическата криза и да укрепи позицията си в света, и по-специално да помогнат на Украйна да развие по-тесни връзки с Европейския съюз. По отношение на обещанията на новоизбрания президент за засилване на демократизацията и осигуряване на международна стабилност, както и факта, че той поставя сериозен акцент върху присъединяването на Украйна към Европейския съюз, съм убеден, че настоящото добро сътрудничество между Украйна и Европейския съюз не само трябва да продължи, но и да бъде разширено. Представители от всички държави-членки на ЕС се надяват, че най-накрая Украйна ще навлезе в период на политическа стабилност и единомислие по отношение на икономическата политика.

Според мен новият лидер на Украйна също ще се обърне към Европейския съюз за помощ за по-бързо извеждане на Украйна от дълбоката криза, която доведе до невероятен икономически спад и бюджетен дефицит от 12%. Европа следва да обмисли отправянето на конкретно предложение за включване на Украйна в европейските структури.

Marian-Jean Marinescu (PPE), *в писмена форма.* – (RO) Надявам се, че новият президент ще обърне внимание на проевропейските настроения, изразени от мнозинството от украинците.

Споразумението за асоцииране е в процес на обсъждане и мисля, че е от полза и за двете страни то да се сключи възможно най-бързо. Изборните обещания трябва да бъдат изпълнени. Едно от тях е зачитането на правата на малцинствата и прекратяването на политиките на денационализация и асимилация на етническите малцинства.

Румъния може да служи като модел за Украйна, когато става въпрос за прилагането на европейските стандарти по отношение на положението на малцинствата. Във връзка с това членът на румънския парламент, който представлява там украинската общност в Румъния, може да действа като добър съветник и го препоръчвам на бъдещия президент на Украйна.

Iosif Matula (PPE), *в писмена форма.* – (RO) Украйна е европейска държава и споделя всички културни ценности на Европа. Украйна се нуждае от честно и ефективно прилагане на политическа програма, която да гарантира правата на националните малцинства, като руснаци, татари, румънци, поляци, унгарци, гърци и други. Тя трябва да приложи Европейската харта за регионалните или малцинствените езици, която осигурява на тези езици статут на регионални езици. Мисля, че ЕС трябва да подкрепя прилагането на подобни мерки, като подчертава, че нито едно малцинство не следва да бъде пренебрегвано.

В Украйна има например румънскоговорящо малцинство, наброяващо над 410 000 души. То е традиционно национално малцинство с дълбоки исторически корени, което живее в хармония с мнозинството и с други малцинства, особено в областта Чернивци (Северна Буковина, Северна Бесарабия и областта Херца), в района на Одеса (окръзи в Южна Бесарабия) и в Транскарпатската област (историческата област Марамуреш). Мисля, че ЕС трябва да насърчи украинските органи да открият центрове, предлагащи обучение на румънски език като майчин език в професионалните колежи и средните училища, които понастоящем функционират в градовете в посочените по-горе области. Освен това ЕС следва да помогне на Киев, за да може Държавният университет в Чернивци да разкрие центрове, предлагащи обучение на румънски език като майчин език във всички съществуващи факултети и специалности.

Cristian Dan Preda (PPE), *в писмена форма.* – (RO) Доволен съм, че изборите в Украйна миналата неделя преминаха успешно. Изборните резултати трябва да бъдат признати от всички участващи партии, тъй като демокрацията не може да се гради на базата на постоянно недоверие и разногласия. Съжалявам, че Юлия Тимошенко загуби изборите. Още повече обаче съжалявам за многобройните изявления, които тя направи в последната част от кампанията, с които оспори решението на Международния съд относно Черноморския континентален шelf. Надявам се, че украинското правителство, независимо дали ще бъде ръководено от г-жа Тимошенко или от някой друг, ще приеме факта, че решението е окончателно.

Csaba Sógor (PPE), *в писмена форма.* – (HU) Виктор Янукович обеща следните мерки на унгарското малцинство в Украйна, ако спечели изборите: незабавно премахване на ограниченията, засягащи образователната система на унгарците, учениците от унгарските начални училища и завършващите обучението си студенти; използване без ограничения на майчиния им език в образованието, правосъдието, публичната администрация, медиите и в други области; използване без ограничения на национални символи, невъзпрепятствани контакти с тяхната родина; включване на представители на общността в местната, регионалната и националната публична администрация. Резултатите от президентските избори в областите с по-висок дял на унгарското население и малката разлика в окончателните резултати показват, че гласовете на унгарската общност са допринесли в голяма степен за победата на г-н Янукович. В разгара на кампанията Юлия Тимошенко също обеща да отмени дискриминационните мерки, засягащи обучението на роден език. Това обаче не звучеше достоверно от политик, който е бил министър-председател в продължение на пет години и в този период не е показал интерес към проблемите на малцинствата. Ето защо сега унгарското и рутенското малцинства възлагат надеждите си на г-н Янукович и очакват от него да признае регионалния статут на малцинствата и да създаде нова основа за отношенията между мнозинството и малцинствата. Ако обаче новият украински президент не изпълни обещанията си, например в замяна на подкрепа от украинските националисти, той не само ще загуби подкрепата на малцинствените общности, но и създаването на дългоочакваната европейска Украйна може да бъде забавено с години.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), *в писмена форма.* – (HU) Европейският съюз следва да играе по-активна роля в Украйна; необходимо е да преустановим практиката, която преобладаваше през последните няколко години, а именно Европейският съюз да се отнася към една от най-големите държави в Европа по неуверен и нерешителен начин. Украйна е основен партньор в политиката на Европейския съюз по отношение на неговите източни съседи. Тя е също и най-важната посредническа държава за отношенията, които се създават с Русия. С избрания президент Виктор Янукович Украйна има силен, спокоен лидер, който е еднакво отворен както към Европа, така и към Русия. Най-важната задача на новия президент ще бъде да преодолее дълбокото политическо разделение, за да се установи стабилна администрация и да се осъществят дългоочакваните всеобхватни социални и икономически реформи. Най-важното за Европейския съюз сега е да направи присъствието си в Украйна по-осезаемо от преди и да създаде нова основа за сътрудничество. Източното партньорство осигурява отлична рамка за това, а Службата за външна дейност, създадена по силата на Договора от Лисабон, ще осигури подходящи средства. Искам да подчертая, че Унгария – поради това, че Украйна е нейният най-голям съсед – е особено заинтересована от установяването на политическа и икономическа стабилност в Украйна. Укрепването на отношенията между Украйна и Русия е също в наш интерес. Също така се надяваме много, че Украйна ще прекрати своите антимаджинствени политики, които лишиха от права малцинствата в предпланинския район на Карпатите, включително правата на унгарците.

16. Време за въпроси (въпроси към Съвета)

Председател. – Следващата точка е време за въпроси (B7-0006/2010).

Следните въпроси са отправени към Съвета.

Въпрос № 1, зададен от **Zigmantas Balcytis** (H-0008/10)

Относно: Създаване на общ пазар на енергия

В споразумението между трите държави Испания, Белгия и Унгария и тяхната дългосрочна стратегия като един от политическите приоритети се споменава създаването на общ пазар на енергия. За да се постигне тази цел, най-изолираните региони на Общността като например балтийския, трябва да се включват в европейския пазар на енергия. В балтийската стратегия са предвидени много проекти за свързване в областта на електроенергията и газа, които, ако бъдат реализирани, ще дадат възможност на балтийските страни да се освободят от зависимостта си от отделни доставчици на енергия. С оглед междудържавния характер на споменатите проекти тяхното успешно провеждане ще зависи не само от предвиждането на съответни финансови средства, но и от политическата воля и намеренията на участващите в проектите държави. Във връзка със създаването на общ пазар на енергия Общността се е задължила да се проявява единно.

Ще заеме ли Испания, която сега има председателството в Съвета, водеща роля и ще доведе ли държавите-членки до това да излязат с единни действия при изпълнението на енергийните проекти в балтийския регион, като например AmberLitPol, Swedlink и т.н., които биха довели до повишаване на сигурността на енергийните доставки не само в регионален, но и в общностен мащаб?

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-жо председател, вътрешният енергиен пазар и сигурността на енергийните доставки са неразделно свързани. Европейският съюз го осъзна с времето и затова енергийната сигурност се превърна в един от стратегическите приоритети на Съюза. В действителност въпросът стана критичен преди малко повече от година при газовата криза между Русия и Украйна.

Тогава разбрахме, че един напълно функциониращ, взаимосвързан, ефективен вътрешен енергиен пазар е предпоставка за сигурността на енергийните доставки за Европа.

Сигурността на доставките е основен стратегически елемент и трябва да бъде повишена чрез осигуряване на по-голяма енергийна ефективност, чрез диверсификация на енергийните доставчици, източници и канали за разпространение, чрез насърчаване на енергийните интереси на Европейския съюз по отношение на трети страни и накрая, чрез създаване на истински общ енергиен пазар, какъвто все още нямаме. За постигането му ще ни помогне Договорът от Лисабон, в който за първи път се посочва изрично тази компетентност на Съюза на равнище първично законодателство.

Съюзът следователно трябва да бъде по-настойчив в отношенията си с трети страни и да се проявява единно. Испанският министър на промишлеността, туризма и търговията го заяви ясно при представянето на приоритетите на испанското председателство пред съответната комисия на Европейския парламент на 27 януари 2010 г.

Следователно в рамките на Втория стратегически енергиен преглед т.нар. свързване на енергийните острови в Европейския съюз с вътрешния пазар се превърна в една от ключовите цели на Съюза.

През юли 2009 г., когато Комисията представи Плана за действие относно взаимосвързаността на балтийския енергиен пазар, инициатива, която има за цел да насърчи интегрирането на енергийния пазар и развитието на енергийната инфраструктура в региона на Балтийско море, Европейският съвет го приветства „като важен принос към укрепване на енергийната сигурност на Съюза“ – цитирам буквално.

Инициативата за балтийския енергиен пазар вече е част от стратегията на Съюза за Балтийско море, която беше един от основните приоритети на шведското председателство. Европейският съвет от октомври 2009 г. прие инициативата и приветства напредъка, постигнат в областта на енергийните инфраструктури и взаимовръзки в региона на Балтийско море, с което подкрепи доклада на Комисията.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Г-н министър, искам отново да Ви благодаря за мнението и отговора Ви. Но въпросът ми засяга не само третите страни, но и самия Европейски съюз, именно факта, че някои държави-членки нямат нито икономически, нито политически интерес да допринесат по някакъв начин към съвместните проекти. Така че въпросът ми е дали Испания по време на председателството си ще поеме политическата роля да говори от името на Европейския съюз, за да гарантира изпълнението на бъдещите проекти.

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-жо председател, считаме, че това несъмнено е част от общата енергийна политика и че точно както не искаме да има енергийни острови от техническа гледна точка, не искаме да ги има и от политическа гледна точка.

Това със сигурност не е позиция, която може да се нарече проевропейски и не такава е действителността. Спомням си, че по време на разискването относно регламента за мерките за гарантиране на сигурността на енергийните доставки беше постигнато съгласие за европейски ангажимент по въпроса. Имам предвид конкретно енергийните проекти, одобрени като част от програмата за подпомагане на икономическото възстановяване, приложена по време на чешкото председателство миналата година. Общо 425 млн. евро бяха отпуснати за три проекта за взаимно свързване в региона на Балтийско море: газопреносната връзка Skanled/Baltic, електропреносната връзка Estlink-2 и електропреносната връзка Швеция-балтийски държави.

Испанското председателство следователно ще насърчи държавите-членки да подкрепят проектите за енергийна инфраструктура в региона на Балтийско море, макар че след това ще зависи от самите държави-членки да изпълнят конкретните проекти в съответствие с националното законодателство и с приложимото европейско законодателство. Въпросните държави-членки също ще трябва да действат единно в това отношение.

Председател. – Преди да продължим, искам да кажа на всички в залата, че министърът ще остане до 19,20 ч., така че до 19,00 ч. ще има още въпроси.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Г-н министър, искам да обърна внимание на важноста на интегрирането на възобновяемите енергийни източници в националните електрически мрежи, които съставляват европейската електрическа мрежа.

Балтийските държави са пример за добра практика в използването на възобновяеми източници на енергия и в енергийната ефективност на сградите. Вътрешният енергиен пазар се нуждае от по-добро свързване на националните енергийни мрежи.

Искам да Ви попитам дали разполагате с план за действие, заедно с държавите-членки, насочен към използването на възобновяеми енергийни източници.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Процесът на интегриране на пазара на електроенергия в балтийските държави следва да включва пълна дерегулация на пазара за частни клиенти и общ обмен на енергия. Балтийските страни бяха засегнати много тежко от икономическата криза.

Затова бих искал да знам как може да се постигне реално пълна дерегулация на енергийния пазар в много уязвимото икономическо положение. Имам предвид по-специално нестабилността на цените. Какъв е планът по отношение на инфраструктурата в балтийските държави и какво ще се случи с диверсификацията на маршрутите за пренос на енергия и на енергийните източници?

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-жо председател, съгласни сме с изказаното мнение относно възобновяемите енергийни източници и включването им в европейската енергийна мрежа. Считаме, че това е една от основните цели на стратегията на Европейския съюз за борба с изменението на климата, която защитавахме на срещата на високо равнище в Копенхаген. Надяваме се, че до 2020 г. възобновяемите енергийни източници ще съставляват 20% от общия европейски енергиен микс и бихме искали този подход да бъде включен във втория План за енергийно действие за периода 2010–2014 г., който се надяваме да бъде приет по време на испанското председателство.

Следователно планът за действие е залегнал в дневния ред на испанското председателство и е споделен, разбира се, от Белгия и Унгария, като част от „тройката“, защото представлява стратегическа цел.

По отношение на казаното от г-н Obermaier считаме също така, че диверсификацията на ресурсите е несъмнено друга стратегическа цел, както споменах по-рано.

Европейският съюз и неговите институции са много активни и предоставят цялата си политическа подкрепа за проекти като „Набуко“, „Северен поток“ и „Южен поток“. Целта на всички проекти е пределно ясна: диверсифициране на източниците на енергия, на доставчиците на енергия и на различните канали, чрез които енергията се разпределя. Те са, разбира се, част от стратегията ни за Европа с истински общ енергиен пазар, какъвто понастоящем нямаме. Всичко това е необходимо за изграждане на пазара и за постигане на енергийната сигурност, която е в основата на всичко.

Председател. – Въпрос № 2, зададен от **Silvia-Adriana Ticaeu** (H-0009/10)

Относно: Насоки за развитие, цели и действия, които предстои да бъдат предприети до 2020 г. в рамките на стратегията на ЕС за устойчиво развитие

Икономическата криза, измененията на климата и демографските промени засягат по драматичен начин живота на европейските граждани. Здравеопазването, образованието, селското стопанство, развитието на транспортната и енергийната инфраструктура, инвестициите в изследването и иновациите, и модернизирването на обществените услуги следва да бъдат приоритет както за държавите-членки, така и за ЕС. Гарантирането на правата и основните свободи на европейските граждани, включително свободното движение на работници, е общо задължение. Европейският социален модел гарантира необходимата подкрепа за служителите, загубили работните си места, за възрастните и за младите, както и за работниците-мигранти. „Стратегията на ЕС за устойчиво развитие“ до 2020 г. ще бъде представена на неформална среща на Европейския съвет през февруари 2010 г.

Бих искала да попитам испанското председателство на ЕС какви ще бъдат основните насоки за развитие, целите и действията, както и ресурсите, предвидени за успешното прилагане на тази стратегия?

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-жо председател, няма съмнение, че стратегията „ЕС 2020“ е вероятно най-амбициозната и важна цел в непосредствено бъдеще и ще бъде в центъра на обсъжданията, които ще се проведат утре в Брюксел на неформалното заседание на Европейския съвет, което се провежда на възможно най-високото политическо равнище под испанското председателство.

Целта е да се предложи и приеме програма за насърчване на растежа и създаване на качествена заетост, която да заеме мястото на Лисабонската стратегия и да акцентира, от една страна, върху укрепването на някои належащи аспекти, необходими за конкурентоспособността и производителността на бъдещата европейска

икономика: инвестиции в информационни технологии, превръщане на Европа в пространство за информационното общество, както и подчертаване на социалните аспекти, което означава, че заетостта трябва да се основава на специализация и обучение; целим също така, разбира се, да постигнем зелена икономика с ниски емисии на въглероден диоксид, както вече обсъдихме.

Друг основен въпрос – който със сигурност ще популяризира утрешните разисквания в Брюксел – е управлението. На неформалното заседание председателят на Европейския съвет ще представи първоначално предложение за обсъждане на управлението, с други думи придвижване към икономически съюз в Европа, не само паричен съюз, и задължително сближаване в рамките на Европейския съюз – както се посочва в Договора от Лисабон – на икономическите ни политики, политиките ни по заетостта и социалните ни политики.

Следователно този елемент от стратегията за устойчиво развитие и създаване на качествени работни места е основна цел за испанското председателство и за цяла Европа. Доказателство за това е фактът, че вече се заехме с въпроса на най-високо равнище чрез планираното за утре неформално заседание на Съвета в Брюксел.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Вече разполагаме и с коментарите на заинтересованите страни. Общественото допитване относно стратегията „ЕС 2020“ на уебсайта на Комисията приключи. Все пак равнището на безработицата в Европейския съюз е 10%, а в Испания и Латвия достигна 20%. Затова бих искала да ни кажете какви мерки предприемате в полза на гражданите на Европейския съюз, за да опазите и създадете работни места и най-вече да повишите качеството на живота.

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Считам, че в центъра на бъдещата стратегия „ЕС 2020“ трябва да са именно въпросите, които поставяте, и за да сме точни, г-жо Țicău, работните места не трябва да са толкова несигурни, изменчиви, нестабилни, както досега. Споменахте Испания, чийто сектор за недвижими имоти наистина пострада сериозно.

Следователно трябва да се стремим към производствен модел, който сам по себе си създава по-силни, по-здрави, по-стабилни работни места, на основата на специализация.

Трябва да работим за мерки в това отношение, мерки, които повишават специализацията и обучението на персонала, за да поставим работниците в общество на знание, информационни технологии и специализирани работни места, върху което моделът на производство и развитие на бъдещата заетост трябва да се основава.

Това е идеята, която считаме, че всяка държава трябва да приложи на практика, но трябва да я координираме между всички европейски страни. Освен това Европейският съюз трябва да осигури подкрепа, например чрез стимули като използването на специалните структурни фондове, например Европейския социален фонд, стимулирайки по този начин държавите, които наистина инвестират в този производствен модел, за създаване на качествени работни места.

Това според мен е насоката, която следва да бъде в центъра, в основата на нашата стратегия, която трябва да се приложи в рамките на следващите няколко месеца, преди Европейският съвет през юни да замени несъответстващата Лисабонска стратегия.

Председател. – Въпрос № 3, зададен от **Bernd Posselt** (H-0011/10)

Относно: Религиозната свобода в Китай

Какви стъпки планира Съветът за подобряване на състоянието на религиозните общности, и по-специално на християнските църкви, както и на зачитането на правото на религиозна свобода в Китай?

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-жо председател, г-н Posselt, напълно наясно сте, че един от основните инструменти по въпроса е диалогът с Китай за правата на човека, стартирал преди повече от 15 години и провеждащ се на всеки две години. Това е структурен диалог, който ни дава възможност да обменим мнения по въпросите, които са от значение за нас.

През ноември миналата година Съветът прие заключения относно религиозната свобода, което ни позволи за пореден път да потвърдим позицията на Европейския съюз по въпроса. Зачитането на религиозна свобода, формулирана в международните документи в областта на правата на човека, се включва в клаузата за правата на човека в споразуменията между Европейския съюз и трети страни.

През последните пет години Европейският съюз периодично повдига въпроса за свободата на религията и убежденията в диалога за правата на човека и в консултациите с трети страни. Прави редица изявления и преговаря в случаи, в които хора са заплашвани заради убежденията си. Европейският съюз играе много

активна роля в световен мащаб за насърчаването на религиозните свободи на международни форуми, като Общото събрание на ООН и Съвета по правата на човека.

По отношение на Китай Съветът определи някои референтни критерии за диалога за правата на човека през 2001 г. Мога да Ви уверя, г-н Posselt, че религиозната свобода се включва в критериите. Наскоро обсъждахме въпроса няколко пъти с китайските ни партньори, срещнахме се с компетентните органи в Пекин и предвид целта на диалога, отговарящите за религиозните въпроси посетиха Европа с цел запознаване с практиката в редица държави-членки.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Г-н Гаридо, много Ви благодаря за подробния отговор. Имам два кратки уточняващи въпроса. Първо, кога ще е следващата възможност да обсъдите въпроса с Китай? Второ, ще настоявате ли да бъде съставен списък на свещениците, монахините и епископите, които са задържани?

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Вече казах, че имаме структурен диалог, така че редовно водим разговори с Китай по въпроса.

Ние в Съвета сме наясно, че в Китай има хора, практикуващи религия, които са заплашвани или подложени на практики, равняващи се на преследване. Такъв е случаят с някои тибетски будисти, практикуващи Фалун Гонг, с християни, свещеници и вярващи, както и адвокатите, които ги защитават. Съветът разследва случаите и ги представи на вниманието на китайските органи.

Във всеки от случаите заявяваме, че мирното практикуване на религия е право и не следва да се разглежда като заплаха за държавата.

Разбира се, уважаеми колеги, трябва да потвърдя, че по отношение на прилагането на религиозната свобода в Китай и оценката на диалога за правата на човека ще разгледаме всички начини да увеличим нашата способност да доведем до положителни промени в тази област.

Jim Higgins (PPE). – (EN) Благодаря на Съвета за отговора. Много е свършено, още много предстои. Истината е, че по отношение на религиозните практики член 36 от Конституцията на Китайската народна република посочва точно за какво става въпрос. Думите са много внимателно подбрани. „Религиозното убеждение“ е гарантирано, ами практикуването? Коя е „нормалната религиозна дейност“? По отношение на „чуждото влияние“, ако дойде външен проповедник, това се квалифицира като „чуждо влияние“. А религиите, на които наистина се гледа подозрително, са будизъм, католицизъм, деизъм, ислям и протестантство.

Много е свършено, но още страшно много предстои – така че продължавайте с добрата работа.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Благодаря Ви за точните отговори, г-н Гаридо. Но искам да попитам за още малко подробности. Има ли клауза в настоящото двустранно споразумение с Китай за предоставяне на специална защита на християнските църкви или планира ли Съветът да въведе подобна клауза?

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Уважаеми колеги, наистина ни предстои още работа, но определено възлагаме надежди на диалога и на това, което бихме могли да наречем въздействие от диалога и последиците от него. Както баронеса Ашгън каза в Европейския парламент неотдавна, диалогът за правата на човека безспорно има ефект и, разбира се, можем да го водим на различни места. Можем да го водим с конкретни хора, например в случая с известния защитник на правата на човека Лиу Ксиаобо, или на други нива, на политическо равнище в политически диалог. Във всеки случай ще продължим да го водим с решителност, за да защитим всяко едно от правата на човека. Не трябва да подкрепяме някои повече от другите, тъй като правата на човека са неделими, и ще се стремим да подобрим положението по отношение на правата на човека в Китай.

Диалогът има съществено значение, както и да видим осъществяването на промени в тази област и сме сигурни, че китайските органи, нашите партньори, оценяват важността на диалога.

Председател. – Въпрос № 5, зададен от **Ilda Figueiredo (H-0015/10)**

Относно: Тайни затвори и полети на ЦРУ

Неотдавна в пресата се публикуваха разкрития за съществуването на таен затвор в Литва, намиращ се в бивша конна база и използван от ЦРУ от 2004 г., като многобройни „предполагаеми терористи“ са били изтезавани в него.

Италиански съд осъди над двадесет агенти на Съединените американски щати и двама италиански държавни служители във връзка с отвлечането в Милано на Абу Омар, който впоследствие е бил изтезаван в Египет. В ход са и други производства, по-специално в Полша и Обединеното кралство.

Различни елементи (включително тайно споразумение, сключено в рамките на НАТО) доказват, че и други правителства, по-специално португалското, са имали сведения за използването на тяхното въздушно пространство и летища за целите на мрежата за задържане, отвлечане и изтезаване, създадена от Съединените американски щати.

Какво е становището на Съвета относно тази нова информация и тези производства и какви обяснения може да предостави на тази тема?

Какви мерки предлага Съветът с оглед на предотвратяването на подобни явления в бъдеще?

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Първо, искам да потвърдя подкрепата на Европейския съюз за глобалната стратегия на Организацията на обединените нации за борба с тероризма, която признава, че развитието, мирът, сигурността и правата на човека са взаимно свързани и се укрепват взаимно.

Така наречената тайна програма за задържане и транспортиране на Съединените американски щати или предполагаемото използване на европейски държави от страна на ЦРУ за транспортиране и незаконно задържане на затворници е несъмнено източник на безпокойство за много от членовете на Парламента. То беше предмет на съвсем скорошно обсъждане, само преди няколко дни, и както председателството вече каза, Съветът споделя мнението на Парламента, че вероятното съществуване на тези тайни центрове за задържане не е в съответствие с международното право. Нашето становище е непроменено.

Затова счетохме за правилно президентът Обама да промени политиката на САЩ по отношение на определени задържания и съществуването на затвори като Гуантанамо. Нещо повече, смятаме, че в действителност е настъпила промяна и обрат в политиката на САЩ. Винаги сме използвали възможността да изразим нашите опасения пред Съединените американски щати от гледна точка на Европейския съюз във връзка с тези въпроси.

Трябва да сме доволни, че промяната е извършена и че на съвместната декларация беше придаден официален статут от Европейския съюз и Съединените американски щати на 15 юни миналата година. Следователно считаме, че ще спазваме въпросната политика и винаги ще бъдем много ясни, при положение че знаем и имаме неоспорими доказателства за съществуването на такива случаи.

В някои случаи не сме разполагали с доказателства, макар че се е говорело за тях или са споменавани в медиите; в други случаи информацията за съществуването им не е било доказана или достатъчна.

Въпреки това няма съмнение, че Европейският съюз е пределно ясен по въпроса и винаги е бил против подобни центрове за задържане, независимо дали са известни, като Гуантанамо, или секретни, и винаги сме действали много непредубедено за разкриване на фактите, за да се установи дали последните наистина съществуват.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Г-жо председател, г-н министър, благодаря за отговора Ви. В действителност обаче нови разкрития имаше и след изявлението от юли. Известно е, че през ноември миналата година италиански съд осъди двадесет и трима агенти на САЩ и двама италиански държавни служители във връзка с отвлечането на Абу Омар в Милано, а един от осъдените агенти на ЦРУ призна пред пресата, че е нарушил закона и че решенията са били взети във Вашингтон. Администрацията на Обама обяви само, че е разочарована от решението на италианския съд.

В хода са и други производства, също свързани с полети на ЦРУ, например в Полша и Обединеното кралство. Литовският парламент потвърди, че е имало таен затвор и в Литва и че многократни полети на ЦРУ са прикривали действия, довели до незаконно задържане на лица. Въпросът е следният: ще осъдим ли нарушенията на правата на човека във всичко това?

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Ние сме защитници на правата на човека и вярвам, че можем да го заявим ясно и уверено, поради което нямаме право, а задължение да осъдим случаите на нарушения на правата на човека, независимо от това къде се извършват. Вярно е също, че Европейският съюз трябва да зачита компетентността на държавите-членки и така специфични области трябва да бъдат разследвани от държавите-членки, а не могат да бъдат разследвани от Европейския съюз. Договорът от Лисабон например ясно посочва, че ръководството на разузнавателните служби на територията на държавите-членки е от компетентността на държавата-членка.

Що се отнася до споменатото във въпроса тайно споразумение в рамките на НАТО, определено не знаем за него. Във всеки случай евентуалното съществуване на такова споразумение, за което не знаем, по никакъв начин не освобождава държавите-членки от задълженията им по отношение на международното и хуманитарното право. Обаче, г-жо Figueiredo, със сигурност вярваме, че Европейският съюз е очевидно една от областите в света, където се спазват правата на човека. Европейският съюз е длъжен и винаги ще бъде, зачитайки избора на управление на всяка от държавите, да осъди нарушенията на правата на човека, тъй като ние сме отговорни пред човечеството, а не само пред отделните държави-членки. Ще продължаваме да действаме и да се развиваме в тази посока. Нещо повече, сега имаме нова, по-важна отправна точка, която е Хартата на основните права на гражданите на Европа.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Г-н министър, медиите и техните източници бяха споменати във въпроса, защото именно в медиите гръмна новината за създаването на тайни затвори в Литва и в други държави. Как оценявате като цяло ролята на медиите по тези въпроси и ще бъде ли възможно да се мобилизира общественото мнение, така че събитията да не се повторят?

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Г-жо председател, искам да благодаря на г-н Лопес Гаридо, но той не ни каза нищо ново. Преди три години беше създадена специална парламентарна комисия за Гуантанамо. Европейският съвет също работи по въпроса и продължава да се връща към него. Има наистина по-важни въпроси и е вярно, както каза г-н Лопес Гаридо, че държавите-членки са длъжни да следят за правата на човека. Още нещо, г-н Лопес Гаридо, когато говорехте за Китай, казахте, че има различни права на човека и че трябва да ги защитаваме всичките. Но основното право на свобода в диктатура е самата свобода и мисля, че на първо място трябва да се застъпим за правото на свобода.

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Съгласен съм със забележките на последните оратори. Считаю, че защитата на правата на човека е една от ключовите цели, които всяка демократична държава и всяка демократична организация като Европейския съюз трябва да преследват.

Разбира се, Европейският парламент има традиция в защитата на правата на човека, с която се гордеем, а също и в европейската интеграция, в смисъл че изграждането на Европа се основава на правата на човека. Естеството на Европа и това, което обединява европейците, които говорят на различни езици и имат различни традиции, е именно фактът, че споделяме ценностите да защитаваме правата на човека.

Във връзка с това смятам, че ролята на пресата е жизненоважна. Пресата е ключов елемент в центъра на демокрацията и без съмнение необходим инструмент за защита на правата на човека и за осъждане на случаи на нарушения на правата на човека.

Когато има нарушения, но не са известни, освен в личен план, просто за нас е невъзможно да ги преследваме.

Затова пресата играе жизненоважна роля и считам също, че истинската и автентична култура на журналистиката трябва да бъде изключително чувствителна към защитата на правата на човека и защитата на всички свободи. Това е, което наистина гарантира, че животът си струва, и което в крайна сметка осмисля съществуването на хората.

Преследването на нарушителите на правата на човека и защитата на жертвите е несъмнено една от осите на европейската интеграция, на Европейския съюз, и аз се чувствам много горд, че принадлежа към област, в която това се цени и в която са създадени инструменти на правна, наднационална, съдебна независимост, като Европейския съд по правата на човека, който се намира в този град, Страсбург. Много съм горд, че Европа пази точно тези цели и истини в традицията, в културата и в историята си.

Председател. – Въпросите, на които не беше отговорено поради липса на време, ще получат писмен отговор (вж. приложението).

Времето за въпроси приключи.

(Заседанието се прекъсва в 19,25 ч. и се възобновява в 21,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа КОСН-МЕНРИН

Заместник-председател

17. Състав на парламента: вж. протокола

18. Отражението на икономическата криза върху световната търговия (разискване)

Председател. – Следващата точка е разискването по въпроса с искане за устен отговор, зададен от Vital Moreira – от името на комисията по международна търговия, към Комисията относно отражението на икономическата криза върху световната търговия (О-0005/2010 – В7-0005/2010).

Vital Moreira, автор. – (EN) Г-жо председател, ще задам въпроса от името на моята комисия, комисията по международна търговия, в качеството си на неин председател.

Въздействието на кризата върху световната търговия сочи евентуален спад от 10% през 2009 г. Това представлява най-голямото свиване след Втората световна война, предизвикано от срив на търсенето в световен мащаб. Поддържането на международната търговия е жизненоважно за ЕС и другите държави, ориентирани към износ. Въпреки поетите от Г-20 ангажменти мерките в отговор на икономическата криза, ограничаващи и нарушаващи търговията, се увеличили както в държавите от Г-20, така и в световен мащаб.

Първият подвъпрос е: какви стъпки са предприети от Комисията за справяне с подобни мерки, и обратното, предприети ли са стъпки от страна на трети държави срещу някоя от мерките на ЕС за стимулиране на икономическия растеж?

Втори подвъпрос: съществуват индикатори за това, че някои по-малко засегнати от кризата страни с бързо развиващи се икономики се превръщат в двигатели на растежа в международната търговия. В такъв случай промишлеността на ЕС би трябвало да пренасочи износните си пазари и евентуално характеристиките на продуктите си. Каква стратегия възнамерява да следва Комисията, за да позволи промишлеността на ЕС да стане по-конкурентоспособна?

Трети подвъпрос: световната криза и последвалият спад в световната търговия имат множество последствия върху развиващите се страни, където се концентрира най-голямата безработица. Какви мерки за адаптиране възнамерява да предприеме Комисията в търговските си връзки и в частност за най-бедните държави в света?

Четвърто: големите търговски дефицити се пораждат от прекомерните разходи и задлъжнялост на някои държави-членки, както и на САЩ, от една страна, и от търговските излишъци в големите, ориентирани към износ икономики на някои нововъзникващи пазари, от друга. Тези търговски дефицити допринесоха за глобалните дисбаланси, които са в основата на световната икономическа криза. Каква стратегия възнамерява да следва Комисията, за да смекчи тези глобални дисбаланси в търговската си политика?

Пето и последно: социалният ефект от икономическата криза и последвалият спад в световната търговия ще продължат по-дълго от икономическото възстановяване. Например, понастоящем наблюдаваме знаци за икономическо възстановяване, но нивата на безработица остават много високи. Кога възнамерява Комисията да проведе оценка на въздействието на последиците от кризата върху работните места в Европа и в развиващите се страни? Каква стратегия възнамерява да следва тя, за да интегрира в международните правила на СТО социалното и свързаното с околната среда измерение на търговията?

Това са петте въпроса, които комисията по международна търговия иска да отправи към новия член на Комисията, отговарящ за търговията, г-н Де Гухт, когото приветствам на трибуната за първата публична размяна на мнения с Парламента и в частност с членовете на комисията по международна търговия. Благодаря Ви предварително за отговорите, които – не се съмнявам – ще можете да дадете на зададените Ви въпроси.

Карел де Гухт, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, бяха зададени много на брой обхватни въпроси, които на практика изискват доста повече време, отколкото имам.

Предлагам да съсредоточа първия си отговор върху приноса на търговската политика за икономическото възстановяване. Първо, относно въздействието на кризата върху търговията, трябва да ни успокоява фактът, че световната търговия е намаляла само с 10%. Това не е случайно, а е резултат от силната политическа воля, изразена на различните срещи на високо равнище на Г-20. Това е резултат също от систематичното наблюдение на рестриктивните мерки върху търговията от страна на Световната търговска организация (СТО), Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) и Комисията.

Като цяло само няколко страни са прибягнали до търговски протекционизъм. По този начин международната общност е избягнала протекционистки порочен кръг от типа на наблюдавания по времето на Голямата депресия. За да се поддържа доброто състояние, е важно да останем изключително бдителни. Когато бъдат идентифицирани протекционистки или рестриктивни мерки по отношение на търговията, ще предприемем

действия срещу тях с всички налични търговски инструменти, като нашата стратегия за пазарен достъп или дори механизма за уреждане на спорове на СТО.

Външните източници на растеж ще са от съществено значение за икономическото възстановяване на Европейския съюз. Поради това аз съм съгласен с вас, че европейската промишленост трябва да е насочена към нововъзникващите и бързо развиващи се пазари.

Посредством търговската си политика ние можем да им помогнем в това отношение, чрез понататъшно отваряне на тези пазари и намаляване на всякакви бариери за търговията и инвестициите.

Това ще бъде постигнато посредством споразуменията за свободна търговия, които понастоящем договаряме, и чрез задълбочаване на търговското и икономическото партньорство с ключови търговски партньори, като например САЩ и Китай, при които Трансатлантическият икономически съвет и диалогът на високо равнище вече са поставили стабилни основи. Това ще бъде приоритет за мен като член на Комисията, отговарящ за търговията.

През следващите седмици Комисията ще състави новата обща програма за устойчив растеж и възстановяване на Европейския съюз посредством своята „Стратегия 2020“. Тази стратегия ще има ефективно външно измерение, при което търговската политика играе ключова роля.

В един глобализиран свят европейската „Стратегия 2020“ трябва да бъде вектор за насърчване на откритостта и конструктивната международна икономическа ангажираност. Това ще бъде и централна тема на съобщение относно бъдещите приоритети на търговската политика, което възнамерявам да представя по-късно през тази година.

Но търговската политика се отнася до много повече неща от конкурентоспособността и растежа. Тя се отнася също до разпространяването на нашите ценности в световен мащаб и трябва надлежно да интегрира и измерението за развитие.

Стремещът към активен принос за целите за развитието вече е важна част от търговската политика на Европейския съюз. Настоящите многостранни преговори представляват кръг от преговори за развитие. Ние имаме двустранни и регионални преговори с развиващи се страни и автономни преференции в полза на тези страни. Ние им помагаме да дадат своя принос, а също и да се възползват от глобалната икономика, така че да подобрят условията си на живот по начин, който осигурява по-голяма политическа стабилност и социален напредък.

По отношение на социалните въпроси съм съгласен, че търговията трябва да допринася за подпомагането на тези хора в нашите общества, които са пострадали най-силно от икономическата криза, по-специално тези, които са загубили работните си места. В това отношение считам, че търговията ще ни е необходима – при това все повече – за да запазим нашата система за социална защита в Европа.

Нашият европейски обществен модел, съчетанието от свободна икономика и висока степен на социална защита, трябва да бъде запазен по устойчив начин, а това ще се отрази на растежа.

В обобщение, предстоящата „Стратегия 2020“ на Комисията за Европейския съюз ще подкрепя пълно възстановяване от кризата с ускорено преминаване към по-разумна и по-екологична икономика. Политиката на свободна търговия ще бъде важен елемент както с приноса си за икономическото възстановяване на Европа, така и като вектор за външното разпространение на нашите принципи: откритост, социална защита и опазване на околната среда, устойчивост и конструктивна ангажираност на световната сцена.

Прилагането на правилна стратегия, естествено, предполага работа в тясно сътрудничество с Парламента, както и със Съвета и с други заинтересовани страни, и аз очаквам с нетърпение да си сътрудним при съставянето на обща програма.

Christofer Fjellner, *от името на групата PPE*. – (SV) Г-жо председател, аз също искам да започна изказването си, като приветствам члена на Комисията. За мен е удоволствие да Ви видя тук. Имаме големи очаквания и надежди за Вас. Предстои Ви важна задача.

Преди една година имах големи опасения. Когато търговията рухна и ние очаквахме световната търговия да се развие по начин, невиджан от Втората световна война, ситуацията действително беше много сериозна. Световната банка заяви, че 17 от страните от Г-20 са въвели общо 47 нови търговски бариери и тарифи. Русия наложи тарифи върху автомобилите, Китай ограничи вноса на храни, Индия забрани вноса на играчки, а Аржентина въведе лицензи за внос на текстилни и кожени изделия. Беше почти като състезание по протекционизъм – модел от 30-те години на миналия век, който беше обезпокоителен.

Въпреки това нямаше търговска война. Считам, че е важно да спрем и да помислим защо се случи това. Според мен основната причина беше Световната търговска организация, световният регулаторен орган за търговия, който принуждава страните да се държат по определен начин и да не прибегват до протекционизъм и популизъм. Бих казал, че е прекалено рано да заявяваме, че кризата е свършила. Кризата не е отминала. Всички ние знаем, че безработицата е най-висока в късната фаза на икономическия цикъл – и именно безработицата води до протекционизъм и популизъм. Ако се огледаме сега, ще видим, че някои страни още не са преминали през кризата; може би дори най-лошото им предстои. Поради това имам известни опасения, когато слушам някои членове на Съвета на министрите, които не казват много за нови пазари или свободна търговия, а по-скоро критикуват глобализацията и говорят за защита на европейските дружества и европейските работни места. Това не е непременно протекционизъм, но понякога те се доближават много до него. Това е във всеки случай израз на меркантилизъм, който считам за пагубен.

Вместо това трябва да работим заедно и да мислим как да направим Европа по-конкурентоспособна, като я направим по-отворена. Това ще изисква обмислени действия и лидерство от наша страна. Трябва да помислим какво можем да направим, за да сме сигурни, че има по-малко бариери за търговията, а не повече – по-специално когато става въпрос за вземане на решения относно Корея и задължителното обозначаване на произхода, и когато има нарастваща необходимост от климатични налози. Ние в Парламента трябва да помислим също и за това.

Kader Arif, *от името на групата S&D.* – (FR) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, понастоящем Европа претърпява безпрецедентна криза, която освен икономическа и финансова, е преди всичко криза на системата.

Още преди да започнем да се занимаваме с отражението на икономическата криза върху световната търговия, което е темата на настоящото разискване, искам да изясня един въпрос: търговията не е жертва на кризата; тя е един от факторите, които допринасят за кризата.

Действително ние преминаваме през период на големи глобални дисбаланси, които се подхранват, от една страна, от прекомерните търговски дефицити на някои страни за сметка на нарастваща вътрешна задлъжнялост, и от друга страна, от търговските излишъци, стимулирани от износа на определени страни, по-конкретно нововъзникващите икономики с вътрешно потребление, което не нараства със същата норма.

Освен това провежданата досега политика за либерализация на търговията само е увеличила тези дисбаланси, като по-специално е отслабила най-бедните страни на планетата. Поради това тези страни, които са насърчавани да се специализират в износ на монокултури, са се оказали в бедствено положение, сблъсквайки се с изключителни промени в цените на суровините, нестабилността на които се е увеличила в резултат на международни спекулации.

Странен е светът, който определя като своя първа цел на хилядолетието за развитие премахването на бедността и глада, а едновременно с това спекулира с повишаването на цените на пшеницата.

Въпреки това именно хората, които защитаваха либерализацията и дерегулацията на всяка цена през 90-те години на миналия век, сега също са в затруднение. Увеличаващите се загуби на работни места, спрелият, понякога дори отрицателен растеж и развиващата се социална криза са фактори, които означават, че не можем повече да си позволим да губим работни места в името на този култ. В условия на криза как да обясним на служителите, които губят работните си места, че основното е да се поддържа дерегулирана търговия, дори за сметка на внезапни и понякога трагични трансформации?

Поради това кризата, през която преминаваме, определено е криза на системата и ние трябва да реагираме, като създадем нов модел за развитие. В настоящата й стратегия за „Глобална Европа“ концепцията, разработена от Комисията, се основава в значителна степен на достъп до пазара и либерализация на всички сектори.

Г-н член на Комисията, считам, че трябва да преформулираме тази стратегия, която е неправилна и понякога води до влошаване на условията. Няма да съживим износа на нашата промишленост, като принуждаваме развиващите се страни да се отворят още повече. Това само ще влоши ситуацията в тези страни, където са 70% от тези 59 милиона души в света, които са загубили работните си места през 2009 г.

Напротив, от съществено значение е да разгледаме нова стратегия, която намира точния баланс между откритостта, защитата и подпомагането. Искам да се върна към тези идеи. Не можем да пренебрегнем обстоятелствата, които накараха Съединените американски щати да продължат използването на инструмент за защита на търговията или Китай да постави пред Световната търговска организация въпроса за европейските антидъмпингови мерки.

Действително, когато сме изправени пред несправедливи практики, ясно е, че е необходима защита, но нейният принцип трябва да се приеме и да се защитава в международен план, а неоснователните понякога обвинения в протекционизъм да бъдат отхвърлени веднъж и завинаги.

Освен това необходимостта от подпомагане за търговските политики става по-очевидна с всеки изминал ден, а то зависи по-специално от това политиките, които се прилагат от Съюза, да са наистина съвместими. Съвместимостта на политиките не е теоретичен въпрос, а абсолютна необходимост, ако искаме да определим нов модел за развитие.

Метин Казак, *от името на групата ALDE*. – Г-жо Председател, уважаеми г-н Комисар, уважаеми колеги, финансовата криза наистина се отрази пагубно върху търговията в държавите-членки на Европейския съюз. Например в страни като България износът за първите 11 месеца на миналата година е спаднал с цели 24 % спрямо миналата година, а вносът с 35%. Особено засегнати сектори са недвижимите имоти и туризмът. Това рефлектира изключително силно върху заетостта. Отчита се значително нарастване на междувфирмената задлъжнялост, неразплащане на държавни и общински организации по обществени поръчки и т.н.

Представените по-горе проблеми са характерни и за други страни и се нуждаят от комплексно разрешение на общностно ниво, което изисква тясно сътрудничество и между различните дирекции в Европейската комисия. Комисарят De Gucht подчертава важността за подпомагане на разширяването на дейността и възможностите на европейските компании, прилагането на ясни предпазни търговски инструменти, успешно приключване на преговорите от Доха, използването на нови възможности за директни чужди инвестиции и тяхната защита, както и нова инвестиционна политика в условията на финансова криза.

Осъществяването на тези цели, както и успешното приключване на споразуменията за икономическо сътрудничество със страните от Африка, Карибския басейн и Тихоокеанския регион, са също тясно свързани с възстановяването от финансовата криза.

Но поредица от въпроси стоят на дневен ред и някои от тях бяха вече посочени. Дали ефективно използваме европейското финансиране при борбата с високата безработица, какво може да направи Европейският съюз при настоящия дефицит, обезценяване на валутата и високата инфлация, които имат пряко влияние върху търговията? Какви са инструментите на търговската политика на Европейския съюз за справяне с финансовата криза и нейния отзвук? Какви мерки да се предприемат, за да се избегне повтарянето на криза от такъв размер и за да се продължи развитието на търговията? Каква ще е нашата стратегия спрямо страни като Индия и Китай, които заплахват да променят цялостната финансова система? За намирането на тези отговори разчитам изключително на тази стратегия „ЕС 2020“.

Yannick Jadot, *от името на групата Verts/ALE*. – (FR) Г-жо председател, г-т член на Комисията, искам да Ви благодаря за това, че поставихте в подходящ контекст измислицата за свързвания с кризата протекционизъм. Считам, че в контекста на разискването е разумно да изтъкнете, че няма да избухне световна война, свързана с възвръщането на протекционизма.

Сега искам да разгледам въпроса от друг ъгъл. За мен въпросът в крайна сметка не се отнася до това, какво е отражението на икономическата криза върху търговията, а най-вече се отнася до отражението на търговията и в частност на търговските политики, предприети през последните 20 години, върху кризата, която преживяваме понастоящем.

В известен смисъл кризата с храните, която преживяхме преди две и половина години, настъпи преди финансовата криза и действително беше криза на световните селскостопански пазари. По същия начин продължава да ни се казва, че либерализацията на търговията с Китай е добра за нас. Мисля, че на определен етап, освен ако не включим социални, парични, фискални и, разбира се, екологични въпроси, Китай ще има не само сравнително предимство пред Европа – той ще има абсолютно предимство пред нея.

Като логично следствие при всички национални обсъждания – и като ключова фигура на белгийската сцена Вие знаете това – всички политически партии сега установяват, че е невъзможно в един глобализиран свят да се справят със социален дъмпинг, екологичен дъмпинг, паричен дъмпинг и фискален дъмпинг.

По подобен начин можем да считаме, че стратегията, на която всички ние, европейците, се надяхахме след падането на Берлинската стена, а именно че социалната демокрация ще настъпи със свободната търговия, не функционира, както виждаме от примера с Китай.

Г-н член на Комисията, Вие цитирахте Лисабонската стратегия, иновациите, екологичната икономика, а знаете, че тази европейска стратегия се проваля. Действително, ако не дадем приоритет на Лисабонската стратегия пред стратегията „Глобална Европа“, можем да се запитаме какви промишлени сектори ще останат в Европа.

Какво определя нашия избор в Европа при вземане на решения за промишлеността, селското стопанство, икономиката и, разбира се, социалната област и околната среда, така че да сме наясно как функционира търговията с останалата част от света? Докато не определим това, ще следваме неуспешна стратегия.

Аз имам един по-специфичен въпрос: на 4 февруари 2010 г. се проведе среща на Комитета по търговия с финансови услуги на СТО, която беше съсредоточена по-специално върху предизвикателствата на финансовата криза и либерализацията на финансовите услуги. Можете ли да ни кажете какъв беше резултатът от тази среща и какво е Вашето мнение по този въпрос, ако сте имали възможност да я следите?

Jacek Włosowicz, *от името на групата ECR*. – (PL) Г-жо председател, в сегашната глобална икономика повечето граници позволяват по-ефективен поток от хора, капитал и услуги. Разбира се, целта е да се осигурят по-добри условия на живот. Всичко това е много хубаво, доколкото повечето страни постигат положителен баланс и ръст на БВП. Проблемите започват, когато икономиката се забави, пазарните показатели спаднат рязко и започват да се появяват проблеми с безработицата. Отварянето на границите, освен че създава по-добри условия на живот, води до взаимна зависимост между различните икономики. Това е другата страна на монетата. Това се вижда ясно при настоящата ситуация. Например забавянето на германската икономика има отрицателен ефект върху полската икономика поради това, че Германия е един от ключовите партньори в износа на Полша. За щастие, брутният вътрешен продукт на Полша показва положителен растеж, което е изключение в Европа, но обезпокоителен е фактът, че равнището на безработица се увеличава в продължение на няколко месеца. Този пример показва много ясно, че правителствата трябва да мислят не само как да решават икономическите проблеми в собствените си държави, а трябва също да стигнат до споразумение как заедно могат да разработят защитни механизми, така че в бъдеще да бъдат защитени от подобни ситуации.

Считам, че настоящата криза ще бъде проверка за всички нас. По принцип имам предвид държавите, които принадлежат към Европейския съюз. Не можем да позволим ситуация, при която някои страни се опитват да прикрият използването на държавен интервенционизъм, докато в името на свободната конкуренция на други не се позволява държавна помощ. Разбира се, осъзнавам, че конкретни правителства могат в известен смисъл да станат заложенници на своите избиратели, но ако ще изграждаме Европейска общност за доброто на всички, трябва да определим ясни правила и да ги спазваме. Трябва също да използваме силните си страни – напреднали технологии и човешки капитал. Само по този начин по-нататъшното засилване на сътрудничеството между нашите държави ще бъде ефективно и ние, като граждани на Европейския съюз, ще имаме възможност да мислим за бъдещето при по-добри условия и да се надяваме, че нашата (...).

(Председателят отнема думата на оратора)

Joe Higgins, *от името на групата GUE/NGL*. – (EN) Г-жо председател, световният капитализъм преживява своята най-тежка криза след Голямата депресия. Както и тогава, именно работническата класа и бедните плащат висока цена и страдат от последиците, независимо дали в Европа или в най-бедните страни в света.

Проучвания на Световната банка предвиждат, че само през 2010 г. още 64 милиона души ще изпаднат в крайна бедност заради кризата и че поради това през 2009 г. между 30 000 и 50 000 деца вече са починали в Африка от недोхранване. Тази криза има пагубни последици за световната търговия, но казаното например на финансовата среща на високо равнище на Обединените нации през миналата година, че отговорът е в приключването на кръга от търговски преговори в Доха, е напълно погрешно. По данни на уважаваната неправителствена организация „War on Want“ още 7,5 милиона работници са застрашени от загуба на работните си места, включително в най-бедните страни.

Тази криза на световния капитализъм е засилена в голяма степен от дейностите на финансовите спекуланти на световните пазари. Тъй като не са доволни от развитието на кризата, тези паразити сега я използват, за да извлекат допълнителни милиарди. Дали Европейската комисия видя вчерашното заглавие във „Файненшъл таймс“: „Рекорден брой наддавания срещу еврото“? А какво прави Комисията? Паднала е на колена пред спекулантите и настоява най-силно засегнатите от кризата страни, като Гърция, да съкратят силно заплатите на работниците, пенсиите и обществените услуги.

Какво мислите, че ще направи такава драконоvsка програма от съкращения за търговията в Европа или в света? Ако се намали способността на работническата класа да закупува стоки и услуги, се намалява търсенето на тези стоки и услуги, което означава, че се съкращават още милиони работни места на работници, които предоставят тези стоки и услуги. Това конкретно е предписанието на Комисията. Поради това десетките хиляди гръцки работници, които протестираха вчера, бяха напълно прави. Капитализмът може само да донесе повече страдания и кризи. Трябва да го заменим със система на човешка солидарност, която се основава на ценностите на демократичния социализъм.

William (The Earl of) Dartmouth, *от името на групата EFD*. – (EN) Г-жо председател, ще цитирам големия инвеститор Уорън Бъфет: „когато приливът се оттегли, се вижда кой е без бански костюм“. През миналата година икономиката на Обединеното кралство се е свила с 4,8%. Същото се е случило и в Италия. Германската икономика се е свила с 5%, а търговията на Европейския съюз – още повече.

Ще се съсредоточа върху третия въпрос, който е: каква стратегия възнамерява да следва Комисията, за да позволи промишлеността на ЕС да стане по-конкурентоспособна?

Преди Договора от Лисабон имаше Лисабонска стратегия и в нея Европейският съюз възнамеряваше, цитирам: „да стане най-конкурентоспособната и динамична икономика, основана на знанието, в света“. Сега една предпоставка за конкурентоспособна и динамична икономика, основана на знанието, е наличието на гъвкава работна сила. Какво е направил Европейският съюз, за да я създаде?

Създадох Директивата за временните работници през 2008 г. и това не беше от полза за най-гъвкавата част на пазара на труда. Директивата за временните работници е още една необмислена и неподходяща директива на Европейския съюз, която отново непропорционално и неблагоприятно е засегнала Обединеното кралство, където са една трета от всички временни работници в Европейския съюз. Впрочем именно чрез гъвкава работна сила ще се измъкнат хората от бедността.

Поредицата от необмислени директиви на Европейския съюз стои на пътя на една конкурентоспособна и динамична икономика, основана на знания, която възниква в държавите членки.

Икономическата криза в Европейския съюз показва, че Европейският съюз е без бански костюм.

Béla Glattfelder (PPE). – (HU) Искам да говоря по два въпроса: търговския дефицит и въглеродните емисии. В документа правилно се твърди, че растежът на търговския дефицит на Европейския съюз и на Съединените щати в голяма степен е допринесъл за международната икономическа криза. Търговският дефицит на Европейския съюз е нараснал от 75 млрд. евро през 2004 г. до 243 млрд. евро през 2008 г. Това е трикратно увеличение за 4 години. Това означава, че потреблението на всеки европейски гражданин е превишило произведената стойност с 500 евро. Такъв голям търговски дефицит и потребление, което превишава производството в такава голяма степен, не са устойчиви. Необходими са мерки за намаляване на търговския дефицит, защото ако не направим това преднамерено, законите на икономиката спонтанно ще наложат такава промяна. Обаче ще е на много по-висока социална цена. Настоящите събития в Гърция илюстрират това.

По отношение на енергията световната търговия е не само нарушена от протекционизъм, а също и от механизми за подпомагане на цените на енергията. Използването на нефт се субсидира в някои развиващи се страни, като нефт се предлага на цени, по-ниски от тези на международния пазар, като се използват и бюджетни ресурси за подпомагане на използването на електроенергия. В същото време европейските производители трябва да плащат данъци, квоти за въглеродороден диоксид, ако искат да използват енергия в производството. В Копенхаген стана ясно, че развиващите се страни искат да възпрепятстват споразумението за опазване на климата, тъй като не са склонни да приемат свързаните със съкращения санкции. Необходими са мерки за предотвратяване на това, тъй като няколко икономисти сега изтъкват, че евтиният въглероден диоксид предоставя по-голяма конкурентоспособност на Китай от евтината работна ръка. Ако не намалим потреблението на енергия, има опасност отново и отново...

(Председателят отнема думата на оратора)

David Martin (S&D). – (EN) Г-жо председател, както казаха и другите оратори, пълното въздействие на финансовата криза сега става ясно. Ако вярвате на Комисията, търговията е спаднала с 10% през 2009 г. Ако вярвате на Международния валутен фонд, тя е спаднала с 12,3% през 2009 г.

Международната организация на труда признава, че 212 милиона души в целия свят са останали без работа през 2009 г., като техният брой се е увеличил с 34 милиона от 2007 г.

Африканските държави на юг от Сахара, които имаха фискален излишък от 0,3% от БВП през 2008 г., имаха дефицит от 6,4% през 2009 г. Казано по друг начин, излишък от три милиарда се е превърнал в дефицит от 64 милиарда, като 67 милиарда са извадени от покупателната способност на африканските държави на юг от Сахара.

Всички части на света са пострадали от тази криза, но третият свят, развиващият се свят, е пострадал най-силно. И именно поради това днес Oxfam са направили призив за така наречения „данък Робин Худ“.

Това е разновидност на данъка „Тобин“, който облага спекулативната търговия с финансови продукти, акции, облигации, стокови и валутни сделки. Данъкът „Робин Худ“ е в размер на едва 0,05% от сделките, но ще набере милиони за проекти за развитие в третия свят.

Необходими са между 34 милиарда и 45 милиарда, за да бъдат изпълнени Целите на хилядолетието за развитие, а банките са получили един трилион долара за гарантиране на ликвидността. Банките трябва не просто да върнат тези парични средства: те трябва да поправят щетите, които са нанесли на широката общественост.

По този начин данъкът „Робин Худ“ предоставя една добра възможност за справяне с бедността и за да се гарантира, че банките имат обществено полезен принос.

Ще погледне ли г-н Де Гухт сериозно на предложението на Oxfam, което има вероятност да бъде подкрепено от британския министър-председател, и ще го подкрепи ли като член на Комисията, отговарящ за търговията?

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Г-жо председател, нашият континент е богат. Европейският съюз трябва да подкрепи особено отговорно свободната и справедлива търговия. Финансовата криза създава световна икономическа рецесия, която е понижшила търговията с 10% през 2009 г., както вече беше заявено, така че търговията сега е на равнището от 2005 г. Развиващите се страни са особено уязвими при спадане на износа им и имат проблеми с получаването на финансиране от банките. За държавите от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн, например, търговията със стоки представлява 50% от тяхната търговия. Следователно тези държави са изключително уязвими при кризи. Спад на растежа от 1% води до изпадането на 20 милиона души в бедност.

Тук Европейският съюз трябва да окаже отговорна подкрепа като богата част от света и да гарантира, че финансовата криза няма да доведе още хора до бедност и изключване. Европейският съюз трябва да работи, за да гарантира, че най-бедните страни получават увеличени нива на ефективна помощ и облекчаване на дълговете, по целесъобразност. В този контекст, приятели, вярвам, че някои от страните, от които идвате, могат да направят повече, за да гарантират, че помощта, предоставена от тях, ще бъде увеличена, подобрена и по-ефективна. Не трябва винаги да се обръщаме към Европейския съюз; има някои неща, с които можем да се справим сами в собствените си страни.

Най-важният приоритет за Съюза е кръгът от преговори в Доха да бъде приключен и селскостопанската политика на Европейския съюз просто да бъде отхвърлена. Не е основателно богатият Европейски съюз да принуждава бедните стопанства в Африка да участват в конкуренция. Ново споразумение за свободна търговия е най-добрият начин за извеждане на света от финансовата криза и предотвратяване на протекционизма.

Европейският съюз може и трябва да действа като предвестник на либерализацията на световната търговия. Глобализацията и международната търговия в същността си са положителни. Протекционизмът е и винаги е бил лошо нещо. Тези от вас, които вярват, че протекционизмът учи и помага на света по някакъв начин, трябва да си извадят поука от историята.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Г-жо председател, една от областите, в които трябва да търсим начини за борба с кризата, е търговията със селскостопански продукти. През последните години, под натиска на Световната търговска организация, ние сме въвели много доброволни ограничения върху производството и износа на селскостопански продукти в Европейския съюз. Например проведохме голяма реформа на пазара на захар, която намали производството на захар в Европа с една трета и затвори много захарни рафинерии. Много стопанства спряха да отглеждат захарно цвекло, увеличихме безработицата и не постигнахме никакви социални или икономически ползи. Това беше подарък за големите захарни концерни, които преместиха производството си извън Европа и днес внасяме захар от тях.

Считам, че по време на тази криза трябва да осигурим силна защита на нашата икономика и нашите производители. Тук не говоря за протекционизъм, а за политика на равни възможности, които понастоящем не са предоставени на нашите производители. В Европейския съюз са в сила различни високи стандарти, например в селското стопанство има стандарти за хуманно отношение към животните. Правилно е тези стандарти да се насърчават, но трябва да изискваме същите стандарти да се спазват от тези, които изнасят своите продукти за Европейския съюз. Например ако въведем забрана за отглеждането на кокошки носачки в клетки, не трябва в същото време да внасяме яйца от страни, в които се използва този метод. Трябва да действаме по подобен начин по отношение на много други въпроси. Трябва да спазваме едно просто правило – за износителите да има същите изисквания, както и за нашите собствени производители, тъй като без това, освен икономическата криза (...).

(Председателят отнема думата на оратора)

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Финансовата криза, предизвикана от финансовия сектор на Съединените американски щати, прерасна много бързо в икономическа криза, която незабавно засегна всички области на икономическия живот. Неизбежните последици бяха бърз спад в покупателната сила на потребителите, намаляване на производството, по-висока безработица, спад на данъчните постъпления и по-малко средства за финансиране на държавните бюджети.

Разбира се, успоредно с намаляването на производството в целия свят беше необходимо да спадне и стойността на търгуваните стоки. Следователно ако сега си зададем въпроса, как да постигнем стабилност или дори растеж в обема на световната търговия, госпожи и господа, това може да стане единствено посредством ефективни мерки за прекратяване на икономическия срив, посредством мерки за стабилизиране на икономиката и постепенно възстановяване на икономически растеж.

Настоящата икономическа система е толкова взаимно свързана и глобализирана, че по мое мнение е илюзия да се разчита на ограничени изкуствени намеси, които са насочени към специфични сектори и не създават добавена стойност.

Илиана Иванова (PPE). – Уважаеми колеги, кризата неминуемо доведе до значително намаляване на обемите на световната търговия, а това се изразява и в свиване на производството и на инвестициите, както и в ограничени възможности за растеж. Същевременно националните правителства са силно изкушени да налагат бариери, за да запазват родните производства.

През изминалата 2009 г. наблюдавахме обезпокоително нарастване на различните форми на национална защита, както в отделни държави-членки на Европейския съюз, така и в новите развиващи се икономики. За малките и средни предприятия, които са гръбнакът на европейската икономика, този протекционизъм затруднява достъпа до международните пазари и поставя допълнително бреме и ограничения.

За преодоляване на тези проблеми и стимулиране предприемачеството и търговията, считам, че Европа се нуждае преди всичко от силен вътрешен пазар. Това може да бъде постигнато, ако европейската икономика е достатъчно конкурентна, иновативна и основана на високи стандарти за качество. Както отбелязва и Европейската комисия, въпреки постигнатия напредък, трябва да продължим с усилията за увеличаване капацитета на образователните системи за принос към едно иновативно и динамично общество на знанието.

Важна предпоставка, според мен, за преодоляване на търговските дисбаланси са стабилни публични финанси в Европейския съюз, които да гарантират устойчивост на националните икономики и европейската валута. Стабилността на Еврото е от ключово значение за доверието на търговските ни партньори. Допълнителен стимул за възраждане на търговията и инвестициите е и своевременното осъществяване на необходимите структурни реформи, които да поставят нови устойчиви основи за растеж.

Не на последно място по значение считам, че вътрешният пазар би укрепнал и от разумното и навременно разширяване на Еврозоната, което ще допринесе за икономическата интеграция на европейските държави и ще направи европейската икономика още по-влиятелна спрямо нейните международни партньори.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Г-жо председател, както показват цифрите за 2009 г. и както вече беше посочено, финансовата криза, която настъпи в началото на 2008 г., доведе до значителен спад според данните на търговската статистика.

Във всеки случай изглежда сме съумели да избегнем сериозното изкушение на протекционизма, който възникна по време на кризата през 30-те години на миналия век, и изглежда тенденцията за възникването на нови рестриктивни мерки е изчезнала в края на миналата година. Това е изложено в Петия доклад относно мерки с потенциално рестриктивен характер върху търговията, приет от Комисията в края на миналата година.

Независимо от това много страни са приели тези рестриктивни мерки, страни с различна икономическа основа, като Съединените американски щати, Китай, Аржентина, Русия и Индонезия, а също и много развиващи се страни. Именно тези развиващи се страни имат нужда от отворени пазари за продуктите си.

По тази причина призовавам г-н Де Гухт, в качеството си на член на Комисията, отговарящ за развитието, да се стреми към по-широка и по-свободна търговия в света, към водачество на Европейския съюз при намаляване на протекционистските бариери в развитите страни и към по-голям ангажимент за вземането предвид на развитието при търговските преговори.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Г-жо председател, госпожи и господа, считам, че намаляването на световната търговия премина границите на самата рецесия. Проучванията показват, че липсата на финансиране за търговията от страна на банките се дължи в голяма степен на забавянето на търговията.

Искам да задам два въпроса: първо, какво е положението с международните ангажменти за многостранното финансиране на търговията? И второ, какви са резултатите от по-гъвкавата рамка за финансиране с цел улесняване на достъпа на предприятията до финансиране на европейско равнище?

Като преминавам към световната търговия, искам да изтъкна, че правилата, дисциплините и ангажиментите на Световната търговска организация в голяма степен са предотвратили използването на рестриктивни мерки върху търговията, като в същото време са предоставили гъвкавост за приемането на политики, насочени към икономическо възстановяване.

Въпреки това призоваваме Комисията да наблюдава отблизо мерките, приети от нашите търговски партньори, и тяхното въздействие върху европейския износ, включително политиките за закупуване на продукти от национално производство, прилагани от важни търговски партньори на Европейския съюз. В същото време не трябва да пренебрегваме динамичното увеличение в износа на някои нововъзникващи икономики.

В настоящия случай искам да подчертая по-специално въпроса за конкурентоспособността на европейските продукти на световните пазари, които съществуваша преди и продължават да съществуват независимо от икономическата криза.

Най-накрая, това, което ни е необходимо, наред с други неща, е да постигнем реципрочност с нашите търговски партньори по отношение на пазарния достъп, да възстановим условията за лоялна конкуренция на международните пазари и да гарантираме, че внасяните продукти подлежат на същите правила като стоките, произведени в рамките на Европейския съюз.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (EN) Г-жо председател, *(не се чува)* вече е в много затруднено положение поради световната рецесия и намаляващото търсене на определен брой продукти в световен мащаб. Въпреки това протекционизмът допълнително нанася преки вреди на международната търговия и интересите на Европейския съюз.

Един от международните търговски участници, които са въвели допълнителни търговски бариери с отрицателен ефект, е Русия. От началото на финансовата криза Русия е наложила определен брой от така наречените „временни“ антикризисни тарифи върху някои видове внос, като месото и млечните продукти, мебелите и някои стоманени продукти. Друг случай, който можем да си спомним, е временната тарифа върху лекарствата, която Русия е наложила върху износителите от Европейския съюз.

Още по-смушавашо е, че на 1 януари 2010 г. възникна митнически съюз между Русия, Беларус и Казахстан. Вследствие на това общо 30% от производствените линии на Европейския съюз получиха увеличени тарифи. Разбира се, основният проблем е, че Русия, както Беларус и Казахстан, не е член на Световната търговска организация и поради това не е обвързана с правилата на Световната търговска организация за ограничаване на едностранното увеличение на вносните тарифи и други рестриктивни мерки върху търговията. Тъй като Русия не е член на Световната търговска организация, не разполагаме с механизъм за уреждане на спорове с тях.

Г-н член на Комисията, имам два въпроса към Вас. Как оценява Комисията настоящите търговски проблеми на Европейския съюз с Русия и имаме ли конкретна стратегия за разглеждане на въпроса с членството на Русия в Световната търговска организация?

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, чухм няколко пъти, че световната търговия е спаднала драматично през последните три месеца, независимо от успешните опити на много от членовете на Световната търговска организация да запазят пазарите отворени, доколкото е възможно. Аз също съм много благодарен за това, че Европейският съюз изигра високо ефективна роля в това отношение и почти не въведе никакви протекционистки мерки.

В моята страна има една поговорка, която гласи, че атаката е най-добрата форма на защита. Искам да се върна към това, което г-жа Andrikiienė току-що каза относно мерките, които Русия е предприела. Ние трябва да попитаме с какви ефективни мерки разполагаме, за да можем да предприемем офанзива срещу тези търговски партньори, които не са спазили споразуменията, сключени в Г-20, които са въвели протекционистки мерки, които са затворили пазарите и са спомогнали за предизвикването и дори задълбочаването на спада в световната икономика, вместо да го предотвратят.

Не трябва ли да използваме по-активно нашата стратегия „Глобална Европа“ и да наложим прилагането на точките, които съдържа? Не е ли сега точното време да действваме изпреварващо за нашите интереси, вместо просто да предотвратяваме протекционизма? Имам предвид възможна нова инициатива, която ще ни позволи най-накрая да осъществим напредък в рамките на Световната търговска организация. Считам, че бързо трябва да предприемем логичната стъпка за договаряне на споразумения за свободна търговия. Имаме резултат в Южна Корея. И все пак, какво се случи по отношение на Индия, Канада, Колумбия и Перу? Няма ли да изпратим много положителен сигнал, ако сега осъществим напредък с тези споразумения за свободна търговия?

Много от членовете на ЕП споменаха развиващите се страни. Не е ли това идеалната възможност най-накрая да се постигне някакъв напредък при споразуменията за икономическо партньорство, така че развиващите се страни и държавите от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн (АКТБ) да могат да бъдат по-добре интегрирани в световната търговия, така че да могат да се предприемат ефективни мерки за създаване на икономически растеж и борба с бедността? През последните десетилетия стана ясно, че държавите, които са участвали в световната търговия, са имали най-високи нива на растеж. Очаквам с нетърпение Вашия отговор, г-н Де Гухт.

Theodoros Skylakakis (PPE). – (EL) Г-жо председател, моят първи коментар е свързан с това, че корелациите в нашите търговски отношения с бързо развиващите се икономики не са статични. Например когато има напълно различни норми на растеж между Европейския съюз и Китай, нетарифните пречки, прилагани срещу нас, които считаме, че са били от по-малко значение, когато китайската икономика е била по-малка, имат все по-лоши резултати за нас, тъй като относителното значение на Китай се увеличава, а нашето намалява.

В същото време с намаляването на нашия относителен размер преговорните ни възможности също намаляват. Поради това съществува възможност, посредством която Съюзът може да наложи своята политика и ефективно да намали пречките за нашия износ в бързо развиващите се икономики и да ограничи социалния и екологичния дъмпинг. Времето работи против нас дори повече от преди в резултат на кризата.

Моят втори коментар е свързан с това, че с промяната на корелациите се увеличава значението на трансатлантическите търговски отношения и на насърчаването на по-функционален американски пазар, който ще увеличи трансатлантическата търговия и ще даде и на двете страни повече преговорни възможности.

Тук също има една възможност, защото изграждането на трансатлантическия пазар ще отнеме време, тъй като това е сложен процес. Как Съединените американски щати оценяват важността на тези отношения? За жалост фактът, че президентът Обама няма да присъства на предстоящата среща на високо равнище в Мадрид, не е окуражаващ знак.

Въпросът е: счита ли Комисията, че има необходимост от спешни действия, докато все още разполагаме с необходимите преговорни възможности?

Tokia Saïfi (PPE). – (FR) Г-жо председател, икономическата и финансова буря, през която току-що преминахме, нанесе много щети. Нашите икономики са дезориентирани и ние днес все още се борим да се изравним с нововъзникващите сили.

Сега е времето, г-н член на Комисията, да водите амбициозна и съдържателна европейска търговска политика, която неотменно да е насочена към защита на нашите търговски интереси и да се основава на взаимна отвореност на пазарите и на използване на нашите конкурентни предимства.

Европейският съюз трябва първо да намери подходящ междинен вариант между напълно свободната търговия и протекционизма. Според мен този трети вариант трябва да бъде въплътен в създаването на рамка за справедлива търговия. Европейският съюз разполага с определени ценности: спазване на защитата на интелектуалната собственост, лоялност по отношение на инвестициите, достъп до пазарите, борба с нетарифните пречки за търговията и спазване на социалните и екологичните стандарти. Следователно той е длъжен да гарантира, че тези ценности са приети като принципи в Индия и Китай, нововъзникващи икономики, които са не само наши клиенти и конкуренти, а и наши партньори.

Освен необходимостта от установяване на балансирана търговия, г-н член на Комисията, Вие трябва да подпомагате засилването на конкурентоспособността на нашите европейски дружества. Как може да се постигне това? Иновациите, инвестициите в научноизследователска и развойна дейност, и международното влияние на конкурентни клъстери изглежда са някои от ключовите фактори, които ще ни извадят от кризата.

Ние също трябва да съсредоточим нашите действия върху иновационните дружества, по-специално малките и средните предприятия, като ги освободим от всякакво административно и данъчно бреме, и върху зелените технологии и услуги.

(Председателят отнема думата на оратора)

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Трябва да се изправим пред фундаменталния въпрос, дали свободната търговия, настоящата система, контролирана от Световната търговска организация, е добра за хората или трябва да обмислим нов ръководен принцип, който не бих нарекла протекционизъм, а по-скоро икономическо самоопределение? Искам да предложа да видим разликите между тези два ръководни принципа в три области. Какво означава глобалната световна търговия в настоящата си форма и обем по отношение на създаването и запазването на работни места в Европа, по-специално когато имаме предвид дребните търговци, малките и средните предприятия, семейните предприятия и малките стопанства в европейските страни, които се носят по течението и са загубили възможности за напредък поради настоящата глобална, либерализирана световна търговия? Ако помислим за солидарността, добре ли е това за бедните, развиващи се страни, които вместо да развиват собствено земеделие и промишленост, са длъжни да отворят своите пазари? Добре ли е за околната среда стоките да се доставят от големи разстояния?

Искам да предложа като начална стъпка, поне за земеделието и храните, да обмислим въвеждането на принцип за самоопределение по отношение на храните, което означава, че общностите и страните имат право да решават какво искат да произвеждат, как искат да го произвеждат и след това как искат да го продават. Потребителите имат право на качествени, здравословни и питателни храни, а ние знаем, че това не са храните, които се транспортират от хиляди километри, а местно произведените, местно обработените и местно продаваните храни.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Искам да приветствам члена на Комисията за неговото назначаване. Възможно ли е той да ни предостави по-подробна информация относно отражението на икономическата криза върху световната търговия със селскостопански продукти? Г-жа Andrikienė вече спомена случай с Руската федерация, които заявиха, че са готови да забранят вноса на птиче месо до 2015 г., тъй като покриват своите нужди от вътрешно производство.

При условие че насърчаването на по-конкурентна селскостопанска система в една открита световна търговска среда е едно от задълженията, възложени от президента Барозу на новия член на Комисията, отговарящ за земеделието, ще се възползвам от присъствието на члена на Комисията в залата, за да го попитам как гледа на сътрудничеството с неговия колега, отговарящ за земеделието, по отношение на приключването на преговорите като част от кръга от преговори в Доха.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-жо председател, първо искам да кажа, че Комисията трябва да бъде приветствана за отхвърлянето на едно неотдавнашно предложение на Световната търговска организация, че трябва да забраним продажбата на безмитен алкохол и спиртни напитки. Ако беше прието, това щеше да струва 2 млрд. евро на европейската икономика и стотици работни места в целия Европейски съюз. Това беше идея, която се основаваше по-скоро на моралистки проповеди, отколкото на научни доказателства от Световната търговска организация и за щастие беше отхвърлена от Комисията.

Второто нещо, на което искам да обърна внимание е, че банките основно са отговорни за много от проблемите, които наблюдаваме понастоящем, но какво всъщност се случи? Появи се нова теория – че са прекалено големи, за да се провалят. Счита се, че много от тях са не прекалено големи, за да се провалят, а по-скоро са прекалено големи за собствените си възможности. Това се вижда от неморалните заплати, които някои от тях получават, а също и от гротескните бонуси, които взимат. Нито един банкер не трябва да получава повече от министър-председателя на собствената си страна и трябва да се стремим към...

(Председателят отнема думата на оратора)

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Г-жо председател, международната търговия, заедно с финансовия сектор, е областта от световната икономика, която е пострадала най-много в резултат на икономическата криза. Изчислено е приблизително, че световният търговски оборот през миналата година е спаднал с около 10% в резултат на кризата. В допълнение политиката на протекционизъм, приета от много страни като основно средство за борба с рецесията, има неблагоприятно отражение върху търговията. Едва ли някой се нуждае от аргументи относно предимствата на свободната търговия в световната икономика. Можем да кажем, че просперитетът, който са постигнали страните със свободни пазари през втората половина на миналия век, се дължал в голяма степен на свободната търговия, която се е развивала динамично през този период. Спадът в световната търговия, нарастването на безработицата, по-специално в развиващите се страни, увеличаването на бедността и социалното изключване – тази неблагоприятна тенденция може да бъде спряна чрез възстановяване на динамичната търговия при лоялна и справедлива (...).

(Председателят отнема думата на оратора)

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Г-жо председател, г-н член на Комисията, първо искам да ви поздравя за назначаването Ви в Комисията. Радваме се да видим в нея такъв стабилен, успешен политик и известен либерал. Ще Ви е необходима цялата Ви способност за убеждаване, за да създадете нов стимул в международната търговска политика на Европейския съюз. Трябва да се борим срещу всяка протекционистка тенденция. Историята ясно показва, че страните, които са участвали в световната търговия, са се радвали на по-добър растеж от тези, които не са участвали.

Изправени сме също пред нов световен ред. Някои от играчите, например Китай, имат система на държавен капитализъм, но може да използват съвсем различни методи на тази арена. Поради това аз призовавам Комисията да разработи нова стратегия за световната търговия. Ясно е, че ние трябва да вървим напред с кръга от преговори за развитието в Доха, тъй като правилният подход е многостранният. Въпреки това ще са ни необходими всички усилия, за да осъществим напредък във връзка с Китай.

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Г-жо председател, искам да се върна към един въпрос, който споменаха други двама оратори. Г-н Де Гухт, за щастие Вие отговаряте също за Трансатлантическия икономически съвет (ТИС). Ще съм много благодарен, ако поставите Трансатлантическия икономически съвет на предно място във вашата програма с цел решаване на всички проблеми, които разгледахме.

Все още Европа и Съединените американски щати отговарят за почти 60% от световната икономика. Ако съумеем да премахнем само малка част от бариерите за търговията на трансатлантическия пазар, можем да направим много повече за нашите граждани и, разбира се, за служителите, отколкото е постигнато чрез много други мерки, в които сме вложили много повече усилия през последните пет години. Аз ще съм много благодарен, ако отделите внимание на Трансатлантическия икономически съвет.

Карел де Гухт, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, ако трябва да се опитам да дам балансиран отговор на всички въпроси, които бяха зададени, и на всички проблеми, които бяха повдигнати, считам, че ще ми бъде необходим най-малко половин час. Доколкото разбирам, разполагам само с две или три минути.

След като казах това, позволете ми да започна с една обща забележка. Аз наистина не мисля, че протекционизмът е решение. Независимо от това дали вие вярвате или не, ако се върнем назад в историята, именно благодарение на международната търговия нашите страни са станали проспериращи.

Второ, Европа има трансформационна икономика, което означава, че трябва да внасяме, за да можем да изнасяме. Идеята, че можем да изнасяме, без да внасяме, е напълно погрешна и противоречи на фактите.

Поради това аз съм твърдо убеден, че трябва да имаме споразумения за свободна търговия с големи икономически партньори, че трябва да постигнем успех при кръга от преговори в Доха и че трябва допълнително да либерализираме международната търговия, но това не означава, че не трябва да вземаме предвид фактът, че тази международна търговия трябва също да бъде справедлива и че имаме право да защитаваме интересите си. Комисията със сигурност ще направи това, когато е необходимо, а ние ще използваме механизмите за обмен на търговски данни, с които разполагаме, за да имаме въздействие върху това, което считаме за несправедливо нарушаване на търговията.

Бяха зададени някои много специфични въпроси, от г-н Jadot например, относно срещата на 4 февруари на Световната търговска организация и какъв е резултатът от нея. Основното послание на срещата беше, че правилата от Общото споразумение по търговията с услуги не представляват пречка за правото на страните да гарантират ефективно финансово регулиране. Причината е, че Общото споразумение по търговията с услуги има много общ обхват за разумни финансови мерки, така че този финансов регламент, независимо от това дали е на национално или европейско ниво, със сигурност не противоречи на правилата на Общото споразумение по търговията с услуги.

Това ме отвеща до произхода на кризата, през която преминаваме. Да се надяваме, че по-голямата част е зад нас. Аз съм твърдо убеден, че тя е имала голямо въздействие върху търговията, но произходът на кризата е във финансовите дисбаланси, които са резултат от напълно погрешния избор на финансовите институции. Финансовата криза не възникна в Европа; тя дойде в Европа и в останалата част от света от Съединените американски щати.

Мога да се съглася, че кризата с храните от преди няколко години, която все още не беше напълно решена и приключена, така да се каже, е допринесла за големи дисбаланси, по-специално в развиващите се страни. Можем да кажем много за развиващите се страни, за доброто управление и т.н., но със сигурност не можем да обвиним развиващите се страни за произхода на финансовата криза. Това е очевидно и те са засегнати много сериозно от тази криза, така че трябва да вземем предвид това.

Имаше също някои въпроси, последния път от г-н Caspary и един от г-н Jadot, за това, какво ще правим с Трансатлантическия икономически съвет и със стратегическата инициатива за Китай?

Моето лично мнение е, че единственият добър отговор на икономическото развитие в Китай – което между другото няма да спрем – единственият добър отговор е самите ние да станем по-силни. Считам, че това е единственият добър отговор.

Ако погледнем на това от гледна точка на търговския дефицит, вярно е, че търговският дефицит с Китай значително се е увеличил, но ако погледнем глобалния търговски дефицит с Азия, той не се е увеличил толкова много. Също така в рамките на Азия другите азиатски страни са изправени пред много жестока конкуренция от страна на Китай.

Така че това, което трябва да направим, е самите ние да станем по-силни. Вярвам, че постигането на този трансатлантически пазар например е един от най-добрите отговори, които можем да дадем.

Разполагаме с неотдавнашен доклад, изготвен по искане на Парламента, който показва, че ако можем да намалим с 50% нетарифните бариери между Европа и Съединените американски щати, това ще има ефект, който ще е много по-голям в сравнение с кръга от преговори в Доха. Трябва да работим по този въпрос, но като казваме това, няма изобщо да бъде лесно.

Като говорим за кръга от преговори в Доха, аз твърдо вярвам, че трябва да се опитаме да приключим този кръг, тъй като той има много важни характеристики, сред които и това, че съществуващите тарифи не могат да бъдат увеличени повече, че ще можем да ги понижим. Второ, има силен подход по отношение на развитието в кръга от преговори в Доха, разбира се, при условие, че го запазим в настоящия му вид и това трябва да е целта на Европейската комисия.

Имаше също въпрос от David Martin относно данъка „Робин Худ“. Първо, трябва да кажа, че харесвам името Робин Худ повече от Тобин. Но освен това се страхувам, че данъкът „Робин Худ“ е изправен пред същите проблеми, както и данъкът „Тобин“, и че може да бъде осъществен само в глобален мащаб. Трябва също да имате предвид, че осъществяването дори в глобален мащаб предполага много скъп механизъм за неговото прилагане. Председателят Барозу каза за данъка „Тобин“, че ние сме готови да го подкрепим, доколкото всички останали го правят и, разбира се, това е свързващата точка.

Една последна дума – г-н Higgins също зададе въпрос – за спекулациите и какво се е случило в резултат на тях, а също и по отношение на Гърция.

Това не е разискване за Гърция, така че няма да навлизам в подробности, но честно казано считам, че вина има и самата Гърция. Това, което не може да съществува при глобалната икономика, и това, което не може да съществува в Европейския съюз, е морален риск. Членството в Европейския съюз също предполага някакви задължения. Така че държавите-членки, които попадат в затруднено положение – ние със сигурност сме готови да ги подкрепим и да им помогнем, когато е възможно – трябва също да осъзнаят, че трябва да спазват правилата и че ако спазват правилата, тогава вероятно няма да попадат в затрудненото положение, в което са сега.

Председател. – Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Edit Herczog (S&D), в писмена форма. – (HU) Свиването на световната икономика имаше особено вредно отражение върху страните от Централна и Източна Европа, тъй като спадът в търсенето е засегнал предимно продукти със съществена роля при износа, като автомобилите, битовата електроника и др. В същото време тези страни са засегнати сериозно също от кредитния срив. Засилването на износа е изключително важно, за да се гарантира, че тези страни ще имат възможност да се възстановят от затрудненията, възникнали от този двоен натиск и социалните проблеми в резултат на това, като нарастващата безработица. Финансирането на износители изглежда е основна пречка в тази област, тъй като периодите за плащане са станали по-дълги, кредитирането е станало по-скъпо и по-труднодостъпно, докато условията на кредитното застраховане също са се влошили. Именно поради това трябва да се разработят програми, насочени към въпросните страни, по-специално държавите-членки на Европейския съюз, за да им се помогне да преодолеят тези затруднения.

Andreas Mölzer (NI), в писмена форма. – (DE) Тенденцията за възлагане на дейности на външни изпълнители през 90-те години на миналия век доведе до прехвърлянето на капитал и експертни знания зад граница в рамките на световната икономика. Фактът, че са се създавали и продължават да се създават работни места в страни с ниски трудови възнаграждения, е довел до понижаване на средните трудови възнаграждения в

Централна и Източна Европа, което на свой ред е предизвикало спад в нивата на потребление. Вследствие на това европейските дружества вече не създават по-голяма част от печалбите си от производството на стоки, което е същността на тяхната дейност. Те се опитват да подобрят своите резултати посредством финансови сделки и спекулации. Именно оттук трябва да започнем. Трябва да наложим квота за обикновения дялов капитал, който дружествата могат да инвестират в акции, а също и за резервите, които могат да депозират във финансови пакети в трети страни. Второ, необходими са ни регламенти за дружествата, които са понесли щети в резултат на кризата. Трето, икономиката изисква не само нов капитал за банките, които са една от основната причина за кризата, а което е по-важно, също и нови регламенти за паричните преводи, стриктни насоки за продажбата на кредитни пакети и независим надзорен орган за новите преуспяващи стопански субекти, включително за области като късите продажби, които трябва да бъдат забранени.

Artur Zasada (PPE), в писмена форма. – (PL) Ако прогнозите, представени сега от г-н Moreira, са правилни, прогнозираният спад в световната търговия ще бъде най-големият след Втората световна война. Излишно е да казваме, че държавите-членки на Европейския съюз и страните, които не принадлежат към Общността, предприемат мерки за увеличаване на конкурентоспособността и преодоляване на отражението на кризата. Проучванията, проведени от Центъра за икономическа политика и проучвания, показват, че след първата среща на Групата на двадесетте, посветена на кризата, са предприети 425 законодателни инициативи за борба с отраженията на кризата. Някои страни са прибегнали до протекционистки практики, докато други се опитват да либерализират търговията. С оглед на факта, че икономиката е като система от скачени съдове, Европейската комисия наблюдава ли законодателните инициативи, които се предприемат в рамките на Европейския съюз и в целия свят? Европейската комисия взима ли предвид това, когато предприема антикризисни мерки? С натрупването на протекционистки и либерализиращи мерки ще възникне ситуация, при която те ще се изключват взаимно и няма да имат отражение върху световната търговия.

19. Споразумение за свободна търговия между ЕС и Южна Корея (разискване)

Председател. – Следващата точка от дневния ред е разискването по въпроса с искане за устен отговор, зададен от Daniel Caspary, Peter Šťastný, Paweł Zalewski, David Martin, Gianluca Susta, Kader Arif, Michael Theurer, Niccolò Rinaldi, Метин Казак, Marielle De Sarnez и Jan Zahradil, от името на групата на Европейската народна партия (Християндемократи), групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент, групата на Алианса на либералите и демократите за Европа и групата на Европейските консерватори и реформисти, към Комисията относно споразумението за свободна търговия между ЕС и Южна Корея (O-0171/2009 – B7-0001/2010).

Daniel Caspary, автор. – (DE) Г-жо председател, г-н член на Комисията, преговорите за постигане на споразумение с Южна Корея приключиха и документите са парафирани. Това е много хубаво. И все пак, ако разгледаме по-подробно споразумението, очевидно бързината е имала превес над прецизността. Оставам с впечатлението, че Вашата предшественичка е искала споразумението да бъде подписано и сключено на всяка цена, за да има поне едно успешно завършено начинание за периода, през който е заемала длъжността.

Запознати сме с многото експертни доклади, съставени преди започването на преговорите, които ясно посочваха редицата възможни ползи за европейската промишленост и европейската икономика. Очаква се те да имат благоприятно въздействие върху машиностроенето, химическата, фармацевтичната и хранителната промишленост и услугите. Всички тези сектори, както и много други, се надяват на огромни ползи от споразумението. Основните протести обаче идват от страна на автомобилната промишленост. Има трудности със системата за възстановяване на мита, с все още нерешените въпроси относно автомобилните части от чуждестранни доставчици, които могат да бъдат използвани при автомобилите от Южна Корея, както и относно стандартите за опазване на околната среда.

Бих искал не само да обсъждаме тези спорни въпроси, но и да решим много от тях през следващите няколко месеца с помощта на защитните механизми и на Регламента относно защитните мерки. Моите колеги в Парламента могат да гласуват в подкрепа на това споразумение за свободна търговия само ако сме се справили с оправданите опасения относно автомобилната промишленост; те могат също така и да включат в тези защитни механизми наистина ефективни решения.

Текстът относно защитните механизми беше публикуван днес в интернет, но, за съжаление, все още не съм имал възможност да го прочета. Бих искал от името на моята група да ви предложа възможността да работите с нас в партньорство върху разработването на подходящ регламент на европейско равнище с цел да се гарантира, че интересите на автомобилната промишленост ще бъдат защитени в това споразумение за свободна търговия.

Gianluca Susta, автор. – (IT) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, иззад кулисите на световната сцена се появиха нови актьори, някои от които всъщност до неотдавна бяха считани за развиващи се страни.

Това трябва да промени нашия подход, културен и всякакъв, към свободната търговия и осезаемите прояви на взаимоотношенията между Европейския съюз и неговите основни конкуренти. Тези взаимоотношения понастоящем се осъществяват посредством някои магически понятия, които още не са влезли официално в речника на Европейската комисия. Тези понятия са: реципрочност, борба с дъмпинга и борба с тарифните бариери.

Това е основното по отношение на споразумението за свободна търговия с Южна Корея, което впрочем смути двама членове на Комисията – отговарящият за вътрешния пазар и услугите, и отговарящият за заетостта, както и няколко правителства.

Какви са реалните предимства от това двустранно споразумение, когато 50% от търговията между Европейския съюз и Южна Корея засяга автомобилния сектор и когато несъответствието между онези 700 000 корейски автомобили, изнесени към нас, и другите 27 000 европейски автомобили, внесени в Корея, е повече от очевидно? Какъв е смисълът от предоставянето на непреки помощи, равняващи се на близо 1 600 евро за всеки корейски автомобил, продаден в Европа, когато някои европейски правителства трудно стимулират покупко-продажбите на автомобили, за да се стимулира и потреблението? Как е възможно да не вземаме под внимание и сериозните колебания по отношение на текстилната промишленост и електрониката?

Няма да се примирим с чутото за кой ли път, г-н член на Комисията, както каза г-жа Аштън преди Вас, че има предимства за нашата химическа и фармацевтична промишленост, както и за производството на селскостопански хранителни продукти, защото те скандално бледнеят като незначителни, сравнени с последиците за текстилната промишленост, електрониката и преди всичко за автомобилната промишленост и финансовите услуги. Възможно ли е Европа, въпреки кризата, в която се намираме, за пореден път да избира финансирането като път на развитие?

Всички приветствахме с надежда раждането на една нова Европа в Лисабон. Европа обаче не може да не поеме отговорност за защитаването на европейските интереси в световен мащаб, особено днес. Съединените щати понасят какви ли не изпитания, само и само да защитят „Боинг“ в спора срещу „Еърбъс“, а аргентинското правителство заплашва да експроприира „Телеком“.

Споразумението с Южна Корея всъщност узаконява опосредстваното финансиране чрез Китай, което досега беше незаконно. Това е сценарият, в условията на който са принудени да работят главните ни предприятия. Зад тях стоят стотици хиляди работници, семейства, които виждат как бъдещето им изчезва яко дим, но не защото те произвеждат нискокачествени стоки и услуги, а защото на зле формулирани интереси се позволява да вземат надмощие над по-очевидни и по-обективни интереси.

Имаме доверие във Вашият усет, г-н член на Комисията, с надеждата, че ще избегнете прибързаното ратифициране, което навярно върви ръка за ръка с неприемливи решения относно временното прилагане на търговската страна на споразумението, подлежащо на ратифициране, или най-малкото решения, които ще бъдат неприемливи, докато не бъде ясно определен регламентът за прилагане на двустранната защитна клауза. Приемането на тази клауза е предмет на обикновената законодателна процедура, която следва да бъде считана за първа стъпка към всяко одобряване на целесъобразността...

(Председателят отнема думата на оратора)

Michael Theurer, автор. – (DE) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, Договорът от Лисабон отваря нова страница в историята на сътрудничеството между Комисията, Съвета и Парламента. Правото на съвместно вземане на решение на Европейския парламент, избран от гражданите на Европа чрез пряко гласуване, ни дава възможност да върнем демокрацията в процеса на вземане на решения относно търговската политика. Това е правилният път, защото ще има последствия за работещите и потребителите в държавите-членки.

Свободната и справедлива търговия съгражда основата на благоденствието на Европа. Ето защо трябва твърдо да се противопоставим на всякакви протекционистки тенденции. Споразуменията за свободна търговия, като това с Южна Корея, могат значително да допринесат за стимулирането на световната търговия, растежа и трудовата заетост. Въпреки това характерно за такъв род споразумения е, че – в зависимост от тяхната специфична структура – те носят повече ползи за някои промишлени сектори, отколкото за други. Нашата работа в Парламента е да оценим внимателно въздействието върху различните промишлени отрасли в Европейския съюз. За тази цел се нуждаем от съответните данни и оценки на въздействието, а задача на

Комисията е да ги предостави. И все пак, въпреки настоятелното приканване от страна на комисията и по време на пленарното заседание, все още не сме получили данни, които можем да сметем за задоволителни. Това е причината, поради която групата на Алианса на либералите и демократите за Европа се обедини с други групи, за да зададе този въпрос.

Според получената от нас до момента информация, споразумението предоставя възможности за редица сектори на европейската икономика: услугите, машиностроенето и изграждането на заводи, химическата промишленост и селското стопанство. Въпреки това опасенията са, че споразумението ще има отрицателно въздействие върху автомобилната и текстилната промишленост и сектора на електрониката.

Споразумението за свободна търговия с Южна Корея е единственото споразумение с развита страна, което не включва забрана на възстановяването на мита. Това би могло да доведе до едностранни финансови ползи за южнокорейската промишленост. Както ни увери Комисията по няколко различни повода, клаузите относно механизма за възстановяване на мита включват предпазна клауза, позволяваща премахването му на базата на определени критерии. Въпреки това имаме спешна необходимост от изясняване на този въпрос в името на интересите на засегнатите дружества. Системата трябва да бъде практически приложима. Не трябва да се случва така, че предпазните клаузи да се окажат безполезни, защото дружествата не могат да предоставят нужните доказателства. Тъй като споразумението очевидно съдържа едностранчиви разпоредби и тъй като представя прецедент за бъдещите споразумения, например с Индия или с Асоциацията на народите от Югоизточна Азия, считаме, че специфичната формулировка на защитните клаузи, процедурата на уреждане на спорове, както и останалите разпоредби, свързани с прилагането на споразумението, са от първостепенна важност.

Ето защо призоваваме Комисията да внесе за одобрение в Парламента споразумението за свободна търговия, заедно с разпоредбите относно прилагането му. Настояваме за бързо решение. По тази причина не бива да се допуска влизането в сила на временно споразумение. От разговори с дружествата знам колко са важни последиците от прилагането му. Затова моят въпрос към Комисията е следният: ще доведе ли развитието на Европейската служба за външна дейност до засилването на нейната роля в търговската политика? Според нас поне това следва да бъде включено.

Robert Sturdy, автор. – (EN) Г-жо председател, в това време на икономически спад единствено чрез отварянето на пазарите и премахването на бариерите можем да възстановим нашата икономика, да създадем нови работни места и да насърчим развитието. Благодаря Ви, г-н член на Комисията, за Вашата гледна точка по въпросите на предишното разискване.

Европейските износители на потребителски стоки, електроника, продукти на химическата и фармацевтичната промишленост и медицинско оборудване представят само част от секторите, които ще имат огромна полза от премахването на нетарифните бариери. Опростяването на процедурите за издаване на разрешителни, прозрачността и ценовата предвидимост – всичко това ще носи ползи на потребителя. Пазарът на корейските потребители, от своя страна, иска достъп до европейските селскостопански продукти с традиционно специфичен характер, като например вина, спиртни напитки, месо, сирена – всички със защитено географско указание.

Би било грешка обаче да приемем това споразумение за свободна търговия – а чухме мнозина да се изказват в това отношение – за чиста монета, а има и области, нуждаещи се от по-голямо изясняване от страна на Комисията. Включването на клаузи за възстановяване на мита обезпокои мнозина от нас, както вече споменах.

Всяко едно споразумение за свободна търговия следва да бъде основано на принципа на реципрочност, т.е. взаимна изгода, но потенциалният товар върху европейските производители на автомобили остава неясен и е източник на големи безпокойства за нас. Комисията ни увери, че Южна Корея е в процес на активно либерализиране на своя режим на внос. Нивото на мита, които Южна Корея може да възстанови по силата на системата за възстановяване на мита, постепенно се снижава. Договарящите се страни са убедени, че по тази причина икономическата приложимост на системата за възстановяване на мита с времето ще намалее. С какви доказателства разполага Комисията в подкрепа на този аргумент? Ако Комисията сметне, че самата тя прибегва към повторно или многократно прилагане на този защитен механизъм, ще обмисли ли преразглеждане на преговорите за удължаване на преходния период?

Г-н член на Комисията, очаквам с интерес близкото ни сътрудничество с Вас в условията на новото споразумение, което предстои.

Карел де Гухт, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, искам да благодаря на уважаемите колеги за зададения въпрос, който потвърждава интересите на Европейския парламент в споразумението за свободна търговия между ЕС и Южна Корея.

Тъй като това ще бъде първото значимо споразумение за търговия, за което ще бъде искано официалното съгласие на Европейския парламент по силата на Договора от Лисабон, горещо приветствам тази възможност да отговоря на зададения въпрос, който засяга многото аспекти на споразумението за свободна търговия. Възможно е и да не успее да дам подробни отговори по всички аспекти, но ще се радвам да се върна към тях при евентуален уточняващ въпрос.

Споразумението между ЕС и Южна Корея е не само първото споразумение за свободна търговия (ССТ), договорено между ЕС и азиатска държава; то е също и най-амбициозното и всестранно споразумение за свободна търговия, договаряно изобщо някога от Европейския съюз. След продължилите повече от две години преговори, споразумението за свободна търговия беше парафирано на 15 октомври миналата година.

По време на преговорите Комисията постоянно беше в тясна връзка с Парламента. В това отношение Комисията приветства резолюцията относно Корея, гласувана в Парламента през декември 2007 г. Много от въпросите, повдигнати в тази резолюция, бяха засегнати в споразумението за свободна търговия.

Целият процес беше съпроводен и от непрекъснат диалог с гражданското общество и всестранна оценка на устойчивото въздействие на търговията. Споразумението за свободна търговия е в процес на превеждане. До края на месец март Комисията предвижда да представи пред Съвета решението за одобряване на подписването на споразумението за свободна търговия, а също за сключването му. Целта е споразумението да бъде подписано през април.

Комисията е в процес на приключване на своя анализ относно това, дали споразумението попада също в компетентността на държавите-членки. В такъв случай ССТ ще изисква ратифицирането му от страна на всички държави-членки преди официалното му влизане в сила. Тъй като има вероятност този процес да отнеме известно време, може да се наложи Комисията да предложи споразумението да бъде временно приложено в очакване на официалното му влизане в сила. Решение за временно прилагане се взема от Съвета по предложение на Комисията.

Комисията проявява разбиране към желанието на Парламента да му се даде възможност да сподели своето мнение относно ССТ преди временното му прилагане. Комисията ще продължи, заедно със Съвета и Парламента, да търси най-подходящите средства, чрез които да гарантира това да се случи по начин, който да не доведе до ненужно забавяне. Много е важно да приложим споразумението при първа възможност.

Що се отнася до регламента относно предпазните клаузи, Комисията възнамерява да внесе в Съвета и в Парламента своето предложение за такъв регламент в рамките на следващите няколко седмици и се надява, че ще е възможно бързото приемане на този законодателен акт, за да се гарантира възможно най-скорошното му прилагане по отношение на прилагането на споразумението.

Икономическите предимства от ССТ са предимно в полза на ЕС. То ще освободи от корейски тарифи европейските износители на промишлени и селскостопански стоки, спестявайки им 1,6 млрд. евро годишно от мита, половината от тази сума още от деня на влизане в сила на споразумението. Очевидно възможните ползи вследствие спестяването от мита ще бъдат дори по-големи, тъй като се очаква търговията между ЕС и Южна Корея да се разрасне с времето.

Според данни от едно проучване ССТ ще създаде значителен нов търговски обмен на стоки и услуги, равняващ се на 19,1 млрд. за ЕС, сравнено с 12,8 млрд. за Южна Корея. Наличните проучвания не са идентифицирали никакви сектори, които ще бъдат повлияни неблагоприятно от ССТ, но в случай на сериозна вреда или заплаха от страна на споразумението Комисията няма да се поколебае да задейства предпазните клаузи, залегнали в споразумението. Нека ви напомня също и че в случай на такава необходимост имаме възможност да приложим мерки за подкрепа със средства от Европейския фонд за приспособяване към глобализацията.

По отношение на правата върху интелектуалната собственост, ССТ съдържа амбициозни ангажменти, простиращи се отвъд правилата на Световната търговска организация (СТО). Освен това Комисията се постара да гарантира, че нито един елемент от ССТ не противоречи на достиженията на правото на ЕС.

Относно последиците от протокола за културно сътрудничество, ССТ ще създаде рамка за ангажиране в политически диалог относно сътрудничеството и улесняването на обмена по отношение на културната дейност. Той е преди всичко демонстрация на ангажмента на ЕС активно да насърчава Конвенцията на ЮНЕСКО за опазване и насърчаване на многообразието от форми на културно изразяване от 2005 г.

Относно правилата за произход, преговорите с Южна Корея доведоха до редица промени, които са в съгласие с продължаващия процес на реформи в тези правила. Промените са по посока на опростяване, като чрез това

се изпълнява конкретният призив на Европейския парламент. Същевременно бяха поддържани строги правила за всички чувствителни сектори.

Комисията обърна специално внимание на създаването на нова възможност за достъп на европейските плодове и зеленчуци до пазарите в Южна Корея. С цел да се насърчи Южна Корея към отваряне на своя пазар входните цени на Европейския съюз бяха премахнати, освен в случаите на трите най-чувствителни продукта: домати, портокали и корейски цитруси.

Очевидно ССТ отваря и пазара на ЕС за корейските продукти. В ССТ е заложен ефективен защитен механизъм, чиято цел е предпазване на нашата промишленост от увеличаване на вноса, причиняващо или заплашващо да причини вреда.

Тази предпазна клауза може да бъде задействана още от деня на влизането в сила на ССТ. Комисията ще следи европейския пазар и вноса от Южна Корея, за да прецени необходимостта от задействане на предпазната клауза, и потвърждава своя ангажимент да приложи тази клауза, в случай че условията го изискват.

Същото важи и за специалната клауза относно възстановяването на мита, която може да бъде задействана въз основа на обществено достъпна търговска статистика за вноса във и износа от Южна Корея.

Известни са ми някои от изразените опасения, особено от страна на автомобилната промишленост в ЕС, относно разпоредбите за възстановяване на мита в ССТ, но трябва да подчертая, че възстановяването на мита понастоящем е разрешено и прилагано от корейците, както и от европейските износители. Затова включването му в ССТ не води до никакви нови предимства. Настоящото икономическо въздействие от възстановяване на мита е много ниско, около една осма от равностойността от намаляването на корейските мита.

Що се отнася до автомобилната промишленост, наличните данни от проучвания сочат, че средното количество вносни корейски автомобили е между 10% и 15%. Специалната клауза относно възстановяването на мита предвижда ефективни мерки, в случай че вносните доставки се увеличат значително.

Не може да се обяви за неприемлив фактът, че прилагането на ССТ би могло да предизвика разногласия между засегнатите страни относно възгледите и тълкуването. За справяне с такива ситуации в ССТ е заложен ефективен и бърз механизъм за уреждане на спорове. Комисията ще следи отблизо изпълнението на ангажиментите, поети от Южна Корея, и няма да се поколебае да задейства процедурите за уреждане на спорове, ако има основание за това.

Споразумението за свободна търговия е новаторско и що се отнася до насърчаването на опазването на околната среда и зачитането на трудовите права, включвайки всеотраслни ангажименти по отношение на редица социални и екологични стандарти. Обхватът на тези ангажименти е по-широк от обхватите на всички подобни споразумения. С цел да се гарантира изпълнението на тези ангажименти ССТ създава устойчива рамка за проследяване на тяхното приложение, включвайки в тази дейност гражданското общество, предприятията, професионалните съюзи и неправителствените организации.

В заключение бих искал да ви уведомя, че Южна Корея и ЕС напоследък обсъждаха възможни промени в графика за премахване на тарифите. Тези промени ще означават, наред с другото, че продуктите, класифицирани в групите на тригодишния и петгодишния срок за премахване на тарифи, ще попаднат съответно в групите на четиригодишния и шестгодишния срок за премахване, така че митата да бъдат премахнати с една година по-късно от първоначалния план.

И доколкото това означава скромна жертва на фона на нашите нескромни интереси, счехме, че една такава промяна би била уместна, като се има предвид чувствителният характер на определени сектори. Южна Корея показва своята готовност да се съгласи с тези промени, при условие че бъдат еднакво зачетени чувствителните проблеми и на двете страни.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Заместник-председател

Ivo Belet, *от името на групата PPE*. – (NL) Г-н член на Комисията, първо искам да Ви пожелаем успех на новия пост. Намираме се в трудни времена за икономиката, но знаем, че не се плашите от това.

Във връзка с това споразумение за свободна търговия с Южна Корея, както твърдите, в споразумението несъмнено има много плюсове за Европа, но за нашата автомобилна промишленост то е и ще продължава да бъде едно катастрофално споразумение. Г-н Caspary изрази същото мнение. Само вижте цифрите, г-н член на Комисията. Срещу всеки автомобил, който изнасяме от Европа за Южна Корея, 15 идват в обратната посока.

Сега имаме съотношение 1 5:1, а това е преди всичко резултат от нетарифните бариери за търговията в Южна Корея.

Не е съвпадение и това, че производител като „Дженеръл мотърс“ е принуден да се откаже от решението си да произвежда новия малък SUV в Европа, по-конкретно в своя завод в Антверпен, а ще премести целия проект в Южна Корея. Предстоящото влизане в сила на споразумението за свободна търговия с Южна Корея е пряката причина за това решение. Не мисля, г-н член на Комисията, че можем да приемем този факт и просто да го подминем, убеждавайки в благоприятния икономически ефект за много други сектори в Европа.

Считам, че все още имаме предостатъчно време да променим положението за нашия автомобилен сектор, а Вие бяхте съвсем прав, позовавайки се на предпазната клауза. Приемам, че съществуват такива мерки за защита, но ние настояваме преди всичко и главно за основно преразглеждане на въздействието на това споразумение върху автомобилния сектор. Цифрите и тенденциите са прекалено тревожни. Действителността във всеки случай – а Вие знаете това по-добре от мен – е, че правителството на САЩ е в процес на преговори с Южна Корея относно внасянето на изменения в подобно споразумение между тях.

Не забравяйте, г-н Де Гухт, че автомобилната промишленост все още е най-важният промишлен сектор в Европа. В случая става дума за невероятно много работни места, намиращи се под силен натиск. Според мен не трябва да допускаме повече работни места да бъдат изложени на риск и затова настояваме спешно да включите допълнителни гаранции в това споразумение.

David Martin, *от името на групата S&D.* – (EN) Г-н председател, считам, че това споразумение за свободна търговия с Южна Корея е важно по три причини. Първо, както отбелязахте, от него печелят и двете страни – и Южна Корея, и икономиките на Европейския съюз. Ще има благоприятен ефект за потребителите, както и за работните места, а също така, както правилно твърдите, има потенциал да прибави 1 9 милиарда към нашите търговски потоци в обмяна с Южна Корея.

Второ, при казаното на току-що състоялото се разискване, в условията на настоящата световна финансова криза споразумението дава много положителен пример. Фактът, че две големи икономики, като тези на Европейския съюз и Южна Корея, могат да сключат споразумение за свободна търговия, дава тласък за развитието на останалите ни партньори. Япония например показва много по-засилен интерес към икономически отношения с Европейския съюз, отколкото само преди няколко години, а това се дължи отчасти на споразумението с Южна Корея.

От друга страна, корейците изведнъж откриват, че Съединените американски щати са се върнали и пак чукат на тяхната врата с искането отново да бъдат задействани преговорите по споразумението „Корус“ (KORUS).

Третата причина – в по-тесен смисъл, но се надявам, че колегите в Парламента ще имат това предвид – е, че за Парламента споразумението е важно, защото много от исканията, включени в моя доклад, бяха изпълнени от Комисията, а времето не ми позволява да ги разгледам всичките, но все пак искам да ви приведа само три-четири примера.

Първо, в моя доклад заявяваме, че се нуждаем от много по-свободен достъп до корейския селскостопански пазар. Е, корейските земеделски тарифи ще паднат със 75% през първите седем години на това споразумение; искахме в резултат от това споразумение в Южна Корея да бъде защитено нашето географско указание, да бъдат защитени нашето уиски, нашите артикули шампанско, нашите вина, нашите видове шунка и т.н. Все пак те не са маловажни, както отбеляза един от колегите ми. Продажбите на шотландско уиски на корейския пазар вече са за 1 37 млн. британски лири годишно, така че след това споразумение бихме могли да наблюдаваме съществено увеличение.

Призовахме към преодоляване на нетарифните бариери, което ще бъде от особена полза за автомобилната промишленост. Исихме по-добра търговия с екологични стоки. Така по силата на това споразумение търговията с екологични стоки и услуги след три години ще има на практика безмитен достъп до корейския пазар, а техните екологични стоки и услуги – безмитен достъп до нашия пазар.

В качеството си на Парламент поискахме по-високи социални и екологични стандарти. И така, Южна Корея, откакто беше парафирано споразумението, е подписала четири конвенции на Международната организация на труда (МОТ), а в резултат на това споразумение ще бъде създаден и техният форум за търговия и устойчиво развитие, което ще позволи на гражданските партньори в Южна Корея да гарантират, че това грандиозно отваряне на пазара е съпроводено от подобрения в трудовите и екологичните стандарти.

Парламентът настоя за всички тези неща. От наша страна би било абсурдно и погрешно да им обърнем гръб, след като са изпълнили нашите изисквания.

Дали споразумението е идеално? Разбира се, че не. Има ли в него неща, които не бих желал? Разбира се, че има, но да преговаряш означава да настъпваш и отстъпваш – и като се вземе предвид всичко, това добра сделка ли е за Европа? Да. Добра сделка ли е за Южна Корея? Да. Добра сделка ли е, като възможности, за световната икономика? Да. Така че не бива да се двоумим относно това споразумение – трябва да продължим напред и да го подпишем.

Niccolò Rinaldi, *от името на групата ALDE*. – (IT) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, това е класически случай, в който европейските институции поставят на карта своята репутация сред производителите, работниците и европейските потребители.

Едно споразумение за свободна търговия винаги е добра новина, крайгъглен камък за устойчивостта и за благоденствието на нашата планета, още повече когато представлява първият успешен двустранен продукт на търговската политика на Европейския съюз след години на разочарования. И все пак, вероятно по същата причина имаше известна доза припряност в сключването на споразумението. Изглеждаше едва ли не така, сякаш Комисията се изкушава да сключи сделката на всяка цена.

За нас, членовете на Алианса на либералите и демократите за Европа, въпреки че възстановяването на мита е приемливо за Световната търговска организация (СТО), въпреки че вече се практикува, то в действителност е субсидия за износ, а либерализирането на правилото за произход е стъпка назад по отношение на прозрачността. Тези два принципа скоро ще въведат прецедент за останалите ни търговски партньори. Знаем, че Комисията е сключила твърде неизгодна сделка, но както гласи една корейска поговорка, „грешат дори и най-добрите“.

Често сме чували да се споменава, че Комисията е все по-неспособна да защитава законните интереси на производителите, работниците и потребителите, а определено нещо не върви в общуването ѝ с двете страни на промишлеността в един процес на преговори, който на моменти беше критикуван за липсата си на прозрачност.

Всеки европейски гражданин очаква от всички нас – от Комисията и Парламента – да проявим политически усет. Европейската промишленост не върви добре и е безсмислено някои от държавите-членки да предоставят субсидии за автомобилния сектор, на което между другото категорично се противопоставям. От друга страна, с това споразумение рискуваме да предоставим субсидии на корейския износ.

Всички знаем, че тези споразумения са сложни и че се очакват още много ползи: края на корейските мита, признаването на европейските сертификати, новите възможности за европейските услуги, защитата на географското указание. Отчасти именно по тази причина нямам никакво желание да се постъпва както в случая със Съединените американски щати, където споразумението с Южна Корея очакваше ратифициране дълги години, а някои искат дори да отворят отново раздела за автомобилната промишленост.

Това е изискването на Комисията: текстът на споразумението трябва да е част от общ пакет, съставен от три документа – с други думи, споразумението за свободна търговия, подлежащо на ратифициране, мерките за прилагане, особено по отношение на възстановяването на мита, и регламента относно предпазната клауза. Ако е възможно, бих добавил и възможността за достъп до Европейския фонд за приспособяване към глобализацията, за областите, които биха могли да бъдат засегнати от това споразумение.

Г-н член на Комисията, искаме да видим всички документи на едно място и считаме, преди всичко, по силата на обикновената законодателна процедура, установена чрез Договора от Лисабон, че следва да изключим като възможност всякаква форма на временно споразумение, на каквото бихме се противопоставили, тъй като искаме да работим съвместно.

Yannick Jadot, *от името на групата Verts/ALE*. – (FR) Г-н председател, както казахте, това споразумение е новаторско. То е новаторско, но не непременно по начина, по който го разглеждаме. Навярно за първи път всъщност виждаме от резултатите от преговорите, че има губещи, което приемаме, но в контекста на търговските преговори с трети страни. Това, че беше решено кой в Европа ще загуби във взаимоотношенията, основани на отворена търговия, не е в контекста на стратегията от Лисабон, нито в контекста на промишлената политика.

Второ, това споразумение е новаторско и защото в процеса на търговски преговори обикновено оказват съпротива селскостопанските сектори, а удовлетворени остават промишлените сектори. В този случай виждаме точно обратното. За първи път големи промишлени сектори буквално се оплакват от решенията, взети от Европейския съюз.

Трето, това споразумение е новаторско и защото, както споменахте, ще има намаляване на митата в размер на 1,6 млрд. евро, от което ще имаме полза на корейския пазар. И все пак, какво точно означават тези цифри? Избран съм за народен представител на западния регион на Франция, и по-точно на Бретан. Ако сте ходили

в Бретан, г-н Де Гухт, ще знаете, че напоследък там огромен проблем представляват зелените водорасли и замърсяването на подпочвените води, свързано с интензификацията на свиневъдството.

Сега ни се казва, че ще спечелим нещичко от свиневъдство чрез търговия с Южна Корея. На практика в региона, на който съм представител, интензификацията на свиневъдството води до загуба на работни места, загуба на добавена стойност, загуби за туризма и като резултат в моя регион губим от това споразумение. Може би според общите ви изчисления хората печелят от това, но в региони като моя те губят.

И накрая, това споразумение е новаторско, защото за първи път се предвижда дерогация от разпоредбите, свързани с околната среда. Постоянно ни се повтаря, че Европа е неоспорим и безспорен лидер в борбата с изменението на климата в световен мащаб. В действителност обаче сме я докарали дотам, че водим преговори с Южна Корея относно дерогации от разпоредбите за въглеродните емисии от автомобилите, понеже лобито на автомобилната промишленост е много силно в Европа, когато стане дума за отлагане на сроковете за въвеждане на ограничения на въглеродните емисии, а и защото сега сме принудени да прилагаме дерогации в чужбина.

Ето защо за пореден път недвусмислено се уверяваме, че когато става въпрос за стратегия за промишлеността, за нашите предприятия, за икономически избор, споразумението ще донесе по-скоро негативни последици за Европа, отколкото да повлияе положително. Споменахте стратегията от Лисабон, зелената икономика и иновациите. Не виждам как това споразумение ще ги насърчи.

В заключение ще кажа, че подходът Ви към обсъждането на въпросите често е много уравновесен, но щом се заговори за данъци, изведнъж... Относно споменатия по време на Вашето изслушване въглероден данък, а сега и данъка върху финансовите трансакции („Tobin tax“), сигурен съм, г-н Де Гухт, че преди края на Вашия мандат Комисията ще бъде принудена да се изкаже категорично относно данъка върху финансовите трансакции, тъй като сега той е съществен инструмент за регулиране на финансовите пазари.

James Nicholson, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-н председател, преди всичко позволете да се възползвам от възможността да Ви приветствам, г-н член на Комисията, на новия Ви пост и да Ви пожелаю изключително успешен мандат. Позволете да се възползвам от възможността и за да споделя колко е хубаво, че разискваме по темата тази вечер и хвърляме светлина върху някои въпроси.

Истината е, че преговорите се проточиха твърде дълго, затова определено приветствам изразената от г-н Де Гухт надежда съвсем скоро да доведем до край това начинание.

Подписването на това споразумение ще донесе огромна полза както за Европа, така и за Южна Корея. Знам, че има известни опасения, които изслушах внимателно. Тази вечер чувам опасенията относно автомобилната промишленост. Ала знаете ли, мисля, че ако възнамеряваме да разчитаме на автомобилната промишленост – а ние ще ѝ окажем пълна подкрепа – според мен избираме погрешната област, в която да го направим, а „Дженеръл мотърс“ определено няма да са най-важният фактор в моя регион, поне доколкото ме засяга лично.

Споделям тези опасения, както и част от реалните опасения, изпитвани от много хора, и ги разбирам. Но все пак считам, че възможностите надделяват над опасенията и мисля, че ако винаги сме твърде съдържани, никога нищо няма да постигнем.

Така че трябва да се уповаваме на възможностите и да се възползваме от тях, а не от негативите. Няма как да забравим, че това споразумение има и политическо съдържание, защото на север от Южна Корея има много агресивен враг, а според мен така изпращаме и послание кого подкрепяме.

Така че трябва да направим всичко по силите си да премахнем бариерите точно в този регион. Споразумението ще изрази нашата подкрепа за осъществяването на напредък.

Имал съм възможност да посетя региона и знам, че хората там са много склонни да се развиват и да бъдат напредничави. Ако посетите някой регион там, като например Каесонг, ще забележите ясна и видима взаимна подкрепа между Севера и Юга. Според мен това е огромна възможност за нашето по-нататъшно развитие.

Мога ли само да попитам Комисията: първо, как би коментирала клаузата относно механизма за уреждане на спорове и как ще работи той на практика? И по-конкретно в какви срокове ще можем да приложим този механизъм в случай на сериозни смущения на пазара?

João Ferreira, *от името на групата GUE/NGL*. – (PT) Г-н председател, г-н член на Комисията, ние омаловажихме катастрофалните последици от либерализирането на световната икономика за много от секторите на икономическа дейност, особено в някои държави-членки и в регионите, които най-много зависят

от тези сектори. Говорим за разрухата в производствената дейност, за повишената безработица, за тежките последици върху възможностите за натрупване и разпределяне на блага, за все по-голямата зависимост от чуждите пазари, за хроничните и растящи смущения в търговията – накратко, за икономически и социален колапс.

Става дума също и за нарушаването на правата на трудещите се, за социалния дъмпинг, за разорението на милиони дребни производители и редица малки и средни предприятия. Това са последици от постепенното либерализиране на международната търговия, които не могат да бъдат пренебрегнати от неговите защитници. Нека припомним примера с текстилната промишленост и производството на облекла, който е особено уместен по отношение на това споразумение, както и едно проучване, извършено от Генералната дирекция по заетостта и от еврофондовете, представящо тенденции към намаляване на трудовата заетост в Общността с 20–25% до 2020 г. и същевременно допускащо сценарий, при който ще бъдат съкратени 50% от работните места в този сектор. Напомням все пак и други сектори, като например електрониката и сглобяването на детайли в автомобилната промишленост, вече споменати тук. Тези оплаквания пораждат въпроси, все още търсещи своя отговор.

Какви мерки ще бъдат предприети за защита на тези сектори, които да се състоят в нещо повече от облекчаване на последиците от нарастващата безработица? Какви защитни механизми и предпазни клаузи има срещу агресивния износ? Кога и как ще изнамерим начин за ефективно справяне с преместването на предприятия? Съгласно предложението на нашата група бюджет 2010 ще предостави нова бюджетна функция за дейност в областта на текстилната и обувната промишленост и за създаването на програма на Общността за този сектор. Кои са ключовите елементи в тази програма?

Г-н член на Комисията, спешно трябва да бъдат установени справедливи икономически отношения. Те трябва да са в услуга на гражданите и техните държави, а не на определени икономически групи или на онези, които финансират Европейския съюз. За в бъдеще е необходимо да защитаваме правото на всяка държава на устойчиво производство в името на една нова икономическа, социална, енергоспестяваща и екологична рационалност, която неолибералният модел не само че не успява да предостави, но дори прави невъзможна.

Anna Rosbach, *от името на групата EFD*. – (DA) Г-н председател, не виждам проблема така, както предходният оратор. Всъщност приветствам споразумението за свободна търговия с Южна Корея. Доколкото виждам, несъмнено е в интерес на ЕС да се насърчават възможно най-близките взаимоотношения между Европа и демократичните държави в Азия, в това число и Южна Корея.

Дълго време имаше смущения в търговските отношения между Европа и Южна Корея поради протекционизъм – между ЕС с неговата свободна търговия и Южна Корея с нейния протекционизъм. Преди няколко десетилетия Южна Корея беше селскостопанско общество; тя бързо се разви като индустриално общество, като 81% от населението ѝ сега живее в градски райони. Страната днес е на единадесето място в света по ръст на своята икономика и четвърта в списъка на най-големите търговски партньори на ЕС.

Южна Корея е важен съюзник в един регион със стратегическо значение. Прогнозите сочат, че в рамките на едно десетилетие страната ще придобие още по-влиятелна позиция в сектора на високите технологии.

Южна Корея е принудена да се конкурира с икономическия и военен гигант на север от нея – Китай, който същевременно е и главният ѝ търговски партньор. По отношение на конкуренцията Китай разполага с почти неизчерпаеми ресурси под формата на евтина работна ръка. В резултат на това Китай е също и главният търговски конкурент на Южна Корея. Налагайки на Южна Корея изисквания за качество, Европейският съюз може да направи стоките ѝ по-пригодни за износ към САЩ и Европа – много по-добри от китайските, а мисля, че всички имаме интерес да постигнем това.

Както беше споменато, това споразумение за свободна търговия ще премахне тарифи в размер на 1,6 млрд. евро годишно. Това може като цяло да е нещо добро, но според мен въпросът е в това, дали южнокорейската търговия и промишленост са достатъчно либерализирани и дали може да бъде приложена пътната карта на споразумението за свободна търговия, като се има предвид фактът, че Южна Корея все още предоставя забележителни субсидии на определени сектори, като например фармацевтичния и автомобилния сектор.

Peter Šťastný (PPE). – (EN) Г-н председател, през последните няколко месеца Европейският съюз преживя редица промени и преходи. Смениха се трима членове на Комисията, отговарящи за международната търговия, двама председатели на Европейския Съвет, а Договорът от Лисабон влезе в сила.

През това време убеждавах всички главни ръководители в необходимостта от прецизиране на споразумението за свободна търговия (ССТ) между ЕС и Южна Корея, с цел да включим силно засегнатите промишлени сектори и по-специално автомобилната промишленост на ЕС.

Най-силните ми аргументи бяха главно в областта на предпазните клаузи за възстановяването на мита и нетарифните бариери. Когато новият член на Комисията в отговор на моя въпрос, зададен по време на изслушванията, заяви, че възстановяването на мита изисква по-щателно проучване, се почувствах изпълнен с оптимизъм. Дори и САЩ отложиха своето ССТ с Южна Корея отчасти заради подобни възражения от страна на автомобилната промишленост.

Това е първото голямо ССТ и то е образец. Длъжни сме да го направим както трябва. Трябва да има равен старт и за двете страни. Моля, не ме разбирайте погрешно. Аз съм горещ привърженик и защитник на споразуменията за свободна търговия. Съзнавам тяхното благоприятно въздействие върху брутния вътрешен продукт и трудовата заетост, но трябва да разберем също и че когато предимството в конкуренцията е едностранно, ползите ще намалят, и в най-лошия случай дори може да се окажат с отрицателен знак.

Работещите в ЕС заслужават повече. Навярно би трябвало да се обърнем към нашия трансатлантически партньор и заедно да поискаме малки корекции, които поне отчасти да удовлетворяват тези огромни промишлени сектори, и така да постигнем нови ССТ, които да започнат да функционират възможно най-скоро. Винаги ще има някой недоволен, но като цяло споразуменията за свободна търговия следва да бъдат от полза за гражданите и на двете заинтересовани страни. Мой дълг е да следя положението и да гарантирам, че моите избиратели и граждани на ЕС са участници в справедлива сделка.

Kader Arif (S&D). – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, на заседанието през септември вече разисквахме споразумението за свободна търговия между Европейския съюз и Южна Корея. Много от нас вече изразиха страховете си по повод отрицателните последици от това споразумение, особено по отношение на автомобилния сектор. Не знаехме, че събитията ще оправдаят нашите опасения толкова бързо.

На 21 януари „Опел“ обяви затварянето на завода си в Антверпен, производствената дейност на който ще бъде преместена в Южна Корея. Да вярваме ли, че това решение няма нищо общо със споразумението за свободна търговия, договорено съвсем наскоро? Позволете ми да отбележа връзката между двете събития. В тези времена на икономическа криза, в която работниците са първите, които плашат за грешките на финансистите, Комисията е длъжна да вземе предвид повече от всякога последиците от споразуменията, за които води преговори, по отношение на работните места.

Вече не е възможно да дадем прекалено опростен отговор на тези служители, за които добре знаем, че много трудно ще си намерят друга работа. Не можем да им кажем, че международната търговия е игра на печелещи и губещи и че за съжаление именно те ще бъдат жертвувани и нищо не можем да направим по този въпрос.

Днес очакваме отговори от Вас, г-н член на Комисията. Преди всичко искаме да знаем дали вашата Генерална дирекция е съставила оценка на въздействието на това споразумение върху работните места в Европа, защото трябва да Ви кажа, че гордо обявената цифра, а именно 19 млрд. евро печалба, която европейските износители очакват да постигнат, не успява да ни убеди. Откъде идва тази цифра? Върху какво проучване се основава? И като оставим настрана положителните ефекти, взети ли са под внимание също и отрицателните последици?

Комисията състави проект на регламент относно методите на прилагане на предпазните мерки в контекста на това споразумение. Тези методи имат отношение в частност към възстановяването на мита – едно предимство, което не е било признавано досега, нито дори пред нашите търговски партньори от развиващите се страни. Внесените предложения предоставят усложнени процедури за предизвикване и задействане на предпазните клаузи.

Въпреки всичко това аз отново се чувствам изпълнен с увереност, тъй като за първи път в своята история Парламентът скоро ще бъде в състояние да изрази своето мнение относно този текст в рамките на обикновената законодателна процедура. Въпреки това бих искал да изтъкна, че европейският проблем с трудовата заетост няма да бъде решен чрез палиативни мерки, предприемани за всеки отделен случай. Ето защо аз, заедно с цялата ми група, призовавам към създаването най-сетне на истинска европейска промишлена политика, представляваща реална стратегия за бъдещето на нашата промишленост.

В условията на икономическа криза и засилена световна конкуренция тази промишлена политика трябва да бъде ефективно координирана с общата търговска политика, така че нашите споразумения за свободна търговия да не водят до съкращаване на работни места в Европа.

Друг въпрос, който очакваме да бъде изяснен, е този относно протокола за културно сътрудничество, включен в споразумението. Няколко държави-членки реагираха много остро на започналите преговори с Южна Корея – страна, неуспяла да ратифицира Конвенцията на ЮНЕСКО за опазване и насърчаване на многообразието от форми на културно изразяване.

Не одобрявам самия принцип на започване на преговорите по тази тема и считам, че въпросите на културата следва да бъдат разглеждани отделно от търговските преговори и да бъдат поверени на члена на Комисията, отговарящ за културата, за да се предотврати превръщането на тази тема в част от раздела, в който са и традиционните стоки и услуги.

В заключение, г-н член на Комисията, ще кажа следното: знаете колко е важно за членовете на ЕП да бъдат постоянно и пълно информирани относно текущите преговори и да бъдат включвани във всички етапи на процеса още от момента на определяне на мандата за преговорите. Като оставим настрана различията в подходите ни, бих искал да изтъкна, че по-добрата консултация на Парламента нагоре по веригата щеше да ни улесни в разбирането на преследваната стратегия.

Ето защо вярвам, че мога да разчитам на Вашата подкрепа, както и на подкрепата на Комисията, за съдействие в бъдещата ни работа, като всеки действа в обхвата на своите отговорности, но винаги в полза на една търговска политика, която очевидно е повече европейска по своя обхват, но която преди всичко е и по-справедлива.

Председател. – Благодаря, г-н Agif, но преводачите все още се затрудняват в опитите си да догонват темпото Ви. Постоянно ми дават знаци, че не могат да постигнат синхрон с Вас. Няма проблем да се изнасят дълги речи, дори много по-дълги, отколкото позволява времето за изказване, но е факт, че такива изказвания не се превеждат.

По тази причина, освен Вас, само френскоговорещите в Парламента следят Вашите думи.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – (EN) Г-н председател, предложението за споразумение за свободна търговия между Европейския съюз и Южна Корея беше счетено от страна на каталонската и европейската автомобилна промишленост за несправедливо и небалансирано.

Тази промишленост, а също и европейският текстилен сектор, изразиха загриженост относно определени въпроси, като например системата за възстановяване на мита и предпазната клауза. Европейската федерация на профсъюзите също отправи критики към това споразумение за свободна търговия. Южна Корея все още не е ратифицирала нито една от основните конвенции на Международната организация на труда и продължава да потъпква правата на профсъюзите.

Нещо повече: известен ни е фактът, че по повод на това споразумение за свободна търговия с Южна Корея сред колегията на членовете на Европейската комисия, а също сред служителите в службите на Европейската комисия се появи явно разделение, по-конкретно между Генерална дирекция „Данъци и митнически съюз“ и Генерална дирекция „Търговия“ на Комисията, относно системата за възстановяване на мита.

Що се отнася до Генерална дирекция „Данъци и митнически съюз“, системата за възстановяване на мита предизвиква смущения в икономиката, тъй като на практика е субсидия за износ и следователно води до очевидно предимство в конкуренцията с европейската промишленост в полза на корейската промишленост в Европейския съюз.

Корейската агенция за насърчаване на инвестициите в търговията е изчислила, че това предимство се равнява поне на 1 300 евро на автомобил. Има ли тогава основание Комисията да счита това споразумение за свободна търговия за справедливо търговско споразумение? Ще предостави ли новата Комисия на Парламента цялостна, актуализирана оценка на въздействието и анализ на тази система за възстановяване на мита?

Paweł Zalewski (PPE). – (PL) Г-н председател, днес обсъждаме едно много важно споразумение, което ще бъде образец за споразуменията с други държави в Далечния Изток, затова е необходимо внимателно обмисляне и анализ. Не бива да бъдем притискани да действаме твърде бързо. Подкрепям свободната конкуренция и мисля, че нейното въздействие върху стабилизирането на политическото положение и върху икономическото развитие е неоспоримо, но това трябва да бъде една балансирана конкуренция, основана върху конкуренция между технологиите или между производствените разходи, а не върху инструменти като системата за възстановяване на мита, която е включена в споразумението и съвсем откровено обслужва интересите само на едната заинтересована страна.

Намираме се в икономическа криза и днес трябва да бъдем особено внимателни към положението в Европа – трябва да поемем конкретна отговорност за бъдещето на европейската промишленост. Този въпрос засяга

не само автомобилната промишленост, но също и електрониката и текстилната промишленост. Много промишлени отрасли, в това число и от Полша, се оплакват от това споразумение. Ето защо съм убеден, че трябва да действаме по следния начин. Първо, трябва да сме сигурни относно последиците от споразумението, а за тази цел трябва да работим в сътрудничество и с онези промишлени сектори, които са споделили своите опасения по повод на споразумението, а не само с онези, които очакват да спечелят от това споразумение. Очаквам Комисията да състави наистина всестранен анализ на последиците от влизането в сила на това споразумение. Второ, трябва много внимателно да разгледаме предпазните мерки и да преценим как да ги структурираме, така че споразумението действително да бъде изгодно и за двете страни, а не само за Южна Корея. Трето, не можем да приложим временно това споразумение, преди Парламентът да се е уверил, че то наистина е изгодно за всички държави-членки на Европейския съюз и че не предоставя никаква форма на несправедливо предимство за корейската промишленост.

Vital Moreira (S&D). – (PT) Г-н председател, бих искал да задам на г-н члена на Комисията, отговарящ за търговията, два въпроса относно важността на това споразумение за търговската политика на ЕС. Всъщност след старта на Стратегията за глобална Европа през 2006 г., насочена към укрепване на ролята на международната търговия в икономическата стратегия на ЕС, това е първото и единствено договорено споразумение за свободна търговия, все още обаче нератифицирано, в което търговското партньорство заема важно място.

Как вижда Комисията собствената си роля и постигнатите незадоволителни резултати в светлината на целите на Стратегията за глобална Европа? И после, счита ли Комисията, че доверието в собствената ѝ търговска политика е заложено на карта в това споразумение, както и че това доверие зависи също и от ратифицирането и приемането на споразумението от страна на Парламента?

Второ, това споразумение включва само една държава като партньор, така че е двустранно споразумение. Знаем, че амбициозното многостранно споразумение под ръководството на Световната търговска организация просто тъпче на едно място, без никакви близки перспективи. Различните регионални споразумения, предложени от Европейския съюз, се провалиха почти навсякъде или очевидно нямат никакви реални перспективи. Нека обобща – означава ли това, че разискваното двустранно споразумение е доказателство за провала на ЕС в инвестирането в двустранни и регионални споразумения и че отсега нататък ще бъдем упрекувани в склонност към сключване на двустранни споразумения?

Pablo Zalba Bidegain (PPE). – (ES) Г-н председател, г-н член на Комисията, позицията на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) е много ясна, що се отнася до търговската политика на Европейския съюз. Ние сме категорични защитници на свободната търговия. За Европа е жизненоважно да продължи да договаря търговски споразумения и с други държави, тъй като те предоставят нови възможности за европейските дружества, т.е. нови работни места, което е особено желателно в условията на настоящата тежка икономическа криза.

Наистина много ми хареса Вашето изказване, г-н член на Комисията, защото аз също вярвам, че е изключително важно тези споразумения да съдържат достатъчни гаранции, че ще бъде избегнато подписването на клаузи, които са небалансирани и несправедливи за европейската промишленост.

Споразумението с Южна Корея беше обявено от Комисията за първото от новото поколение по-амбициозни за Европа търговски споразумения, а оттук и значението на това споразумение. Въпросът не опира до това дали страната е малка или не; въпросът е в това да не намалим капацитета си за преговори в бъдещите споразумения с много по-големи държави.

Ето защо не сме против споразумението за свободна търговия с Южна Корея; настояваме обаче да бъдат по-щателно проучени определени негови параграфи, за които сме на мнение, че несправедливо поставят определени европейски промишлени сектори в конкурентно неизгодно положение и дават на корейските производители несправедливо предимство.

Г-н член на Комисията, настоявам да ми обясните недвусмислено защо предпазната клауза за възстановяването на мита влиза в сила след пет години. При последната ми възможност да разговарям с Вас, Вие изтъкнахте причината, че тарифите за превозните средства също щели да бъдат премахнати след пет години.

Споразумението предвижда премахването на тарифите за превозни средства с тегло над пет тона след пет години. Обаче за превозни средства с тегло под пет тона, каквито са всички стандартни превозни средства, 10-процентната тарифа ще бъде премахната след три години. Каква е причината за тази разлика от две години, г-н член на Комисията?

Освен това бих искал да ми бъдат предоставени повече подробности относно всички актуализации на този аспект, който споменахте. Какъв е смисълът да се коригират тези проблеми със задна дата, когато целта на съществуването на предпазната клауза е единствено предотвратяването на отрицателните последици?

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Г-н председател, Европейският съюз следва да сключва споразумения за свободна търговия само с държави, които показват пълно зачитане на правата на човека. Считам за съществено прилагането и преди всичко зачитането на основните трудови стандарти на Международната организация на труда. Трудовите клаузи в договора са добри, но не стигат достатъчно далеч. В Южна Корея имаше случаи, особено през последните месеци, в които бяха нарушавани основни права на профсъюзите, като например правото на колективно договаряне и на свобода на организиране. По време на преговорите европейските профсъюзи и в частност профсъюзите в металургията изтъкнаха тези случаи, особено по отношение на очакваните проблеми в автомобилния сектор.

Случаят със завода на „Опел“ в Антверпен беше споменат няколко пъти. Пак ще кажа, че предприятието беше преместено не само заради свръхкапацитет, както управлението заяви нееднократно, но преди всичко с цел да се премести производството в Южна Корея. Кой ще спечели от това? Възможно ли е това да е изпреварващ ефект от споразумението за свободна търговия?

Друг сектор с проблеми, на който не е обърнато достатъчно внимание, е корабостроенето. В своя десетгодишен план, съставляващ част от един държавен акт, Южна Корея си е поставила за цел да гарантира повече от 90% от дружествата, снабдяващи корейското корабостроене, да бъдат със седалище в Корея. Това прави много трудно положението за европейските конкуренти и в частност – за работещите в този сектор.

(Въпрос, зададен съгласно член 149, параграф 8 от Правилника за дейността)

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Г-н председател, г-жо Regner, много ви благодаря за тази възможност. Споменахте случая с „Опел“ в Антверпен. Бих искал да Ви попитам дали сте съгласна с мен, че през последните няколко месеца „Опел“ изпитваше тежки финансови затруднения, че дружеството би могло да произвежда много повече автомобили, отколкото произвежда в момента, и че окаяното икономическо състояние на „Опел“ няма как да е причинено от едно споразумение за свободна търговия, което още не е влязло в сила.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Г-н председател, разбира се, вярно е, че са налице сериозни икономически проблеми. Точно така е. И все пак управлението на дружеството, и в частност, г-н Райли, нарушиха едно тристранно споразумение. Съгласно условията на това споразумение, на завода на „Опел“ в Антверпен бяха дадени гаранции, че там ще бъдат произвеждани автомобилите от новия модел SUV. Сега тези автомобили не се произвеждат в Антверпен, а в Южна Корея. Доколкото разбирам, това, казано с прости думи, е случай на преместване на съществуваща дейност на „Опел“ от Антверпен в Южна Корея.

Bernd Lange (S&D). – (DE) Г-н председател, г-н Де Гухт, имам три въпроса към Вас. Първият ми въпрос се отнася до необходимостта от справедливи условия на конкуренция. Фактът, че правата на работещите в Южна Корея са ограничени, означава, че условията на конкуренция са несправедливи, а това включва и въпроса за колективните действия. Член 314 от Наказателния кодекс на Южна Корея се отнася до престъплението, наречено „прекъсване на действия“. Този член се прилага за предотвратяване на стачни действия и ограничаване на правата на профсъюзите, например какъвто е случаят със „Санг Йонг“. Бих искал да знам още и защо сключваме споразумения за свободна търговия с държави като Южна Корея и Колумбия, които имат най-много проблеми със стандартите на Световната организация на труда. Затова първият ми въпрос е: как предлагате да приложите споразумението за свободна търговия, така че да гарантирате, че в Южна Корея няма да се стигне до несправедливи конкурентни условия, причинени от ограничаване на правата на работниците?

Вторият ми въпрос е свързан с проблемите на автомобилната промишленост, споменати от още неколцина оратори. Много е важно в този случай да разполагаме с разумни предпазни клаузи. Вече са налице общи предпазни клаузи в случаи на големи смущения на пазарите, както и по отношение на системата за възстановяване на мита. Не съм в състояние напълно да разбера това. Г-н Де Гухт, навярно бихте могли да ми обясните предпазните клаузи с прости думи. Бих искал да знам по-конкретно кой може да ги задейства и кога.

Третият ми въпрос се отнася до новата договорна основа на нашето сътрудничество, въведена чрез Договора от Лисабон. Това включва приемането на предпазни клаузи и приложението като част от процеса на съвместно вземане на решения. Можете ли да гарантирате, че споразумението за свободна търговия няма да влезе в сила, преди Парламентът да е одобрил тази процедура, както и че ще влезе в сила едва след като Парламентът е упражнил своите права и е одобрил предпазните клаузи?

Kathleen Van Brempt (S&D). – (NL) Г-н член на Комисията, сигурна съм, че сте съгласен с мен, че споразуменията за свободна търговия не се сключват по идеологически причини, а защото ясно осъзнаваме какво е тяхното влияние върху обществото както в социално отношение, така и в икономическо. Вие самият споменахте редица изследвания на въздействието, но досега не съм чела изследване на въздействието, определящо какво е въздействието върху трудовата заетост сектор по сектор.

Мнозина вече се изказаха по въпроса за автомобилния сектор. Е, ние – както аз, така и гражданите на моя роден регион, но също и тези във Вашия регион, г-н член на Комисията, междуременно са открили в някаква степен какво е това въздействие. Заводът за автомобили на марката „Опел“ в Антверпен вече затваря врати, а тамошните профсъюзи – а това са хора, работили в тази област дълги години – са напълно убедени, че това търговско споразумение е изключително важна част от широко обсъждания бизнес план на „Опел“ – план, който ние просто не успяваме да прозрем и който се крие в сърцевината на решението в Антверпен да не се изработва новият модел SUV.

Имам два въпроса към Вас по тази тема. Знаете ли какво е въздействието на това споразумение върху трудовата заетост, въздействието върху заетостта във всеки сектор на икономиката? Ако не, тогава подготвени ли сте – искам настоятелно да ви приканя към това – да поръчате проучване на въздействието, което да бъде извършено на този етап, с цел да ни се гарантира нужната информация в Парламента, когато накрая трябва да дадем своето съгласие? Вторият ми въпрос е: възнамерявате ли в бъдеще – като с това започнете своя мандат на управление – последователно да доведете докрай такъв вид проучване на въздействието на социално равнище?

Seán Kelly (PPE). – (GA) Г-н председател, приветствам това споразумение за свободна търговия между Европейския съюз и Южна Корея.

(EN) Приветствайки споразумението, ще кажа, че при всички споразумения с подобен характер винаги ще има печелещи и губещи. За съжаление в този случай Асоциацията на автомобилните производители изглежда се сочи като губещата страна, но бих казал, че при очаквания най-малко четирикратен скок в търсенето на автомобили през следващите 20–30 години в това може би се крият възможности.

Ала всеобщият въпрос, посочен от г-н члена на Комисията, относно предимството на ЕС, равняващо се на 19,1 млрд. евро, както и другите 12,5 млрд. евро за Южна Корея, по мое мнение е добра сделка. Ако беше обратното, можеше да имаме повод за безпокойство. Освен това не можем да подценяваме политическата значимост на Южна Корея в психологически план, изразяваща се в протягането на ръка над океана чак до Азия – нещо, което е много важно за тях, а също и – нещо, което засяга всички нас – във възвръщането на нашата позиция на световната сцена, чиито основи бяха донякъде разклатени в Копенхаген.

Harlem Désir (S&D). – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, това споразумение с Южна Корея ще бъде първото, което наистина ще приложи Стратегията за глобална Европа като важно споразумение и затова трябва да бъде изключително образцово, тъй като ще постави прецедент.

И все пак отбелязваме, че, първо, има проблем с информацията, предоставяна на Парламента, особено по отношение на предпазните клаузи; после, друг проблем по отношение на използвания метод, тъй като вече ни беше казано, че е възможно да бъдат приложени временни клаузи или временно да се приложи споразумението, без дори да се изчака официалното съгласие на Парламента; и накрая, един проблем, засягащ яснотата и прозрачността на търговската рамка – въпрос, повдигнат от г-н Rinaldi – тъй като чрез възстановяването на мита в действителност индиректно сключваме споразумение с Китай. Смятам, че позицията ни относно тези споразумения за свободна търговия трябва да бъде съвсем ясна.

Ще добавя, че има проблем в последователността по отношение на стремежа към развитие на социалните и екологични стандарти. Щом въпросът опре до съобразяване със социалните стандарти, ние сме например твърде далеч от онова, което Съединените американски щати са договорили в споразумението си с Южна Корея.

И накрая, казано честно, ако разгледаме икономическото положение, в което се намираме, с автомобилна промишленост...

(Председателят отнема думата на оратора)

Niccolò Rinaldi (ALDE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, бих искал да задам допълнителен въпрос на г-н Де Гухт. Разбираме, че не разполагаме с ясна рамка по отношение на процедурата за ратифициране от страна на парламентите на отделните държави, но какво мнозинство ще е необходимо в гласуването на това споразумение в Съвета? Квалифицирано мнозинство или единодушие? Това е другото, което не разбрах, а го считам за важно условие за разбиране на този аспект на правното основание.

Бих добавил още, че съм изненадан от тона на това разискване. Сигурен съм, че чух множество загрижени гласове, поради което отново призовавам Комисията да работи в сътрудничество с нас. Г-н член на Комисията, убедени сме, че ще свършите чудесна работа, но както гласи една друга корейска поговорка, „попитай за пътя дори когато вече го знаеш“.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Г-н председател, споразумението за свободна търговия с Южна Корея изглежда много добър развой на събитията. Едно споразумение за свободна търговска зона ще доведе до значителен растеж на реципрочната търговия. Благодарение на премахването на корейските мита за внос в размер на около 1,6 млрд. евро и митата за внос на ЕС в размер на около 1,1 млрд. евро ще има значително либерализиране на търговията във важни сектори на промишлеността и услугите. Това засяга главно телекомуникациите, опазването на околната среда, транспорта, финансите и правните услуги. Освен това споразумението за свободна търговия ще допринесе за повишаване на прозрачността по въпроса за защитата на интелектуалната собственост и обществените поръчки. Благодарение на споразумението Южна Корея ще започне да зачита и сертификатите и качествените стандарти на ЕС. Споразумението е особено важно в днешната икономическа ситуация, тъй като ще отвори възможности за по-бързо развитие в държавите-членки на Европейския съюз. Въпреки това осъзнаваме... ().

(Председателят отнема думата на оратора)

Карел де Гухт, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, преди всичко, с цялото ми уважение към процедурата – понеже бяха зададени много въпроси в тази насока – очевидно това ще е първият път, когато Парламентът ще трябва да даде своето съгласие относно споразумението като такова, както и първият път, когато клаузите ще трябва да бъдат приемани чрез процедурата на съвместно вземане на решения. Според мен това има последици за взаимоотношенията между Съвета, Комисията и Парламента.

Предпазните клаузи са едно предложение. Вчера Комисията прие своето предложение и съвсем скоро то ще бъде внесено в Съвета и в Парламента. След това очевидно ще има процедура на съвместно вземане на решение, така че не разбирам многото забележки, в които повдигате въпроси и изразявате съмнения относно предпазните клаузи. Ще има само такива предпазни клаузи, за които сте дали вашето съгласие, защото това е процедура на съвместно вземане на решение – толкова е просто. Така че няма защо да сте толкова разтревожени за това, както и относно ратифицирането от страна на Парламента.

Това предполага, разбира се, че ще има разискване във вашата парламентарна комисия. Вече казах по време на изслушването, че не възнамерявам да внасям предложение за преждевременно и временно прилагане, освен ако самият Парламент не се е произнесъл относно споразумението – дали чрез официалното ратифициране от страна на Парламента или посредством някаква друга процедура, която можем да установим между парламентарната комисия по международна търговия и Европейската комисия. Въпросът остава отворен за обсъждане, но във всеки случай Парламентът ще получи възможността да даде своята политическа оценка относно споразумението, преди да бъдат внесени каквито и да е предложения за преждевременно прилагане.

Друг въпрос: дали това е смесено споразумение или споразумение, влизащо в обхвата само на правомощията на Комисията. Правната служба все още се намира в процес на подготовка на становище по този въпрос, но не можем да отхвърлим вероятността накрая да се наложи да го приемем за смесено споразумение, което предполага, че парламентите на всички държави-членки също ще трябва да го ратифицират, и което би могло да има – в отговор на въпроса на г-н Rinaldi – последствия за процедурата на гласуване в Съвета.

Толкова относно процедурата – ще получите всички възможности да изразите своето мнение, а ние най-добросъвестно ще го уважим. Ако не го направим, мисля, че ще си навлечем неприятности.

член на Комисията. – (NL) Сега ще засегна въпроса относно случая с „Опел“. Разбирам, че проблемът с „Опел“ се появява не само в Белгия, но и в други държави-членки. Не разбирам обаче защо хората казват: „Ето, има пряка връзка между споразумението за свободна търговия с Южна Корея и факта, че съществуват планове за затваряне на заводи на „Опел“ в Европа“.

Още в началото на 2009 г. „Опел“ обявиха своите намерения да намалят капацитета си в Европа с 20%. Вярно е, че това може да бъде направено така, че в края на краищата всички заводи да продължат работа, естествено при условие че „Опел“ също го вижда като възможно от гледна точка на производството.

В случая обаче на практика решението да се произвежда моделът SUV в Южна Корея се появи във всеки случай след постигането на споразумение с „Магна“, но преди приключването на преговорите за постигане на споразумение за свободна търговия между Европейския съюз и Южна Корея. Така твърдението, изказано

както от г-н Belet, така и от г-жа Van Brempt, не се вписва в последователността на събитията във времето. Споразумението с Южна Корея беше сключено едва след това.

Всъщност като си помисля, възможно е да се защити и противоположната теза – с други думи, че някои от държавите-членки са се съгласили да има споразумение за свободна търговия с Южна Корея само при условие че бъдат уведомени какво ще стане с „Опел“. Всъщност мисля, че ще ви се наложи да се примирите с тази противоположна теза, ако погледнете правилната последователност на събитията във времето, както са се развили в действителност.

Между другото бих искал да добавя, заради г-н Belet, че е допусната малка математическа грешка в цитираното от него сравнение, в което той заяви, че Южна Корея изнася 15 пъти повече автомобили към Европа, отколкото Европа изнася за Южна Корея. Това може би е свързано с политиките, с които напоследък се занимавах в Белгия. Настоящите данни сочат, че 37 000 автомобиля са изнесени за Южна Корея, а оттам са внесени близо 440 000.

Нещо повече: посоката на Вашите мисли също е неправилна, тъй като предполагате, че двата пазара са еднакво големи. Ако сравните двата пазара, ще забележите, че южнокорейският пазар, разбира се, е много по-малък в сравнение с европейския, а това е все едно да сравнявате ябълки с портокали.

Дойдем ли до проникване на пазара, на практика изпращаме същия процент от Европа за Южна Корея, какъвто пристига в обратната посока: около 3–4%. Всъщност това е, което е от значение.

Нещо, което считам в действителност за далеч по-важно в преценката на пазарното положение, е фактът, че южнокорейските производители напоследък отвориха големи фабрики в Европа, и по-точно в Чешката република и в Словакия, които ще бъдат в състояние да произвеждат общо около половин милион автомобили годишно, така че реалното положение на нещата навярно е такова, че в бъдеще корейските автомобили, произведени в Европа, всъщност в по-голямата си част ще бъдат автомобилите, стигащи до нашия пазар. Получава се очевидна размяна, така че наблюдаваните промени на автомобилния пазар като цяло се състоят в преместване по посока на големите пазари, където в края на краищата се извършват покупко-продажбите на автомобили.

Като краен извод относно това, какво във всеки случай си заслужава съжалението по повод състоянието на „Опел“ – за което по мое мнение решението е на път да се появи – мисля, че не бива да пренебрегваме факта, че производителите се съобразяват с потребителите, а не обратното, и това е една от най-важните причини за специфичните политически решения в свиващия се европейски пазар на автомобили, изправен срещу редица други автомобилни пазари, също намиращи се в тежко финансово положение.

Може би ще направя още един, последен коментар относно напрежението между двустранните и многостранните преговори – друг един въпрос, повдигнат от г-н Moreira. Преговорите в рамките на кръга преговори от Доха се осъществяват от 2001 г. насам, т.е. вече девет години, а все още не се вижда изход от положението. Аз съм горещ поддръжник на многостранния подход и считам, че се нуждаем и от успешно приключване на кръга преговори от Доха, при това запазвайки елементите на развитие, съдържащи се в него. Мисля така и защото многостранната му рамка осигурява и максимална правна сигурност за международната търговия. И все пак наистина съм на мнение, че докато чакаме приключването на кръга преговори от Доха – което се надявам да се случи през 2010 г. или най-късно в началото на 2011 г. – не можем да стоим със скръстени ръце на двустранния фронт.

Според мен, що се отнася до двустранните споразумения, изключително важно е да сключваме само споразумения, отиващи по-далеч от кръга преговори от Доха, за да не подкопаваме основите на решенията, взети в кръга преговори от Доха – дотолкова, доколкото поставяме по-високи критерии. Това обяснява и структурата на споразумението за свободна търговия с Южна Корея. По мое мнение неговият характер не е такъв, че да подкопава основите на многостранния подход. Ако бяхме разклатили основите на многостранния подход, последствията наистина щяха да бъдат точно такива, но не такова е нашето намерение, нито ще бъде в предстоящите преговори.

Председател. – Разискването приключи.

Следващата сесия ще се проведе утре, четвъртък, 11 февруари 2010 г., от 9,00 ч. до 13,00 ч. и от 15,00 ч. до 17,00 ч.

Дневният ред е публикуван в документацията на сесията под същото име, а също и на уебсайта на Европейския парламент.

20. Дневен ред на следващото заседание: вж. протокола

21. Закриване на заседанието

(Заседанието се закрива в 23,30 ч.)